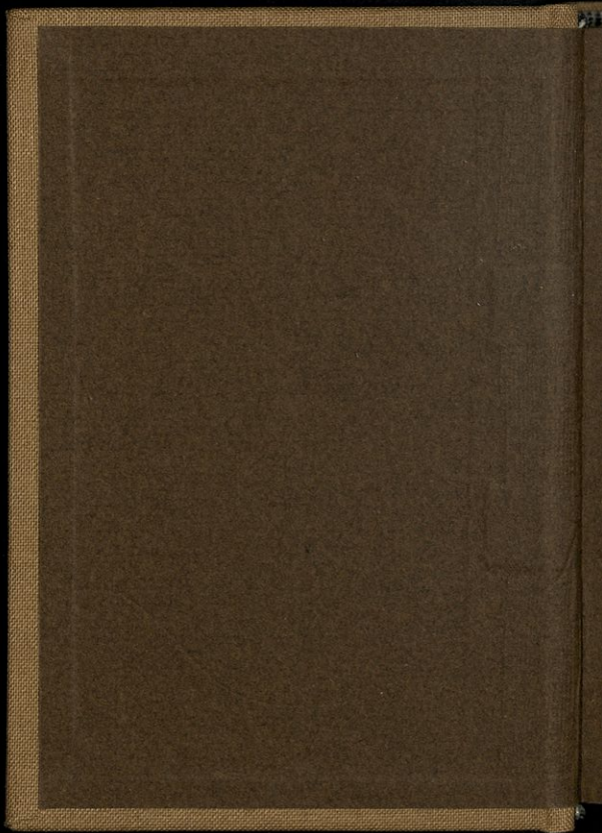

NARODNA IN UNIVERZITETNA KNJIŽNICA

34 102

COBISS S

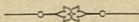
RAFAEL

ali

nauki in molitve

za

odraslo mladino.

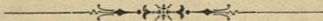
Spisal

Jožef Kerčon,

duhovni svetovalec.

*Z dovoljenjem prečastitega knezoškofovskega
ordinarijata Ljubljanskega.*

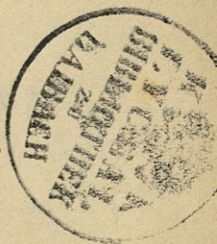

V LJUBLJANI, 1889.

Založila „Katoliška Bukvarna“.

Tiskala »Katoliška Tiskarna«.

34102

Inv. št. 030019142

Kako pobožno dan začni.

„Kadar je čas vstati, se ne obotavlja,“ opominja modri Sirah (32, 15). Vstajaj vselej ob odločeni uri, kajti red je duša vseh reči. Kakor so nekdanj Izraelci zgodaj zjutraj vstajali, da so pobirali nebeško mano v puščavi, tako tudi ti zgodaj pobiraj nebeško mano božjih milosti, da boš mogel prav Bogu služiti! Duši in telesu škoduje, ako se mlad človek zbujen po postelji valja in se vdaja nečimurnim mislim. Zategavoljo kakor hitro se zbudiš, oboroži se z znamenjem svetega križa, rekoč:

V imenu Boga Očeta in Sina in svetega Duha. Amen. O Bog, moj Bog! S svitom vred čujem k tebi. Češčena bodi sveta Trojica, zdaj in na vekomaj! Amen.

Na to hitro vstani iz postelje ter reci:

Glej, tukaj sem, ker si me poklical, o Gospod! Kaj hočeš, da naj storim?

Moje srce je pripravljeno, o Bog! pripravljeno je moje srce za vse, kar tebi dopade.

Med tem ko se oblačiš, misli na pričujočnost Božjo in svojega angelja varuha ter nekako tako moli:

Oblecimo orožje svetlobe, kakor po dnevu pošteno hodimo. Obleci me, o Gospod! z oblačili zveličanja, in ogrni me z obleko nedolžnosti. — Češčena Marija, Mati milosti, Mati usmiljenja, varuj me sovražnika, in ob smrtni uri sprejmi me! O angelj božji, ki si varuh moj, tebi me je izročila nebeška dobrotljivost, razsvetluj, varuj, vodi in vladaj me. Amen.

Med umivanjem reci:

Omij me bolj in bolj moje krivice, in očisti me moje pregrehe.

Oblečen in umit poklekni pred podobo križanega Jezusa ali prečiste Device Marije in opravi jutranje molitve: 1. zahvaljуй se za varstvo po noči in za dobroto novega dneva, in za vse druge od Boga prejete dobrote; 2. daruj se vsega Bogu z namenom, da hočeš vse delati in trpeti v večjo čast Božjo in po njegovi sveti volji; 3. skleni kaj posebno dobrega storiti in

se nekterih posebnih grehov varovati; 4. prosi Boga potrebne pomoči; 5. kliči prečisto Devico in svoje nebeške pomočnike na pomoč in za priprošnjo pri Bogu.

Jutranje molitve.

A) Za navadne dneve.

Počesčenje.

O neskončni, večni Bog! verujem, da si tukaj pričujoč. Molim te z vso ponižnostjo, hvalim in ljubim te iz vsega srca, ker si vse časti, hvale in ljubezni vreden.

Zahvala in sklep.

Zahvalim te, o moj predobrotljivi Bog iz dna svojega srca za vse milosti, ktere si mi dozdej dodelil v vsem mojem življenji, posebno za to, da si me to noč tako očetovsko varoval, in si mi dal ta dan doživeti. Da se ti pa za to zahvaljujem, ga hočem obračati le v tvojo službo, v spolnovanje tvoje presvete volje;

hočem si prizadevati, da bom samega sebe zatajeval, križ, ki ga mi boš naložil, voljno nosil in Jezusa Kristusa v krotkosti, ponižnosti in gorečnosti za tvojo čast, v ljubezni in čistosti posnemal. Posebno se hočem varovati, da tega greha , v kterega sem vkljub vsem svojim sklepom do zdaj tolikokrat padel, danes ne storim. Daj, o Bog! da kar s teboj začnem, sveto in tebi dopadljivo tudi končam.

Dobri namen.

O predobrotljivi Bog! karkoli bom danes delal, trpel, dobrega storil ali hudega opustil, hočem vse storiti tebi v čast in iz ljubezni do tebe. In da ti bo vse moje dejanje, nehanje in trpljenje bolj dopadljivo, ga sklenem z neskončnim zasluženjem tvojega ljubega Sina Jezusa Kristusa, prečiste Device Marije in vseh svetnikov. Želim dalje vdeležiti se vseh svetih maš in obhajil, ki se bodo danes opravljale; vsacega blagoslova, ki ga bo cerkev danes delila; vseh dobrih del, ki bodo danes na vsem svetu storjena, vseh

odpustkov, ki se bodo zadobili. In ta namen želim tolikokrat ponoviti, kolikorkrat bom danes dihnil, ali kolikorkrat bo danes moje srce vdarilo.

Prošnja za božjo pomoč.

To je moj sklep; pa ti, o moj Bog! poznaš mojo slabost. Brez tvoje milosti nič ne premorem. Dodeli mi jo, o Gospod! po velikosti mojih potreb, in pomagaj mi, da opustim vse, kar ti prepoveduješ; da storim vse dobro, kar ti od mene hočeš; da voljno nosim vse križe, ktere mi boš ti naložil, in da srečno premagam vse skušnjave.

Molitev k Materi božji, k angelju varhu in svojemu patronu.

O prečista Devica Marija, božja Porodnica, moja Mati in Pomočnica! pod tvojo pomoč pribežim in se prepustim z otročjim zaupanjem tvojemu maternemu sreću. Bodi, o dobrotljiva Mati, moje pribežališče v mojih potrebah, moja tolažba v mojem trpljenji, in moja Besednica pri

svojem božjem Sinu zdaj in vse dni mojega življenja, posebno pa ob uri moje smrti.

Angelj nebeški, moj zvesti in dobrotljivi varuh! ker me je milost Božja tebi izročila, o razsvetluj me, brani me, vodi me, varuj me in pripelji me v nebesa!

O veliki svetnik božji, sv. J., ktereга ime po nevrednem nosim, prosí za me, da bom tebi enako Bogu na zemlji služil in ga s teboj vred kdaj večno v nebesih častil. Amen.

Prošnja za žive in mrtve.

Moj Bog in Zveličar! daj svojo milost tudi vsem tistim, ktere si s svojo presveto krvjo odrešil. Dodeli bolnim potrpežljivost in polajšanje, potrebnim in zapuščenim tolažbo in pomoč, ubogim vsakdanji kruh za dušo in telo; razsvetluj nevedne, spreobrne grešnike; krepčaj dobre; reši tiste, ki so v dušni ali telesni nevarnosti; posebno daj vse dobro mojim ljubim starišem, bratom in sestram, mojim prijateljem in sovražnikom, in vsem

tistim, za ktere sem posebno dolžan moliti; varuj svojo sveto katoliško cerkev; daj dušam v vicah večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti! Amen.

Angeljevo češčenje.

1. Angelj Gospodov je oznanil Mariji, in je spočela od svetega Duha. Češčena si Marija itd.

2. Glej, dekla sem Gospodova, zgôdi se mi po tvoji besedi. Češčena si Marija itd.

3. In Beseda je meso postala in je med nami prebivala. Češčena si Marija itd.

Na koncu angeljevega češčenja:

V. Prosi za nas sveta božja Porodnica.

O. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

Molimo. Svojo milost, prosimo, Gospod! v naša srca vlij, da ko smo po angeljevem oznanenju včlovečenje Kristusa, tvojega Sina, spoznali, po njegovem trpljenju in križu častitljivo vstajenje dosežemo. Po ravno tem Kristusu, Gospodu našem. Oče naš itd. Češčena si Marija itd. Na večer še Oče naš za duše v vicah.

Na koncu angeljevega češčenja se moli še ta molitev:

O Gospa moja, o mati moja! tebi se vsega darujem, in da se skažem tebi vdanega, ti danes posvetim svoje oči, svoja ušesa, svoja usta, svoje srce in sebe popolnoma vsega. Ker sem tedaj tvoj, o dobra Mati! varuj me, brani me, kakor svojo lastnino in posestvo. Amen.

Pobožni srčni vzdihljeji.

Da Bogu dopadljivo živiš, moraš na tri reči posebno paziti: 1. da vse dobro prav storiš; 2. da se hudega posebno varuješ; 3. da storjene grehe hitro zbrišeš. K prvemu je potrebno, dobri namen večkrat čez dan ponoviti. Potrebno je namreč, da vse, kar delamo, v večjo čast Božjo, iz ljubezni do Boga, zaradi volje Božje delamo, da imajo naša dela vrednost in zasluženje pri Bogu. Kar se ne stori zaradi Boga in iz ljubezni do Boga, je nečimurno in prazno, brez zasluženja za večno življenje. — K drugemu, da se namreč hudega varuješ, je potrebno, da se spominjaš pričujočnosti Božje; kdo bi si upal grešiti, ako misli na Božjo pričujočnost? — K tretjemu, da po človeški slabosti storjene pregreške hitro zbrišeš, navadi se kratek srčen kes obujati in Boga odpuščenja prositi. S tem se ti bo zmanjšana milost zopet pomnožila. — In da bodeš mogel vse

te reči ložje spolnovati, navadi in poslužuj se naslednjih pobožnih srčnih zdihljejev:

Dober namen: Iz ljubezni do Boga. — K veči časti Božji. — Ne nam, ne nam, ampak svojemu imenu daj čast, o Gospod! — Naj bo tvoja volja, o Bog!

Vaja božje pričujočnosti: Kam hočem bežati pred tvojim obličjem? — Kako morem to hudo storiti in grešiti pred tvojimi očmi, o Bog! — Bog je pri meni, Bog me vidi.

Djanje kesanja: Moj Bog! žal mi je, da sem te s tem grehom razžalil. Bodi mi milostljiv grešniku!

V skušnjavi: Moj Bog! raje umrjem, kot ta greh storim! — O Jezus! ti veš, kako je to meni zoprno! — O Gospa moja, o Mati moja! varuj me, brani me, kakor svojo lastnino in posestvo.

Pri kropljenji z blagoslovljeno vodo: Pokropi me, Gospod, s hizopom in bom očiščen; umil me boš, in bom bel kakor sneg.

Od doma gredé: Pokaži mi, Gospod, svoja pota, in svoje steze me uči!

Gredé v cerkev: Veselil sem se, ko mi je bilo rečeno: v hišo Gospodovo pojdemo.

Pokleknivši pred svetim rešnjim Telesom: Moj Gospod in moj Bog! — Molim te pobožno, o skriti Bog, ki si v teh podobah resnično pričujoč.

Gredé iz cerkve: Ostani pri meni, o Gospod! — Ne spustim te, ako me poprej ne blagosloviš. Blagoslovi me, Gospod, in tvoj blagoslov naj vedno pri meni ostane!

Pri začetku kakega dela: O Gospod, v tvojem imenu začnem to delo. Hiti mi pomagat!

Po dokončanem delu: Samemu Bogu bodi čast in hvala!

Gredé mimo podobe Križanega: Molimo te, Kriste, in te hvalimo, ker si s svojim križem svet odrešil.

Videč podobo preblažene Device Marije: Češčena si Marija! — Skaži se mi Mater!

Ko ura bije: Moli: Češčena si Marija itd. za srečno zadnjo uro, ali pa vsaj:

O Marija, prosi za me, zdaj in ob moji zadnji uri!

V skušnjavi zoper laž: Usta, ki se lažejo, dušo umorijo.

Če si h kletvini skušan: Preklinjevalci ne pojdejo v nebeško kraljestvo.

V kaki nadlogi: Naj bo volja Božja!
— Ime Gospodovo bodi češčeno!

Če si ponižan: Dobro je za me, ker si me ponižal, da se učim tvoje pravičnosti!

B) Jutranje molitve za dan sv. obhajila.

O predobrotljivi, ljubeznjivi Bog! k tebi povzdignem globoko ginjen svojega duha in svoje roke. Oh, odpri mi moje ustnice in položi mi besede na jezik, da bom po otročje hvalil tvojo očetovsko dobroto in tvojo ljubezen, ktera me je do sedaj in posebno to noč varovala vse nesreče in mi življenje ohranila ta dan, po katerem sem z gorečimi željami hrepenel. O Bog, moj največji do-

brotnik! tebi se zahvaljujem za vse, kar koli sem, in kar imam; tebi se zahvaljujem za nepreštete milosti; tvoji očetovski dobrotljivosti se posebno zahvaljujem, da sem ta dan doživel, ko me hočeš z neskončno dragim mesom in krvjo svojega edinorojenega Sina poživiti. Od kod hočem tedaj jemati besede, s katerimi bi ti svojo pristrčno hvaležnost spodobno razodeval? Toda ti ne potrebuješ toliko besedi, ampak veliko več srcé, ki hvaležnost občuti; in da v mojih prsih najbolj čista in pristrčna hvaležnost danes kraljuje, to spoznaš ti, o Gospod, moj Bog in moj Oče, ki človeška srca preiskuješ, bolj, kakor morem z besedami izreči. O vsegamogočni in sveti Bog! tebi izročim danes posebno svojo dušo in telo. Varuj me vsega hudega, varuj mojo dušo vsacega, tudi najmanjšega greha. O Gospod mojega življenja in moje smrti! vodi me s svojo očetovsko roko od sedaj naprej do moje smrti; bodi moja tolažba in moja pomoč sedaj v življenji, moje veselje in moj počitek vso večnost. — Iz ljubezni do tebe, o Bog! obžalujem

še enkrat vse grehe svojega življenja; ne dopusti, da bi te še kdaj s kakim grehom, posebno s razžalil. Moj trden sklep je, nikoli več pred tvojim obličjem prostovoljno ne grešiti; pomagaj mi, ta sklep dopolniti; vrh tega mi dodeli še posebno milost, da presveto rešnje Telo danes vredno prejmem, da mi bo živež za večno življenje.

O sveti Duh! napolni moje srcé danes posebno z ognjem tvoje svete ljubezni, da Jezus v mojem srcu prijetno in svojega božjega veličastva vredno prebivališče najde. Brez tvoje moči v človeku ni nič nedolžnega; operi, kar je nečistega; namoči, kar je suhega; ozdravi, kar je bolnega; zacéli, kar je ranjenega; oživi, kar je otrpujenega; ogrej, kar je mrzlega; vódi, kar ni na pravi poti. Daj svojemu otroku, ki na te zaupa, sedem svetih darov, daj zasluženje čednosti, daj srečen konec, daj večno življenje. Amen.

O Marija, presveta Mati mojega Gospoda Jezusa Kristusa, skaži posebno danes, da si tudi moja Mati! Zdihuj z menoj k svojemu božjemu Sinu, našemu Gospodu

Jezusu Kristusu, za milost, da nič drugega ne iščem, kakor voljo Božjo zmirom bolj natanko spoznavati in zmerom bolj zvesto spolnovati, da tudi jaz v pokorščini iščem svojega veselja in v ponižnosti svoje časti, kakor je bilo na zemlji tvoje veselje in tvoja čast, „Deklo Gospodovo“ se imenovati in tudi biti. Posebno pa te prosim, pomagaj mi, da Jezusu danes vredno prebivališče v svojem srcu pripravim, o milostljiva, o dobrotljiva, o sladka Devica Marija!

O moj sveti angelj varuh! varuj posebno danes moje telo in mojo neumrjočo dušo, ko moj Jezus hoče k meni priti, in v mojem srcu kakor v tempeljnu prebivati. Pristrčno te prosim, oh razsvetluj, varuj, vâdi me, da se z nobenim grehom ne pregrešim, veliko več vreden postanem Božjega obiskanja. Stoj mi posebno danes na strani ob uri, ko me Jezus k svoji mizi pokliče; pelji me k Gospodovi mizi, da vredno vžijem kruh nebeški v zastavo večnega življenja.

Svetniki božji, posebno moj krstni pomočnik in sveti Alojzij, prosite za me,

sprosile mi milost, da vašega in svojega Boga z nobenim, tudi najmanjšim grehom ne razžalim. Prosite prisrčno za me, da v goreči ljubezni do svojega Boga stanoviten ostanem, in vse dni svojega življenja samo v večjo čast božjo preživim, in potem tje pridem, kjer vi plačilo svojega svetega življenja že uživata, da bom z vami vred svojega preljubeznjivega Boga večno ljubil, molil in vžival. Amen.

O pobožnem branju.

Slehrni dan obračaj vsaj nekoliko časa v pobožno branje. Kajti kakor telo jedi potrebuje, da si življenje ohrani, tako tudi duša potrebuje duhovne hrane, da ne opeša. Kristus sam je rekel: »Človek ne živi samo od kruha (telesnega), ampak od vsake besede, ki iz božjih ust pride.« Zato je tudi sveti apostelj Pavel svojemu učencu, svetemu Timoteju, pisal: »Priden bodi v branji,« (I. Tim. 4, 13.) t. j. svetih, pobožnih knjig. Kaj je svetega Avguština spreobrnilo, da je postal iz grešnika tako velik svetnik in učenik svete cerkve? Ali ne branje svete knjige, branje lista sv. aposteljna Pavla do Rimljanov, v katerem je bral te besede: »Ne v požrešnosti in v pijanosti,

ne v nečistosti in nesramnosti, ne v kregu in prepiru (nikar ne živite), temuč oblecite našega Gospoda Jezusa Kristusa. (Rimlj. 13, 13.) — Kaj je storilo, da se je sv. Ignacij tolikanj vnel za posnemanje Jezusa Kristusa in njegovih svetnikov? Uzrok temu je bilo branje pobožne knjige Jezusovega življenja in življenja svetnikov. Pobožne knjige učijo, česa se je treba varovati in ogibati, in česa iskati, po čem hrepeneti; te knjige učijo, s katerim orožjem se je treba zoper pregrešne napake vojskovati, in s katerimi pripomočki se v lepih čednostih utrjevati. Pobožnih knjig dandanes ne manjka. Ali ti je znana knjiga Tomaža Kempčana: »Hodi za Kristusom«, ali pa sv. Franciška Saleškega »Filoteja, navod pobožnega življenja«, ali pa življenje sv. Alojzija ali sv. Stanislava, ali knjižice »Izgledov bogoljubnih otrok«? In če vsega tega nimaš, beri večkrat na koncu le-te molitvene knjižice, česa se mora mladina posebno varovati, in za ktere čednosti si skrbno prizadevati. Opomniti se mora še to, da kar bereš, ne prebiraj le iz radovednosti, da bi kaj novega izvedel, ampak s tem namenom, da bi po tem branji svoje srce zboljšal in svoje življenje ravnal. Premišluj, ali si do zdaj tako živel ali ne, kakor bereš, delaj sklepe, da hočeš tako živeti. Ne beri naenkrat veliko, ampak malo, in to z dobrim premislekom. Misli, da pobožna knjiga, ki jo v roki držiš, je kakor pismo iz nebes, s katerim te Bog sam podučuje, kako da vpravavaj svoje življenje, da kdaj k Bogu v nebesa prideš.

Obujenje vere, upanja in ljubezni.

Te tri čednosti se imenujejo božje čednosti, ker iz Boga, iz božjega navdihnjenja v človeško srce dohajajo in se zopet v Boga povračajo. Obsegajo bistvo krščanskega življenja, tako, da brez njih nobeden ne more zveličan biti. Zato jih pogostoma obujaj, posebno ob nedeljah in zapovedanih praznikih, pred spovedjo in sv. obhajilom, v skušnjavah zoper te čednosti, v smrtni nevarnosti. Za pobožno obujenje teh čednosti je sv. cerkev podelila 7 let in 7 kvadraten (sedemkrat po 40 dni) odpustka.

Vera.

Verujem v tebe, pravi trojedini Bog, Oče, Sin in sveti Duh, kateri si vse ustvaril, kateri vse ohranjuješ in vladaš, kateri dobro plačuješ in hudo kaznuješ. Verujem, da se je Sin božji včlovečil, da nas je s svojo smrtjo na križu odrešil, in da nas sveti Duh s svojo milostjo posvečuje. Verujem in trdim vse, kar si ti, o Bog! razodel, kar je Jezus Kristus učil, kar so aposteljni oznanovali, in kar nam sveta rimska katoliška cerkev verovati zapoveduje. Vse to verujem, ker si ti, o Bog! večna in neskončna resnica in modrost, ki ne moreš ne goljufati in ne goljufan biti. O Bog! pomnoži mojo vero.

Upanje.

Upam in se zanesem na tvojo neskončno dobroto in milost, o Bog! da mi boš po neskončnem zasluženju svojega edinorojenega Sina Jezusa Kristusa v tem življenju spoznanje, pravo obžalovanje in odpuščenje mojih grehov, po smrti pa večno zveličanje dal, in dodelil, tebe iz obličja v obličje gledati, ljubiti in brez konca uživati. Upam tudi od tebe potrebne pomoči, vse to doseči. Upam to od tebe, ker si ti to obljubil, kateri si vsegamogočen, zvest, neskončno dobrotljiv in usmiljen. O Bog! potrdi moje upanje.

Ljubezen.

O moj Bog! ljubim te iz vsega srca, čez vse, ker si največja dobrota, neskončno popolnoma in vse ljubezni vreden; ljubim te tudi zato, ker si do mene in do vseh stvari neskončno dobrotljiv. Želim iz vsega srca, da bi te ravno tako ljubil, kakor so te tvoji najzvestejši služabniki ljubili in te še ljubijo. Z njih ljubeznijo sklenem svojo nepopolno ljubezen; povikšaj

jo v meni, o dobrotljivi Bog! bolj in bolj. Ker te tedaj resnično in iz srca ljubiti želim, in si to trdno prizadevam, mi je iz srca žal, da sem tebe, svojo neskončno dobroto, katero čez vse ljubim, tebe svojega Stvarnika, Odrešenika in Posvečevalca, razsrdil. Žal mi je, da sem grešil, da sem tebe, svojega vsegamogočnega Gospoda, svojega najboljšega Očeta razžalil. Trdno sklenem, vse grehe in vse grešne priložnosti zapustiti, storjene grehe čedalje bolj obžalovati, in nikdar več zoper tvojo sveto voljo ne ravnati. Vzemi me spet za svojega otroka in dodeli mi milost, ta svoj sklep dopolniti. Prosim te po neskončnem zasluženju tvojega Božjega Sina, našega Gospoda in Zveličarja Jezusa Kristusa. Amen.

Nauk o koncu dneva.

Ko se dan bliža svojemu koncu, varuj se, da ne pozabiš Boga in da ne greš brez molitve spat, ker po božji milosti si minuli dan preživel, in ne veš, ali boš do jutrišnjega dneva prišel. Zahvaljуй se, predno greš spat, Bogu za vse prejete dobrote, dušne in telesne. Izprašaj svojo vest, ali nisi pretekli dan kaj Boga razžalil ter

obžaluj vse storjene grehe; kajti predrzno bi bilo, brez sprave z Bogom se spat podati, ker spanje je podoba smrti, in lahko mogoče, da tukaj zaspiš, in se v večnosti zbudiš. Ako slehri večer vest izprašuješ, boš svoje napake in pregreške bolje spoznali, in se jih bolj skrbno varoval. Marsikteri bi ne živeli tako lahko-mišljeno v grehah, ako bi večkrat vest izpraševali in svoje zmote obžalovali.

Večerne molitve.

A) Za navadne dneve.

O moj Bog! molim tvoje neskončno veličastvo v najglobokejši ponižnosti; hvallim in častim tvojo očetovsko dobroto in ljubezen, s katero si me ta dan vodil, dušnih in telesnih nevarnosti obvaroval, mi toliko priložnosti k dobremu dal, tolikrat mojemu srcu govoril, in mi svojega angelja v varstvo poslal, brez števila dobrot podelil, posebno te-le O kako se ti hočem za nje vredno zahvaliti, ker sem grešen človek? S čim ti hočem vse te nepreštete dobrote povrniti, ker ničesar nimam, kar bi ne bilo tvoje? Zdru-

žim se torej z vsemi svetniki in izvoljenimi božjimi, in ti darujem v vedno zahvalo zasluženje tvojega ljubega Sina Jezusa Kristusa, njegove presvete Matere Marije in vseh svetnikov, svojo dušo in svoje telo, karkoli sem in kar imam, da te vse hvali in časti in brez prenehanja tvojo dobroto oznanuje, katero si meni, najbolj nevredni stvari zopet danes tako milostljivo skazoval.

Izpraševanje vesti.

Pa oh! ko bi bil pač tudi tebe, o neskončna dobrota in ljubezen, zato ljubil! Ko bi le tvojih dobrot ne bil povračeval z nehvaležnostjo, ali pa celo z očitno nepokorščino!

O Bog, daj mi luč, da svoje grehe prav spoznam, jih srčno obžalujem, in se poboljšam!

Zdaj izprašaj svojo vest, ktere grehe si storil zoper Boga? Sem se štejejo: opuščanje molitve, zlasti jutranje in večerne, — radovoljno razmišljenje pri molitvi, — nespodobno zadržanje v cerkvi, — zoperstavljanje do lepega znotranjega opominovanja itd.

Ktere grehe si storil zoper svojega bližnjega? Sem se štejejo: zaničevanje, —

sovrašтво, — nevoščljivost, — maščevanje, — prepir, — opravljanje in obrekovanje, — zapeljevanje v kaki greh, — pomanjkanje spoštovanja, — nezvestoba itd.

Ktere grehe si storil zoper samega sebe? Sem se štejejo: nečimurnost, — napuh, — laž, — kletev, — strah pred ljudmi, — nečistost v mislih, v besedah in dejanji, — nezmernost v jedi ali pijači itd.

Ktere grehe si storil zoper dolžnosti svojega stanu? Sem se štejejo: nepokorščina do starišev, učenikov in predpostavljenih, — lenoba, — opuščanje opravil svojega stanu itd.

Poišči tudi korenino svojih grehov in nepopolnosti, in poprimi se vseh potrebnih pripomočkov zoper nje. — Sprava z Bogom ni odlašati, posebno ne zvečer, ker nobeden ne vé, ali bo jutrišnji dan še doživel ali ne.

Žalost nad grehi in sklep.

Glej, moj Gospod in Bog, kako sem ti slabo povračeval vse dobro, kar si mi storil. Kako sem mogel tebe, svojega najboljšega Očeta, tako zelo in tolikokrat razžaliti? Usmili se me, o Bog, po svoji neskončni milosti! Zmotil sem se, kakor ovca, ktera se je zgubila; išči ti mojo dušo in pripelji jo zopet k čedi svojih izvoljenih. Glej, vsi moji grehi, ktere sem

storil danes in vse dni svojega življenja, so mi iz dna mojega srca žal, ker sem ž njimi razžalil tebe, o Bog, ki bi te moral čez vse ljubiti. O nebeški Oče, odpusti mi jih zavoljo zdihljejev in solz, zavoljo grenkega trpljenja in smrti Jezusa Kristusa, svojega Sina in mojega Gospoda in Zveličarja. Na te, o Jezus! in na priprošnjo tvoje presvete Matere Marije stavim vse svoje zaupanje; naj bodo vsi moji grehi vtopljeni v tvojo presveto kri in v tvoje neskončno zasluženje, tam jih zateri in dostavi vse, kar mi je k zadostenju še potreba, zakaj ti si sprava naših grehov. S pomočjo tvoje milosti trdno sklenem svoje življenje popboljšati in ne več grešiti, tudi vseh priložnosti v greh se skrbno ogibati.

Izročilo in prošnja.

Zdaj se podam po tvoji naredbi zopet k počitku. Bodi, o Bog in Gospod! moj varuh in branitelj zoper vse zalezovanje peklenškega sovražnika, zoper vse grešne nevarnosti. Tebi se vsega popolnoma izročim. Vse naj v meni tebe hvali in

časti, vsak udarec, vsak zdihljej, vsak premikljej mojega srca naj bo k tvoji časti in iz ljubezni do tebe.

Moj Zveličar, Jezus Kristus! svoj počitek sklenem s tistim počitkom, ktereга si sam na zemlji imel. Varuj me vseh nevarnosti in nesreč, dušnih in telesnih! Tebe ljubim, tebi se vsega izročim, tvoj naj bom živ in mrtev!

O Marija, preljubeznjiva moja Mati! tvojemu presvetemu in usmiljenemu srcu se priporočim; bodi vedno hvaljena in češčena, če tega tudi z ustmi izreči ne morem; očisti in obvaruj po svojem najčistejšem devištvu in neomadežanem spočetji mojo dušo in telo.

Sveti Jožef! prosi za me; sveti angelj varuh! varuj me; sveti pomočniki in vsi svetniki Božji! prosite za me zdaj in ob uri moje smrti. Amen.

Priprošnje.

Kakor za se, tako prosim pa tudi za svoje prijatelje in sovražnike; za vse dobre, da bodo vedno boljši; za vse grešnike, da se spreobrnejo; za vse trpeče, bolnike

in umirajoče. Bodi jim tolažba, luč, pomoč in upanje!

O Marija, pribežališče grešnikov! usmili se posebno grešnikov, krivovercev in nevernikov, da pridejo na pot resnice in čednosti, in z Bogom spravljene njega večno hvalijo in ljubijo!

Usmili se, o Bog! tudi vseh vernih duš v vicah; odpusti jim vse kazni, in daj jim vsem, posebno tistim, za ktere sem najbolj dolžan moliti, večni mir in pokoj in večna luč naj jim sveti! Amen.

Blagoslovi in varuj nas, vsegamogočni Bog Oče, Sin in sveti Duh! Amen.

Kadar se po noči zbudiš, povzdigni svoje srce k Bogu in izreci kak zdihljaj, na pr.:

Hvaljen bodi Jezus Kristus! Češčena si Marija! Moj Bog, ljubim te itd.

B) Večerne molitve za dan sv. obhajila.

O moj Bog, Bog vse tolažbe, Bog ljubezni in neskončnega usmiljenja! z otročjo hvaležnostjo, z ginjenim srcem in poln ponižnosti in goreče ljubezni se

nocoj k tebi približam in se ti prisrčno zahvaljujem za vse dušne in telesne dobrote vsega svojega življenja, posebno pa današnjega dneva, ki je bil za me v tako mnogoterem oziru dan največje sreče in tvoje božje milosti in ljubezni do mene. Tvoj ljubi Sin Jezus Kristus, moj preljubeznjivi Zveličar, se je ponižal danes v moje srce priti, in z mojo revno dušo se skleniti. O moje srce, o moja duša, o vsi moji občutljeji, molite vnovič mojega neskončno velicega Boga, hvalite vnovič in od zdaj vse dni mojega življenja mojega neizrekljivo ljubeznjivega Boga, zakaj njegova milost ostane na vekomaj.

Res, danes občutim, kako močno človeka osrečuje zvesto spolnovanje tvojih zapovedi, kajti upam, da te vsaj danes nisem prostovoljno razžalil; ne boš torej zavrgel moje ponižne prošnje, če te prosim tvojega božjega blagoslova, tvoje mogočne pomoči za svoj trdni sklep, da bi tebi zvesto služil in te nikdar več ne žalil. Zakaj, če imam tudi goreče želje, te vedno v svojem srcu ohraniti, in te kdaj večno gledati in uživati, vendar po-

znam tudi pri svoji najboljši volji slabost svojih sklepov, torej me tolikanj bolj žene, te ginjeno in ponižno prositi, da svoje dobro delo, ki si ga v meni pričel, tudi v meni dopolniš.

Obvaruj torej v moji duši tisti neprecenljivi dar — posvečujočo milost božjo — katero sem zopet prejel v svetih zakramentih. Uči me skrbno čuti nad tem dragim zakladom, katerega nosim v prsteni posodi. — Ohrani v meni sveto občutljivost, ki naj me uči, še celo sence vsacega greha se ogibati. — Obvaruj v mojem srcu sveto sramežljivost, ki naj me kot najskrbnejša čuvajka sleherne čednosti spominja na vsako nevarnost. Odpri moje oči, da bom vedno bolj spoznaval vrednost čednosti in srečo nedolžnega življenja. Prepričaj me imenitne resnice: da le iz čistega in nedolžnega srca teče tisti studenec pravega veselja, ki ga duša najde v Bogu in v njegovi očetovski ljubezni.

Tvoj prelepi zgled, o moj Jezus! naj mi bo vedno pred očmi, da ga posnemam. Od tebe se hočem učiti gorečnosti v molitvi, krotkosti in ponižnosti srca,

pokorščine do starišev in prednikov, potrpežljivosti v trpljenji in v britkosti, in otročje vdanosti v voljo nebeškega Očeta. O Jezus! vodi me le po varni poti v nebeško domačijo, in kadar se bom slednjič pred teboj prikazal, o Sodnik vseh ljudi, daj mi zaslišati milostljivo sodbo, in nikar ne pusti, da bi bila predraga cena tvoje presvete Krvi za me zgubljena.

Če pa zdaj še dan pregledujem, ki sem ga danes preživel, ali pa imam tudi zveličansko tolažbo, da te vsaj danes nisem kaj radovoljno razžalil? Komu drugemu se imam za to zahvaliti, kakor le tvoji ljubezni, o Bog! — Ali sem se pa morebiti vendar le kaj zoper tebe pregrešil z mislimi . . . z besedami . . . z dejanjem . . . z opuščanjem dobrih del . . . zoper samega sebe . . . zoper ljubezen do bližnjega . . .? Vse to in vse grehe svojega življenja iz srca obžalujem, ker sem ž njimi tebe, svojo največjo in neskončno dobroto razžalil. Trdno sklenem s tvojo pomočjo, za katero te ponižno prosim, se za naprej bolj skrbno varovati vsakega greha. — Varuj me to noč vsega hudega na duši

in na telesu; tebi v čast darujem spanje in počitek te noči!

Tudi tebi, o preblažena devica Marija! se po otročje zahvaljujem za tvojo mogočno priprošnjo pri Bogu. Danes si se mi v resnici skazala ljubeznjivo Mater; tudi v prihodnje te prosim, pokaži, da si moja Mati! Tvoj zgled naj bo meni v prav goreče posnemanje tvojih prelepih čednosti; saj so bile tvoje čednosti tako natanko vravnane po naukih tvojega preljubeznjivega Sina Jezusa Kristusa. Če tebe posnemam, bom tudi posnemalec Jezusov. Tvojemu materinemu varstvu izročim se tudi to noč, ter te prosim za tvojo priprošnjo pri Bogu v življenju in v smrti uri!

Še tebi, o moj sveti angelj varuh! se zahvaljujem za vso ljubezen in skrb, katero si imel danes za me. Tvojemu zvestemu varstvu, tvoji stanovitni ljubezni in skrbi se izročim po noči in po dnevu, v življenji in v smrti.

O moji sveti pomočniki! o vsi svetniki in svetnice Božje! ne smem pozabiti, se tudi vam za vaše zvesto varstvo za-

hvaliti, da ne bom nehvaležen. Sprosite mi še to milost, da si bom po svoji dolžnosti prizadeval, vas tako zvesto posnemati, kakor ste vi zvesto posnemali Jezusa Kristusa v svojem življenji.

O Bog, oče vseh ljudi! ljubeznjivi varuh vseh svojih otrok na zemlji! naj še, preden se vležem, moje priprošnje za vse ljudi pridejo do tebe. Poveličaj sam sebe z dobrotami pri vseh ljudeh na zemlji. Povračuj posebno mojim ljubim starišem, dobrotnikom in učnikom vse, za kar jim moram zlasti današnji dan hvaležen biti, in se jim ne morem zadosti zahvaliti. Blagoslovi vse ljudi, tudi moje sovražnike. Čuj nad nami vsemi, svojimi otroci, in usliši tudi milostljivo moje zdihljeje za verne duše v vicah. Daj jim, Gospod! večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti! Amen.

In zdaj, ljubi Oče nebeški! izročim v tvoje roke svojo dušo. Blagoslovi svojega otroka; daj mu milost, da s temi občutljeji kdaj svoje življenje sklene in se zbudi k večno srečnemu življenju v nebesih. Amen. Oče naš . . . Češčena si Marija . . .

*C) Kratka večerna molitev pred
Marijino podobo.*

Zopet sem en dan bližej večnosti. O Mati našega Gospoda! zadobi mi milost, da pobožno živim, in zadnjič na večer svojega življenja v tvojem ljubeznjivem materinem naročji mirno umrjem. Skozi tvoje materino srcé se zdaj svojemu ljubemu Bogu iz vse svoje moči zahvaljujem, da me je do tega večera tako očetovsko varoval, in mi toliko dobrot skazal, posebno . . . Pa kako nehvaležno sem dobro z hudim povračeval! Poljubim presvete rane tvojega križanega Sina, in prosim za milost, da prav spoznam svoje grehe. Razsvetli me, o Mati pravega spoznanja! Pokaži mi moje grehe!

Izprašaj svojo vest, kakor na strani 23. potem moli:

O Marija! grešil sem zoper nebesa in zoper tvojega Sina. Nisem vreden tvoj sin imenovan biti. Žal mi je, ker sem grešil. Spoznam svoje grehe, in moje srce je potrto. Oh, sprosi mi odpuščenje vseh mojih grehov, ktere po vsi moči svoje

duše želim obžalovati z ravno tistimi občutljivi žalosti, s katerimi sta ti, o Marija! in tvoj Sin Jezus črtila vsako razžaljenje Božje. O da bi mogel za vse svoje grehe Božji pravici zadostiti! Želim se najmanjših grehov spokoriti s tako žalostjo, koja izvira iz popolne ljubezni. Kolikorkrat bom to noč ali ves čas svojega življenja dihnil, tolikrat hočem Božji pravici skozi tvoje roke, o Mati vse milosti! v zadostenje svojih grehov kri Jezusa Kristusa, tvojega preljubega Sina darovati. O Marija, pribežališče grešnikov! prosi za-me, in kakor me je danes tvoja materina milost podpirala, tako mi tudi to noč ne odreci svojega milega varstva! Odpodi vse zalezovanje peklenškega sovražnika, in zadobi mi mirno spanje, v katerem naj se mi nič nečistega ne prikazuje. Daruj svojemu Sinu Jezusu vsak moj dihlej s tem namenom, kakor da bi nič družega ne hotel reči, kakor to: O Jezus! v tebe verujem; o Jezus! v tebe upam; o Jezus! tebe ljubim iz vsega svojega srca! O da bi te bil pač vselej ljubil in nikdar ne razžalil; posebno danes s temi grehi! . . .

Oh, odpusti mi, Jezus! odpusti mi vse to, in vse grehe vsega mojega življenja, katerih se iz srca kesam, usmili se me ubozega grešnika! — Moj angelj varuh! in vsi moji sveti pomočniki pri Bogu, skrbite in prosite za-me! Pozdravljam in prosim vas za to skozi presveti srci Jezusa in Marije.

Ponočno priporočanje preblaženi Devici Mariji.

O Gospa moja, sveta Marija! v tvojo blaženo zvestobo in v posebno varstvo, in v naročje tvojega usmiljenja izročim to noč, in zmiraj in ob uri svoje smrti tebi svojo dušo in svoje telo; vse svoje zaupanje in svojo tolažbo, vse svoje britkosti in svojo revščino, svoje življenje in konec svojega življenja tebi priporočim, da se po tvoji najsvetejši priprošnji in po tvojem zasluženju vsa moja dela obračajo in vravnavaajo po tvoji in tvojega Sina najsvetejši volji. Amen.

D) Molitev v četrtek večer.

Oče, ako hočeš, vzemi ta kelih od mene, vendar ne moja, ampak tvoja volja

naj se zgodi. Oče naš . . . Češčena si Marija . . .

Moja duša je žalostna noter do smrti. Oče naš . . . Češčena si Marija . . .

In bil je njegov pot kakor krvave kaplje tekoče na zemljo. Oče naš . . . Češčena si Marija . . .

Ź. Svojemu lastnemu Sinu Bog ni prizanesel.

Ř. Ampak ga je za nas vse v smrt dal.

Molimo. Ozri se milostljivo, prosimo te, Gospod, na to svojo družino, za katero se je naš Gospod Jezus Kristus radovoljno grešnikom izročil in križa muke pretrpel. Kteri s teboj živi in kraljuje v edinosti sv. Duha Bog vekomaj. Amen.

Ko spat greš, moli:

O Jezus! to svoje spanje sklenem s tistim mirnim spanjem, ktereга si ti kot človek na zemlji za-me vžival. — Kakor se zdaj v posteljo vležem in pokrijem, tako bodo po moji smrti moje truplo v mrtvaški prt zavili ter v jamo položili. — O da bi moje srce čulo, kadar moj duh počiva! — Gospod! tvoj naj sem živ in mrtev! — Oče! v tvoje roké

izročim svojo dušo! — Jezus! Marija!
 Jožef! v življenji in v smrti izročim v
 vaše roké svojo dušo. Naj nas s svojim pre-
 svetim Detetom blagoslovi Devica Marija!

Pred spanjem zapiši s palcem na svojem
 čelu črke: J. N. R. J. ter reci:

Jezus Nazarenski Kralj Judovski ob-
 varuj me nagle in neprevidene smrti!

(Bere se, da se je Kristus kot malo Božje
 Dete s temi črkami na čelu sv. Edmundu pri-
 kazal in mu rekel, da ne bo nagle in nepre-
 videne smrti umrl tisti, kateri si sleherni večer
 te črke na čelo svoje zapisuje.)

Ko se po noči zbudiš, povzdigni k Bogu
 svoje srce, ter reci z Davidom:

Ponoči se spominjam tvojega imena,
 o Gospod! in obuduj take-le misli:

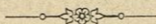
1. Hvalite Gospoda solnce in luna:
 hvalite ga vse zvezde in luč.

2. Hvalite noči in dnevi Gospoda:
 hvalite luč in temé Gospoda.

3. O koliko pobožnih ljudi v sredi
 noči vstane, da pojejo Bogu hvalo, in
 jaz v postelji ležim! Veselim se iz srca,
 da si hvaljen; naj se vdeležim dobrih del
 vseh, ki se tebe bojé!

4. O koliko ljudi to noč umira! o da bi srečno! Bog jim daj srečno zadnjo uro!

5. Oh, če je že težko brez spanja v postelji ležati, kako težko bo še le vso večnost na žrjavci peklenškega ognja ležati! O Bog nas tega varuj!

O sveti maši.

Sveta maša je velika in neizrekljiva skrivnost, o kateri sveti Tridenški zbor tako-le uči: »Nobenega družega tako svetega in Božjega dela ne more kristijan opravljati, kakor to prečastitljivo daritev, v kateri se na altarji po mašnikovih rokah vsak dan daruje tisti dar, s katerim smo bili z Bogom Očetom spravljani. S to daritvijo potolažen Gospod Bog podeljuje milost in dar prave pokore, odpušča hudobije in grehe silno velike. Zakaj tisti križ, edino upanje grešnikov, še vedno stoji postavljen med ljudmi, kakor drevo življenja, od kterega sadu si morejo trgati zdravilo neumrjivosti in v prid obračati odrešenje. Še zdaj ste roki Odrešenikovi stegnjeni, s kterima vse k sebi vabi in jim daje poljubljnej miru. Še zdaj so rane Zveličarjeve odprte, s kterimi se odpirajo vrata nebeškega kraljestva. Ni je potrebe, ni je revščine, kteri bi se ne moglo na pomoč priti z daritvijo svete maše. Tukaj hoče Kristus vsem vse biti: gre-

šnikom sprava, pobožnim pomoč, bolnikom polajšanje, žalostnim tolažba, umrlim večna luč in večni pokoj. Zares! vse bogastvo svoje je Kristus iz ljubezni do ljudi tukaj razlil. Svet bi bil že zdavno konec vzel, ko bi altarna daritev ne bila tolažila jeze nebeškega Očeta.

Zato si na vso moč prizadevaj, da boš pri tej presveti daritvi ne iz gole navade, ne kot mrzel gledalec pričujoč, ampak da se trpljenja Kristusovega in njegove krvave daritve na križu pobožno spominjaš, in samega sebe in vse svoje s Kristusom vred daruješ. Misli si v mašniku, ki sveto mašo bere, Gospoda Kristusa samega. — Pri »Kyrie eleison« prosi Boga, da bi ti bil milostljiv. — Pri »Gloriji« z angelji Boga hvali, da je svojega Sina na svet poslal. — Pri listu in evangeliji prosi Boga, da bi mogel po Božjih naukih prav živeti. — Pri darovanji se samega sebe Bogu daruj. — Pri umivanji mašnikovih rok prosi Boga, da te bolj in bolj očisti vseh madežev greha. — Pri »Sanktus-u« misli na pričujočnost Božjih angeljev in obudi želje, da bi ž njimi rad Bogu v nebesih večno slavo prepeval. — Pri spominu za žive priporoči Božji milosti sebe in vse tiste, za ktere si moliti dolžan. — Pri povzdigovanji misli se pričujočega na gori Kalvariji in moli navzočega Kristusa, ki se kot nekdanj na križu, tako še zdaj povzdiguje za-te proti nebeškemu Očetu. — Pri spominu za mrtve spominjaj se tistih duš v vicah, za ktere si posebno moliti dolžan. — Pri »Pater noster« — očenašu — obudi srčne želje po

angeljskem kruhu. — Pri mašnikovem obhajilu se po duhovno obhajaj, t. j. obudi srčne želje po sv. obhajilu, prosi Jezusa odpuščenja vseh grehov, in da ti ozaljša dušo z vsemi lepimi čednostmi, in potem ga prosi, da pride po duhovno v tvoje srce, za kar se mu prisrčno zahvaljuj.

Molitev pred sveto mašo.

Premilostljivi Oče nebeški! ki si svet tako ljubil, da svojemu edinorojenemu Sinu nisi prizanesel, ampak ga za nas vse dal v najgrenkejšo trpljenje in smrt na svetem križu, in si hotel, da se naj ta tebi najdopadljivša daritev slehrni dan v tvoji cerkvi ponavlja, da bi se njenega sadú vdeležili: prosim te, dodeli mi milost, da bom s tako gorečnostjo, pobožnostjo in žalostjo nad svojimi grehi pri sveti maši, kakor ko bi bil v tisti obednici, v kateri je Jezus Kristus to daritev postavil, ali kakor bi bil pričujoč na gori Kalvariji, kjer se je sam sebe tebi daroval na svetem križu. Darujem ti to daritev z mašnikom v večjo slavo tvojega svetega imena, v spomin trpljenja in smrti tvojega edinorojenega Sina, v zahvalo za vse meni podeljene milosti, v zadostovanje

za svoje grehe. Posebno pa ti darujem to daritev, da dosežem od tebe vse tiste milosti, ktere so mi k spolnovanju tvoje svete volje potrebne, posebej to milost . . . Priporočim ti tudi vse dušne in telesne potrebe svojih ljubih starišev, bratov, sester, sorodovincev, dobrotnikov, prijateljev, vseh grešnikov in ubozih duš v vicah. Daj nam vsem zveličanskega sadú in zasluženja te presvete daritve deležnim biti. Amen.

Začetek svete maše do gloriije.

O predobrotljivi Jezus! zahvaljujem te iz vsega srca za neskončno ljubezen, ktera te je nagnila, se včlovečiti, našo naturo sprejeti, in s svojim presvetim trpljenjem in s svojo predrago smrtjo naše grehe zbrisati, in da se hočeš zopet zdaj pri tej daritvi nekrvavo za nas darovati svojemu nebeškemu Očetu.

O nebeški Oče! glej z dopadajenjem na svojega ljubega Sina, ki se pred tvojim Božjim veličastvom tako globoko ponižuje. Z njim sklenjen spoznam in obžaljujem pred nebom in zemljo svoje

grehe, ki sem jih ves čas svojega življenja storil z besedami, z djanjem in z opuščanjem dobrega. Oh, da bi jih pač ne bil nikdar storil! — Prosim te, da zavoljo solz in krvi svojega edinorojenega Sina, Jezusa Kristusa, ne boš zavrgel mojega potrtega in ponižanega srca, temuč mi boš milostljivo dodelil odpuščenje in odvezo vseh mojih grehov po zasluženji ravno tistega Jezusa Kristusa, po priprošnji prečiste Device Marije in vseh svetnikov. Očisti, o Gospod! moje srce, moje ustnice, mojo dušo in telo, da te vredno hvalim. Amen.

Pri gloriји.

Vsegamogočni Bog! usmiljeni Oče! z mašnikom in z vsemi tvojimi angelji te zdaj hvalim in častim in iz srca kličem: „Čast bodi Bogu na višavah in mir ljudem na zemlji, ki so dobre, svete volje! Hvalimo te, častimo te, molimo te, poveličujemo te . . . o Gospod Bog vsegamogočni! Gospod Jezus Kristus, Jagnje Božje! ki odjemlješ grehe svetá, usmili se nas . . . Ki sediš na desnici Boga

Očeta, usmili se nas. Ker ti sam si svet, ti sam Gospod, ti sam najvišji, Jezus Kristus, s svetim Duhom v časti Boga Očeta. Amen.

Pri molitvah po gloriji.

Vsegamogočni, večni Bog! ponižno te prosimo, da blagovoliš milostljivo pogledati iz vzvišenega svojega svetišča na naše zbirališče, in da milostljivo sprejmeš in uslišiš molitve svoje svete cerkve, ki se za nas vse s službo tega mašnika, tvojega služabnika, opravljajo. Po Gospodu našem Jezusu Kristusu, tvojem ljubem Sinu, kateri s teboj v edinosti svetega Duha živi in kraljuje Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Pri listu.

Bog, ki nikoli ne jenjaš, nas svoje nevredne služabnike očitno v svoji sveti cerkvi z apostoljskimi, preroškimi in drugimi svetopisemskimi nauki in opomini spodbudovati za češčenje in ljubezen svojega svetega imena, in nas zavarovati zoper skušnjave svetá, mesá in hudobnega duha:

dodeli, te prosimo, da zveličanske nauke in opomine z vso dušo sprejmemo, in si skrbno prizadevamo, svoje življenje po njih vravnati. Po Jezusu Kristusu Gospodu našem. Amen.

Pri evangeliji.

Gospod Jezus Kristus, ki si učenik od Boga prišel, in pot Božjo v resnici učil, in nas tudi danes po svetem evangeliji in oznanovalcih tvoje besede učiti ne jenjaš: daj, da bomo zmožni tvoj zveličanski nauk prav spoznati. Vžgi v nas gorečnost za nebeško modrost; uči nas, tvojo voljo zvesto spolnovati, da nam vera, ki iz poslušanja evangelija prihaja, ne bo v zadolženje in kazen, zato ker smo vedeli tvojo voljo in je ne spolnovali. Amen.

Pri veri.

Kadar mašnik po evangeliji vero moli, kar se ne zgodi pri vsaki maši, se ž njim skleni, in moli pazno in pobožno apostoljsko vero. Bodi pripravljen, to vero povsod spoznavati, in, če bi bilo treba, tudi za-njo umreti.

Od darovanja do predglasja.

Sveti Oče! vsegamogočni večni Bog! poglej milostljivo na daritev, katero tebi, živemu in pravemu Bogu, združeni z Jezusom Kristusom in njegovim služabnikom darujemo v hvalo tvojega neskončnega veličastva, in v spravo naših neštevilnih razžaljenj in prestopkov tvojih zapovedi.

Darujemo ti za-se in za vse svoje sorodovince, za pričujoče in nepričujoče, za verne kristijane, žive in mrtve.

Poglej z dopadajenjem na ta dar, kakor nekđaj na dar svojega edinorojenega Sina, in sprejmi ga milostljivo iz rok svojega služabnika, in dodeli nam, vsegamogočni Gospod, da bomo tudi mi po teh skrivnostih Božje nature tistega Jezusa Kristusa deležni, ki je našo človeško naturo s seboj sklenil, ter jo ponovil. Daj, nebeški Oče, da bo ta dar nam in vsem tistim, za ktere molimo, vsi tvoji cerkvi in vsemu svetu v zveličanje.

O predglasji in o sanktusu.

Res, ne zaslužimo, da bi naše vpitje uslišal. Naša srca, ustnice in roké, ki jih k tebi povzdigujemo, so z mnogimi grehi omadežane. Ne tvoje milosti, ampak tvoje kazni smo vredni. Pa ti veš, da želimo čisti biti, čista srca in roke k tebi povzdigovati. Prosimo te torej po zasluženji tvojega preljubega Sina, očisti nas vseh madežev greha, in stori nas vredne, po njem te vselej častiti in hvaliti, kakor vsi nebeški prebivalci, vsi zveličani duhovi — Kerubini in Serafini, kateri vedno tvoje veličastvo gledajo in neprenehoma hvalijo in prepevajo čudeže tvoje dobrote, ljubezni, vsegamogočnosti in svetosti. Z njimi sklenjeni ti pojemo tudi mi iz vsega srca, rekoč:

Svet, svet, svet si, o Bog vojskinih trum! Nebo in zemlja sta polna tvoje časti! Tebi naj bo večna čast in hvala! Čast naj bo tebi na višavi, — in na zemlji — od vseh ljudi — od vseh jezikov in o vseh časih!

Od sanktusa do povzdigovanja.

O nebeški, usmiljeni Oče, pred tvojim veličastvom pademo na tla, in te po Jezusu Kristusu ponižno prosimo, da vzameš te ponudbe, te dari, te prečiste, svete daritve, ktere ti darujemo zlasti za tvojo sveto cerkev, za tvojega služabnika, našega papeža I., za našega škofa I., za našega cesarja I., in za vse pravoverne kristijane in otroke svete krščanske katoliške cerkve.

Posebno se spominjaj, o Bog! tistih, za ktere sem pred drugimi moliti dolžan. (Tukaj priporoči Bogu svoje stariše, brate, sestre, učitelje, svojega spovednika, dobrotnike, prijatelje in sovražnike, in vse tiste, ki so se ti v molitev priporočili, ali za ktere si dolžan moliti.)

Vse te obvaruj, o nebeški Oče, v svoji milosti, ohrani jih v edinosti, in odvracuj od njih vse razdrtja in ločitve, ter napolni jih s svojim svetim Duhom; reši njih duše vsake zmote in vsacega greha in vodi jih po pravi poti; dodeli jim zdravje in vse druge dobrote, katerih potrebujejo za svoje telo in za svojo dušo, da bodo tebi zvesto služili in večno življenje dosegli.

Za te dobrote te prosimo, o nebeški Oče! po zasluženji tvojega ljubega Sina Jezusa Kristusa, njegove prečiste Matere Marije, svetih apostelnov in mučenikov in vseh svetnikov, da bomo po njih zasluženji in njih priprošnjah tvojega varstva in pomoči vselej deležni. Po ravno tem Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Povzdigovanje.

Pri povzdigovanji sv. Rešnjega Telesa:

Češčeno bodi presveto Rešnje Telo, iz Marije Device rojeno in za nas na križi darovano! — O Jezus, v tebe verujem, v tebe upam, tebe ljubim čez vse. — Bodi mi milostljiv ubogemu grešniku!

Pri povzdigovanji sv. Rešnje Krvi:

Češčena bodi, o presveta Rešnja Kri, za moje in vsega sveta grehe prelita; očisti, posveti in ohrani mojo dušo za večno življenje.

Po povzdigovanji do obhajila.

Spomnimo se, o nebeški Oče! Jezusa Kristusa, tvojega Sina, našega Gospoda

zveličanskega trpljenja, vstajenja in vnebohoda, in darujemo tvojemu preslavnemu veličastvu od tvojih darov čisti, sveti in neomadežani dar, sveti kruh večnega življenja, in kelih večnega zveličanja.

Poglej z usmiljenim in prijaznim obličjem na te dari, in jih sprejmi, kakor si sprejel dari svojega hlapca, pravičnega Abeljna, in daritev našega očaka Abrahama, in kar ti je daroval tvoj veliki duhoven Melkizedek, sveto in čisto daritev.

Ponižno te prosimo, vsegamogočni Bog! reci prinesti te dari po rokah svojega svetega angelja na tvoj visoki altar, pred obličje tvojega Božjega veličastva, da bomo vsi, kar nas bo s tega altarja zavžilo presveto Telo in Kri tvojega Sina, napolnjeni z vsem nebeškim blagoslovom in milostjo. Po ravno tem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Spomni se tudi, o Gospod! svojih služabnikov in služabnic, ki so šli pred nami z znamenjem vere, in v miru spijo. (Moli tukaj za vse tiste mrtve, za ktere si posebno moliti dolžan, in za vse duše v vicah.) Prosimo te, o Gospod, da tem in vsem,

kteri v Kristusu počivajo, daš večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti. Po ravno tem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Pa tudi nam grešnikom, svojim služabnikom, ki v velikost tvojega usmiljenja zaupamo, daj delež in družbo s svojimi svetimi aposteljni in mučeniki in z vsemi svojimi svetniki, ne po našem zasluženji, ampak po svoji prizanesljivosti. Po Kristusu, Gospodu našem, po katerem ti, Gospod! vselej vse te darove vstvarjaš, posvečuješ, blagoslovljaš in jih nam podeljuješ, po njem, in ž njim, in v njem se tebi, Bogu Očetu vsegamogočnemu, v edinosti svetega Duha vsa čast in hvala godi od vekomaj do vekomaj. Amen.

Molimo. Po zveličanski zapovedi opominjani, in po Božjem nauku podučeni, si upamo reči: Oče naš, kteri si v nebesih itd.

Prosimo te, o Bog! reši nas vseh zlegov, preteklih, sedanjih in prihodnjih, in na prošnjo svete in častitljive vselej Device Božje Porodnice, Marije in vseh

svetnikov, daj, Gospod, milostljivo mir v naših dneh, da bomo s pomočjo tvojega usmiljenja podpirani in greha vselej rešeni, in vsakega nepokoja obvarovani.

Zdaj mašnik prelomi sveto hostijo v znamenje Jezusove smrti, in med tem moli, rekoč:

Po ravno tem Gospodu našem, Jezusu Kristusu, Sinu tvojem, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Nato stori mašnik s koščekom svete hostije trikrat križ nad kelihom in nam mir vošči, rekoč:

Mir Gospodov bodi vedno z vami.

In mi ga voščimo njemu, rekoč:

In s tvojim duhom.

Potem spusti mašnik košček svete hostije v kelih v znamenje, da se je Jezusova duša ob vstajenji zopet s telesom sklenila, in med tem moli, rekoč:

To zmešanje in posvečenje Telesa in Krvi Gospoda našega Jezusa Kristusa bodi nam, ki ga prejmemo, v večno življenje. Amen.

Zdaj se mašnik trikrat na prsi vdari, rekoč:

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ, usmili se nas!

Jagnje Božje, ki grehe sveta od-
jemlješ, usmili se nas!

Jagnje Božje, ki grehe sveta od-
jemlješ, daj nam mir!

Mašnik moli potem tri naslednje molitve
pred svetim obhajilom, ter se ž njimi za sveto
obhajilo pripravlja:

Gospod Jezus Kristus, kateri si svojim
apostelnom rekel: Mir vam zapustim,
svoj mir vam dam, ne glej mojih grehov,
ampak vero svoje cerkve; in daj ji po
svoji volji mir in edinost, kateri živiš in
kraljuješ Bog od vekomaj do vekomaj.
Amen.

Gospod Jezus Kristus, Sin živega
Boga, kateri si po Očetovi volji s svetim
Duhom vred s svojo smrtjo svet oživil:
reši me po tem svojem presvetem Te-
lesu in Krvi vseh mojih grehov in vseh
zlegov. Daj, da se vselej tvojih zapovedi
držim, in ne dopusti, da bi se kdaj od
tebe ločil. Kteri živiš in kraljuješ z ravno
tem Bogom Očetom v edinosti svetega
Duha Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Gospod Jezus Kristus! vžitek tvojega
Telesa, ktero si jaz, nevredni človek,

predrznem prejeti, mi ne bodi v sodbo in pogubljenje, temuč naj mi je po tvoji dobroti bramba in zdravje duše in telesa. Kteri živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti svetega Duha Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Zavživanje.

Mašnik vzame sv. hostijo v roké, rekoč:

Kruh nebeški bom prejel, in klical
Gospodovo ime.

Mašnik se vdari trikrat na prsi in reče z evang. stotnikom, in reci tudi ti ž njim:

Gospod! nisem vreden, da greš pod
mojo streho, ampak reci le z besedo, in
ozdravljena bo moja duša. (Trikrat.)

Ko mašnik presveto Rešnje Telo prejme, se obhajaj tudi ti po duhovno. V ta namen zamoreš to le moliti:

Glej, klečim ubog in reven pred
tvojo mizo, o Gospod Jezus Kristus! verujem, da si tukaj resnično pričujoč, pripravljen, me obiskati. Vender, ker se svoje slabosti in grehov zavem, se ne predrznem tebe v zakramentu prejeti,

ampak spoznam s stotnikom, čigar hlapca si od daleč ozdravil, da nisem vreden, da greš pod mojo streho. Ali očisti, ponižno prosim, mojo dušo vseh grehov, ozdravi, o nebeški zdravnik! moje bolezni, kakor jih ozdraviti veš, moreš in hočeš. Ozaljšaj mojo dušo z vsemi čednostmi, ktere koli ti od mene želiš, in potem prosim, pridi, oh, pridi s svojimi milostmi v moje srce . . .

Potem se z mašnikom Kristusu zahvaljuj, rekoč:

Kaj bom povrnil Gospodu za vse, kar mi je dal? Kelih zveličanja bom vzel (vse hočem iz ljubezni do njega pretrpeti) in v ime Gospodovo bom klical. Hvalo bom pel Gospodu, in z zaupanjem klical, in rešen bom vseh svojih sovražnikov.

Zadnje molitve in blagoslov.

O nebeški Oče! Bog vse tolažbe in dobrote, zahvaljujem se ti iz globočine svojega srca za neizrekljivo milost, ktero si mi danes s tem dodelil, da sem bil pri sveti maši. Dopadljivo sprejmi ta dar in

dodeli, da bo meni v zveličanje in vsem, za ktere smo molili; daj, da ne bomo tebe in tvojih zapovedi nikoli pozabili, ampak jih vselej zvesto in stanovitno spolnovali. Zapustili bomo zdaj tvojo hišo in se k delu podali. Bodi naš varh in pomočnik! Pošlji svojega svetega angelja pred nami, kateri naj nas vodi, svari, opominja, krepča in straži, ko bi vtegnili v nevarnost greha zabresti. Jezus, moja ljubezen! blagoslovi nas in ostani pri nas, in ne pripusti, da bi se kdaj s kakim grehom od tebe ločili. Tebi hočemo živeti in umreti! Amen.

O prečista Devica Marija in vsi svetniki Božji, posebno vi, katerih god danes obhajamo: podpirajte s svojo priprošnjo pri Bogu naše slabe molitve, da bomo uslišani, kar smo danes pri sveti maši prosili! Amen.

Molitve,

ktere naj se po ukazu papeža Leona XIII. ob koncu sv. maše molijo in sicer »Češčena bodi kraljica« glasno z mašnikom (z odpustkem 300 dni.)

Češčena si Marija, milosti polna,
Gospod je s Teboj itd. (trikrat.)

Potem :

Češčena bodi, kraljica, mati milosti, življenje, sladkost in upanje naše, bodi češčena! K tebi vpijemo zapuščeni Evini otroci. K tebi zdihujemo žalostni in objokani v tej solzni dolini. Oh, obrni tedaj, naša pomočnica, svoje milostljive oči v nas in pokaži nam po tem revnem življenju Jezusa, blaženi sad svojega telesa. O milostljiva, o dobrotljiva, o sladka Devica Marija!

Ÿ. Prosi za nas sveta Božja Porodnica!

B. Da bomo vredni obljub Kristusovih!

M o l i m o !

O Bog, pribežališče naše in moč, ozri se milostno na ljudstvo k tebi vpijoče; in na priprošnjo častitljive in brezmadežne Device Marije, Božje Porodnice, sv. Jožefa, njenega ženina, svojih ss. aposteljnov Petra in Pavla in vseh svetnikov, usliši milostno in dobrotno naše prošnje za spreobrnjenje grešnikov, za prostost in povišanje matere svete cerkve. Po Kristusu Gospodu našem. Amen.

K temu naj se pristavi:

Sveti nadangelj Mihael, brani nas v boju; proti zlobnosti in zalezovanju hudobnega duha bodi nam pomoč! — Ukroti naj ga Bog! ponižno za to prosimo. In ti prvak nebeške vojne, satana in druge hudobne duhove, ki hodijo po svetu v pogubo duš, z močjo Božjo v peklenko brezno pahni. Amen.

II. Sveta maša

(Po navodu sv. Leonarda Portomavriškega.)

Vse molitve, kolikor jih sploh moremo moliti, se lahko razdelijo v štiri vrste: v molitvi Boga častimo, ali se mu zahvaljujemo za prejete dobrrote, ali pa kaj prosimo, zlasti za spravo z Bogom ali odpustčanje svojih grehov. Pa človek ni zmožen, (ko bi bil še tako pobožen in svet, in ko bi mu vsi angelji in svetniki pomagali) Boga tako častiti in slaviti, za brezštevilne dobrrote ga tako zahvaljevati in potrebnih darov tako prositi, kakor je neskončnemu veličastvu Božjemu primerno: edino le tedaj, ako se sam Božji Sin — brezmadežno Jagnje Božje — za nas daruje ne-

beškemu Očetu, to je Božjemu veličastvu zadostna čast, zadostna zahvala, dovolj primerna prošnja in najzdatniše zadostovanje za naše grehe!

V začetku sv. maše.

O moj Bog, preljubeznjivi Oče nebeški! darujem ti sveto mašo v tisti namen, v kateri jo je Jezus Kristus postavil. V ponižnosti in skesanosti svojega srca se sklenem z mašnikom ter ti darujem po njegovih posvečenih rokah v imenu svete katoliške cerkve, v imenu vseh angeljev in svetnikov in vseh stvari brezmadežni dar tvojega preljubeznjivega Sina: da bi te tako počastil, kakor zasluži tvoje neizmerno vzvišeno veličanstvo: da bi se ti vredno zahvalil za vse dobrote, ktere sem prejel jaz, tvoj nevredni in nehvaležni otrok, in ktere so prejele vse tvoje stvari iz tvoje neskončno dobrotne roke; da bi utolažil tvojo po brezštevilnih grehah žaljeno pravičnost, da bi dosegel skesano spokornost vseh grešnikov, odpuščenje vseh hudobij, vseh grehov in grešnih kazni; da bi zadobil za-se in za vse, kateri so mojim skrbem in prošnjam pri-

poročeni, vseh onih milosti, ki so nam potrebne za dušo in telo, za čas in večnost.

O Marija, ki si bila pri daritvi Jezusovi na križu pričujoča, pridi tudi zdaj k nam s svojo mogočno priprošnjo, ko se ravno tista daritev na altarju ponavlja, da jo vredno in spodobno opravimo v največjo slavo Božjo in v zadobljenje vseh nam potrebnih darov nebeških.

Od začetka do darovanja.

(V tem delu sv. maše si posebno prizadevaj goreče častiti nebeškega Očeta po Jezusu Kristusu, ki se pri sv. maši za nas daruje.)

Moj Bog! verujem, da si tukaj z nami pričujoč, da si največja svetost in neskončna popolnost, da si naš najvikši Gospod, neomejeni vladar nebes in zemlje. O kolikega češčenja in povikševanja, kolike časti in slave si ti vreden! Kdo more to misliti, kdo razumeti ali izreči?

Tukaj pred sedežem tvoje milosti klečim jaz, tvoj nevredni otrok, in prisrčno želim in hrepenim, da bi te mogel častiti in slaviti s tisto neizmerno častjo in slavo, ktere je tvoje veličanstvo vredno.

Ali, kako bi bilo to mogoče, ker sem le slaba, pregrešna in nevredna stvar?

Spoznam svojo nezmožnost; zato se obrnem v tem svetem trenutku k vsem stvarjem in jih pokličem na pomoč, naj z menoj slavijo in povelečujejo neskončno svetega Boga. Vse, kar je živega in neživega na zemlji, od solnčnega vzhoda do zahoda, in vse, kar se na nebu giblje ali miglja: vse, vse stvari! hvalite, povelečujte in častite z menoj Gospoda, ki je moj in vaš presveti Bog, moj in vaš predobrotljivi Oče!

Obrnem se v tem svetem trenutku k vsem nebeškim duhovom: Vi angelji in arhangelji! vi kerubimi in serafini! vi Božji svetniki in svetnice! vi vsi zveličani in presrečni otroci v hiši svojega Očeta! hvalite in slavite z menoj Gospoda, večnega Boga!

Toda, oh, neskončni moj Bog! kaj je tudi vsa ta naša čast proti tisti neskončni slavi, ktere si ti vreden! — Le samo tvoj edinorojeni Sin Jezus Kristus te more častiti s tisto častjo, ktere si vreden. On je Bog, in le on ti more v

resnici Božjo čast skazovati. In ravno ta tvoj preljubeznjivi Sin Jezus Kristus se zdaj na altarju daruje v tvojo najvikšo čast in slavo. O kako sem srečen, kako sem vesel, da se smem v tem darovanju ž njim skleniti! O blagor meni, ker imam to nedopovedljivo milost, da smem tebi mesto svoje slabe časti darovati Jezusovo neskončno — Božje češčenje, katero ti on neprenehoma skazuje in še posebno zdaj tukaj na altarju. Z Jezusom se tedaj sklenem pri tej sveti maši, da bi ž njim in v njem tebe vredno počastil. — Darujem ti v tvojo največjo čast tisto globoko ponižanje, s katerim se je Jezus pred teboj na zemlji poniževal in se še vedno ponižuje zavoljo nas in zavoljo povračevanja tvoje Božje časti. Darujem ti tisto neskončno češčenje, katero ti Jezus v nebesih zdaj skazuje, darujem ti vso tisto čast, s katero on na altarju časti in poveljuje tebe in tvoje sveto ime. Kar je Jezus v tvojo največjo čast storil in zdaj dela, želim tudi jaz storiti. Ž njim se pred tabo ponižujem, ž njim te slavim in poveljujem, ž njim molim in darujem.

O nebeški Oče! sprejmi milostno to mojo sklenitev z Jezusom; sprejmi moje srčne želje, tebe po Jezusu in z Jezusom vredno počastiti, v nadomestilo tega, kar sam želim storiti, pa ne morem. Dovolj mi dobrotljivo, da k temu pridenem in v tvojo čast darujem tudi samega sebe z vsemi svojimi mislimi in željami, besedami in deli. Vse, kar sem in kar imam, naj povečuje in oznanuje tvojo čast. Tega pa ne želim samo za-se, marveč tudi za vse ljudi, da bi te vsi ljudje na zemlji bolj in bolj spoznavali ter te v svojih delih hvalili in častili. To nam milostno dodeli po Jezusu Kristusu, svojem Sinu, po katerem in v katerem imamo vse zaupanje v tvojo neskončno dobroto. Amen.

Od darovanja do povzdigovanja.

(V tem delu svete maše si posebno prizadevaj svoje grehe srčno obžalovati; daruj za nje in za grehe vsega sveta Jezusa z njegovim neskončnim zasluženjem v spravo z Bogom in po tem zasluženji prosi milosti in odpuščanja.)

Oh, nebeški Oče! ti si tolike časti in hvale vreden; jaz pa sem te dozdam

tako malo, tako slabo in tako mlačno častil! Ako nazaj pomislim, — kako me srce zaboli, ko se spomnim, kolikokrat sem opuščal svoje molitve, in če sem jih opravljal, kako slabo in razmišljeno sem molil, kako vnemaren in mlačen sem bil pri službi Božji! Oh, pa ne le to; ne le častil te nisem, marveč še koliko nečast sem ti delal s svojimi grehi! Kolikokrat sem te zatajil, ker sem se bal pokazati, da sem tvoj služabnik; kolikokrat sem te žalil, ker sem tvojim zapovedim nasproti ravnal; kolikokrat sem se od tebe obrnil, ker mi ni bilo mar za tvojo sveto voljo; kolikokrat sem te zaničeval, ker sem bolj čislal svet in njegove dobrote, kakor tebe in tvoje milosti; kolikokrat sem te izdajal, ali po Iškarijotovo celo izdal, ker sem za kratko veselje, ali obljubo, ali dobiček tvojo prijaznost zapravljaj ali celo zapravil!

Oh, kako grdo, kako nehvaležno, kako hudobno sem ravnal proti svojemu najboljšemu Očetu, proti svojemu največjemu dobrotniku! Spoznam svojo nehvaležnost, svojo krivico in hudobijo; sra-

mota in strah me navdaja, ko se spomnim, kako sem delal. Žal mi je, — iz vsega srca mi je žal! O da bi mogel tako žalost nad svojimi grehi imeti, kakor so jo imeli največji spokorniki! O da bi mogel s svetim Petrom, s sveto Magdaleno in drugimi spokorniki v solzah pravega kesanja izmiti svojo nehvaležnost in izbri-
sati vse svoje grehe!

Nič več nisem vreden, tvoj sin imenovan biti; ne upam si svojih oči k tebi, o Bog, povzdigniti. — Le eno upanje mi še ostane — Jezus Kristus — Jagnje Božje, ki se na altarju daruje za naše grehe. Na svojega preljubega Sina Jezusa Kristusa se obrni, nebeški Oče! Njega, do kterega imaš vse dopadenje, ti darujem v zadostenje in spravo za svoje brezštevilne grehe in za grehe vsega sveta. Darujem ti njegovo presveto življenje, vse njegove skrbi, želje in hrepenenje, ktere je imelo njegovo usmiljeno Srce zavoljo našega zveličanja; darujem ti vse stopinje, ktere je ljubi Jezus storil zavoljo našega odrešenja; darujem ti vse britkosti in grenkosti, ki jih je čutilo

njegovo Božje Srce; darujem ti njegove svete rane, njegovo presveto, v tolikih bolečinah prelito kri; — darujem ti Jezusa samega, kakor se je nam v presvetem rešnjem Telesu v oblast in lastnino izročil in se za nas na altarcu daruje v zadostilo in spravo za naše grehe.

S to daritvijo neskončne cene se približam zdaj pred tvoje obličje, in te prosim milosti za se in za vse ljudi, posebno pa za te: (Tu se spomni onih, ktere hočeš posebno Bogu priporočiti.) Spomni se tudi, o milostljivi Bog! mašnika pri altarcu in vseh pričujočih in vseh tistih, za ktere mašnik posebej molijo. Svoje ponižne prošnje sklenem s prošnjami Jezusove presvete Krvi, ktera za nas bolj govori in kliče, kakor kri pravičnega Abeljna, kar si nam sam po aposteljno zatrdil. Njene presvete kaplje naj bodo tedaj dosti močne besednice za mene, za vse pričujoče in za vse, ktere tvoji milosti priporočamo. — Milostljivi Oče, sprejmi me zopet za svojega otroka, saj iz vsega srca obžalujem vse svoje hudobije in trdno sklenem, zanaprej se skrbno va-

rovati vseh grehov, posebno teh . . . in vseh grešnih priložnosti, posebno teh . . . Dodeli mi, o Gospod, k temu potrebno milost; tega te prosim po Jezusu Kristusu, tvojem ljubem Sinu, kateri se zdaj tudi za-me na altarju daruje. Amen.

Med povzdigovanjem.

Molim, častim in hvalim te, o pravi živi Bog v podobi kruha na altarju pričujoč! O Jezus, bodi mi milostljiv! o Jezus, usmili se me! o Jezus, odpusti mi moje grehe!

Češčen in hvaljen bodi vsaki čas presveti in Božji Zakrament!

Molim, častim in hvalim te, o pravi živi Bog, v podobi vina na altarju resnično pričujoč. O Jezus! tebi živim; o Jezus! tebi umrjem; o Jezus! tvoj sem živ in mrtev!

Češčen in hvaljen bodi vsaki čas presveti in Božji Zakrament!

Od povzdigovanja do obhajila.

(V tem delu svete maše posebno hvali Boga za brezštevیلne dobrote, ktere si prejel na duši in na telesu.)

Nebeški Oče! zastavo tvoje neskončne ljubezni imamo tukaj pred seboj; na altarju je pričujoč tvoj preljubeznjivi Sin, ki nam je po svojem aposteljnu sam zagotovil, da večje ljubezni bi nam ne mogel skazati, kakor si jo nam skazal s tem, da si nam z nebes poslal edinorojenega Sina Jezusa Kristusa, v katerem se more zveličati, kdorkoli hoče. Z njegovim zasluženjem plačujemo svoje dolgove; z njegovo močjo podpiramo svojo slabost; s popolnostjo njegovih Božjih del nadomestujemo pomanjkljivost svojega zasluženja. Kaj bi bil nam mogel večjega ali boljšega dati, kakor njega samega?

Le-ta največja dobrota tvoje očetovske ljubezni me pa spominja tudi še vseh družih tvojih brezštevlnih dobrot, ktere si mi skazoval ves čas mojega življenja dan na dan, s kterimi me še zdaj obsipa tvoja predobrotljiva roka, in ktere mi je še za prihodnjost obljubila tvoja nedopovedljiva radodarnost za čas in večnost. Živo se spominjam tudi vseh dobrot, ktere si dal in daješ tudi mojim starišem, sorodnikom, prijateljem, vsem ljudem:

da, ob dobroti tvoje milosti živimo; kakor brezkraino morje nas obdajajo tvoje dobrote; kar imamo in kar smo, — vse, vse je dar tvoje očetovske roke!

Ves v skrbeh tudi jaz poprašujem s kraljevim pevcem: „Kaj čem vrniti Gospodu za vse, kar mi je dodelil?“ Z ravno tem kraljevim prerokom hočem tudi jaz ponavljati: „Hvali moja duša Gospoda, in vse, kar je v meni, njegovo sveto ime!“ — Toda, kaj pomaga; ko bi tudi noč in dan tako hvalil svojega Gospoda, je moja hvala proti tvojim dobrotam, — o Bog, le kakor kapljica proti neizmernemu morju. Dobrotljivost tvoja, preljubeznjivi Oče, je neskončna; njej zadostuje le zopet neskončna hvaležnost.

Spoznam, o Bog, da le eden je, ki se ti more za nas vredno zahvaliti — Jezus Kristus, Jagnje Božje, ki ga molimo tu na altarju pričujočega. Ker te tedaj sam ne morem zadostno zahvaliti, ti zdaj darujem njega in njegovo hvalo, ktero ti je skazoval na zemlji, in ti jo zdaj na altarju skazuje v zahvalo za vse

dobrote, ktere si meni in vsemu svetu že storil in še storiti obljubil. Ozri se tedaj, večni Oče! na altar, na ljubega svojega Sina, kateri se ti v ta namen daruje, in sprejmi milostno neskončno zahvalo v nadomestilo za mojo mrzloto in mlačnost v zahvali, ki sem jo tebi dolžan za toliko dobrot. O mrzlo in nehvaležno srce moje! skleni se z Jezusovo zahvalo, — skleni se tako, da boš vse vneto in goreče v hvaležnosti do Gospoda svojega Boga!

Vi angelji in svetniki, prosite, da bi Bog dobrovoljno sprejel mojo zahvalo in pomagajte mi s svojimi prošnjami, da bom od dne do dne bolj spoznaval njegove dobrote, in da se mu bom v vsem svojem dejanju in nehanju vedno hvaležnega skazoval. Amen.

Od obhajila do konca.

(V tem poslednjem delu sv. maše prosi nebeškega Očeta po Jezusu potrebnih milost, dušnih in telesnih, za se in za druge; poprej pa opravi še duhovno obhajilo.)

Veliko dobrot in milosti sem že prejel od tebe, o Gospod; ali vsaki dan,

vsako uro, celó vsak trenutek še novih potrebujem; saj brez tebe nič ne morem, tvoje roke me vedno vzdržujejo; ako me ti spustiš, naenkrat ugasne moje zemeljsko življenje, in ako mi ti svojo nebeško pomoč odtegneš, se naenkrat lahko pogreznem v brezno peklenškega ognja.

Oh, v kolikih nevarnostih je vedno moja duša! Dokler potujem po puščavi zemeljskega življenja, vedno me zalezujejo od vseh strani ljuti sovražniki, predrzni roparji moje neumrjoče duše. Sam sem tako slaboten in k hudemu nagnen; svet, med katerim moram živeti, je tako zvit in zapeljiv, da mi vedno zanjke nastavlja; in hudobni duh, peklenška kača, si vse prizadene, da bi ostrupila moje ubogo srce.

Oh, Gospod, to previdim, da brez tvoje posebne pomoči mi je nemogoče, rešiti in zveličati svojo dušo. Saj brez tvoje svete milosti mi je celo nemogoče, najsvetejše Ime pobožno izreči, kako še le samega sebe zatajevati ter tako obilne in tako hude skušnjave premagati? Res, da, če me ti, o Gospod! ne podpiraš, se

moram pogubiti. Tvoje nebeške pomoči sem tako potreben, kakor riba vode.

Toda, kako hočem prositi, da bodo moje besede milost našle, ker sem reven grešnik, ki sem bil že tolikrat tebi nehvaležen, ki sem se s svojimi preobilnimi grehi že tolikrat nevrednega storil tvojih dobrot? Gotovo bi si ne upal toliko in meni tako potrebnih milosti izprositi, ko bi mi tvoj ljubeznjivi Sin Jezus Kristus srčnosti ne dajal. On pride iz nebeških višav na naš altar in hoče tu naš besednik biti in z nami za vse naše potrebe prositi. Zanesem se, o nebeški Oče! da nam zavoljo njega ne boš odrekel potrebnih milosti, ker si bil pripravljen, celo njega samega za nas darovati.

Zavoljo njegovega zaslužnja, zavoljo njegovih krvavih ran, zavoljo njegove daritve nekdanj na križu in zdaj na altarju, te prosim, o premili Oče! s povzdignjenimi rokami, usmili se me in nikdar me ne zapusti v moji veliki slabosti; marveč podpiraj me vedno s svojo mogočno milostjo, da me svet ne preslepi, hudobni duh ne zmoti in v svoje mreže ne dobi,

in da me lastno meso ne premaga, da bi zabredel in se pogubil. — Stori me varnega in močnega v skušnjavah in nevarnostih, da se jih skrbno ogibljem, srčno premagam in tebi vedno zvest ostanem. Vžgi v mojem srcu toliko ljubezen do tebe, in v dobrem toliko stankovitnost, da se bom zavoljo tebe vedno rad zatajeval in premagoval, pripravljen raje vse prestati in pretrpeti, kakor pa tvojo prijaznost s kakim smrtnim, posebno nečistim grehom zgubiti. Zlasti me pa danes varuj s svojo milostjo, da te z nobenim grehim ne razžalim; posebno pa ne s tem . . . h kateremu sem najbolj nagnen.

Pa ne prosim samo zase, marveč tudi za svoje stariše, brate, sestre, za sorodnike žive in mrtve; za svoje tovariše in prijatelje; za tiste, kateri so se kdaj mojim prošnjam priporočili, za ktere sem dolžan moliti, ali kateri zdaj moje prošnje najbolj potrebujejo, kateri so v nevarnostih, hudih skušnjavah, grenkih težavah, ali na smrtni postelji; prosim pa tudi za duhovske in deželske oblastnike, za vse

duhovnike in vse Bogu posvečene osebe; za nedolžne in spokorne, za trdovratne grešnike, za nevernike in krivoverce, za vse žive in mrtve, posebno pa za tiste, za katere ti veš in hočeš, da moram moliti.

Dodeli nam vsem potrebne milosti po Jezusu Kristusu, tvojem Sinu, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

* * *

Zahvalim te, o Gospod, za daritev sv. maše; in stori, da mi ne bo brez sadu. Odpusti mi, kar sem se po človeški slabosti pri nji pregrešil; in dodeli mi po nji najpotrebnišo milost, milost stanovitnosti do konca. Daj, da, akoravno se zdaj ločim od tega svetega kraja, vendar s teboj po Jezusu sklenjen ostanem zdaj in večne čase. Amen.

O Marija, prečista Devica, dodeli mi tudi ti svoj materin blagoslov in nebeško pomoč, da bom po tvojem zgledu zvesto Bogu služil in v nebesa prišel. Amen.

Sveta maša za mrtve

ali

črna maša.

Začetek.

Vsegamogočni, večni Bog! prišel sem danes v tvojo sveto hišo, da bi za tiste, ki si jih po svojem presvetem sklepu poklical s tega sveta v brezkončno večnost, ponižno prosil milosti in prizanešenja, ako jih tvoja pravičnost še ni čistih spoznala, marveč jih trpljenju izročila v kraju očiščevanja. — Ali, o Vsegavedni, ki srca in obisti preiskuješ, kako se smem predrzniti, da za druge prosim odpuščanja grehov in prikrajšanja kazni, ko imam sam z grehom obteženo srce in moram klicati s spokornim Davidom: „Spoznam svojo hudobijo in moj greh je vedno zoper mene.“ O Bog, če nič nečistega ne pustiš v svoje kraljestvo, in tudi najmanjši madež greha ne odide ognju v vica; kako bi mogla iz mojega grešnega, s tolikimi hudobijami omade-

žanega srca prihajati dušam ranjeih koristna molitev? Zato te, predobrotljivi Oče! najprej poprosim usmiljenja sam za-se. Usmili se me, o Gospod! in bodi milostljiv meni, ubogemu grešniku; saj spoznam svojo preobilno zadolženost, in iz globočine svojega srca obžalujem in objokujem vse svoje grehe. Oh, odpusti mi, in daj mi milost doseči pred tvojim obličjem, da bom mogel s čistim srcem pred tvoj Božji sedež pošiljati svoje goreče prošnje za uboge duše ter zaupno pričakovati uslišanja po Kristusu Jezusu, Gospodu našem. Amen.

Cerkvene molitve.

Na dan pokopa:

O Bog! ki ti je lastno, se vsigdar usmiliti in prizanesti, ponižno te prosimo za dušo tvojega služabnika I. (tvoje služabnice I.), ki si ji danes zapovedal iti s tega sveta; ne izroči je v roke sovražnikove in ne pozabi je do konca, ampak naj jo sprejmejo sveti angelji in naj jo peljejo v rajsko očetnjavo, da, ker je v tebe upala in v tebe verovala, ne bo tr-

pela peklenških muk, ampak bo deležna večnega veselja, po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Molitev za mrtvega sploh.

Nagni, o Gospod! svoje uho k našim prošnjam, po katerih ponižno k tvojemu usmiljenju zdihujemo, da dušo svojega služabnika I., ki si ga s tega sveta poklical, postaviš v deželo miru in svetlobe, in jo sprejmeš v družbo svojih svetnikov po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Molitev za ranjce stariše.

O Bog! ki si nam zapovedal, očeta in mater spoštovati, usmili se milostljivo duš mojega očeta in moje matere; odpusti jim njih grehe, in dodeli, da jih v veselji večne svetlobe zopet vidim po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Molitev za ranjce brate in sestre, sorodnike in dobrotnike.

O Bog, ki odpuščenje deliš in človeško zveličanje ljubiš, prosimo tvojo milostljivost, da naše družbe brate, sorod-

nike in dobrotnike, ki so se s tega sveta preselili, po prošnjah preblage vselej Device in vseh svojih svetnikov v družbo večnega veselja popelješ, po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Branje.

(Iz prvega lista sv. Pavla aposteljna do Tesaloničanov v 4. pogl.)

„Nočemo, bratje! da bi vi ne vedeli o spijočih, da ne žalujete, kakor uni, ki nimajo upanja, (namreč neverniki, ki nič veselega ne upajo, tedaj tudi ne prihodnjega veličastnega vstajenja). Kajti, ako verujemo, da je Jezus umrl in vstal, tedaj bo Bog tudi tiste, ki so zaspali v Jezusu, ž njim pripeljal. To namreč vam povemo po besedi Gospodovi, da mi, ki živimo, ki ostanemo v prihod Gospodov, ne bomo pred tistimi prišli, ki so zaspali. Ker sam Gospod bo ob povelji in glasu velicega angelja in na trobento Božjo prišel z neba, in kateri so umrli v Kristusu, bodo vstali prvi. Po tem bomo mi, ki živimo, ki smo ostali, vzeti ž njimi

vred na oblakih Kristusu nasproti v zrak
in tako bomo vedno z Gospodom.“

(Ali pa iz skrivnega razodenja sv. Janeza v
14. pogl.)

Tiste dni sem slišal glas z neba,
kteri mi je rekel: Zapiši: Blagor mrtvim,
ki v Gospodu umrjejo. Odslej, reče Duh,
naj počivajo od svojega truda, kajti njih
dela naj gredó za njimi.

Potem moli z mašnikom:

Gospod, daj jim večni mir in večna
luč naj jim sveti. „V večnem spominu
bo pravični in se ne bo bal slabega slo-
vesa.“ (Ps. 111.)

Odveži, o Gospod! duše vernih vseh
grehov vezi, in dodeli jim s pomočjo svoje
milosti, da bodo vredni uteči maščevalni
sodbi, in zveličanje večne luči uživati.

Strašen dan bo dan plačila,
Zemlja se bo v prah zdrobila,
Priča David in Sibila.

Kakšen strah bo svet obdajal,
Kadar bo sodnik prihajal,
K ostri sodbi človek vstajal.

Čudno bo trobenta pela,
Mrtvim po grobéh donela,
Pred sodnika jim velela.

Smrt, natura trepetala
Bode, ko bo stvar vstajala,
In Sodniku odgovarjala.

Bukve bodo prinesene,
V katerih dela so storjene,
Dobre vse in nepoštene.

Vse, karkolj je zdaj zakrito,
Pred Sodnikom bo očito,
Kaznoval bo vse srdito.

Revež, kam se čem podati,
Kje prijatelja iskati?
Komaj dobrim bo obstati.

Kralj nezmerne visokosti,
Ki odrešiš vse, oprosti
Meni milostno slabosti.

Spomni se, o Jezus mili,
Da so zame te umorili;
Prosim, takrat se me usmili!

Hotel truden si hoditi,
Dal si se na križ pribiti,
Daj mi v blagor trud svoj biti.

Kralj pravični maščevanja!
Prosim grehov odpuščanja,
Preden sodiš naša djanja.

Da sem kriv, to sam spričujem,
 Grehov svojih se sramujem,
 »Prizanesi, Bog!« zdiham.

Nisem vreden odpuščanja,
 Vendar ognja maščevanja
 Vari me, Bog milovanja!

Den' me, prosim, med ovčice,
 Kozlov se bojim levice,
 Naj deležen bom desnice!

Ko zavržene preklete
 V ogenj pahnil boš ujete,
 Vzemi takrat me med svete.

V prahu k tebi, Bog, zdiham,
 Srce strto ti darujem,
 Konec ti priporočujem.

Dan solza, o ura straha,
 Ko bo človek vstal iz praha,
 K ojstri sodbi vstal krivični!

Prizanesi, Bog pravični!
 Mili Jezus Ti jim daj
 Večnega počitka kraj! Amen.

Evangelij.

(Poleg svetega Janeza 11, 21—27.)

„Tisti čas (ko je bil Lazar umrl, in je že štiri dni v grobu ležal), reče Marta

Jezusu: „Gospod! ko bi bil ti tukaj, bi moj brat ne bil umrl. Pa tudi zdaj vém, da karkoli boš Boga prosil, ti bo Bog dal.“ Jezus ji reče: „Tvoj brat bo vstal.“ Marta mu reče: „Vém, da bo vstal ob vstajenji poslednji dan.“ Jezus ji odgovori: „Jaz sem vstajenje in življenje; kdor v mé veruje, bo živel, akoravno umrje. In kdor koli živi in v mé veruje, ne bo umrl vekomaj. Veruješ to?“ Mu reče: „Da! verujem, Gospod! da si ti Kristus, Sin živega Boga, ki si na ta svet prišel.“

(Ali pa poleg sv. Janeza 6, 37—40.)

Tisti čas reče Jezus množicam Judov: „Vse, kar mi dá Oče, bo k meni prišlo, in kateri k meni pride, ga ne bom venkaj vrgel, ker z nebes sem prišel, ne da bi delal svojo voljo, ampak voljo tistega, ki me je poslal. To pa je volja Očeta, ki me je poslal, da od vsega tistega, kar mi je dal, nič ne izgubim, temuč da obudim tisto poslednji dan. To pa je volja mojega Očeta, kateri me je poslal, da ima slehern, kateri vidi Sinú in vanj

veruje, večno življenje in jaz ga bom obudil poslednji dan.“

O Gospod! kako tolažil en je evangelij tvojega Sina za nas, ki po svojih ranjih žalujemo! Vse tiste, ki nam jih je smrt vzela, nam bo Jezus spet dal videti na dan vstajenja. O srečna, vesela snitev! Ali, o Gospod, ko trupla naših ljubih mirno v grobu počivajo, in kakor seme v zemljo vsejano spomladi novega življenja čakajo, duše njihove morda še ne uživajo pokoja, ampak zdihujejo v ječi trpljenja, in ječe v čistilnem ognju tvoje pravice. Za té naša ljubezen prosi milosti ter zdihuje, da se jih usmili, da jim okrajšaj čas mučenja in jim kmalu daj priti v gledanje tvojega veličastva po Jezusu Kristusu, tvojem Sinu, Gospodu našem. Amen.

Darovanje.

(Pred darovanjem moli mašnik pri črnih mašah:)

O Gospod Jezus Kristus! kralj veličastva! reši duše vseh mrtvih vernih kazni pekla in iz globokega brezna;

otmi jih iz žrela leva, da jih globočina ne požrè in ne zapadejo v temoto, ampak sv. Mihael, nebeški zastavnik, jih prinesi v sveto luč, ki si jo nekdam obljubil Abrahamu in naslednikom njegovim.

Prinesemo ti, o Gospod! daritve in hvalne molitve; sprejmi jih za duše, ki se jih danes spominjamo, in daj jim iz smrti v življenje priti, ki si ga nekdam obljubil Abrahamu in zarodu njegovemu.

Tihe cerkvene molitve.

Na dan pokopa:

Bodi, o Gospod! prosimo te, milostljiv duši tvojega služabnika I. (tvoje služabnice I.), za katero ti to hvalno daritev prinesemo in tvoje veličastvo ponižno prosimo, da bo po tem pobožnem opravilu sprave vredna priti v večni pokoj po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Za mrtvega sploh:

Naj ti, o Gospod! prosimo te, dopade, da bo duši tvojega služabnika I. ta daritev v pomoč, po ktere opravljanji

si vsemu svetu odpuščenje njegovih grehov dodelil po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Za ranjce stariše:

Sprejmi, o Gospod! dar, ki ti ga prinesem za dušo svojega očeta in svoje matere: podeli jim večno veselje v deželi živih, in združi me ž njimi v zveličanji svetnikov po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Za ranjce brate in sestre, sorodnike in dobrotnike:

O Bog! čegar usmiljenje je brez števila, sprejmi milostljivo naše ponižne prošnje, in daj dušam naših bratov, sorodnikov in dobrotnikov, ki si jim spoznanje tvoje vere podelil, da po teh svetih skrivnostih našega zveličanja odpuščenje vseh grehov dosežejo po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Predglasje.

Res, vredno in pravično, spodobno in zveličalno je, ob slednjem času in

povsod te hvaliti, sveti Gospod in Oče, vsegamogočni, večni Bog! posebno za postavljenje te najsvetejše in najmočnejše daritve sv. maše, najbogatejšega zaklada tvoje milosti in usmiljenja, po kateri se po neskončnem zasluženju tvojega Sina, našega Gospoda in Zveličarja Jezusa Kristusa, ne samo živim, ampak tudi mrtvim še milost in zveličanje deli, se jim odklepa ječa trpljenja in odpirajo vrata nebeškega raja. Daj jim, o Gospod! kmalo po moči te spravne daritve priti v družbo svojih izvoljenih, da bodo tudi oni v zedinjenem veselju s tvojimi angelji in svetniki te hvalili in slavili in vekomaj klicali: Svet, svet, svet je Gospod Bog sabaot! Nebo in zemlja sta polna njegove slave.

Pred povzdigovanjem.

O Oče usmiljenja! ozri se milostljivo doli na naš altar, na katerem se tvoj preljubeznjivi Sin spet ko najsvetejše daritevno Jagnje tebi daruje za žive in mrtve. Poglej, o Bog! trpljenje in muke svojega

neomadežanega Jagnjeta, in spomni se prevelike grenkosti njegovih bolečin; spomni se milostljivo neskončno drage odkupnine, s katero je Edinorojeni tvoj duše naše rešil, in sprejmi njegovo presveto Telo in njegovo predrago Kri ko rešnino za naše trpeče brate in sestre v vicah. Vse njih trpljenje in mučenje v pekočem ognju položim na mašnikovo pateno; vse njih zdihovanje in ječanje potopim v kelih na altarji, da bo po tem združenji s presveto spravno daritvijo tvojega Sina toliko poprej potolaženo in končano. — Oče nebeški, prišel je neprecenljivi trenutek, ko ne bomo samo mi, ubogi grešniki, ampak tudi tvoj lastni, pravi s krvjo in z mesom, po božji in človeški natori pričujoči Sin sam molil za bojevalno in trpečo cerkev, Jezus Kristus, naš Gospod in veliki duhoven po redu Melkizedekovem na veke. Amen.

○ povzdignjenji sv. Hostije.

O Jezus! bodi milostljiv ubogim dušam! O Jezus! bodi jim usmiljen! O Jezus! odpusti jim grehe!

O povzdignjenji sv. Keliha.

O presveta Kri! odreši uboge duše!
 O predraga Kri! očisti jih grehov! O mi-
 lostipolna Kri! pogasi jim ogenj trpljenja,
 okrepčaj jih s sladkostjo večnega mirú!

Po povzdigovanju.

O preljubeznjivi Zveličar! zavoljo
 tvoje čudopolne dobrotljivosti, poleg ktere
 si se nekdam na zemlji tolikanj rad po-
 trebnih usmilil; zavoljo tvoje neizrekljive
 ljubezni, v kateri si svojo zadnjo kapljo
 krvi prelil v odrešenje naših duš, in za-
 voljo tvojega neskončnega usmiljenja, iz
 kterega si to najmočnejšo spravno in
 prošnjo daritev za žive in mrtve postavil,
 te milo prosim, naj zdihovanje naše in
 ubogih duš do tebe pride, in ne ravnaj
 ž njimi po ostrosti svoje pravice, ampak
 po velikosti svojega usmiljenja. Posebno
 pa se usmili, o Gospod! duš I. I., za
 ktere sem zavoljo posebne ljubezni in
 hvaležnosti moliti dolžan; stori jih de-
 ležne bogatega zaklada svojih zasluženj,

in naj tvoje neskončno zasluženje izbriše ostanek dolgá. Zaklenem uboge trpeče duše v tvoje presvete petere rane, in te prosim po predragi Krvi tvoji, ki je iz njih tekla, in po neznanskih bolečinah, ki si jih po njih trpel, oteri solze njih žalosti in potolaži bolečine njih pokorjenja. Zavoljo težav na Oljski gori, ki so krvavi pot iz tebe gnale, in zavoljo otožnega čutila zapuščenosti, ki je na križi med temoto srce tvoje krčilo, k tebi zdihujem, da okrajšaš težave ubogim dušam; usmili se njih zapuščenosti, in daj jim namesto temnic ječe gledati svetlobo tvojega veličastva. Spomni se, o Gospod! svoje trnjeve krone, ki je tvojo sveto glavo z vencem ran oplela in ne dopusti, da bi našim ubogim bratom in sestram krona plačila še dalje se pridrževala. Zavoljo milega pogleda, s katerim si se s križa na Mater svojo oziral ter jo ljubeznjivi skrbnosti Janezovi izročeval, te prosim, ozri se na zapuščene duše v vicah z milim usmiljenim očesom in izroči jih njih angeljem varhom, da jih popeljejo v kraj veselja in zveličanja. Spomni se, o

Gospod! svoje žeje, ki je, kakor živ ogenj tvoje strpinčeno telo prepekala, in ne daj mučenim dušam v vicah dalje žeje trpeti po studencu nebeškega veselja. Kakor tovarišu svojemu trpinu na desni strani, govori tudi ti njim tolažilne besede: „Še danes boste v raji z menoj.“

O Jagnje Božje, ki greha sveta odjemlješ, daj jim mir!

O Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ, daj jim mir!

O Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ, daj jim večni mir.

Pri zavživanji.

O presladki nebeški kruh! o večna mana! kako hrepeni moja slaba duša tebe prejeti! Ali, o Gospod! nisem vreden, da greš v moje z grehom vse omadežano srce. Naj ne bo moje hrepenenje po tvojem presvetem Telesu prazno in zastonj, ampak reci le z eno samo vsegamo-gočno besedo in moja duša bo zdrava. — Darujem to svoje duhovno obhajilo, in vsa resnična obhajila po vsi zemlji

vredno danes prejeta, v olajšanje in okrepčanje vernim dušam v vicah in te prosim, o Jezus! po neskončni tvoji ljubezni, iz ktere si nam svoje presveto Telo v jed in svojo predrago Kri v pijačo zapustil, da našim ubogim bratom in sestram kmalo daš deležnim biti tvojega svatovskega obeda v nebesih, jim daš piti iz kozarca nebeškega veselja. Amen.

Cerkvene molitve po za- vživanju.

Na dan pokopa:

Dodeli, prosimo, vsegamogočni Bog! da duša tvojega služabnika I. (tvoje služabnice I.), ki se je danes s tega sveta ločila, po tej daritvi očiščena in grehov rešena, odpuščenje in z njim tudi večni pokoj doseže po Kristusu Jezusu, Gospodu našem. Amen.

Za mrtvega sploh:

Odveži, o Gospod! dušo svojega služabnika vseh grehov vezi, da bo po častitem vstajenji pridši med svetnike in

izvoljene, novo življenje začel po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Za ranjce stariše:

Vdeleževanje nebeških skrivnosti naj pomaga, prosimo, o Gospod! dušam mojega očeta in moje matere v večni mir in v večno luč, in me ž njima venča tvoja večna milost po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Za ranjce brate, sorodnike in dobrotnike:

Dodeli, vsegamogočni in usmiljeni Bog, da duše naših bratov, sorodnikov in dobrotnikov, za ktere smo ti to hvalno daritev prinesli, po moči te svete skrivnosti vseh grehov očiščeni, po tvojem usmiljenji zveličanje večne luči prejmejo po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Končna molitev.

S to mašno daritvijo ti darujem tudi, o usmiljeni Oče! vse svete maše, kjerkoli danes opravljene, in v zaupanji na njihovo spravno moč ponovim svojo srčno prošnjo in molitev, da bi ubogim dušam

v vicah hotel milostljivo spremeniti njih ognjene muke v večni pokoj, njih temoto v večno svetlobo, njih trpljenje v veselje, njih stiske v mir, in njih pokorjenje v gledanje tvojega obličja.

O Jezus! ti edino dobri Pastir! ki si življenje svoje dal za svoje ovce, in si zdaj spet daritev svoje ljubezni ponovil, usmili se žalujočih ovčic zaprtih v kraji trpljenja! Saj so tudi oné izmed tvoje čede, in tako hrepeneče pričakujejo tvojega rešilnega pastirskega glasú. Naj, o premili Odrešenik! rešenja glas zaslišijo in pelji jih gori v domovino zveličanih, da bodo pastir in čeda vekomaj združeni ostali.

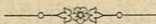
O sveti Duh! ti nebeški Tolažnik! bodi ljubeznjiv Tolažnik tudi vsem tistim dušam, ki si jih nekdam pri sv. krstu v tempeljne svoje posvetil, z milostjo svojo obdaril.

Odpusti jim, o Duh sprave! slednje oskrunjenje tvojega svetišča, pogasi plamen njih muk z ognjem svoje ljubezni, in okrepčaj ter pohladi jih z blagotno roso svoje milosti.

O sv. Marija! ti ljubeznjiva Tolažnica žalostnih! ne pozabi svojih ubozih in grozno žalostnih otrok v vicah! Po meči žalosti, ki je sedemkrat tvoje srce prebodel, po vseh solzah, ki ti jih je trpljenje tvojega Sina prizadelo, po vseh vzdihljajih, ki ti jih je težavno rešilno delo provročevalo, in po vseh stiskah in težavah, ki so te zavoljo neumrjočih duš obhajale, te prosim in milo prosim, bodi tudi ubogim dušam dobra Mati in jim sprosi pred milostnim tronom svojega Sina odpuščenje kazni, da se bodo kmalo kakor rešeni otroci na tvojih materinih prsih večno veselili.

O vi sveti angelji! vašemu varstvu so bile tudi tiste duše izročene, ki zdaj v ječi pokore koprné. Usmilite se svojih varovancev in ne nehajte prositi neskončno usmiljenega in dobrotljivega Boga, da jih boste, kakor nekdam one tri mladenče v ognjeni peči rešili plamena muk, in kakor nekdam Petra iz ječe — tudi njih iz kraja trpljenja popeljete v nebeški Jeruzalem, v družbo izvoljenih. — In vsi vi svetniki in svetnice Božje! spomnite se, da je

tudi trpeča cerkev z vami sklenjena v družbo svete ljubezni in pomagajte svojim plakajočim bratom in sestram, da jim Gospod podeli večni pokoj, jim dá posvetiti večno luč, in jim med vami dá bivati v miru na veke. Amen.

O zakramentu sv. pokore.

„Kterim boste grehe odpustili, je rekel Kristus, so jim odpuščeni, in katerim jih boste zadržali, so jim zadržani.“ S temi besedami je bil postavljen zakrament svete pokore. O kako srečni smo, da imamo pomoč se po padcu zopet greha rešiti! „Pojdi tedaj in skaži se duhovnu.“ (Mat. 8, 4.) Pojdi k njemu večkrat; kajti večkratna spoved človeka bolj in bolj očičuje, mu odpravi slabe navade, ga varuje greha, ga utrjuje v dobrem, ga nareja bolj čuječega, mu dušni stan rasvetljuje, ga krepča zoper skušnjave, podeljuje duši blagi mir, varuje mlačnosti, množi gorečnost in dela človeka vedno bolj čistega in Bogu prijetnega. Kolikor dalje spoved odlašáš, toliko težavniša bo vojska zoper skušnjave, toliko lože pride padec v greh, toliko težavniše vstajenje, ali poboljšanje. Zaveljo tega čez mesec dni ali vsaj čez dva me-

seca ne odlašaj spovedi. Posebno pa, če imaš kak velik ali smrtni greh na vesti, brez pomude svojo vest očisti, da ne boš v največji dušni nevarnosti živel, ker človek ne vé ne ure ne dneva svoje smrti.

Pa potrebno je, da zakrament svete pokore vselej s skrbno pripravo prejmeš. Kajti nevedno prejeti zakrament sv. pokore človeku ni zdravilo duše, ampak strup, in duši ne v zveličanje, ampak v pogubljenje. Zato izprašaj skrbno svojo vest, ne le v ozir smrtnih, ampak tudi v ozir malih grehov. Preiskuj studenec ali korenino svojih grehov, posebno huda nagnjenja in strasti. Preiskuj, ktere skušnjave te najbolj nadlegujejo, da jih razodeneš spovedniku. Premišluj, iz kakšnega namena opravljaš svoja dobra dela, kako spolnuješ dolžnost svojega stanu, ali ne izgubljaš zlatega časa itd.

Posebno si prizadevaj za pravi resnični kes in trdni sklep, kar je za dobro spoved najpotrebniše.

Bodi odkritosrčen pred spovednikom, brez najmanjšega prikrivanja svojih grehov. Kaj bi ti pomagalo, če bi ti pred človekom prikrival, ker Bogu je vse znano? *Kadar človek odkrije, Bog prikrije; kadar pa človek prikrije, Bog odkrije*, pravi sv. Avguštin. Tudi zadostenje vestno opravi. *Naj Bog vidi, da se sam kaznuješ, da te bo Bog zagovarjal*, pravi zopet sveti Avguštin.

Da si iz pogostnih spovedi obilno zveličanskega sadu nabereš, je posebno dobro, da si za stalno izbereš svojega spovednika, in da

brez pravega vzroka ne letaš od enega do drugega. Ker le tak spovednik bo mogel tvoj dušni stan popolnem spoznati in ti podati pripravnih zdravil zoper grehe in najboljših pomočkov za lepe čednosti. Odkrivaj mu vse, kar je dobrega ali hudega v tvojem srcu, in ravnaj se po njegovem nauku in svētu.

O vesoljni ali dolgi spovedi.

Vesoljna ali dolga spoved se imenuje tista, ki jo človek opravi za vse življenje t. j. od otročjih let, kar je začel greh spoznavati, ali pa od daljšega časa svojega življenja. Taka dolga spoved je mnogim ljudem popolnoma potrebna, večji del pa močno koristna in zveličanska.

Potrebna je dolga spoved vsem tistim, katerih prejšnje spovedi so bile nevedne ali neveljavne, ker niso bile čiste in natančne, ali pa, ker je manjkalo kesanja in trdnega sklepa. Oh, mnogokrat se zgodi, da kateri ali iz strahu, ali iz sramožljivosti, ali zavoljo zanikrnega izpraševanja svoje vesti, ali iz lahkomišljenosti, ali iz zadolžene nevednosti pri spovedi zamolči smrtni greh ali še več smrtnih grehov. Le-te pregrešne zamolčljivosti krivi so tudi tisti, kateri sicer pri spovedi povedó vse grehe, pa nalašč izpustijo okoliščine, ktere greh zveksajo ali ga v drugačnega spremené, kateri se preveč splošno spovedujejo, ali tako tiho govoré, da jih spovednik ne more zadosti slišati, ali kateri nalašč iščejo kakega gluhega ali preveč mehkega spo-

vednika. Vse take spovedi so neveljavne zaradi pomanjkanja odkritosrčnosti in natančnosti pri spovedovanju. — Neveljavna je spoved tudi takrat, kadar grešnik nima resničnega kesanja in trdnega sklepa se poboljšati. Veliko je dandanašnji tacih, ki se iz zgolj navade ali prisiljeni (n. pr. zavoljo spovednega listka) brez vsega kesanja, celó z nekako predrznostjo spovedujejo; dalje, ki nimajo nobene skrbi za poboljšanje, in po večkratnih spovedih padajo v ravno tiste velike grehe; bližnjih priložnosti v greh nočejo zapustiti; dalje, ki nočejo povrniti storjene škode na premoženji in na časti, dasiravno bi mogli; in poslednjič, ki brez vsega prizadevanja poboljšati se morebiti po več let živijo v hudih grešnih navadah. Taki spokorniki, ali bolje rečeno nespokorniki, naj se na svoje spovedi nikar ne zanašajo, ker so nevedne ali neveljavne, ktere se morajo z dobro dolgo spovedjo poravnati ter popraviti. Bog se namreč ne pusti zasmehovati.

Dasiravno pa dolga spoved ni vsem k zveličanju potrebna, je vendar prav koristna vsem (razun tacih, kteri bi radi iz zgolj boječnosti in brez vsega pravičnega vzroka svoje spovedi vedno ponavljali). Kajti prav opravljena dolga spoved stori, da boš svoj dušni stan natančneje spoznal, svojo dušno revščino bolj občutil, storjene grehe bolj obžaloval, trdnejše sklepe delal se poboljšati, milost Božjo s hvaležnim srcem oznanoval, pomanjkljivosti poprejšnjih spovedi popravil, dvome odpravil, bolj mirno in veselo srce zadobil in po večji popolnosti hrepenel.

Zatorej, če ti je kaj na tem ležeče, da bi začel bolj pobožno živeti, premišluj vsa leta svojega življenja v bridkosti svojega srca, in očisti svojo dušo z dobro dolgo spovedjo.

Ako si se odločil dolgo spoved opraviti, ravnaj se po naslednjih naukih:

1. Obudi v sebi goreče želje, se resnično spreobrniti in svoje življenje poboljšati. *Mir ljudem, ki so dobre, svete volje.* Kdor ima resnično dobro voljo in si prizadeva, mu ne bo manjkalo milosti Božje, ker Bog hoče, da bi bili vsi ljudje zveličani, in da bi k spoznanju resnice prišli. Torej ne bodi malosrčen, temuč zaupaj na Božjo pomoč, in prosi Boga, da ti dá potrebno milost, da svoje grehe spoznaš, jih resnično obžaluješ in se poboljšaš.

2. Da spokornega duha v sebi ohraniš in zbujaš, beri kaj iz pobožnih bukev, posebno o poslednjih rečeh, o Kristusovem trpljenju, pri liko o zgubljenem sinu, in kar si bral, to še nekoliko premišluj.

3. Izprašuj kak teden ali štirinajst dni vsak dan po nekoliko časa v samotnem kraju svojo vest po Božjih in cerkvenih zapovedih itd., kakor ti kaže tu pridejano »ogledalo vesti«. Pri smrtnih grehah premišluj tudi njih število in okoliščine, ktere greh zveksajo ali ga v drugzega spremenijo. Če se ktereга velicega greha nikakor ne spomniš, in ti še le po dolgi spovedi na misel pride, ne bodi nepokojen, ampak ga pri prvi spovedi povej. Posebno prisrčno Boga prosi za pravi čeznatorni kes in trdni sklep, se resnično poboljšati.

4. Pri spovedi se najprej spovej grehov od zadnje spovedi, potem povej ob kratkem, kaj te je nagnilo k dolgi spovedi, in kako si se za-njo pripravljaj. Potem začni dolgo spoved in najbolje je, da s tistimi grehi pričneš, ktere najtežje povéš, ker boš potem lažje druge povedal. Varuj se vsake hinavščine, laži ali zamolčljivosti, ker bi bil potem ves tvoj trud zastonj; Bog nam v srce vidi. Nikar kake reči iz tega namena ne zamolči, ker upaš, da te bodo spovednik vprašali. Velikoveč z otročjim zaupanjem odkrij svoje srce spovedniku, ponižaj se, pokaži svoje dušne gobe, da boš očiščen.

Po povedanih grehah sprejemaj s ponižnim srcem nauke in svarila, odgovarjaj odkritosrčno na vprašanja, in ravnaj se zvesto po razsodbi spovednikov. Opravi natanko naloženo pokoro ter še sam kaj prideni, in varuj se, da po dolgi spovedi ne padeš v stare grehe, ter skrbi, da pričneš novo bolj pobožno življenje.

Molitev pred izpraševanjem vesti.

Vzdignil se bom in šel bom k svojemu Očetu in porečem: Grešil sem zoper nebesa in zoper tebe; nisem vreden tvoj sin imenovan biti; stori me kakor enega izmed svojih spokornikov, in pošlji mi danes le eno drobtinico od mize svoje neskončne milosti, da morem svoje grehe prav spoznati, obžalovati in za-nje vredno

pokoro storiti. Oh! narastle so se moje pregrehe in veliko je njih število; nisem vstanu, jih spoznati. Pa ti, o prava luč, ki razsvetljuje vsacega človeka, ki na ta svet pride, razsvetli temè mojega srca, da prav spoznam svoje grehe, kakor jih bom spoznal ob svoji smrti in pred sodnim stolom tvoje ostre pravice; daj, da jih s pravo, čeznatorno žalostjo obžalujem, se jih odkritosrčno spovem in za-nje zadostujem.

Zdaj izprašuj svojo vest s tako skrbjo, kakor imaš navado v drugih imenitnih zadevah skrbno ravnati; tako zvesto, kakor da bi bila ta zadnja spoved tvojega življenja; kajti ena bo gotovo tvoja zadnja spoved.

Ogledalo vesti ali način izpraševanja vesti.

I. Po Božjih zapovedih.

1. Verovaj v enega samega Boga. Ali so bile morebiti moje poprejšnje spovedi nevredne, ali zavoljo nemarnega izpraševanja vesti, ali pomanjkanja kesanja in trdnega sklepa, ali ker sem kak greh zamolčal, zmanjševal, prikrival? ali sem že popravil? — Ali sem sveta obhajila

vredno prejemal? se lepo pripravljaj? potlej še molil? — Ali sem naloženo pokoro opravil? — Ali sem veroval vse, kar sveta cerkev verovati zapoveduje? — Ali sem nad kako versko resnico radovoljno dvomil? — Ali sem veri nasprotno knjige bral in drugim posojeval? — Ali sem imel kaj prazne vere? Ali sem nad Božjo milostjo dvomil, ali predrzno na-njo grešil? — Ali sem zoper Boga godrnjal? — Ali sem o veri, pobožnih cerkvenih šegah zaničljivo govoril, jih zasmehoval? Ali sem zjutranjo in večerno molitev pobožno opravljaj? — Sem bil Bogu hvaležen za prejete dobrote, zlasti po jedi, zjutraj in zvečer? — Ali sem večkrat obudil vero, upanje in ljubezen? itd.

2. Ne imenuj po nemarnem Božjega imena.

— Ali nisem imena Božjega, Jezusovega, Marijinega in svetnikov brez potrebe, nespoštljivo izrekoval, ali celó v jezi in kletvini, in da bi laž potrdil? — Ali se nisem s svetimi rečmi, z Božjo besedo norčeval, svetega pisma pačil in krivo obračal? — Ali sem preklinjal in se rotil? — Ali nisem duhovnikov, starišev in mrtvih preklinjal? mi je kletev že v navadi? — Ali nimam v navadi, v potrjenje svojih besedi se pridušati ali kakor koli bodi prisegati in se rotiti? — Ali sem celó laž tako trdil? — Ali nisem krivo prisegel ali v negotovi reči? — in ali je moja kriva prisega komu kaj škodovala? — Ali nisem Bogu kaj obljubil in ne spolnil?

3. **Posvečuj praznik.** — Ali sem bil o nedeljah in zapovedanih praznikih spodobno in

pobožno pri celi sveti maši? — Ali sem bil pri službi Božji radovoljno razmišljen? — Ali sem imel pri službi Božji pregrešne misli, poglede, nepotrebno govorjenje? — Sem se pri službi Božji nespodobno vedel, pohujšljivo smejal, in sem druge motil? — Sem bil tudi pri pridigi in popoludanski službi Božji? — Ali sem Božjo besedo pazno in zavoljo zveličanja svoje duše poslušal? — Ali sem koga od službe Božje odvrnil? — Ali sem te dneve brez velike sile in brez privoljenja ali celo v pohujšanje bližnjega hlapčevska dela opravljaj? — ali druge k temu napeljeval? — Ali nisem nedelj in praznikov skrunil s pregrešnim veseljem, s ponočnim pohajanjem in nečistostjo, pijančevanjem, igranjem in plesanjem, s preprirom ali kletvijo? itd.

4. Spoštuj očeta in mater, da boš dolgo živel in da ti bo dobro na zemlji. — Ali sem svoje stariše spoštoval in ljubil? — Ali sem jim bil hvaležen in pokoren? — Ali jim nisem jezikal, jih zasramoval? grdo gledal? zaničeval in preklinjal? — Ali sem jim kaj hudega voščil? — jim z roko nameril ali jih celó udaril? — Ali jih nisem s svojim razuzdanim življenjem v sramoto in v žalost pripravil? — Ali nisem slabosti svojih starišev raznašal? — Se jih nisem zavoljo nizkega stanu ali ponižne obleke sramoval? — Sem tudi že odrašččen njih svét in opominjevanje ponižno poslušal? — Se jim nisem zlagal, jih ogoljufal, okradel? — Ali sem za stariše molil, jim v potrebah pomagal, bolnim stregel? — Ali sem skrbel, da so svete

zakramente prejeli? — Sem njih zadnjo voljo skrbno spolnil? — Nisem še celó mrtvih starišev zaničeval in opravljal? — Sem si prizadeval pregreške ranjnih starišev z molitvijo, miloščino, povračilom krivičnega blaga popraviti? — Ali sem te dolžnosti tudi do svojega očma, mačehe, varha, učenikov, gospodarja in gospodinje, duhovske in deželske gosposke spolnoval? — Ali jih nisem nalagal, goljufal, zasramoval, zaničeval, njih zapovedi grajal? — Ali sem bil starišem in predpostavljenim kdaj v grešnih rečeh pokoren? — Sem stare, uboge in nadložne ljudi zasramoval? — Ali sem brate in sestre ali svoje tovariše k nepokorščini do starišev, učenikov in predpostavljenih napeljeval?

5. **Ne ubijaj.** — Ali sem bil kdaj kakor koli kriv smrti svojega bližnjega? — Ali sem sebi ali bližnjemu življenje krajšal, ali na zdravji škodoval z nezmernostjo v jedi in pijači, ali s plesom, z žalostjo, z jezo, z nevoščljivostjo, s sovraštvom, s prepirom, s tepenjem, s suvanjem, z ranjenjem, z bojem? — Sem kdaj svoje ali svojega bližnjega življenje brez potrebe v nevarnost postavil? — Ali sem kaj tacega jedel in pil, kar sem lahko prevedel, da mi bo škodovalo? — Nisem sebi ali drugim smrti želel in zakaj? — Sem se nalašč kaj na telesu poškodoval? — Ali sem svojemu bližnjemu na duši škodoval, ker sem ga pohujšal z besedo ali z dejanjem? — Ali sem koga v kak greh napeljeval ali celó zapeljal, dražil, prigovarjal? — Ali sem bližnjega z grenkimi, žaljivimi, trdimi besedami, ali z zasmehovanjem in zasramovanjem žalil? — Ali

sem v prepiru in sovraštvu živel? kako dolgo? — Ali se nisem hotel spraviti, ko sem bil prijazno nagovorjen? — Sem bil neusmiljen do živali? itd.

6. Ne prešestvaj. — Ali sem se z veseljem in dopadanjem v nečistih mislih mudil? — Sem kdaj v nespodobne želje privolil, da bi bil kaj nespodobnega rad videl, slišal, storil ali pustil, da bi se z menoj storilo? — Sem se poprejšnjih grehov zoper sveto čistost z veseljem spominjal? Ali sem radovoljno v sebi budil nespodobne misli in želje z branjem slabih bukev, s poslušanjem nesramnih pogovorov, povesti, pesem? s pogledom nespodobnih podob, drugih nespodobnih reči? s ponočnim postopanjem, s slabo tovaršijo? — Ali nisem grešil z nespodobnim govorjenjem in petjem, z nespodobnim norčevanjem? v čegavi pričujočnosti? — Nisem koga na nesramno govorjenje in petje napeljeval? — Ali nisem kterikrat nespodobnih naročil ali pisem prenašal? — Nisem šel v cerkev ošabno oblečen s to mislijo, da bi posvetnim ljudem pregrešno dopadel? — Sem koga v kak nečist greh pregovarjal ali silil? — Je bil le-ta mojega ali družega spola? — Kakšnega stanu? ali sorodovinec? — Sem kak nečist greh o svetem času ali dnevu, na svetem kraju storil? — Sem imel kako pregrešno znanje in kako dolgo? — Sem kaj nespodobnega sam sebi storil ali pa drugim meni storiti pripustil? — Sem jaz drugim kaj nespodobnega storil? — Sem bil sramožljiv, ko sem se oblačil in slačil? — Sem se nečistih grehov še celo hvalil, pri spovedi

pa jih zmanjševal ali celó zamolčal? — Sem se vselej spovedal, kadar koli mi je v tej reči vest kaj očitala, in nekak strah pred Bogom delala? itd.

7. Ne kradi. — Sem komu kaj ukradel ali po sili vzel? — Sem po malem krivično jemal ali goljufal? — Sem si s tem precej premoženja pridobil? — Sem kaj s slabim ali neveljavnim denarjem plačal? — Sem celi dan pridno delal, kadar sem bil najet? — Ali sem za slabo delo dobro plačilo terjal? — Nisem kaj ukradenega kupil? — Ali sem kaj svojim starišem, sorodnikom in predpostavljenim ukradel? — Sem denar, ki so mi ga stariši dali, v igre, ali v nepripuščena razveseljevanja obračal? — Nisem od starišev denarja izgoljufoval z lažnjivimi besedami, da si bom bukve, obleko ali kaj družega potrebnega kupil? — Sem z nepotrebnim oblačilom, igranjem, zapravljanjem sebi in drugim škodo delal? — Ali sem na polji, na travnikih, v gozdih, na vrtu ali kje drugje komu kaj škode storil? — Ali sem shranjene ali posojene reči bližnjega skrbno varoval? — Ali sem ukradene ali najdene reči vselej nazaj dal? — Ali sem storjeno škodo na premoženji bližnjega po svoji moči poravnal, ali vsaj skrbel odpuščenje zadobiti od tistega, kterega sem poškodoval? — Ali pomislim, da greh krivice ne bo odpuščen, dokler se krivica ne popravi, kolikor je mogoče? itd.

8. Ne pričaj po krivem zoper svojega bližnjega. — Ali sem kterikrat kaj po krivem pričal ali celó krive priče podkupil? — Sem se kte-

rikrat zlagal? in ali je bilo zatega voljo komu kaj škode? — Ali sem se zlagal zavoljo dobička ali celo pri spovedi? — Ali sem se hlinil ali po hinavsko obnašal? — Ali sem radovedno ali iz hudobije po slabostih bližnjega popraševal in jih rad poslušal? — Ali sem rad o slabostih bližnjega govoril, akoravno nisem bil dolžan in brez vsega dobrega namena? — Ali sem vpričo veliko ljudi v imenitnih rečeh o bližnjem slabo govoril? — ali o takih osebah, ktere sem dolžan spoštovati? — Ali sem svojega bližnjega slabo sodil, na slabo razlagal njegove besede in njegovo djanje, mu slabe namene podtikal? — Ali sem take krive sodbe tudi drugim razodeval? — Ali sem se kterikrat čez svojega bližnjega zlagal ter mu dobro ime vzel? sem si prizadeval, mu dobro ime zopet povrniti in vso škodo popraviti? — Ali sem koga podpihoval in zdražbe delal? — Sem se za dobro ime bližnjega potegnil, kadar je bilo mogoče? — Sem koga zaničeval?

9. Ne želi svojega bližnjega žene. — 10. Ne želi svojega bližnjega blaga. — Ali sem kdaj po krivici želel dobiti kaj tacega, kar ni bilo moje? — Ali sem bil svojemu bližnjemu zaradi kake stvari nevoščljiv? — Ali sem mu kaj hudega, kako škodo privoščil?

II. Po cerkvenih zapovedih.

1. **Posvečuj zapovedane praznike.**
2. **Bodi ob nedeljah in zapovedanih praznikih s spodobno pobožnostjo pri sv. maši.** — (Te

dve zapovedi ste že v tretji Božji zapovedi zapopadeni.)

3. Posti se zapovedane postne dni, namreč štiridesetdanski post, kvaterne in druge zapovedane postne dni; zdrži se tudi o petkih in ob sobotah mesnih jedi. — Ali sem se postil zapovedane postne dni, da sem se le enkrat na dan do sitega najedel, ko me je ta zapoved že vezala, ker sem že 21. leto svojega življenja spolnil? — Ali sem ob petkih in sobotah in drugih zapovedanih postnih dneh mesne jedi vžival brez privoljenja duhovske gosposke, brez nevarne boleznin in drugega pravičnega vzroka? — In če sem se privoljenja poslužil, ali sem to z drugim delom, posebno z molitvijo ali miloščino nadomestil? Ali sem to cerkveno zapoved grajal, zasmehoval, in s prelomljenjem druge pohujšal? — Sem koga drugega zapeljal, da je to zapoved prelomil?

4. Spovej se svojih grehov postavljenemu spovedniku k manjšemu vsaj enkrat v letu, in o velikonočnem času prejmi sveto rešnje Telo. — Ali sem bil vsako leto o velikonočnem času pri spovedi in pri sv. obhajilu? — Ali sem bil na svojega spovednika jezen, če mi je sveto odvezo odrekel? sem ga zato zaničeval in obrekoval? — Ali sem nalašč premehkega spovednika iskal, da sem lažje v smrtnih grehah živel? — Ali sem katerikrat pri spovednici poslušal, kaj se drugi spovedujejo, ali kaj jim spovednik pravi? in sem to drugim pravil? — Ali sem se pri spovednici nespodobno obnašal? Ali sem na dan sv. obhajila padel v kake navadne in velike grehe?

5. **Ne obhajaj ženitve ob prepovedanih časih.** — Ali sem bil v adventu ali v postu pri kakem pregrešnem razveseljevanji, plesu, igrah itd.? — in ali sem tudi druge k temu napeljeval?

III. Po poglavitnih grehih.

1. **Napuh.** — Ali sem si kaj domišljeval zavoljo svoje lepote, imenitnosti, bogastva, dobrih lastnosti itd.? — Ali sem se celó s pregrešnimi rečmi bahal? — Se nisem čez svoj stan nesramno in pohujšljivo oblačil? — Nisem starišem ali komu drugemu kaj ukradel, da bi si lepšo obleko omislil? — Nisem le hvale pri ljudeh iskal? — Ali sem bil celo zaradi pobožnosti napuhnjen? — Sem bližnjega iz prevzetnosti zaničeval? — Ali sem bil jezen na tiste, ki so me po pravici svarili? — Sem vedno le svojo trdil, ugovarjal, se rad prepiral, kregal?

2. **Lakomnost.** — Ali ni moje srce preveč na časno blago navezano? — Ali niso moje skrbi za časno tolike, da na zveličanje svoje duše pozabim? — Ali le na to gledam, kako bi si pridobil veliko blaga, če tudi po krivici? — Nisem bil iz lakomnosti usmiljen proti drugim? — jim nisem, ko bi bil lahko, nič vbogajme dal? — Ali sem bil zapravljev pri jedi in pijači, pri obleki, pri igri? itd.

3. **Nečistost.** (Glej šesto zapoved.)

4. **Nevoščljivost.** — Ali nisem bil komu nevoščljiv zavoljo njegove sreče, časti, dobre

glave, pobožnosti, ali celo sv. zakramentov in lepega življenja? — Sem bil žalosten, ko se je bližnjemu dobro godilo, ali vesel, ko se mu je slabo godilo? — Sem koga iz nevoščljivosti kaj poškodoval, ali na dobrem imenu ali na premoženji? itd.

5. **Požrešnost.** — Sem bil katerikrat nezmeren v jedi in pijači? — Se nisem vpijanil? Sem v pijanosti preklinjal, pohujšljivo govoril ali kaj drugega hudega storil? —

6. **Jeza.** — (Glej peto zapoved).

7. **Lenoba.** — Ali sem bil zanikrn v molitvi, v ozir Božje besede? — Sem iz zanikrnosti sveto mašo opuščal? in celo ob nedeljah in praznikih? — Sem bil len v prejemanji svetih zakramentov ali sploh v dobrem?

IV. Po grehih zoper sv. Duha.

1. Predrzno na Božjo milost 'grešiti;
2. obupati nad Božjo milostjo;
3. spoznani krščanski resnici se ustavljati;
4. svojemu bližnjemu zavoljo Božje milosti nevoščljiv biti;
5. do lepega opominjevanja otrpnjeno srce imeti;
6. v nespokornosti trdovraten ostati.

V. Po ptujih grehih.

1. V greh svetovati;
2. grešiti velevati;
3. v greh privoliti;
4. v greh napeljevati;
5. greh hvaliti;
6. k grehu molčati;
7. greh pregledati;
8. greha se vdeležiti;
9. greh zagovarjati.

VI. Po zapovedi ljubezni do bližnjega.

Ali storim svojemu bližnjemu kaj dobrega na duši ali na telesu, kadar mi je mogoče? — in ali mu storim iz dobrega srca in iz ljubezni do Boga, ne z nejevoljo ali z oštevanjem? Ali imam potrpljenje z njegovimi napakami? — Ali imam usmiljenje do bolnikov? — Ali sem jim postregel, posebno domačim in sosedovim? itd.

VII. Po dolžnostih stanu.

Ali sem dolžnosti svojega stanu spolnoval?

* * *

Ktero je moje poglobitno nagnjenje k hudemu? — Sem se od svoje zadnje spovedi kaj poboljšal? ali sem bil celo slabši?

Žalost nad grehi.

Oh! Oče vse milosti, kaj sem ti povrnil za vse, kar si mi dobrega storil? Ni me bilo, in ti si me vstvaril, po svoji podobi si me naredil, da bi te hvalil, tebi služil in se večno zveličal. Ti si me do zdaj ohranil, preživil in iz neštivilnih nevarnosti otel. Svojim angeljem si zapovedal, da me varujejo po vseh mojih potih; dal si mi skrbne stariše in svoje namestnike, ki so me učili tebe spoznati

in v svetem strahu in ljubezni tebi služiti. — Svojega edinorojenega Sina si za-me na svet poslal, da je za-me do zadnje kaplje svojo presveto Kri prelil in umrl, da bi le jaz ne bil pogubljen. Dodelil si mi brez vsega mojega zaslužnja milost svetega krsta in luč svete vere. — Oh! kolikokrat bi me bil že lahko posekal kot nerodovitno drevo in vrgel v večni ogenj, in si vendar tako dolgo z menoj potrpel. — Po prvem smrtnem grehu bi me bil lahko v pekel pahnil, in si s toliko potrpežljivostjo čakal na moje poboljšanje; s svojo milostjo mi kot izgubljenemu sinu naproti prideš, večno plačilo mi v nebesih obetaš, če se bom poboljšal.

O jaz nehvaležni človek, ki sem ti toliko ljubezen le z grehi in nemarnostjo povračeval! Oh, kako pozno pridem k spoznanju! Zoper tebe samega sem grešil, in hudo sem delal pred tvojim obličjem. Iz vsega srca mi je žal, da sem razžalil tebe, svojega Stvarnika, Odrešenika in Posvečevalca, svojega Gospoda in največjega dobrotnika. Oh, kdo dá mojim

očem potok solz, da bom kakor Magdalena pri nogah Jezusovih neprenehoma obžaloval svoje grehe? O da bi mogel tak stud in tako bolečino nad grehi občutiti, kakoršno so tvojemu presvetemu Srcu moji preobilni grehi napravili! Dostavi vendar, o predobrotljivi Jezus! z največjo bolečino svojega Srca, kar moji žalosti primanjkuje.

Zdaj pa je pripravljeno moje srce, o Bog, za vse, kar tebi dopade. Želim in trdno sklenem, svoje življenje poboljšati, in se vseh grehov, posebno tega . . . varovati. O Bog! potrdi ta moj sklep, in dodeli mi milost, da ga spolnim. Kajti brez tebe nič ne morem. Zastonj delam sklepe, če me ti s svojo močno roko ne podpiraš. — V zadostenje svojih grehov ti darujem presveto življenje, trpljenje in smrt tvojega Sina. Poglej, o milostljivi Oče, na obličje svojega ljubega Sina! Njegova Kri kliče za-me k tebi s križa. Darujem ti zasluženje prečiste Device Marije in vseh svetnikov; darujem ti svoje življenje, vsa svoja dela in trpljenje, trdno zaupajoč na tvojo milost, da

mi boš vse grehe odpustil in mi dodelil pomoč, da morem svoje življenje poboljšati in do konca stanoviten ostati.

Ravno pred spovedjo.

Oče! grešil sem zoper nebesa in zoper tebe. — Usmili se me, o Bog, po svoji neskončni milosti. — Če boš zavoljo pregreh odgovor tirjal, Gospod! Gospod! kdo bo obstal? — Vendar pri tebi je milost in obilno odrešenje. Žal mi je iz vsega srca, da sem razžalil tebe, svojega vsegamogočnega stvarnika, svojega najboljšega odrešenika, svojega posvečevalca, svojega največjega dobrotnika. — O Bog, živo verujem v tebe, da si neskončno usmiljen ter si v odpuščenje grehov postavil zakrament svete pokore; o da bi me moja vera zveličala! — Trdno zaupam v tebe, o neskončna milost, da mi boš vse grehe odpustil. — Srčno te ljubim, o neskončna dobrot! O kako težko mi je pri srcu, da sem razžalil tako dobrotljivega Boga! — Grešil sem, Gospod! bodi milostljiv meni, ubozemu grešniku! Jezus! Sin Davidov, usmili se me! —

Sveta Marija, pribežališče grešnikov, Mati milosti, prosi za-me! Moj sveti angelj varuh, moj krstni patron, vsi svetniki, posebno vi, sveti spokorniki, kateri ste se po vredni spovedi posvetili in v nebesa prišli, prosite za-me!

Molitev po spovedi.

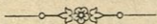
Raztrgal si, Gospod! vezi mojih grehov; tebi bom hvalo prepeval. Prizanesel si moji duši, odpustil si moje grehe, ker si Bog vsega usmiljenja. Velika, o Gospod, je tvoja milost, in usmiljenja tvojega ni števila. Pridem k tebi, o predobrotljivi Jezus, kakor oni gobovi, ki si ga ozdravil, in zahvaljujem se ti, da si blagovolil me očistiti gnjusnih gob mojih grehov. Naj bo zato tvoje ime hvaljeno na vekomaj! Res si ti Jezus, to je Zveličar, ki nobenega še tako velicega grešnika od sebe ne pahneš, ki vse prave spokornike milostljivo sprejemaš in jih zapisuješ v število svojih otrok. — Sprejmi, prosim, to mojo ponižno spoved, ki sem jo opravil; in karkoli je pomanjkovalo moji žalosti nad grehi, in

popolnosti pa natančnosti moje obtožbe, naj nadomesti tvoja dobrotu in milost. Očistil sem svojo dušo v tvoji krvi, nikdar je več nočem omadežati. Podperaj mojo slabost, da v stare grehe ne padem, posebno v ta greh Varuj mojo dušo, in nikar ne pripusti, da bi se še kdaj od tebe ločil. O pomagaj mi, da te bom z Marijo Magdaleno zdaj tolikanj bolj ljubil, ker si mi toliko odpustil! — In ti, o moja preljubeznjiva Mati Marija, ki me ubozega grešnika nisi zapustila, in si mi s svojo priprošnjo milost in spravo z Bogom zadobila, o stoj mi na strani, da odsihdob svoje sklepe spolnujem in stanoviten ostanem v zvestobi, ki sem jo obljubil tvojemu Božjemu Sinu. Amen.

Molitev pred opravljanjem pokore.

O preljubeznjivi nebeški Oče! v zadostenje vseh svojih grehov ti darujem vse trpljenje tvojega ljubega Sina, ki ga je za nas nevredne grešnike prestal od tiste ure, ko se je za nas včlovečil, noter do ure, ob kateri je za nas z nagneno

glavo na križu umrl; darujem ti zasluženje preblažene Device Marije in vseh tvojih svetnikov: z vsem tem zasluženjem sklenem svojo nevredno pokoro, katero hočem sedaj opraviti, ter te ponižno prosim, dodeli mi milost, da te zanaprej čez vse ljubim. Tebi samemu želim dopasti in tebe z nobenim radovoljnim grehom več ne razžalim. Amen. (Zdaj opravi naloženo pokoro.)

Molitve pred sv. obhajilom.

Zaslišal sem tvoj glas, o Gospod: *Pridite k meni vsi, ki se trudite in ste obloženi, in jaz vas bom poživil.* O Svetnik vseh svetnikov! ti se ponižaš k meni priti, ti hočeš z menoj biti; ti me vabiš k svoji mizi, ti mi hočeš dati nebeški kruh zavžiti, ne družega, kot sebe samega, živi kruh, ki si z nebes prišel, in daješ življenje svetu.

O nevidni Stvarnik sveta! pravi živi Bog; kako prečudno ravnaš z nami!

kako sladak in milostljiv si svojim izvoljenim, katerim se samega sebe daješ uživati v tem zakramentu! Veséli se moja duša in zahvaljuj Boga za tako žlahten dar in za to posebno tolažilo, ki ti ga je zapustil v tej solzni dolini.

Ali kako te hočem sprejeti v revno hišico svoje duše, ker sem tolikrat grešil pred tvojim presvetim obličjem, katero angelji molijo in časté in se pred njim tresejo, in kterega se celó svetniki in pravični bojé! O Gospod Jezus! bodi torej milostljiv meni, ubozemu grešniku! Žal mi je, da sem grešil, trdno sem sklenil, se poboljšati in popraviti, kar sem hudega storil. Odpusti mi, prosim, vse moje grehe, in odvzemi mi vse, kar tvojim presvetim očem v meni ne dopade, da te bom mogel vredno in s čistim srcem prejeti.

O Gospod Jezus! živo in trdno verujem vse, kar si nas ti učil, kar so aposteljni oznanovali in kar nam sveta cerkev verovati zapoveduje; posebno trdno verujem, da si ti, o Gospod Jezus, Sin živega Boga, ki si na ta svet prišel, in si tukaj v tem zakramentu resnično pričujoč,

kajti sam si rekel: *Moje meso je res jed, in moja kri je res pijača.* Potrdi mojo vero!

O Gospod Jezus! jaz sem sicer prah in pepel, ubog grešnik; ali ti si Oče vsega usmiljenja in Bog vse tolažbe. Saj kličeš trudne in obložene k sebi, da bi jih poživil. Če je že Petrova senca bolnike ozdravljala, ali ne smem upati, da bom ozdravel od svojih dušnih bolezni, ko boš k meni prišel? Ker mi torej vest nič posebnega ne očita, se vzdignem in pridem k tebi, svojemu Očetu, svojemu Gospodu in zdravniku, s trdnim zaupanjem, da boš ozdravil mojo ubogo dušo in poživil za večno življenje.

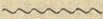
O presladki Zveličar Jezus Kristus! kako velika je bila tvoja ljubezen, ker si iz prelepih nebes prišel v to solzno dolino, da si človeško naturo nase vzel, brez števila bolečin, celó križ in smrt zame prestal! O kolika ljubezen! Pogubil bi nas bil lahko, in si nas rajše hotel zveličati! Mi smo bili smrti vredni, in ti si hotel za nas umreti! In zraven tega si še samega sebe zapustil v tem presvetem zakramentu v znamenje svoje neskončne ljubezni do

nas, da na prav novi in prečudni način pri nas ostaneš in nas poživljaš, ker je tvoje veselje biti pri človeških otrocih. O Gospod! kako si vreden vse naše ljubezni, ki si toliko storil iz ljubezni do nas! Ljubiti te želim čez vse, o moj Gospod! moj Bog! moj Odrešenik! in zato te tudi v tem zakramentu želim prejeti, da bi se s toliko močnejšimi vezmi ljubezni s teboj sklenil in nikdar več ne ločil od tebe. Pa kdo sem jaz, da se predrznem k tebi priti? Ali nisi ti moj Bog in Gospod, moj Stvarnik in Odrešenik, Kralj nebes in zemlje, pred katerim se tresejo angelske vrste? Kdo sem pa jaz? Ubog črviček zemlje, prah in pepel, in kar me še nevrednišega dela, — nepokoren in nehvaležen grešnik! Res, o Gospod, nisem vreden, da greš pod mojo streho; vendar spomni se, da si tudi grešnike in cestninarje ljubeznjivo sprejemal in z njimi jedel: oh, tista milost naj te nagne, da tudi mene ljubeznjivo obišeš, in da me ne zavržeš, ko k tebi pridem.

Nikar ne obrni torej proč svojega obličja od mene, nikar ne odlašaj svojega

obiskanja, nikar mi ne odtegni svojega tolažila. Glej, želim te zdaj pobožno sprejeti. Kakor žejen jelen hrepeni po mrzli vodi, tako poželi moja duša tebe, o moj Zveličar, Gospod Jezus! O daj se samega sebe meni, in imel bom vsega zadosti. Kajti razun tebe ni nobene tolažbe. Brez tebe ne morem biti, brez tvojega obiskanja ne morem živeti. O pridi torej, o Jezus! pridi, razveseli in nasiti me!

O najčistejša Devica Marija! prosim te po tvoji brezmadežni nedolžnosti, s katero si svojemu Božjemu Sinu v svojem deviškem telesu vredno prebivališče pripravila, da bom po tvojih prošnjah od vsakega madeža očiščen, in tudi jaz Jezusu vredno prebivališče pripravim. O preljubeznjiva Mati! daj mi Jezusa, kakor si ga dala svetim trem kraljem in pobožnemu Simeonu v naročje. O vsi sveti angelji, posebno moj angelj varuh, in vsi svetniki Božji, posebno moj krstni pomočnik in sveti Alojzij in sveti Stanislav! o pomagajte mi Jezusa vredno prejeti! Amen.

Molitve po sv. obhajilu.

Najdel sem tistega, ktereга ljubi moja duša, držim ga, ne bom ga spustil. — O preljubi Jezus moj, izvoljeni izmed tisučev, kteremu je dopadlo v moji ubogi duši prebivati! — O moj miroljub, v kterem je največji mir, pravi počitek! O skriti Bog! ki s ponižnimi govoriš! — O zares neizrekljiva milost tvoja! — O zares prečudna ponižnost tvoja! — O neskončna ljubezen, ki se je moji duši skazala! — O Jezus! kolika sladkost je, biti pri tvoji mizi! Gotovo bi se moralo moje srce vpričo tvojega obličja ljubezni topiti in veselja jokati. — O kako velicega gosta sem prejel! Kako ljubeznjivega gosta sem v hišo svoje duše vpeljal! — Kako prijetnega tovariša sem dobil! Kako zvestega prijatelja sem najdel! — O Jezus moj! ostani v meni; nikar ne pusti, da bi se kdaj ločil od tebe!

O presladki Zveličar! Naj te hvalijo vsi narodi, družbe in jeziki, in naj tvoje sveto in sladko ime z največjo hvalo in gorečo pobožnostjo povelčujejo! Glej!

veselje vseh pobožnih src ti darujem z vsemi čednostmi in z vso hvalo, ki ti jo vse stvari v nebesih in na zemlji prepevajo. Vse to ti dati in darovati želim vse dni svojega življenja in vsaki trenutek skozi vso večnost.

O dobrotljivi Jezus, koliko zahvalo sem tebi dolžan za prejemo tvojega presvetega telesa! Zahvalim te, o dobri Pastir, ki si me blagovolil s svojim presvetim Telesom in Krvjo pokrepčati! O kaj ti hočem dati, o Gospod! za toliko milost, za toliko ljubezen? Ti si samega sebe meni dal, svojo dušo in telo, svojo Božjo in človeško naturo. Ali se ne spodobi, da se tudi jaz vsega tebi darujem? O Gospod! prosim te s ponižnim srcem, vzemi me in prenovi me vsega in stori me zvestega služabnika svojega; o nikar ne dopusti, da bi tebi kdaj nezvest postal! Daj, da bom tako popolnoma tvoj, kakor si ti moj! Ti si, o Jezus! moj Stvarnik, vstvari v meni novo srce, in novega duha ponovi v mojem osrčji. Ti si moj Kralj in Gospod, naj bom ves tvoje posestvo! Ti si moj Učenik, uči me pravo pot, ki

pelje v nebesa. Ti si moj Srednik pri Bogu Očetu, oh! stori, da svojo jezo od mene odvrne! Ti si moj Sodnik, enkrat boš mene sodil, oh! odpusti mi vse, predno me boš sodil; nikar me v pogubljenje ne obsodi! Ti si moj Zdravnik, oh! zaceli vse rane moje duše! Ti si pravo Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta, odvzemi od mene vse, kar tebi ne dopade! — Ti si moj Odrešenik, za-me si svojo drago kri prelil, o nikar ne pusti, da bi bil za-me zastonj tvoj trud, da bi bila tvoja presveta kri za-me zastonj prelita! O Jezus! o predobrotljivi Jezus! stori me vsega tebi dopadljivega, stori me vsega po tvojem presvetem Srcu! O Jezus! neusahljivi studenec vseh dobrot, dodeli mi milosti, katerih potrebujem: modrost, ljubezen, ponižnost, čistost in vse druge čednosti, ki tebi nad menoj dopadejo, in daj, da te morem popolnoma ljubiti, hvaliti, uživati, tebi služiti in se s teboj večno veseliti.

Poglej pa tudi, o dobrotljivi Jezus, želje vseh pobožnih, potrebo mojih staršev, bratov, sester, prijateljev in vseh

mojih ljubih; in vseh tistih, ki so mi iz ljubezni do tebe kaj dobrega storili in so se v mojo molitev priporočili. Usmili se vseh nadložnih, bolnikov, posebno vseh nesrečnih grešnikov in ubozih duš v vicah.

Prosim te tudi, o Jezus, za vse tiste, ki so me kdaj razžalili, ali mi kaj hudega storili; pa tudi za vse tiste, ktere sem jaz kdaj razžalil, jim kaj hudega storil, ali jih morebiti pohujšal, vedoma ali nevedoma, da nam vsem skupaj odpustiš.

Vzemi iz naših src vso nevoljo, nepotrpežljivost, jezo, sovraštvo, nevošljivost in grenkost, in karkoli more krščansko ljubezen zmanjševati in razdirati. Usmili se nas, o Gospod, ki te milosti prosimo; daj nam pomoč, ktere potrebujemo, in stori nas take, da bomo tebi dopadli, in se večno zveličali. Amen.

O Marija, prečista Devica in presveta Mati mojega Jezusa! glej, prejel sem tvojega preljubega Sina, kterega si tolikrat v svojem najčistejšem naročju imela in z najslajšim veseljem objemala. Glej, pri kterega pogledu si se radovala, z vsemi sladkostmi napolnovala, tega samega tebi

ponižno in ljubeznjivo kažem in darujem, da ga s svojimi najčistejšimi rokami objameš, iz vsega srca ljubiš, presveti Trojici v največjo čast, sama sebi v največjo slavo in veselje, in za moje in vsega sveta potrebe daruješ. Ti pri svojem Sinu vse premoreš, in ne more se zgoditi, da bi te ne uslišal. O zadobi torej grešnikom milost spreobrnjenja in odpuščenja, bolnikom zdravje, malosrčnim srčnost, žalostnim tolažbo, vsem stiskanim pomoč in odrešenje! Posebno te prosim, o usmiljena Mati! hvali Jezusa za-me, da se je ponižal k meni priti, in zadobi mi obilno milost, da mu bom zanaprej zvestejše služil, in poslednjič milost stanovitnosti, da ga bom mogel s teboj vekomaj v nebesih hvaliti. Amen.

O vi sveti angelji in svetniki Božji! pogledjte ravno tistega Jezusa v mojem srcu, ktereга ste na zemlji tolikanj ljubili in ga zdaj toliko bolj ljubite v nebesih: o pomagajte mi, njega ljubiti, pomagajte mi, njega hvaliti in slaviti, pomagajte mi, vaše lepe zglede posnemati, da bom tudi z vašimi priprošnjami podpiran se

kdaj vdeležil vašega veselja in plačila v nebesih. Amen.

~~~~~

Zdihljeji sv. Ignacija.

Duša Kristusova, posveti me.
 Telo Kristusovo, zveličaj me.
 Kri Kristusova, napoji me.
 Voda strani Kristusove, umij me.
 Trpljenje Kristusovo, pokrepčaj me.
 O dobri Jezus, usliši me.
 V rane svoje, skrij me.
 Od tebe se ločiti, ne dopusti mi (trikrat).
 Sovražnika hudega, brani me.
 Ob uri smrti moje, pokliči me.
 In k tebi priti zapovej mi,
 Da s svetniki tvojimi hvalim te
 Na vekov veke. Amen.

(Za te zdihljeje je sedem let in sedemkrat
 40 dni odpustka.)

~~~~~

**Molitve za zadobljenje popolnega
 odpustka.**

Vsegamogočni večni Bog! zaupam,
 da sem po tvoji milosti vseh grehov in

večnih kazni, ki sem jih za nje zaslužil, odvezan, dasiravno še časnim kaznim podvržen ostanem. Ker pa moja dela ne zadostujejo, da bi jih zbrisal, se zatečem k nevsahljivemu zakladu zasluženja tvojega edinorojenega Sina, Gospoda našega Jezusa Kristusa, preblazene Device Marije in vseh tvojih svetnikov, da bi se s to obilnostjo moji nezmožnosti in potrebi pomagalo. Radovoljno hočem opraviti vse, kar je v ta namen storiti potreba. Sprejmi vse to, Oče vsega usmiljenja, sklenjeno s trpljenjem in smrtjo ravno tega tvojega Sina, in stori me, dasiravno sem nevreden, deležnega popolnega odpustka. — Oče naš. Češčena si Marija.

Spominjaj se, večni Oče! svojega zbirališča, ki je tvoje posestvo od začetka; spominjaj se cerkve tvojega Sina, ki jo je s svojo predrago krvjo odkupil, in stori, da raste in se razširja po vsi zemlji. Poglej milostljivo na sveto katoliško cerkev, in ji vse narode pridruži, da vsi tebe, Boga Očeta, in kterege si poslal, Jezusa Kristusa, v edinosti svetega Duha spoznajo in molijo. Oče naš. Češč. M.

O Jezus, prava luč, ki razsvetljuje slehernega človeka, ki pride na ta svet, stori z močjo svojega trpljenja, da po pregnanih krivoverstvih in zmotah vsi objamejo luč tvoje resnice in se zatečejo v zaželeno naročje tvoje svete cerkve. O dobri Pastir, ki si dal svoje življenje za svoje ovce, brani svojo čedo zoper vse sovražnike in vniči njih nasprotovanja, in vse zmotene v svojo cerkev pripelji, da vsi spoznajo, da si ti pri nas, kakor si rekel, vse dni noter do konca sveta. — Oče naš. Češčena si Marija.

O sveti Duh, Duh ljubezni in mirú, ki si toliko narodov zbral v edinosti svete vere, dodeli krščanskim poglavarjem in njih svetovalcem svojo milost, in z novo zapovedjo ljubezni njih srea napolni. Daj, da nikdar ne počnejo kaj tacega, kar bi nasprotovalo tvoji časti in edinosti tvoje cerkve, ampak da si prizadevajo z združenimi močmi sebe in svoje podložne k vživanju večnega miru pripeljati. Oče naš. Češčena si Marija.

Sprejmi, o presveta Trojica, te molitve in vsa druga dela, ki sem jih storil,

in dodeli, da, kar je pri njih pomanjkljivega, se dopolni s trpljenjem in smrtjo našega Gospoda Jezusa Kristusa, preblazene Device Marije in vseh svetnikov, in tako stori mene (ali to dušo I.) deležnega tega popolnega odpustka. Za to dobroto naj te z menoj hvalita in zahvalo prepevata nebo in zemlja zdaj in na vekomaj. Amen. — Oče naš. Češčena si Marija.

Pobožnosti

za najimenoitnejše Gospodove praznike.

Na sveti Božični praznik.

Veseli se v duhu z angelji in pastirci zaradi rojstva Gospodovega. Velika skrivnost! Bog je hotel postati človeški otrok, da bi nas storil Božje otroke. Po pravici so se od rojstva Gospoda začele šteti letne številke, ker ta prigodek je začetek našega zveličanja in odrešenja sveta. Moli posebno pobožno ta čas angeljevo češčenje, in pri besedah: »In Beseda je meso postala«, z vso pobožnostjo poklekni, ako že poprej nisi klečal. Bodi z vso pobožnostjo pri treh svetih mašah, in zahvaljaj se Jezusu za toliko ljubezen, da je iz prelepih nebes stopil v našo solzno dolino, in hotel že kot majhno dete za nas trpeti. Prosi Jezusa, da bi hotel duhovno tudi v tvojem srcu rojen biti. Hiti v cerkev pred tabrnakelj, kakor da bi šel s pastirji k Betlehenskimi jaslom, in daruj mu vse svoje srce, in uči se od njega ponižnosti, ljubezni, premagovanja.

Cerkvena pesem.

Zveličar, Jezus, vseh ljudi,
 Ki prej, ko luč bliščala je,
 V vsem slavi svoji enacega
 Te Oče večni je rodil.

Svitloba, luč Očetova,
 Narodov večno upanje,
 O slušaj prošenj mili glas,
 Ki iz hlapcev tvojih src puhté!

Spominjaj, Stvarnik, se svetá,
 Da naše nekdam si mesó
 Oblekel, ko rodilo te
 Device sveto je teló.

To priča nam današnji dan,
 Ki v kolu leta se vrtí,
 Da sam 'z naročja Večnega
 Rešitelj svetu si prišel.

Glej, zvezde, zemlja in vodé,
 In vse, karkolj pod nehom je,
 Rešenja novega uzrok
 Pozdravlja z novo pesmijo.

In mi, ki nas očistil je
 Krví presvete blagi vir,
 Na slavo rojstvu tvojemu.
 Ti pesem v dar prinašamo.

O Jezus, hodi slava ti,
 Ki se iz Deve si rodil,
 Z Očetom, z Duhom blaženim
 Na večne čase večnosti! Amen.

Molitev za Božični čas.

Vsegamogočni, večni Bog! Gospod
 nebes in zemlje, ki si se malim razodel:

dodeli, te prosimo, da mi, ki presvete skrivnosti včlovečenja in rojstva tvojega Sina, Deteta Jezusa, s spodobno častjo praznujemo, jih z vrednim posnemanjem njegovih zgledov nasledovamo, in v nebeško kraljestvo, ki si ga malim obljubil, srečno pridemo. Po ravno tem Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Na praznik presvetega Imena Jezusovega.

Na ta praznik in v osmini tega praznika morejo enkrat popolnoma odpustek zadobiti vsi tisti verni kristijani, kateri so pobožno pri sveti maši, in vredno prejmejo zakramenta sv. pokore in presv. Rešnjega Telesa ter pobožno molijo na namen svete cerkve.

Vtisni si z vso ljubeznijo v svoje srce presveto ime Jezus, brez ktereга ni zveličanja. To ime je 1. najsvetejše, zato se mora s častjo izgovarjati; 2. najmogočnije, zato se mora z zaupanjem nanj klicati; 3. najsladkejše, zato se mora s prisrčno ljubeznijo izgovarjati. — Živi Jezus, moja ljubezen, in moje vse! —

Cerkvena pesem.

O Jezus presladko imé,
Ki vlivaš radost nam v srcé;
Pa bolj ko méd in bolj ko vse
Navzočnost tvoja sladka je.

Ne poje jezik lepšega,
 Za úho ni milejega,
 Ne misli človek slajega,
 Ko tebe, Sina Božjega.

Spokorni v tebe upajo;
 Kak mil si tem, k' te prosijo;
 Kak dober tem, k' te iščejo;
 Kaj tistim c'lo, k' te najdejo!

Jeziku moč odkriti ni,
 In črki ne oznániti,
 Človeka skušnja le učí,
 Kak sladek ti ljubljencem si.

Naj Jezus bo veselje nam,
 Ki zvestim bo plačilo tam.
 Naj slava naša mu doni
 Na večne čase večnosti! Amen.

Litanije

presvetega Imena Jezusovega.

(300 dni odpustka. Leo XIII. 16. pros. 1886.)

Gospod, usmili se nas!	} usmili se nas!
Kriste, usmili se nas!	
Gospod, usmili se nas!	
Jezus, sliši nas!	
Jezus, usliši nas!	
Bog Oče nebeški, Bog Sin, Odrešenik svetá,	

Bog sveti Duh,
 Jezus, Sin Boga živega,
 Jezus, odsvit Očeta,
 Jezus, žar večne luči,
 Jezus, kralj veličastva,
 Jezus, solnce pravice,
 Jezus, Sin Marije Device,
 Jezus, ljubeznjivi,
 Jezus, čudoviti,
 Jezus, močni Bog,
 Jezus, Oče prihodnjega veka,
 Jezus, angelj velikega sklepa,
 Jezus, najmogočnejši,
 Jezus, najpotrpežljivejši,
 Jezus, najpokornejši,
 Jezus, krotki in iz srca ponižni,
 Jezus, ljubitelj čistosti,
 Jezus, naš ljubitelj,
 Jezus, Bog miru,
 Jezus, začetnik življenja,
 Jezus, vzgled kreposti,
 Jezus, gorečih duš ljubitelj,
 Jezus, naš Bog,
 Jezus, naše pribežališče,
 Jezus, Oče ubogih,
 Jezus, zaklad vernih,

usmili se nas!

Jezus, dobri pastir,
 Jezus, prava luč,
 Jezus, večna modrost,
 Jezus, neskončna dobrota,
 Jezus, pot in življenje naše,
 Jezus, veselje angeljev,
 Jezus, Kralj očakov,
 Jezus, voditelj aposteljnov,
 Jezus, učitelj evangelistov,
 Jezus, srčnost marternikov,
 Jezus, luč spoznovalcev,
 Jezus, čistost devic,
 Jezus, krona vseh svetnikov,
 Bodi nam milostljiv, zanesi nam, o Jezus!
 Bodi nam milostljiv, usliši nas, o Jezus!
 Vsega zlega,
 Vsega greha,
 Svoje jeze,
 Zalezovanj hudičevih,
 Duha nečistosti,
 Večne smrti,
 Zanemarjanja navdihov tvojih,
 Po skrivnosti svojega svetega včlo-
 večjenja,
 Po rojstvu svojem,
 Po detinstvu svojem,

usmili se nas!

reši nas, o Jezus!

Po Božjem življenju svojem,
 Po trudih svojih,
 Po smrtni britkosti in trpljenji
 svojem,
 Po križi in zapuščenosti svoji,
 Po bolečinah in slabostih svojih,
 Po smrti in pokopu svojem,
 Po vstajenju svojem,
 Po vnebohodu svojem,
 Po radostih svojih,
 Po slavi svoji,

reši nas, o Jezus!

Jagnje Božje, ki odjemplješ grehe svetá,
 zanesi nam, o Jezus!

Jagnje Božje, ki odjemplješ grehe svetá,
 usliši nas, o Jezus!

Jagnje Božje, ki odjemplješ grehe svetá,
 usmili se nas o Jezus!

Jezus, sliši nas!

Jezus, usliši nas!

M o l i m o .

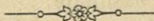
Bog, ki si svojega edinorojenega
 Sina postavil Odrešenika človeškega rodu,
 in ukazal ga Jezusa imenovati: dodeli
 milostljivo, da, ker njegovo sveto ime

častimo na zemlji, se tudi njegovega gledanja veselimo v nebesih.

Po ravno tem Jezusu Kristusu, Sinu tvojem. Amen.

O štiridesetdanskem postu.

Štiridesetdanski postni čas je čas pokore in rešenja grehov, zveličanski čas žalovanja, čas molitve in premišljevanja, da s pomočjo trpljenja Kristusovega zadobimo zopet milost Božjo, ki smo jo z grehom zgubili ali zmanjšali. Delaj torej v tem svetem času po svoji moči pokoro. Varuj se skrbno greha, in zaradi poprejšnjih grehov sleherni dan pred podobo križanega Jezusa kes obudi. Premaguj se v pogledih, v govorjenji in poslušnji, pritrčaj si kak grižlje pri jedi; ako si pa že 21 let star, se posti po cerkveni postavi, da se le enkrat na dan okoli opoludne do sitega naješ. Ako se ktere dnove vsled škofovega dovoljenja mesnih jedi poslužiš, ne pozabi zapovedanih očenašev omoliti!

Sveti križev pot

svetega očeta Leonarda Porto-Mavriškega.

Darovanje svetega križevega pota.

O moj dobrotljivi Jezus! ljubim te čez vse, ker si večna dobrota in neskončna milost. Žal mi je iz vsega srca, da sem kdaj tebe, o največja dobrota! razžalil. Darujem ta sveti križev pot tebi v čast, v spomin tistega težavnega pota, po katerem si hodil zavoljo mene ubozega grešnika. Vseh odpustkov se želim vdeležiti, kateri so za sveti križev pot podeljeni; torej tudi želim tako vse opraviti, kar in kakor je v zadobljenje odpustkov storiti potreba. Prosim te, o Jezus! dodeli mi milost in moč, da s svetim križevim potom v tem življenji tvojo milost, v prihodnjem pa večno veselje zaslužim.

Zdaj daruj Bogu odpustke za-se in za tiste, za ktere mu jih darovati želiš, da jim bodo v prid, rekoč:

Prvi, popolni odpustek darujem za duše svojih starišev, bratov sester, sorodovincev, dobrotnikov, prijateljev, za vse tiste duše, za katere sem dolžan moliti, katere moje molitve najbolj potrebujejo; za tiste duše v vicah, katere so najbolj pozabljene, in za tiste, katere so najbližej odrešenja.

I. Postaja.

Jezus je k smrti obsojen.

Ÿ. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

Ř. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli prečudno ponižnost svojega nedolžnega Jezusa, s katero je on krivično sodbo brez vsega izgovarjanja poslušal in sprejel. Tvoji grehi so tiste lažnjive in krivične priče, katere so sodbo podpisale. Hudoba tvojega jezika, s katero si se večkrat zoper Boga in svojega bližnjega pregrešil, je sodnika oslepila, da je nedolžnega Jezusa k smrti obsodil. Obrni se tedaj k njemu, jokaj in zdihni bolj s srcem, kakor z ustmi:

O moj ljubeznjivi Jezus! kako nezmerna je tvoja ljubezen proti meni, ubogemu grešniku! Boš li tedaj za nevredno stvar ječo, vezi, okove in tepenje

trpel in k taki grozovitni smrti obsojen? Oh! to je zadosti, raniti moje srce, in objokovati vse pregrehe, ktere sem s svojim jezikom storil. Obžalujem jih tedaj, in kličem k tebi: O moj Jezus! usmiljenje, prosim te, usmiljenje in milost, o Jezus!

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

II. Postaja.

Jezus vzame križ na svoje rame.

Ÿ. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

B. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli, s kakšnim veseljem in zadovoljnim srcem dobrotljivi Jezus sveti križ objame, in kako potrpežljivo tepenje in suvanje malopridnega ljudstva prenaša! Ti pa poln nevolje in nepotrpežljivosti bežiš pred križem, kar je mogoče! Kaj ne véš, da se ne more brez križa nebeško veselje zadobiti? Oh! objokuj svojo slepoto, obrni se k svojemu Gospodu, zdihni in reci mu:

Ne tebi, o Jezus! temuč meni se spodobi križ. O težki križ! kterege so moji grehi tebi naložili. O ljubeznjivi Jezus! dodeli meni svojo milost in moč, vse križe objeti, ktere sem s svojimi grehi zaslužil. Stori, da bom svoj križ voljno objel, in se tako od svetá ločil; daj mi táko ljubezen do križa, da bom vselej s tvojo služabnico sv. Terezijo voščil in želel: *trpeti ali umreti, umreti ali trpeti.*

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

III. Postaja.

Jezus pade prvič pod križem.

Ź. Molimo te, o Kriste in te hvalimo.

B. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Poglej in premisli, kako tvoj Jezus zavoljo tolikanj prelite krvi ves oslavljen prvič na zemljo pade. Oh! kako je s pestmi bít, z nogami teptán in suvan! Vendar ni slišati žalovanja ali nevolje iz njegovih ust. Ti pa tarnaš in tožiš, če

le majhen križ občutiš, ali zoperno besedo slišiš. Oh! sovraži svojo nepotrpežljivost, svoj napuh in nečimernost; zdihni k Jezusu:

O ljubeznjivi Jezus! poglej, jaz najbolj zavrženi grešnik klečim pred tvojimi nogami. Oh, kolikrat, in v kako velike grehe sem padel! Kolikrat sem se v globočino hudobije pogreznil! O Jezus, stegni in podaj mi svoje roke! Pomoč, o Jezus! pomoči pri tebi iščem, da ves čas svojega življenja nikdar in nikoli v smrtni greh ne padem, in da si tako v svoji zadnji uri zveličanje upati zamorem.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

IV. Postaja.

Jezus sreča svojo žalostno Mater.

Ÿ. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

B. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Oh, kako veliko žalost in bolečine je občutilo srce Jezusovo! Oh, s kakšno grenkostjo in žalostjo je bilo napolnjeno

Marijino srce, kadar sta se srečala! Poslušaj, o nehvaležna duša! „*Kaj ti je storil moj Sin?*“ kliče k tebi Marija. — „*Kaj hudega ti je storila moja Mati?*“ te vpraša Jezus. Oh! zapusti že enkrat svoje grehe, zavoljo katerih midva táko žalost in muko trpiva. O grešnik! kaj praviš k temu? Reci tedaj in zdihni s celim srcem:

O Božji Sin Marije! o presveta Mati mojega ljubeznjivega Jezusa! ves raztrt in ponižan klečim pri vajinih nogah. Jaz sem tisti izdajalec, s svojimi grehi sem brusil meč, kateri je vajino srce ranil. Oh! iz srca mi je žal; prosim vaji, odpustita mi. Milost, o Jezus! milost, o Marija! po svoji veliki dobroti mi dodelita milost, da nikdar več ne bom grešil, temuč da bom vajino grenko trpljenje in žalost noč in dan premišljeval in svoj greh objokoval.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

V. Postaja.

Simon iz Cirene pomaga Jezusu križ nesti.

Ź. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

B. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Spomni se, da si ti tisti Simon, kateri si nečimernosti sveta in sladnostim svojih počutkov ves podvržen, ki svoje križe ne iz srca, temuč le, ker se jih obraniti ne moreš, z veliko nevoljo nosiš. Oh! zbudi že svoje srce, in usmili se svojega tako obloženega Zveličarja. Sprejmi radovoljno vse križe in nadloge, ktere ti bo pošiljal tvoj ljubeznjivi Oče. Trdno skleni, ne samo vse zopernosti s potrpežljivostjo prenašati, temuč tudi svojemu Bogu za-nje hvaležnega se skazovati; prosi ga tako-le:

Oh ljubeznjivi Jezus! zahvalim te za toliko priložnosti, ktere mi daješ, da bi za-te trpeti in za-se kaj zaslužiti zamogel. O moj Bog! daj mi milost, vse, kar se mi bo v tem življenji težavnega prigodilo, s potrpežljivim srcem prenašati, in s tem večnega veselja se vdele-

žiti. Stori, o Jezus! da bom tukaj s teboj jokal in trpel, potlej pa s teboj v nebesih gospodoval.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

VI. Postaja.

Veronika podá Jezusu potni prt.

Ÿ. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

Ř. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Poglej, in premisli v tem prtú sveto obličje svojega Zveličarja! Ljubi Jezusa, in s to ljubeznijo si njegov obraz v srce vtisni. O kako srečen boš, ako boš živel z Jezusovim obrazom v svojem srcu, in ž njim v večnost pojdeš! Da tedaj to milost zadobiš, prosi svojega Boga in reci:

O moj žalostni Jezus! prosim te, vtisni meni v srce sveti obraz svojega obličja, da bom brez nehanja na-te mislil, noč in dan tvoje grenko trpljenje pred očmi imel, in svoje grehe objokoval. O Jezus! s kruhom tvojega trpljenja si hočem dušo nasitovati, in moje oči bodo

vselej solze točile nad mojimi pregrehami.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

VII. Postaja.

Jezus pade drugič pod križem.

Ÿ. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

Ř. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli, kako je Jezus, tvoj Bog in Gospod, zopet padel na zemljo, ves oslabljen od velike bolečine, zdelan in zaničevan od sovražnikov. Premisli, da tvoja prevzetnost je Jezusa potrla, in ga na zemljo vrgla, ter je prenesti ne more. Oh, zapusti ošabnost, ne bodi več tako napuhnjen! Spokori se in skleni ponižnejši biti. Reci s skesanim srcem:

O prečastitljivi Jezus! akoravno vidim, da si na zemlji pod težo križa sklonjen; vendar te molim in častim, kakor svojega vsemogočnega, večnega Boga. Prosim te, poteri moj napuh, vzemi meni iz srca vso ošabnost, da bom svojo nečimernost

spoznal, vse zasramovanje s tako tebi dopadajočo ponižnostjo sprejemal, da bom s tem milost zadobil, tudi s teboj v nebeškem kraljestvu povikšan biti.

Oče naš Češčena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

VIII. Postaja.

Jezus tolaži Jeruzalemske žene.

Ÿ. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo!

B. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli in prevdari v srcu, kako veliko vzroka imaš jokati in žalovati; prvič zavoljo svojega ljubeznjivega Jezusa, kateri zavoljo tebe toliko trpi; drugič sam nad seboj, ker tako nehvaležen ostaneš, in ne nehaš njega žaliti. Kako moreš v premišljevanji njegove grozovitne muke trdovraten biti? Pogledaj, kako milostljivega in ljubeznjivega se Jezus proti tem revnim ženam skazuje! Povzdigni se k njemu z zaupanjem, in zdihni s srcem:

O moj ljubeznjivi Jezus! Oh! kako je to, da se moje srce ne raztopi solz

velike žalosti? Solzé, o Jezus! prosim, solzé prave pokore in srčnega usmiljenja mi daj, da z objokanimi očmi in s ske-sanim srcem postanem deležen tiste mi-losti, katero si tem revnim ženam skazal. Oh Jezus! ne odvrčaj od mene svojih milostljivih oči; poglej me ubozega greš-nika, da bom tudi jaz poln tolažila na zadnjo uro tebe mogel videti.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

IX. Postaja.

Jezus pade tretjič pod križem.

Ÿ. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

B. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Oh, s kako veliko bolečino je Jezus že tretjič pod križem padel! Premisli, kako je Jezus, On, krotka in nedolžna ovčica, od judov in ajdov, kakor od steklih volkov tepen, suvan, sem ter tje po trdih kamnih vlačén. O nesrečni greh, ki sa-mega Sinú Božjega tako grozovitno mu-čiš! O grešnik, ni morebiti tvoj ves po-

trti in zdelani včlovečeni Bog vreden
tvojih solz? Oh! reci tedaj ves objokan:

O vsegamogočni Bog! kateri nebo in
zemljo z enim prstom držiš, kdo te je
tako neusmiljeno vrgel? Oh! noben drug,
kakor moja pregreha, v katero sem toli-
krat zopet padel. Moja hudoba ni jenjala
grehov delati, in zato se je množilo tvoje
trpljenje. Toda poglej, o Jezus! pri tvojih
nogah zdaj klečim s skesanim srcem, in
trdno sklenem, svoji hudobiji konec sto-
riti. Z objokanimi očmi ti tisoč in tisoč-
krat obljubim: nikdar več nočem grešiti.
O moj Gospod in Bog! nikdar več, nikdar
več ne!

Oče naš. Češčena si Marija. Cast bodi
Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

X. Postaja.

Jezusa slečejo in mu žolča piti dajo.

Ÿ. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

R. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli, o duša! kako je Jezus,
zunaj na svojem životu ves ranjen in

stepen, tudi znotraj z grenkim žolčem mučen. Poglej, kako On tvojo nesramožljivost, nespodobnost in nečimernost v oblačilu s svojo nagostjo plačuje, z žolčem pa tvojo požrešnost. Ali moreš svojega Jezusa brez usmiljenja pogledati? Oh! vrzi se k nogam svojega obleke oropane Jezusa, in reci mu:

O žalostni Jezus! kako velik razloček je med tabo in med mano! Ti si ves ranjen; poln grenkosti, in ves s krvjo oblit; jaz pa ves nečimern, poln sladnosti in veselja, ali saj tak želim biti. Oh, jaz nisem na pravem potu! O Jezus! pelji me ti na pravo cesto. Stori, da mi bodo vse sladnosti tega svetá grenke in zoperne, da bom namesto njih želel tvoje trpljenje občutiti, in da tako vreden postanem s teboj večno veselje uživati.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

XI. Postaja.

Jezus je na križ pribit.

Ŧ. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

Ĕ. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli neizrečeno bolečino, katero je dobrotljivi Jezus občutil, kadar so mu mesó, kite in žile z žebli prevrtali. Oh! kako je to, da se tvoje srce žalosti ne razpoči, ker vidiš, da tvoji grehi tako neusmiljeno zdelujejo tvojega Zveličarja! Vsaj zdaj toči solze, obžaluj svoje grehe in reci:

O dobrotljivi, zavoljo mene križani Jezus! vlij v moje srce strah in ljubezen do tebe. In ker so moji grehi tisti žebli, kateri so tebe na križ pribili, stori s svojo milostjo, da bodo vse moje hude želje in občutki na križ nabiti in tamkaj umorjeni; da bom, v življenji in v smrti s teboj križan, tudi s teboj v nebesih večno kraljevati zamogel.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

XII. Postaja.

Jezus umrje na križu.

Ŧ. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

B. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Odpri tukaj oči, in premišluj svojega z žebli na križ pribitega Jezusa. Poglej vse blede Božje obličje. Poslušaj, kako prosi odpuščanja tistim, kateri ga križajo in žalijo. Razbojniku obljudi nebeško kraljestvo, izroči svojo Mater Janezu, priporoči svojo dušo nebeškemu Očetu, poslednjič tudi umrje z nagnjeno glavo. Tako je tedaj moj Jezus umrl? Res, umrl je na križi, in zavoljo mene. O moja duša! kaj boš zdaj počela? Oh! ne hodi proč, kakor le s ponižnim in skesanim srcem. Objemi križ, in zdihni k Jezusu:

O moj ljubeznjivi Zveličar! vém in spoznam, da so moji grehi tisti rabeljni, kateri so tebe tako neusmiljeno umorili. Nobene milosti nisem vreden, ker sem tebe križal. Pa kako veliko veselje in upanje občuti moja duša, kadar te slišim tudi za tiste prositi, kateri so te križali. Kaj

hočem tedaj za-te storiti, ker si ti toliko za-me storil? Poglej, o Jezus! jaz sem pripravljen in voljan, vsem odpustiti, kateri so me kdaj razžalili. Res, moj Bog! zavoljo tvoje ljubezni odpustim vsem, iz srca jih objamem, in jim želim vse dobrote skazati; in tako tudi upam ob svoji smrtni uri tvoje vesele besede zaslišati: „*Še danes boš z menoj v raji.*“

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

XIII. Postaja.

Jezus je s križa snet in Mariji v naročje položen.

Ÿ. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

R. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli, kako ojster je meč, kateri je srce žalostne Matere prebodel, kadar je ona svojega mrtvega Sina v naročje vzela. Videla je njega vsega ranjenega in krvavega. O kakšno žalost in bolečino je ona tistikrat v srcu občutila! Kteri meč pa je bil tako oster, ki je prebodil

njeno srce? Oh! greh je bil, kateri je Jezusu življenje vzel, in Marijino srce tako močno ranil. Objokuj tedaj ta grozovitni greh. Skleni svoje solze s solzami svoje žalostne Matere in zdihni k nji tako:

O Kraljica vseh mučenikov! kdaj bom vreden prav zapopasti tvojo žalost in muko? Kdaj bom zadobil milost, tvojo žalost v svojem srcu nositi, in s teboj trpeti? O velika Gospa! sprosi mi to milost, da noč in dan žalujem nad svojimi grehi, kateri so tebi tako žalost storili, da bom, ves skesan in spokorjen, v zaupanji in ljubezni za-te umrl, in po smrti s teboj večno živel.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

XIV. Postaja.

Jezus je v grob položen.

Ÿ. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

B. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli tudi žalovanje, zdihovanje in jokanje Magdalene, Janeza in družih pobožnih duš, kadar jim je bil Jezus od-

vzet in v grob položen. Zlasti pa si k srcu vzemi težavo in grenko žalost Marije, njegove Matere, kadar je bila izgubila iz naročja svojega ljubeznjivega Sina. V premišljevanji le-té njene žalosti in njenega trpljenja se moraš res sramovati, da si pri obiskovanji tega Križevega pota tako malo usmiljenja občutil. Oh! zdrami si srce vsaj zdaj pri ti zadnji postaji. Poljubi s častjo kamen svetega groba; položi v duhu vanj svoje srce, in reci svojemu mrtvemu Jezusu:

O usmiljeni Jezus! kateri si tako krvavo pot iz ljubezni do mene storil, v tem grobu ležečega te častim in molim. Oh! želim in voščim tebe v svojem srcu zaprtega imeti, da bi s teboj sklenjen po tem svetem Križevem potu k novemu življenju vstal in se v tvoji milosti iz tega sveta ločiti zamogel. Po zasluženji tvojega trpljenja, katero sem premišljeval, mi dodeli, da bo na zadnjo uro tvoje sveto Rešnje Telo moja popotnica; da bodo moje zadnje besede: *Jezus, Marija, Jožef!* in da svoje zadnje zdihoвање s tistim zdihovanjem sklenem, s

kterim si ti na svetem križu svojo sveto dušo izdihnil. Daj mi, z živo vero, s trdnim zaupanjem in z gorečo ljubeznijo s teboj in zavoljo tebe umreti, in potlej s teboj na večne čase živeti. Amen.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

Molitev.

Moj Zveličar Jezus Kristus, bodi zahvaljen, da si mi tako dolgo prizanašal, in moje pokore tako milostljivo čakal!

Nikar ne pusti, o Jezus, da se pogubi, ktereга si toliko ljubil, in za njegovo zveličanje toliko pretrpel!

Usmili se duš v vicah; naj počivajo v miru!

Oče naš. Češčena si Marija (petkrat.)

Molitev h križanemu Jezusu.

Bodi pozdravljen, kralj judovski, Zveličar sveta, moj Gospod in moj Bog, ki si bil za-me križan. Bodi pozdravljena, pre-sveta glava mojega Odrešenika, za-me s

trnjem prebodena in tolčena s trstom. Bodi pozdravljen, najlepši obraz, za-me s pestmi in zaušnicami bít. Bodite pozdravljene, najdobrotljivejše oči, za-me s solzami oblite. Bodite pozdravljena, presladka usta, za-me s žolčem in kisom napajana. Bodite pozdravljena, prežlahтна ušesa, za-me z zaničevanjem in zasramovanjem napolnjena. Bodi pozdravljen, ponižni hrbet, za-me bičan. Bodite pozdravljene, častitljive roke, za-me na križu razpete. Bodite pozdravljene, najmilejše prsi, za-me v trpljenji pretresene. Bodi pozdravljena, presveta stran, za-me z vojakovo sulico prebodena. Bodite pozdravljena, presveta milostna kolena, za-me v molitvah pripogovana. Bodite pozdravljene, presvete noge, za-me z žebliji pribite. Bodi pozdravljeno celo Telo Jezusa Kristusa, za-me na križu razpeto, ranjeno, umrlo in pokopano. Bodi pozdravljena, presv. kri, za-me iz vseh žil prelita. Bodi pozdravljena, presveta duša, na križu za-me v roke nebeškega Očeta izročena. V edinosti te izročitve priporočim tebi danes in slehrni dan svojo dušo, svoje življenje,

svoje srce in svoje telo, vse svoje počutke in vsa svoja djanja, vse prijatelje, dobrotnike, prednike in sorodovince svoje, tudi vse sovražnike svoje, da nas blagovoliš varovati, rešiti in zveličati zdaj in na vekomaj. Amen.

Molitev pri obiskovanji Božjih grobov.

(Sv. Alfonza Ligu.)

O Jezus, moj Božji Odrešenik! z vso častjo in ponižnostjo se v duhu bližam častitemu kraju, kjer počiva tvoje sveto Telo. Tukaj pri tvojem grobu, pri svetišču vseh vernih, hočem v svojem ginjenem srcu obuditi vsa sveta čutila, s katerimi me bo navdajal tvoj sveti Duh.

O Jezus, večna beseda večnega Očeta! včlovečil si se, da si razsvetlil vse ljudi, in jim dal oblast, po veri v tebe otrokom Božjim biti. Da si rešil ljudi, si kot človek prišel med ljudi. Delal si čudeže in ž njimi pričal, da si obljubljeni Mesija, Sin Božji. Vsa prerokovanja stare zaveze zastran obljubljenega Odrešenika so se natanko spolnila nad teboj. Ali tvoje ljudstvo te je zavrglo, ker je bilo hudovoljno.

Oh, ta hudobna volja, popačeno sree, slepi še zdaj neizrečeno veliko ljudi; nočejo spoznati tvojega uka, napuh jim brani verovati v tebe. O Jezus! obvaruj me hudobnega srca, katero je krivo nejevere.

Tvoje neizrečeno obilne in velike dobrote bi bile morale najtrja srca omečiti in k ljubezni do tebe nagniti. Ali tvojo ljubezen so povračevali s sovraštvom in tvoja dobrotljivost je srca utrdila. Koliokrat tudi mi Boga toliko bolj pozabljam, kolikor več dobrega od njega prejemo! Obvaruj me, o Jezus! te grde nehvaležnosti.

Tvoj uk je bil, kakor ti sam, večna resnica in neskončna ljubezen. Tudi najhudobniši bi bili morali pasti na kolena pred teboj, ter iskati in sprejeti zdravilo pri tebi zdravniku vseh duš, ktere polajšanja potrebujejo. Ali tvoje premilo podučevanje v svetih resnicah jih je veliko razdražilo, ker niso ljubili ne resnice, ne svojega zveličanja. Tvoja resnica ti je sovraštvo napravila. O vnemi naša srca, o Jezus! z ljubeznijo do resnice, da

jo bomo voljno sprejemali, neprestrašeno spoznavali in srčno za njo trpeli.

Celo eden tvojih učencev se je združil s tvojimi najhujšimi sovražniki; pa zakaj? Neukrotena želja po denarji ga je naredila najnehvaležnišega in hudobnišega človeka; on, apostelj je bil tvoj izdajalec! Za trideset srebrnikov Jezusa izdati in prodati, kolika hudobija in koliko zaničevanje Sina Božjega! Pa tudi jaz sem tebe, o Jezus! že velikrat tako malo ali pa še manj čislal; žalil sem te zaradi minljivega veselja, katero me ni nasitilo; nezvest sem ti bil zavoljo časnega dobička, in da sem ljudem vstrezal. Obvaruj me, moj Odrešenik! da nikdar več ne bom z velikimi grehi enak tvojemu izdajalcu!

O Jezus! za nas grešne ljudi si hotel toliko trpeti in do zadnje kaplje svojo kri preliti! Celo na križi si molil za svoje sovražnike in skesanemu razbojniku si sveti raj obljubil: o daj, da bi bilo tvoje trpljenje tudi nam v zveličanje! Bodi nam milostljiv Sodnik!

O Jezus, moj Odrešenik! v veri in ljubezni premišljujem z ginjenim srcem tvoje sveto Telo v grobu. Tvoje okó, iz kterega se je Božja natura svetila, se je zatisnilo k sladkemu počitku! Tvoja bleda usta, ktera so oznanovala tolažbo, zveličanje in večno življenje, molcé v mirni tihoti! Tvoja čista ušesa so zaprta zasramovanju in preklinjevanju, s katerim te je najbolj razujzdana hudobija zaničevala! Tvoja prebodena desna roka, ktero si le v blagoslovljanje ljudi vzdigoval, leži mirno na tvoji krvavi strani! Vse tvoje sveto Telo počiva zdaj v tihem grobu! Nebeška svetloba na tvojem obličji priča veliko resnico: „Dopolnjeno je!“ Dopolnjeno je veliko delo človeškega odrešenja, dopolnjeno človeško zveličanje in oblaženje! Dopolnjeno je neskončne hvale vredno djanje večne ljubezni; nebeški Oče je spravljen z veliko množico grešnikov! Dopolnjeno je, hudič je premagan, grehi so izbrisani, skesani imajo Odrešenika! Nebeški Oče! z vso hvaležnostjo molim tvoj nezapopadljivi sklep, kterega si za naše odrešenje storil, in po svojem

edinorojenem Sinu spolnil. Moj Jezus! včlovečeni Bog! z vso hvaležnostjo molim tvojo ljubezen, ker si svoje življenje za-me daroval! Tvoje Telo v grobu mi pravi: Glej, umrl sem za té!

O Jezus! ti počivaš v grobu. Ko te gledam v počivanji, me učé tvoje krvave rane: Toliko je moral včlovečeni Bog trpeti, in po trpljenji iti v večno veličastvo! S trpljenjem bom podoben tebi, o Jezus! in bom poveličan s teboj, ako trpim, kakor ti, tiho in vdan v voljo nebeškega Očeta. Trpljenje daje slavo in plačilo, ker si ti trpel.

O Jezus! ti počivaš v grobu. Po tebi je grob posvečen, kateri me bo enkrat sprejel. Smrt! ne bojim se te, in grob za-me nisi grozovit, ker vidim Jezusa mrtvega v grobu ležati. Moje telo ne bo za vselej strohnelo, ker Jezusovo sveto Telo nestrohljivo v grobu leži.

Moj Gospod in moj Odrešenik! v križih in težavah in v smrti bom gledal na tvoj grob; zakaj ti najnedolžnejši izmed človeških otrók si poprej trpel; jaz bom poveličan, ker si bil ti poprej pove-

ličan; jaz grem tje, kamor si šel ti pred menoj.

O Jezus! moj Zveličar! kadar se bode enkrat moja duša ločila od telesa, tedaj ji bodi ti tolažnik in usmiljen sodnik, ter ji odpri nebeška vrata, ker si oznanil pobožnim dušam pred peklom bližnje rešenje in vhod v nebesa. Mazili me za večni počitek, kakor so nekdam tvoji prijatelji mazilili tvoje sveto Telo v grobu. Bodi vse moje življenje tebi posvečeno, da mi bode smrt v dobiček, da bom premenil časno z večnim, pozemeljsko z nebeškim. O Jezus! daj mi umreti smrt pravičnega. Amen.

Na véliko soboto.

Ta dan sveta cerkev blagoslavlja krstno vodo, ker se je nekdam ta dan sv. krst slovesno delil tistim, ki so se za sveti krst pripravljali. Ker si bil ti tako srečen, da si sveti krst prejel, zahvaljaj danes Boga za toliko milost, in ponovi krstno obljubo.

Ponovljenje krstne obljube.

Z zakramentom svetega krsta sem bil iz vode in svetega Duha prerujen, omit, posvečen in opravičen v imenu na-

šega Gospoda Jezusa Kristusa, da morem iti v Božje kraljestvo. Iz otroka jeze sem postal Božji otrok, ud in sodelež Jezusa Kristusa, in živ tempelj svetega Duha. Kako neizrekljiva dobrotā, ki mi jo je podelila milost Božja brez vsega mojega zasluženja! Zahvaljujem se ti, o usmiljeni Oče nebeški, ki si me izmed tolikega števila ljudi, ki še sedijo v temoti neverstva in zmot, k pravi veri poklical, in me storil uda edino svete katoliške in rimske cerkve, zunaj ktere ni zveličanja. Kako sem pa spolnoval to sveto vero, ktero sem pri svetem krstu skozi usta svojega botra spoznal? Kako sem ostal pri obljubah svojih v ozir pobožnega in krščanskega življenja po nauku svetega evangelija? Oh, Gospod! bodi milostljiv meni grešniku. Spoznam, kaj sem storil, in močno obžalujem, da sem tolikrat prelomil obljube pri svetem krstu storjene. Zatega voljo jih danes ponovim in potrdim, ter se zopet odpovem satanu, njegovemu napuhu in njegovemu djanju. Verujem v tebe Boga Očeta vsegamogočnega, stvarnika nebes in zemlje. Verujem

v Jezusa Kristusa, Sina tvojega, Gospoda našega, kateri je rojen bil in je trpel. Verujem v svetega Duha, sveto katoliško cerkev, občestvo svetnikov, odpuščenje grehov, vstajenje mesa in večno življenje. Prosto in z veseljem spoznam: katoliški kristijan sem; in ti, o Bog! me podpiraj, da stanoviten ostanem v sveti veri, in svoje življenje vrvnam in dopolnim po naukah svetega evangelija. Amen.

Na velikonočno nedeljo.

„To je dan, kterega je Gospod naredil, radujmo in veselimo se v njem.“ S temi besedami sveta cerkev danes vnema sebe in svoje otroke k svetemu veselju zaradi vstajenja Gospodovega. In po pravici se nam je veseliti zaradi vstajenja Gospodovega, ker s tem je Kristus najbolj potrdil svojo vero in nam zagotovil upanje, da homo tudi mi od mrtvih vstali. Da bo pa veselo in častitljivo kdaj tvoje vstajenje, vstani zdaj duhovno od svojih grehov in hodi v novem življenji.

Cerkvena pesem.

Glej, zarje svit nebó zlatí,
Doni po zraku pesme glas,
Vesoljni svet raduje se,
Pekel se trese in strmi.

Je kamen kazal grob njegov,
 Pri njem stražarjev množica,
 Zmagavec slavno zmagal je,
 In s smrtjo svojo umoril smrt.

»Dovolj je žalosti in solz,
 Dovolj trpljenja britkega;
 Ki smrt končal je, spet živi!«
 Bliščeči angelj kliče to.

O Jezus, da na veke boš
 Velikonočna radost nam,
 Iz smrti grozne hudobij
 Oživi in oprôsti nas.

Očetu slava naj doni,
 In Sinu, ki od smrti vstal,
 In Duhu trikrat svetemu
 Na večne čase večnosti! Amen.

Ÿ. Kristus je iz groba vstal. Aleluja.

B. Ki je za nas visel na lesu križa.
 Aleluja.

Molimo.

O Bog, ki si današnji dan po svojem
 Edinorojenem s smrtno zmago nam od-
 prl vrata nebeška, izvrši s svojo vedno
 pomočjo naše sklepe, ktere s svojo pri-
 jetno milostjo nam vdihuješ. Po ravno
 tem Jezusu Kristusu Gospodu našem.
 Amen.

Na praznik vnebohoda Jezusa Kristusa.

Premišluj danes nebeško slavo, ktera ti je pripravljena, in ktero boš dosegel, ako zdaj od pozemeljskih reči svoje srce odteguješ, in ga k nebeškim željam povzdiguješ. Ako te katerikrat grešno veselje tega sveta zmoti in te hoče zapeljati, imej navado reči s sv. Alojzijem: »Kaj meni to k nebesom pomaga?

Cerkvena pesem.

Človeškega rodú rešnik,
O Jezus, radost naših src,
O stvarnik rešen'ga svetá,
Ljubečim srcem čista luč!

Ganilo te je usmiljenje,
Da greh svetá si na-se vzela,
Nedolžno Jagnje si umrla,
Da nam si bitko smrt zatrla.

Premagal pekla si moči,
Jetnikom strl okove si,
In zmagovalec slavljeni
Sediš na desni Očetovi.

Usmiljenje naj te nagnè,
Da nam zaceliš rane vse,
Da tvoje lice gledamo,
Svitlobo rajsko vživamo.

Vodnik v nebó in ravna pot,
Le k tebi duh naj hrepení,
O bodi radost za solzé,
Plačilo sladko za srcé! Amen.

Ÿ. Gospod v nebesih, aleluja.

R. Je pripravil svoj sedež, aleluja.

Molimo.

Prosimo te, vsegamogočni Bog! dodeli nam, ki verujemo, da je tvoj edino-rojeni Sin, naš Odrešenik, na današnji dan šel v nebesa, da smo tudi s svojim duhom tam v nebesih. Po ravno tem Jezusu Kristusu Gospodu našem. Amen.

Na binkoštni praznik.

Na današnji praznik je prišel sveti Duh nad aposteljne; na današnji praznik se je sveta cerkev pričela, ker se jih je vsled pridige sv. Petra dalo tri tisoč krstiti. Zahvaljuj se danes Bogu, da si ud svete cerkve, in prosi sv. Duha, da bi oživil in pomnožil v tebi milost, ki si jo v zakramentu sv. birme prejel, in da bi ti dal svojih svetih sedem darov.

Cerkvena pesem.

O pridi stvarnik, sveti Duh,
Obišči pamet, dušo nam,
Napolni z rajsko milostjo
Srcá, katera vstvaril si.

Saj pravimo ti tolažnik;
In dar Boga neskončnega,
Ljubezen, ogenj, živ studen'c,
Mazilo blago naših duš.

Darov sedmerih vir si ti,
 Desnice prst Očetove.
 Očetova obljuba ti,
 Z jeziki grla bogatiš.

Prižgi razumu pravo luč,
 Ljubezen v srca nam izlij,
 Slabosti trupla našega
 Daj krepko nam prenašati.

Odženi proč sovražnika,
 Dodeli nam pokoja dar,
 Pod tvojim vodstvom homo se
 Ogibali škodljivega.

Po teb' poznamo Očeta naj,
 Poznamo Sina Božjega;
 Da ti obeh si lasten Duh,
 Naj vedno trdno verujemo.

Očetu slava naj doni,
 In Sinu, ki od smrti vstal,
 In Duhu trikrat svetemu
 Na večne čase večnosti. Amen.

Ÿ. Pošlji svojega Duha, in vse bo
 vstvarjeno.

℞. In boš obnovil obličje zemlje.

Molimo.

O Bog, ki si današnji dan srca ver-
 nih učil z razsvetljenjem svetega Duha,
 dodeli, da ravno v tem Duhu spoznamo,

kar je pravo, in se vselej moremo veseliti njegovega tolažila. Po našem Gospodu Jezusu Kristusu, Sinu tvojem, ki s teboj živi in kraljuje v edinosti ravno tega sv. Duha Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Zahvala za prejeti zakrament sv. birme.

Vsegamogočni, večni Bog! zahvaljujem se ti, da si me nevrednega milostljivo sprejel v naročje svete cerkve, in me z znamenjem sv. Duha zaznamenal v zakramentu sv. birme. Oživi v meni milost, ki sem jo sprejel z maziljenjem s sveto krizmo in s pokladanjem rok, in ki sem jo do zdaj zapravljajal s tolikimi grehi in zanikrnostmi. Dodeli mi dar modrosti, umnosti, svèta, moči, učenosti, pobožnosti in svojega strahu. Naj rastejo iz mojega srca sadovi tvojega svetega Duha: ljubezen, veselje, mir, potrpežljivost, usmiljenje, dobrotljivost, prizanesljivost, krotkost, vera, spodobnost, zdržnost in čistost. Podpiraj me s svojo milostjo, da vsak dan napredujem v krščanski popolnosti, katero sem obljubil pri svetem

krstu in pri sveti birmi, da katoliško vero trdno ohranim in jo pred vsemi neprestrašeno spoznavam; da se ne dam z nobenim žuganjem in ne z prilizovanjem od prave poti odvrniti, temuč, da do smrti ostanem zvest vojščak v duhovni vojski. Amen.

Litanije

v čast svetemu Duhu.

Gospod, usmili se nas.

Kriste, usmili se nas.

Gospod, usmili se nas.

Kriste, sliši nas.

Kriste, usliši nas.

Bog Oče nebeški,

Bog Sin, Odrešenik sveta,

Bog sveti Duh,

Duh, ki iz Očeta in Sina izhajaš,

Duh tolažnik,

Duh resnice,

Duh modrosti in umnosti,

Duh sveta in moči,

Duh učenosti in pobožnosti,

} usmili se nas!

Duh strahu Božjega,
 Duh milosti in svetosti,
 Duh posinovljenja Božjih otrok,
 Duh molitve in tolažbe,
 Duh veselja in zveličanja,
 Duh vere in ljubezni,
 Duh miru in edinosti,
 Duh resničnega kesanja,
 Duh potrpežljivosti in prizanes-
 ljivosti,
 Duh ponižnosti in krotkosti,
 Duh zdržnosti in čistosti,
 Duh zatajevanja in spokornosti,
 Duh vseh milosti,

}
 usmili se nas!

Bodi nam milostljiv, zanesi nam, o sveti
 Duh!

Bodi nam milostljiv, usliši nas, o sveti Duh!

Vsega hudega,
 Vsega greha,
 Vse krive vere in vsega raz-
 kolništva,
 Nejevere in trdovratnosti,
 Nečistosti in nečednosti,
 Malosrčnosti in obupanja,
 Predrznega zaupanja,
 Bogokletstva in zlobnosti,

}
 reši nas, o sveti
 Duh!

Nevoščljivosti in prepirljivosti,
Konečne nespokornosti,
S svojim večnim izhajanjem od
Očeta in Sina,

S svojim nevidnim maziljenjem,
S svojim prečudnim obsenčenjem
preblažene Device Marije,

S svojo prikaznijo pri Kristusovem
krstu,

S svojim zveličanskim prihodom
nad aposteljne,

S svojo neizrekljivo ljubeznijo,

Mi grešniki,

Da te nikoli s smrtnim grehom
ne razžalimo,

Da meseno poželenje zatiramo in
v duhu hodimo,

Da nas in vse cerkvene stanove
v sveti veri ohraniš,

Da vsemu krščanskemu ljudstvu
eno srce in enega duha do-
deliš,

Da nam dovršenje vseh čednosti
dodeliš,

Da nas uslišiš,

Duh Božji,

reši nas, o sveti Duh!

prosimo te, usliši nas!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ,
izlij v nas svetega Duha;

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ,
pošlji nam Duha resnice;

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ,
daj nam dobrega Duha;

Oče naš . . .

Ÿ. Vsi so bili napolnjeni s svetim
Duhom, aleluja.

B. In so začeli govoriti, aleluja.

M o l i m o .

O Bog, kteremu je odprto sleherno
srce, in vsaka volja govori, in kteremu
ni prikrita nobena skrivnost: očisti po
izlitem svetem Duhu misli našega srca,
da te moremo popolnoma ljubiti in vredno
hvaliti. Po Kristusu, Gospodu našem.
Amen.

Zdihljeji k sv. Duhu za sedem darov.

1. Pridi, sveti Duh, Duh m o d r o s t i !
Podučuj moje srce, da se učim nebeške
dobrote ljubiti in nad vse pozemeljske
čislati. Daj mi pravo spoznavati in tvojih

navdihovanj se vedno veseliti. — Oče naš . . . Češčena si Marija . . .

2. Pridi, sveti Duh, Duh umnosti!
Razsvetluj moj um in pamet, da skrivnosti svete vere prav sprejemam in se jih zvesto držim. Daj mi v tvoji luči resnice razumeti in v djanji spolnovati. Oče naš . . . Češčena si Marija . . .

3. Pridi, sveti Duh! Duh svèta!
Stoj mi na strani v vseh zadevah tega minljivega življenja, in obvaruj me vsacega slabega svèta; dodeli mi, kar je tebi dopadljivo, in blagovoli me po pravi poti pripeljati k srečnemu cilju in koncu večnega zveličanja. Oče naš . . . Češčena si Marija . . .

4. Pridi, sveti Duh! Duh moči!
Dodeli moč mojemu srcu, in krepčaj me v vsaki boječnosti in nadlogi, da se nikdar z malosrčnostjo omagan ne ločim od tebe Boga največe dobrote. Oče naš . . . Češčena si Marija . . .

5. Pridi, sveti Duh, Duh učenosti!
Stôri, da minljive dobrote tega sveta in njih nečimernost spoznam in zaničujem, in nič družega ne želim spoznati, kakor

Jezusa in tega križanega. Oče naš . . .
Češčena si Marija . . .

6. Pridi, sveti Duh, Duh pobožnosti! Priganjaj vedno moje srce k pravi pobožnosti in k sveti Božji ljubezni, da Boga v vsi svoji pobožnosti iščem in v ljubezni najdem. Oče naš . . . Češčena si Marija . . .

7. Pridi, sveti Duh, Duh strahu Božjega! Prebadaj s svojim strahom moje srce, da tebe, Gospoda, svojega Boga, vedno imam pred svojimi očmi, in se ogibam vsega, kar ne dopade tvojim očem. Oče naš . . . Češčena si Marija . . .

Ÿ. Pošlji svojega Duha in vse bo vstvarjeno.

Æ. In boš prenovil obličje zemlje.

Molimo.

Izlij, prosimo te, o Gospod! v naša srca svojega svetega Duha, čigar modrost nas je vstvarila, in čigar previdnost nas vlada. Po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Na praznik presv. rešnjega Telesa.

Na praznik presv. rešnjega Telesa se zahvaluj Bogu za tako velike dobrote, ki nam dohajajo iz tega presvetega zakramenta. Prosi Jezusa odpuščenja vseh pregreškov, ki si jih storil pri sv. mašah, pri sv. obhajilih ali s slabim zadržanjem v cerkvi. Prosi Jezusa milosti, da bi ga mogel v tem presv. zakramentu vedno bolj ljubiti, vselej vredno prejemati, posebno na zadnjo uro.

Cerkvena pesem.

Molim te ponižno, večni Kralj nebés,
Kteri v teh podobah skrivaš se zares,
Tebi moje se srcé podvrže vse,
Ker umeti Tebe nemogoče je.

Moti se na Tebi čut, okús, okó;
Kar mi vera pravi, vérujem zvestó,
Vérujem, kar djal je Jezus, Božji Sin,
On, resnica večna, dal nam je spomin.

Bilo je na križu skrito Boštvo le,
Tukaj pa človeštvo skrito tudi je,
Vérujem, da človek je in Bog navzoč:
Prosim, kar je prosil ropar umirajoč.

Ko Tomaž ne gledam tvojih britkih rán,
Vendar, da si Bog, verujem tebi vdan,
V prsi mi bolj trdno vero vlij,
Upanje, ljubezen v srcu mojem vžgi.

O spomin preblagi smrti Jezusa,
 Živi kruh, ki dušno nam življenje dá!
 Naj poživlja duša, Jezus, s tabo se,
 Tebe, vir sladkosti, vživa naj srcé.

Dobri pelikan, o Jezus usmiljeni,
 Madeže izpere naj mi tvoja kri.
 Saj zamore ena sama kapljica
 Grehe še izbrisati vsega svetá.

Jezus, zdaj v podobah gledam te, strmim, —
 Naj zgodi se tisto, kar gorkó želim,
 Da v odkrito lice gledam te kedaj,
 Gledam tvojo slavo srečen vekomaj. Amen.

Litanije

presvetega rešnjega Telesa.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Bog Oče nebeški,

Bog Sin Odrešenik sveta,

Bog sveti Duh,

Sveta Trojica, en sami Bog,

} usmili
 se nas!

Jezus, kruh angeljski,
 Jezus, čeznatura kruh,
 Jezus, veselje kraljev,
 Jezus, živi kruh, ki si z nebes
 prišel,
 Jezus, kruh izvoljenih,
 Jezus, kruh močnih,
 Jezus, skriti Bog in Zveličar,
 Jezus, studenec vseh milosti.
 Jezus, vedna in najčistejša daritev,
 Jezus, nekrvava daritev nove za-
 veze,
 Jezus, nedolžno Jagnje Božje,
 Jezus, skrita mana,
 Jezus, Beseda, ki se je včlovečila
 in vedno med nami prebiva,
 O najsvetejši Zakrament,
 Največja skrivnost Božja,
 Spomin največjih čudežev Božjih,
 Posebno znamenje Božje ljubezni,
 Skrivnost vere,
 Spravna daritev za žive in mrtve,
 Največja moč v skušnjavah,
 Najmočnejše orožje zoper hudob-
 nega sovražnika,
 Najimennitnejši vseh darov Božjih,

usmili se nas!

Presveti spomin Gospodovega trp- ljenja in njegove smrti, Presveta Gospodova večerja, pri kateri angelji strežejo, Največje veselje pobožnih duš, Največji zaklad vernih kristijanov, Najslajši živež naših duš, Moč slabih, Tolažilo žalostnih, Pomoč zapuščenih, Popotnica v Gospodu umirajočih, Zastava večnega življenja, Bodi nam milostljiv! zanesi nam, o Jezus! Bodi nam milostljiv, usliši nas, o Jezus! Vsega hudega, Vsega greha, Nevrednega prejemanja tega pre- svetega Zakramenta, Poželenja mesa, Poželenja oči, Napuha življenja, Vseh pregrešnih priložnosti, Skrivnih skušnjav in zalezovanja hudobnega duha, Vseh nesreč, Večne smrti,	} usmili se nas! } reši nas, o Jezus!
--	--

- Iz ljubezni, s katero si ta presveti
 Zakrament postavil,
 Iz ljubezni, s katero si pri zadnji
 večerji svoje aposteljne obhajal,
 Iz ljubezni, s katero tudi nas s svojim
 presvetim rešnjim Telesom živiš,
 Iz ljubezni, s katero se v tem presv.
 Zakramentu za nas daruješ,
 Iz ljubezni, s katero v tem daru
 Božji pravici zadostuješ,
 Iz ljubezni, s katero v tem presv. Za-
 kramentu toliko nečasti pretrpiš,
 Iz ljubezni, s katero nas tako usmi-
 ljeno poslušáš,
 S svojo predrago krvjo, ki si jo
 nam na altarji zapustil,
 S peterimi ranami tega svojega naj-
 svetejšega Telesa, ki si jih za
 nas prejel,
 Iz ljubezni, s katero v tem presv.
 Zakramentu do konca sveta pri
 nas ostaneš,

reši nas, o Jezus!

- Mi grešniki,
 Da nam zanesesh, } prosimo te, usliši
 Da nam naše grehe } nas, o Jezus!
 odpustiš,

- Da nas v živi veri v ta presveti
Zakrament potrdiš in ohraniš,
Da v naših srcih trdno zaupanje v
ta najsvetejši Zakrament obudiš,
Da v naših srcih gorečo ljubezen
do tega najsvetejšega Zakra-
menta pomnožiš,
Da nam češčenje in našo pobožnost
do tega presvetega Zakramenta
množiš in ohraniš,
Da nam milost dodeliš, vselej dobro
pripravljenim k tvoji mizi pri-
stopiti,
Da nam sad tega presvetega Za-
kramenta obilno deliš,
Da vso nečast od te najčastitljive
skrivnosti odvrneš,
Da svojo sveto cerkev vladaš in
ohraniš,
Da vsem, kateri v te verujejo, luč
prave vere dodeliš,
Da naše misli k nebeškim željam
povzdigneš,
Da naša srca s svojim milostljivim
obiskanjem razveseljuješ in oči-
ščuješ,

prosimo te, usliši nas, o Jezus!

Da nam vselej veselje nad tem pre-
svetim Zakramentom v naše srce
daješ,
Da vedno v nas ostaneš in mi v tebi,
Da nas na koncu našega življenja
s to nebeško popotnico okrepčaš
in oveseliš,
Da nas poslednji dan k večnemu
življenju obudiš,
Da vsem vernim dušam večni mir
in pokoj dodeliš,
Da nas na tem sedežu svoje mi-
losti uslišiš,
Sin Božji!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ,
zanesi nam, o Jezus!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ,
usliši nas, o Jezus!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ,
usmili se nas, o Jezus!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš itd.

prosimo te, usliši nas, o Jezus!

- Ÿ. Kruh z nebes si nam dodelil.
 B. Kteri vso sladkost v sebi ima.

Molimo.

O Bog! kteri si nam v prečudnem Zakramentu spomin svojega trpljenja zapustil; daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojega Telesa in tvoje Krvi tako častiti, da sad tvojega odrešenja vedno v sebi občutimo. Kteri živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti svetega duha Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Vaja vere, upanja in ljubezni pred sv. rešnjim Telesom.

O neskončna modrost! o večna resnica! o neizmerna dobrota! ki ne moreš ne goljufati ne goljufana biti: verujem v tebe, in verujem vse, karkoli si ti razodel, in mi tvoja cerkev verovati vелеva. Posebno pa trdno verujem, da si ti v presv. zakramentu sv. rešnjega Telesa resnično pričujoč, ker si to z razločnimi besedami povedal, kterim bolj verjamem, kot svojemu umu in svojim počutkom,

in za to vero sem s tvojo pomočjo pripravljen umreti.

Zanesem se na-te, o neskončna milost! in upam, da boš meni ubozemu grešniku zavoljo svojega neskončnega zasluženja odpuščenje in milost dodelil, in me kdaj vzel v nebeško veselje.

Ljubim te, o Jezus! moja edina in največja dobrotā, ti si studenec vse milosti in ljubezni, ki si nas grešnike od vekomaj ljubil in ta Zakrament v znamenje in véz ljubezni postavil. O Jezus! skleni tedaj moje srce s svojim srcem, vekomaj ne bom ločen od tvoje ljubezni.

Veselim se tvoje neskončne popolnosti, tvojega veličastva in tvoje ljubeznivosti; veselim se vse hvale in vse časti, katero so ti kdaj tvoji izvoljeni in vse stvari dajale in jo bodo dajale na vse večne čase.

Podvržem se tebi in tvoji sveti volji v vseh rečeh, in te častim in objamem z vsemi občutljeji časti, zaupanja, ljubezni in pobožnosti. Vsa nagnjenja do stvari na-te samega prenesem. Karkoli

bom vso večnost delal, naj se zgodi v tvojo hvalo.

Ves sem tvoj, stori z menoj, kar hočeš, zdaj in vso večnost. Amen.

Počoščenje Jezusa Kristusa v presvetem Zakramentu.

O moj Zveličar, Jezus Kristus, pravi Bog in človek! verujem, da si tukaj v presv. Zakramentu resnično pričujoč, z dušo in s telesom, s krvjo in z mesom, in te ponižno molim. S čem pa ti hočem povrniti, da si iz ljubezni do mene iz nebes prišel, se na altarji svetega križa za-me daroval in se nam zapustil v večni spomin svoje ljubezni v presv. Zakramentu? O vi nebeški duhovi, kateri tukaj pred svojim Bogom in Gospodom v velikem številu za vsako službo pripravljeni stojite, učite me z vami vred tega skritega Boga tukaj tako spoznati, častiti, ljubiti, hvaliti in moliti, da bom vreden njega kdaj z vami vred v nebesih večno hvaliti in ljubiti. Amen.

Molitev pri blagoslovu.

Božji Zveličar! ki si nam svoje presveto Telo in svojo presveto Kri v Zakramentu altarja zapustil, zahvalim se ti za ta dar tvoje nezmerne ljubezni, in zdihovaje te prosim, dodeli svoj blagoslov meni in vsem tistim, za katere imam namen, enake milosti sprostiti.

Blagoslovi me s tistim blagoslovom, kateri me v družega človeka spremeni, s teboj natanko sklene, s tvojim duhom napolni in mi bode zastava tistega blagoslova, katerega si svojim izvoljenim v prihodnjem življenji pripravil. Blagoslovi moje telo in mojo dušo, blagoslovi moje oči in odvrni jih od posvetnih nečimurnosti; blagoslovi moj jezik in položi prst svoje milosti na moja usta; blagoslovi moj spomin, da na nič družega ne mislim, kot na-te; blagoslovi moj um, da v vseh rečeh le tebe premišljujem; blagoslovi mojo voljo, da nič družega ne želim, kot le tebe; blagoslovi moje djanje in nehanje, vse moje žive dni in konec mojega življenja. To prosim v imenu Boga Očeta in Sina in svetega Duha. Amen.

Prošnja za odpuščenje vsega razžaljenja presvetega rešnjega Telesa.

(Z odpustkom 200 dni za vsakterega, ki jo s pravo žalostjo nad svojimi grehi odmoli.)

S tistim najglobokejšim spoštovanjem, ktero mi le vera sama navdihuje, te molim, o moj Bog in moj Zveličar, Jezus Kristus, pravi Bog in pravi človek, skritega tukaj v najsvetejšem Zakramentu presvetega rešnjega Telesa! Molim te in ljubim te v zadostenje vse nečasti, vseh nespodobnosti in vsega skrunjenja, s katerim sem se v svojo nesrečo morebiti sam do zdaj zoper tebe pregrešil; kakor tudi vsega drugega, kar se je kdaj zoper tebe zgodilo, in se še v prihodnosti vtegne zgoditi. Molim te tedaj, o moj Bog! ne sicer tako, kakor si ti vreden, tudi ne, kakor sem jaz dolžen, pa vsaj toliko, kolikor premorem. Želim, da bi mogel s tisto popolnostjo to storiti, ktere so zmožne vse pametne stvari. Vendar si prizadevam, te zdaj in vedno v molitvah častiti ne samo za vse in vsaktere katoliške kristijane, ki te ne molijo in te ne ljubijo,

ampak tudi v zadostenje in za spreobrnjenje vseh krivovercev in hudobnežev, vseh bogatajcev, bogokletnežev in nevernikov. Daj, o Jezus, da te vsi spoznajo, molijo in ljubijo, in vsak trenutek s hvaležnostjo povelečujejo v najsvetejšem in Božjem Zakramentu. Amen.

Ponižno molim te v trenutku vsakem res,
Presveti Zakrament, o živi kruh nebes!

O Jezus, ti Marijina ljubezen vsa,

O daj, da tudi jaz te ljubim samega.

O Jezus, vso ljubezen tebi izročujem

Srcé vse svoje, dušo svojo ti darujem!

Naj tvoj bom, dokler živim,

Naj tebi v smrti kdaj zaspim;

Tvoj hočem biti na vse vekomej,

O Jezus, vsa sladkost srcá vselej!

Molitev za odvrnenje zaslužnih Božjih kazni.

Jezus Kristus! ti edinorojeni Sin Boga Očeta, nekdam si se svojemu pobožnemu služabniku Mojzesu kot ognjen plamen v gorečem grmu prikazal, da bi svoje ljudstvo rešil iz trde egiptovske sužnosti. Tudi nam se kažeš v presvetem Zakramentu ljubezni kot usmiljeni veliki duhoven in kot pravo velikonočno jagnje,

da bi svoje ljudstvo odrešil. Zavoljo té tvoje ljubezni in zavoljo tvojega trpljenja in smrti te prosim, o moj Zveličar! nikar se ne spominjaj mnogoterega razžaljenja in nečasti, ki ti jo mi delamo, ampak svoje neizmerne ljubezni in milosti! Odvrni od naše domovine vse zaslužene kazni; varuj svoje ljudstvo, o dobrotljivi Jezus! nerodovitnosti zemlje, hudih vremen, dragine in pomanjkanja, ognja in povodenj, uboštva in lakote, kuge in hudih bolezni, punta, vojske in vsega zlega. Ti si dobrotljiv in velicega usmiljenja, ne kaznuj nas po naših grehah, in ne povračuj nam po naših hudobijah; ampak za svojega imena voljo usmili se nas, o Gospod! — O Jezus, zanesi nam! o Jezus, usliši nas! o Jezus, usmili se nas! da bomo s pomočjo tvojega Božjega blagoslova, v uživanju tvojih darov in dobrot to časno življenje v tvoji sveti službi tebi v čast z hvaležnim srcem preživeli. — Ti, o neskončno dobrotljivi Jezus! si v sredi med nami postavil svoje prebivališče; ti si naš Bog, in mi smo tvoje ljudstvo; poglej z milostljivimi očmi na

nas, in daj svoji milosti čez nas gospodovati! Daj zemlji rodovitnost, nam pa daj tvoj kruh v veselji jesti, in brez strahu pod tvojim varstvom prebivati. Amen.

Na praznik presv. Srca Jezusovega.

Obhaja se ta praznik v petek po osmini presvetega rešnjega Telesa, in cerkev s tem želi doseči, da bi pod podobo presvetega Srca premišljevali pristrčno ljubezen, s katero je Kristus za nas trpel in postavil Zakrament presvetega rešnjega Telesa. — Premišljuj torej, da Jezus tebi kaže svoje srce in ti govori: „*Je-li tvoje srce pravo, kakor je moje srce s tvojim srcem?*“ (IV. Kralj. 10, 15.) Premišljuj Kristusovo ljubezen do tebe, 1. ljubezen brez pridržka, vsega se je za-te dal; 2. ljubezen najčistejšo, brez lastnega dobička; 3. ljubezen brez konca, on hoče biti s teboj zdaj in vekomaj. — Je-li tvoja ljubezen tej podobna?

Cerkvena pesem.

Glej, v grehih in v ošabnosti
Druhal divjaška naša je
Nedolžno ránila srce
Božansko v nehvaležnosti.

Glej, sulico vojakovo
Zabôdli grehi naši so;
Bodalo britko brúsile
Ostudne hudobije so.

Iz ranjenega, glej, Srcá
 Rodi se cerkev Jezusa,
 Iz te strani odprta so
 Zdaj vrata v blagor ljudstvom vsem.

Iz vrat teh zvirá milost nam
 Kot sedem virov rečica,
 Da tam obleko vmazano
 Perímo v krvi Jagnjeta.

Grdó je, se vrniti v greh,
 Ki rani srce presvetó.
 Prižgimo rajše v srcu si
 Ljubezni plamen Kristusa.

Dodeli to, o Jezus, nam
 Z Očetom, Duhom blaženim,
 Katerim bodi moč in čast
 In vlade vekomaj oblast! Amen.

Ÿ. Ogenj sem prinesel na zemljo.

Ř. In kaj družega hočem, kakor da se vname.

M o l i m o .

Dodeli, prosimo, vsegamogočni Bog!
 da, ki v najsvetejšem Srcu tvojega ljubega
 Sina se hvalijoči, obhajamo najimenitniše
 dobrote njegove ljubezni, se enako raz-
 veseljujemo, da so nam bile te dobrote
 dane, in da so obrodile v nas zveličanski
 sad. Po ravno tem Jezusu Kristusu Go-
 spondu našem. Amen.

Litanije

presvetega Srca Jezusovega.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Bog Oče nebeški,

Bog Sin Odrešenik sveta,

Bog sveti Duh,

Sveta Trojica, en sam Bog,

Srce presveto Jezusovo,

Srce Jezusa, Sinu živega Boga,

Srce Jezusa, Sinu prečiste Device

Marije,

Srce Jezusovo, dopadajenje nebe-

škega Očeta,

Srce Jezusovo, tempelj sv. Duha,

Srce Jezusovo, večna ljubezen pre-

svete Trojice,

Srce Jezusovo, raj Božjega veselja,

Srce Jezusovo, studenec nebeških

sladkosti,

} usmili se nas!

Srce Jezusovo, sedež večne milosti,
 Srce Jezusovo, morje usmiljenja,
 Srce Jezusovo, zaklad vsega bo-
 gastva Božjega,
 Srce Jezusovo, vir svete ljubezni
 in svetega kesanja,
 Srce Jezusovo, neskončnost vsega
 usmiljenja nebeškega Očeta,
 Srce Jezusovo, visokost Božje mo-
 drosti in Božjega znanja,
 Srce Jezusovo, potok, ki razveseljuje
 mesto Božje,
 Srce Jezusa, našega nebeškega
 Kralja,
 Srce Jezusa, našega dobrega pa-
 stirja,
 Srce Jezusa, našega usmiljenega
 brata,
 Srce Jezusa, našega preljubega uče-
 nika,
 Srce Jezusa, najljubeznivšega že-
 nina naših duš,
 Srce Jezusovo, zgled krotkosti in
 ponižnosti,
 Srce Jezusovo, studenec mirú in
 svetega pokoja,

usmili se nas!

Srce Jezusovo, najbolj popolna pred-
 podoba za naše življenje,
 Srce Jezusovo, tolažba žalostnih,
 Srce Jezusovo, pribežališče v sku-
 šnjavah in nadlogah,
 Srce Jezusovo, veselo prebivališče
 čistih duš,
 Srce Jezusovo, veselje vseh izvoljenih,
 Srce Jezusovo, studenec vseh misli
 in želj,
 Srce Jezusovo, luč popotnikov,
 Srce Jezusovo, altar sprave,
 Srce Jezusovo, ognjeni studenec
 Božje ljubezni,
 Srce Jezusovo, hrepenenje in naj-
 slajša ljubezen vseh svetih duš,
 Srce Jezusovo, zavoljo nas na Oljski
 gori žalostno in otožno do
 smrti,
 Srce Jezusovo, oslABLJENO od krva-
 vega potu,
 Srce Jezusovo, počeno od žalosti
 zavoljo naših grehov,
 Srce Jezusovo, na križu s sulico
 prebodeno,
 Srce Jezusovo, upanje umirajočih,

usmili se nas!

Srce Jezusovo, večno veselje vseh svetnikov v nebesih, usmili se nas!

Srce Jezusovo, krona vseh stvari Božjih, usmili se nas!

Bodi nam milostljivo, zanesi nam, o Srce Jezusovo!

Bodi nam milostljivo, usliši nas, o Srce Jezusovo!

Vsega greha,

Zanemarjanja tvojega presvetega navdihovanja,

Vse nepobožnosti in mlačnosti,

Vse mrzrote do tvoje Božje ljubezni,

Vseh nečistih misli in želj,

Vse slepote in trdovratnosti srca,

S svojo čudovito krotkostjo in ponižnostjo,

S svojo največjo čistostjo,

S svojo usmiljeno prizanesljivostjo,

S svojim skrivnim življenjem,

S svojo sveto pokorščino do smrti na križu,

S svojim ljubeznjivim obnašanjem med ljudmi,

S svojim notranjim mirom,

reši nas, o Srce Jezusovo!

S svojo usmiljeno ljubeznijo do nas grešnikov, reši nas, o Srce Jezusovo!

S krvijo in vodo, ki ste v naše očiščevanje in posvečenje iz tvoje prebodene strani tekli, reši nas, o Srce Jezusovo!

Mi grešniki,

Da svojo sveto in čisto ljubezen v naša srca vliješ,

Da naša srca k posnemanju svojih čednosti vlečeš,

Da nam pravo ponižnost, krotkost in notranji mir dodeliš,

Da vse misli in želje našega srca očistiš in posvetiš,

Da nas in vse ljudi razsvetljuješ in k spoznanju svoje Božje ljubezni pripelješ,

Da nas v britkosti tega življenja milostljivo poživljaš in potrjuješ,

Da svojo sveto ljubezen v nas vedno množiš,

Da ob naši smrtni uri naše duše v svoje svete rane skriješ,

Da nas v veličastvo svojih izvoljenih sprejmeš,

prosimo te, usliši nas!

O presladko Srce Jezusovo, prosimo te,
usliši nas!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ,
zanesi nam, o Srce Jezusovo!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ,
usliši nas, o Srce Jezusovo!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ,
usmili se nas, o Srce Jezusovo!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš . . . Češčena si Marija . . .

Predglasje. Pridite vsi, ki se trudite,
in ste obteženi, Srce Jezusovo vas bo
poživilo; tukaj bote svojim dušam pokoj
našli, in v Bogu svojem Zveličarju se
veselili.

Ź. V Srcu Jezusovem hočem veko-
maj prebivati.

B. Tukaj bom pred vsemi sovražniki
zavarovan.

M o l i m o .

O Bog vse dobrote in milosti! poglej Srce svojega preljubeznjivega Sina, na katerem imaš neskončno dopadenje; in zavoljo ljubezni, katero je do nas imelo to presveto Srce; in zavoljo bolečin, ktere je pretrpelo in tebi darovalo v zadostenje za naše grehe: odpusti nam milostljivo naše hudobije, ktere iz srca obžalujemo; vnemi naša srca s tako gorečo ljubeznijo do Jezusa Kristusa, da bomo vse svoje življenje le po njegovem dopadenji vravnali in poslednjič se v ognji te ljubezni popolnoma stopili.

O Božje Srce mojega Jezusa, katero je bilo iz ljubezni do nas s sulico prebodeno! molim te z vsemi močmi svoje duše, ktere ti z vsemi mislimi, besedami in djanjem za vselej darujem in posvetim. O Božje Srce mojega Jezusa! da bi te mogel vender tako moliti, ljubiti in častiti, kakor ti svojega nebeškega Očeta moliš, ljubiš in častiš. Ker pa tega ne premorem, namesti ti, kar moja slabost ne premore; varuj me v življenji, in bodi

moje pribežališče o moji smrtni uri. Ravno to milost, prosim, dodeli tudi mojim sorodovincem, prijateljem in sovražnikom, vsem grešnikom in stiskanim, umirajočim in zadnjič vsem ljudem na zemlji, da cena tvoje drage Krvi nad njimi ne bo zgubljena. Daj, da tvoja draga Kri tudi dušam v vicah v prid pride, in polajšaj njih trpljenje. O vse časti vredno Srce Jezusovo! za te milosti te prosim, in želim svojo prošnjo tolikokrat ponoviti, kolikor bo še trenutkov do konca mojega življenja.

O preljubeznjivo Srce Jezusovo! Srce mojega Boga, sedež vseh čednosti, vse modrosti, vse popolnosti, draga cena mojega odrešenja, najizvrstniši zgled, po katerem naj se moje srce vpodobljuje, molim te, — zahvaljujem se ti, — obžalujem in zavržem vse grehe, s katerimi sem te kdaj razžalil. Preljubeznjivo Srce Jezusovo! da bi te vendar mogel tako častiti in ljubiti, kakor te tvoja deviška Mati, vsi sveti angelji in vsi tvoji svetniki v nebesih časté in ljubijo! To želim iz ljubezni do tebe, o Jezus, moj Zveličar, moj Bog in moje vse! Amen.

Darovanje samega sebe presv. Srcu Jezusovemu.

(*Marijete Alakok.*)

Jaz I. I. posvetim in darujem presvetemu Srcu našega Gospoda Jezusa Kristusa svojo osebo, svoje življenje, svoja dela, svoje težave in trpljenje, da bom v prihodnje iz vse moči za njegovo ljubezen in čast delal. Moj trdni in neprekljivi sklep je, ves njegov biti, vse iz ljubezni do njega delati, in iz vsega svojega srca se vsemu odpovedati, kar je temu Božjemu Srcu zoprno.

Zato te izvolim, o presveto Srce! za edini cilj in konec svoje ljubezni, za varha mojega življenja, za varnost svojega zveličanja, za podporo v svoji slabosti in zadostenje vseh grehov vsega svojega življenja.

O Srce vse milosti in dobrote! bodi tudi moje varno pribežališče ob uri moje smrti; bodi moje opravičenje pred Bogom, in odvrni kazni njegove pravične jeze od mene. O Srce polno ljubezni! na-te vse svoje zaupanje stavim; zavoljo svoje hu-

dobije se vsega hudega bojim, ali od tvoje dobrote tudi vse dobro upam. Pokončaj tedaj v meni, karkoli more tebi zoprno biti ali nasprotovati. Tvoja čista ljubezen naj se tako globoko v moje Srce vtisne, da te nikdar ne pozabim in se ne morem od tebe ločiti. O Božje Srce mojega ljubega Jezusa! prosim te zavoljo tvoje neskončne dobrote, da bo moje ime globoko v tebi zapisano, zakaj v tvoji službi hočem živeti in umreti. Amen.

Priporočenje samega sebe in vseh prijateljev in sovražnikov presv. Srcu Jezusovemu.

O presladki Jezus! ki si iz neskončne ljubezni do človeškega rodu svoje Srce popolnoma daroval v naše zveličanje, in nam skozi svojo sveto prebodeno stran po svoji smrti zapustil odprto pot do njega, prosim te po tej neizmerni ljubezni tvojega Srca, s katero ves svet in celó največje grešnike objemaš, blagovoli v to milo in široko Srce z razločnimi črkami zapisati: 1. moje nevredno ime I. I.;

2. imena mojih preljubih starišev, prijateljev in sorodovincev I. I.; 3. imena tistih, ki so mi kaj dobrega storili; 4. imena tistih, ki so se priporočili v mojo molitev; 5. imena vseh svojih sovražnikov, vseh nevernikov, in vseh, ki so v zmoti in hudobno živijo. Daj, da bodo vsa naša imena tako globoko in močno v tvoje Srce zapisana, da jih vso večnost ne bode mogla izbrisati nobena reč. Glej, o Jezus! vselej z milostljivimi očmi na-nje, in krepčaj nas s svojo pomočjo, da si bomo od svoje strani prizadevali, svoje srce s tvojim najsvetejšim Srcem zmerom sklenjeno ohraniti od zdaj in na vse vekomaj. Amen.

**Prošnja za Božjo pomoč v nevarnostih
zveličanja in v vseh potrebah.**

(Marijete Alakok.)

V spoznanji svoje najglobokejše nizkosti padem pred-te na kolena, o najčistejše in Božje Srce Jezusovo! da ti skazujem svoje spoštovanje in udanost, da te molim in povikšujem kolikor premorem. Tebi, svojemu najljubeznjivšemu

prijatelju, izročim s trdnim zaupanjem na-te vse svoje potrebe in stiske, vse reve, uboštvo, nagoto, svoje slabosti, svojo lenobo in mlačnost, ob kratkem: vse rane svoje duše, in te prisrčno prosim, da se me zavoljo njih usmiliš, in mi po obilnosti svojega usmiljenja na pomoč prideš. O ljubeznjivo Srce! reši me; pri vsem, kar te more giniti, te prosim, da daš meni in vsem, kateri so v ravno taki nevarnosti, milost stanovitnim ostati v tvoji ljubezni. O Božje Srce! ne pusti, da bi se potopil v svojih hudobijah. Da le v tvoji ljubezni večno stanoviten ostanem, ravnaj potem z menoj, kakor je tebi všeč. Le ne zavrzi me ne, zakaj v tebe sem postavil vse svoje zaupanje. K tebi zdihujem, tebe na pomoč kličem zoper vse svoje zlege, izmed katerih je greh največji. Pokončaj ga v meni in odpusti mi vse hudo, kar sem kdaj zoper tebe storil. Grozno mi je žal, da sem te kdaj razžalil, in te iz vsega srca odpuščenja prosim. O preljubeznjivo Srce! daj meni in vsem, ki so se meni v molitev priporočili, ali za ktere sem moliti dolžan, tvoje vsega-

mogočno varstvo občutiti. Pomagaj nam, slehernemu po njegovih posebnih potrebah. O Srce polno usmiljenja! omeči srca trdovratnih grešnikov in daj mir in pokoj dušam v vicah. Bodi umirajočim pribežališče, vsem stiskanim in žalostnim tolažba, in bodi meni, o ljubeznjivo Srce! vse v vsem. Posebno pa bodi moji duši pribežališče ob moji smrtni uri, in vzemi jo potem v naročje svojega usmiljenja. Amen.

Molitev k Jezusovemu Srcu za srečno smrt.

O usmiljeni Jezus! tresem se, če mislim na smrt, ker se bojim zavoljo svojih grehov nesrečno umreti in od tebe večno ločen biti; pa če se spomnim, da si sam prestal najgorenkejšo smrt, da bi jaz nesrečno ne umrl, in da si pustil svoje presveto Srce s sulico odpreti, da bi v njem jaz in vsi verni zoper vse sovražnike in skušnjave obvarovani živeli in srečno umrli: pribežim k temu presladkemu Srcu, kot k zavetju zveličanja, in te prosim s trdnim zaupanjem, skrij

me vanj ob tej strašni uri, o poslednjem trenutku, kateri bo odločil mojo večnost, zoper vsa zalezovanja in skušnjave peklenškega duha, ktere bodo potem z vso silo čez me vdarile v pogubo moje duše. V tej hudi stiski se hočem z velikim zaupanjem tvojega prežalostnega in prebodenega Srca trdno držati, ko me bodo vsi — tudi prijatelji moji zapustili, in mi nobeden ne bo mogel pomagati, kakor le samo ti. Ti si nekdam svoji ljubljeni nevesti, sveti Mehtildi, svoje Srce dal v srečni odhod s tega sveta in v zastavo večnega življenja. Oh, spoznam, da take nenavadne milosti nisem jaz vreden. Le za to te prosim pri smrtni britkosti tvojega presvetega Srca, dodeli mi milost, da se za srečno smrt s pobožnim in svetim življenjem pripravljam, in da bo poslednje djanje mojega srca popolna žalost nad mojimi grehi in najčistejša ljubezen do tebe, da tako vreden postanem, v to presveto ljubeznjivo rano tvojega Srca svojo dušo izdihniti in pre-sladke besede zaslišati: „Pridi, prijatelj in ljubljenec mojega Srca! posedi kra-

ljestvo in moje Srce na vekomaj!“ —
 O žalostna Mati Božja! prosim te zavoljo
 prebodenega Srca Jezusovega: zadobi mi
 milost, da o moji ločitvi s tega sveta
 tvoj ljubi Sin mojo ubogo dušo sprejme
 v rano svojega presvetega Srca. Amen.

V praznik presv. Srca Jezusovega.

O Božje Srce mojega Odrešenika! v
 duhu ponižnosti te molim in z veseljem
 praznujem s tvojo sveto cerkvijo tvoj
 tolikanj prijetni praznik. Moje srce hre-
 peni po tebi, živi sedež Božjega veličastva,
 prebivališče večnega miru, studenec ve-
 selja angeljev in zveličanih duhov! O
 Božje Srce Jezusovo! kdo more umeti
 gorečo ljubezen, ki jo imaš do nas, rev-
 nih stvari? Tvoja ljubezen je luč, ki srca
 močno ogreva, jih v sveti modrosti pod-
 učuje, jih z največim veseljem napolnuje,
 in jih napaja iz studenca večnega živ-
 ljenja. Ona daje prostost, spodi boječnost
 in potrpi z grešniki. Tvoja ljubezen to-
 laži žalostne, potrjuje nestanovitne in
 vzdiguje v svet zamišljena srca. O pre-

sladko Srce! za nas si bilo prebodeno, tvoja presveta rešnja Kri je kakor večer studenec za vse čase tekla, naša srca očistiti, oživiti in vneti; zato k tebi zdihujem, in te pohlevno prosim, vžgi moje srce s svojo gorečo ljubeznijo, da vsega grešnega nagnjenja očiščeno in razsvetljeno le tebe ljubi, se le v tebi razveseljuje, v tebi počiva, sebe in svet premaguje, in da je le enih misli s teboj zdaj in vekomaj. Amen.

Srčni zdihljeji k Jezusovemu Srcu.

O usmiljeni Jezus, usliši me!
 Milost tvojega Srca sprebrni me!
 Svetloba tvojega Srca razsvetljuje me!
 Žalost tvojega Srca steri me!
 Rana tvojega Srca prešini me!
 Kri tvojega Srca spravi me!
 Voda tvojega Srca očisti me!
 Zasluženje tvojega Srca posveti me!
 Križ tvojega Srca potrjaj me!
 Trnjeva krona tvojega Srca ozaljšaj me!
 Usmiljenje tvojega Srca skrij me!
 Duh tvojega Srca oživi me!
 Ogenj tvojega Srca ogrej me!
 Plamen tvojega Srca užgi me!
 Ljubezen tvojega Srca vnemi me!
 Vrednost tvojega Srca povzdigni me!

Lepota tvojega Srca spremeni me!
 Bogastvo tvojega Srca nasiti me!
 V tvojem Srcu, o Jezus! živim in umrjem.
 Svoje Srce tvojemu dam, in ljubim te.
 O sladko Srce, osreči me —
 Tukaj in tam vekomaj! — Amen.

Molitev k Srcu Jezusovemu za duše v vicah.

O usmiljeno Srce Jezusovo! ki duše svojih izvoljenih z neizrečeno ljubeznijo ljubiš, in jih z ljubeznjivim zaželenjem v nebesih pričakuješ, zdihnem k tvoji veliki milosti: usliši mili glas taistih, kateri so se sicer v tvoji milosti s tega sveta ločili, vendar pa še imajo marsiktere madeže nad seboj, in obrni jim v prid neskončno zasluženje svojega trpljenja in smrti, da bodo z njim očiščeni šli v veselje tvojih svetnikov, in ž njimi večno hvalili tvojo ljubezen. Spomni se, o usmiljeni Jezus! da si za-nje umrl in po svoji smrti dal prebosti svoje pre-sveto Srce, da bi tudi njim tekel studenec usmiljenja, ki po svoji smrti še očiščevanja potrebujejo. Kaj je bilo namreč kdaj tako zeló omadežano, da bi ne bilo

očiščeno v tvoji presveti Krvi, ktera grehe sveta umiva? Glej, zvesto so upali v svojem življenji na tvojo milost, in polni zaupanja in mirno so v tebi, o Gospod! zaspali. Odpusti jim tedaj po svoji milosti, kar so še tvoji pravici dolžni, in reši jih iz temne ječe, iz kraja kazni, in pelji jih v šotore večnega veselja. O Jezus! ti dobro poznaš slabost človeške nature, in veš, kako je človek k hudemu nagnjen od svoje mladosti. Pri vsem tem so se vendar te zveste duše hudemu ustavljale, in se iz ljubezni do tebe za lepe čednosti prizadevale. Usliši torej mile prošnje njih hrepenenja, glej, kako srčno žaljujejo nad svojimi grehi, in očisti jih v presvetem ognji svojega Božjega Srca vseh madežev, ktere še na sebi imajo, da veselo pridejo pred tvoje nebeško obličje. Tvoje presveto in usmiljeno Srce se je preobilno za njih grehe pokorilo; njegova goreča ljubezen je bogato nadomestila njih mrzloto; njegova dobrota je njih hudobijo in njegova svetost je njih pregrešnost spravila; zato jih tedaj ljubiš s prisrčno ljubeznijo. Usliši torej, o predobrotljivi Jezus! lju-

bezen svojega lastnega Srca, ki po njih rešnji hrepeni. Usliši prošnje svoje svete neveste, katoliške cerkve; usliši prisrčno molitev toliko pobožnih kristjanov, in glej milostljivo na presveto daritev, koja se tolikrat opravlja za njih rešenje iz kraja trpljenja. Vzemi jih v svoje sveto kraljestvo, da sklenjeni z vsemi vrstami svetih angeljev in z vsemi svetniki tebe ljubijo in hvalijo na vse večne čase. Amen.

Pobožnosti

v čast preblaženi Devici Mariji.

~~~~~

„*Sin, glej tvoja Mati!*“ tako je rekel na križu viseči Zveličar svojemu preljubemu učencu Janezu, v čegar osebi je vse verne kristjane svoji ljubi deviški Materi izročil. O mi srečni, ki smo tako mogočno, sladko in dobrotljivo Mater prejeli! Kdo bi ne častil Marije, katero je sam Bog tako počastil, da jo je v Mater svojemu edinorojenemu Sinu izvolil? — Mati Božja — neizrekljiva je ta čast in vrednost, neizrekljiva je pa tudi milost, moč in slava presvete Božje Porodnice, blažene med vsemi ženami. Pogostoma torej in z veseljem pozdravljaj, ljuba mladina! Marijo Devico, katero je nadangelj Gabriel pozdravil, katero sveta cerkev v svojih molitvah pogostoma na pomoč kliče in jo s toliko molitvami in prazniki časti. V Marijino počeščevanje nas zvonov glas vsak dan trikrat opominja; njej v čast je vsaka sobota posvečena; njej v čast se obhajajo v cvetočem majniku prelepe šmarnice; njej v čast premnogi kristjani vsak dan molijo sv. rožni venec. Čigava priprošnja je pri Bogu zdatniša kot preblažene Device Marije? Saj je na njeno posredovanje Jezus prvi čudež storil, in sv. Brnard zatrjuje, da se še nikdar ni zaslišalo, da bi ne bil uslišan, kateri jo je z otročjim zaupanjem na pomoč

klical. O ljuba mladina! časti in ljubi Marijo, svojo nebeško Mater od svoje mladosti; priporočuj se ji v varstvo sleherni dan. Glej na sv. Alojzija, sv. Stanislava Kostka in druge Božje služabnike! kako nedolžno in sveto je bilo njih življenje pod Marijinim varstvom! Posnemaj jih v češčenji Marije Device, da se kdaj tudi njih sreče vdeležiš.

Cerkvena pesem.

(Ave maris stella.)

Cast ti, morska zvezda,
Božja Mati blaga,
In devica vedna,
Srečna rajska vrata.

Sprejmeš počesčenje
Iz ust Gabrijela,
Daj nam mir Kraljica,
Druga boljša Eva.

Grešnike oprosti,
Luč prinašaj slepim,
Podi hudobije,
Dobro vse nam prosi.

Kaži se nam Mater,
Sinu prošnje zročaj,
Kteri za nas rojen
Tvoj se imenuje.

Zvoljena Devica,
Zmed vseh najbolj mila;
Nas nedolžne, čiste,
Mile daj storiti.—

Daj življenje čisto,
Potovanje varno,
Jezusa naj večno
Gledamo veseli.

Hvala bodi Očetu,
Kristusu čast taka
Svetemu tud' Duhu,
Trem edina slava! Amen.

Lavretanske litanije.

(300 dni odpustka.)

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Bog Oče nebeški, usmili se nas!

Bog Sin Odrešenik sveta, usmili se nas!

Bog sveti Duh, usmili se nas!

Sveta Trojica, en sami Bog, usmili se nas!

Sveta Marija,

Sveta Mati Božja,

Sveta devic Devica,

Mati Kristusova,

Mati milosti Božje,

} prosi za nas!

Mati prečista,
 Mati brez madeža,
 Mati nedolžna,
 Mati presveta,
 Mati ljubeznjiva,
 Mati prečudna,
 Mati našega Stvarnika,
 Mati našega Odrešenika,
 Devica modra,
 Devica časti vredna,
 Devica hvale vredna,
 Devica mogočna,
 Devica usmiljena,
 Devica verna,
 Podoba pravice,
 Sedež modrosti Božje,
 Začetek našega veselja,
 Posoda duhovna,
 Posoda častitljiva,
 Posoda vse svetosti,
 Skrivnostna roža,
 Turn kralja Davida,
 Turn slonokosteni,
 Hiša zlata,
 Skrinja miru in sprave,
 Vrata nebeška,

prosi za nas!

Zgodnja Danica,
 Zdravje bolnikov,
 Pribežališče grešnikov,
 Tolažnica žalostnih,
 Pomoč kristijanov,
 Kraljica angeljev,
 Kraljica očakov,
 Kraljica prerokov,
 Kraljica aposteljnov,
 Kraljica mučencev,
 Kraljica spoznovalcev,
 Kraljica devic,
 Kraljica vseh svetnikov,
 Kraljica brez madeža izvirnega greha
     spočeta,
 Kraljica sv. rožnega venca,

} prosi za nas!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ,
     zanesi nam, o Gospod!
 Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ,
     usliši nas, o Gospod!
 Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ,
     usmili se nas, o Gospod!
 Kriste sliši nas!
 Kriste usliši nas!
 Oče naš . . . Češčena si Marija . . .

Molitve.

1. K presv. rešnjemu Telesu.

(Kadar je izpostavljeno.)

M o l i m o .

O Bog! kateri si nam v prečudnem zakramentu spomin svojega trpljenja zapustil, daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojega Telesa in tvoje Krvi tako častiti, da sad tvojega odrešenja vedno v sebi občutimo. Kteri živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti svetega Duha Bog vekomaj. Amen.

2. K sveti Devici Materi Mariji.

Pod tvojo pomoč pribežimo, o sveta Božja porodnica! ne zavrzi naših prošenj v naših potrebah, temuč reši nas vselej vseh nevarnosti. O častitljiva in blažena Devica, naša Gospa, naša srednica, naša besednica, naša pomočnica! S svojim Sinom nas spravi, svojemu Sinu nas priporoči, svojemu Sinu nas izroči.

Ÿ. Prosi za nas, sveta Božja porodnica!

B. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o .

Dodeli nam, svojim služabnikom, prosimo, Gospod Bog! da vedno zdravje na duši in na telesu uživamo, in da bomo po častitih prošnjah presvete Marije vselej device sedanje žalosti rešeni in večnega veselja deležni.

3. K sveti Devici Materi Božji.

a) Od I. aventne nedelje do Božiča.

Usmiljena Mati Zveličarjeva, ki ostaneš vrata nebeška in zgodnja Danica! pomagaj ljudstvu, ki je padlo, pa želi vstati; ti, ki si svojega Stvarnika prečudno rodila, devica prej in potlej ostala, ko si iz Gabrijelovih ust prejela češčenje, usmili se grešnikov.

Ź. Angelj Gospodov je oznanil Mariji.

Ĕ. In je spočela od svetega Duha.

M o l i m o .

Svojo milost, prosimo, Gospod! v naša srca vlij, da, ki smo po angeljevem oznanenju včlovečenje Kristusa tvojega Sina spoznali, po njegovem trpljenju in križu častitljivo vstajenje dosežemo.

b) Od Božiča do svečnice.

Usmiljena Mati Zveličarjeva i. t. d.
(kot prej).

Ÿ. Po porodu si devica čista ostala.

Ř. Prosi za nas, Božja porodnica!

M o l i m o.

Bog! kateri si po rodovitnem devištvu svete Marije človeškemu rodu dar večnega zveličanja dodelil, daj, prosimo, da njo za nas prositi čutimo, po kateri nam je sreča došla, prejeti življenja začetnika, Gospoda našega Jezusa Kristusa, Sina tvojega.

c) Od svečnice do velikega četrтка.

Bodi češčena, nebes kraljica, češčena angeljev Gospa; češčena korenina, češčena ti, ki si svetu pravo luč rodila! Bodi pozdravljena, Devica častita, memo vseh lepa; bodi pozdravljena, preljubeznjiva, in prosi za nas Kristusa!

Ÿ. Hvalimo te, Devica presveta!

Ř. Daj nam moč zoper sovražnike tvoje.

M o l i m o .

Dodeli, milostljivi Bog, brambo naši slabosti, da, ki svete Božje porodnice spomin obhajamo, s pomočjo njenih prošenj od svojih grehov vstanemo.

d) Od velike sobote do I. nedelje po binkoštih.

Veseli se, kraljica nebeška, aleluja!
Kterega si zaslužila nositi, aleluja! je vstal od smrti, kakor je rekel, aleluja!
Prosi za nas Boga, aleluja!

Ÿ. Veseli in raduj se, Devica Marija, aleluja!

Ř. Ker je Gospod res vstal, aleluja!

M o l i m o .

O Bog, ki si po vstajenji svojega Sina Gospoda našega Jezusa Kristusa svet razveselil, dodeli, prosimo, da po njegovi Materi Devici Mariji veselje večnega življenja dosežemo.

e) Od I. nedelje po binkoštih do I. adventne nedelje.

Češčena bodi, Kraljica, mati milosti, življenje, sladkost in upanje naše, bodi

češčena! K tebi vpijemo zapuščeni Evini otroci; k tebi zdihujemo žalostni in objokani v tej solzni dolini. Oh, obrni tedaj, naša pomočnica! svoje milostljive oči v nas; in pokaži nam po tem revnem življenji Jezusa, blaženi sad svojega telesa: o milostljiva, o dobrotljiva, o sladka Devica Marija!

Ÿ. Prosi za nas, sveta Božja porodnica!

Ř. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o .

Vsegamogočni večni Bog! ki si dušo in telo častite Device Matere Marije, da bi vredno prebivališče tvojega Sina biti zaslužila, s pomočjo svetega Duha pripravil, daj, da bomo, ki se njenega spomina veselimo, po njenih milostljivih prošnjah prihodnega zlega in večne smrti rešeni.

4. K svetemu Jožefu.

Glejte, zvesti in modri hlapec, kterega je postavil Gospod čez svojo družino.

Ÿ. Prosi za nas, sveti Jožef!

Ĕ. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o .

Naj nam, prosimo, Gospod! zasluženje ženina tvoje presvete Matere Marije pomaga, da kar naša slabost ne premore, nam bode po njegovih prošnjah dodeljeno.

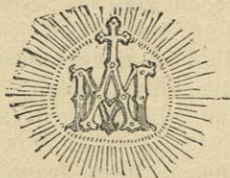
5. Za vse potrebe.

Gospod! ponižno te prosimo, razveži po svoji milosti naših grehov vezi, in ohrani po prošnjah svoje izvoljene Matere ljube Device Marije in vseh svojih svetnikov nas, svoje služabnike, naše dobrotnike in naše pohištvo v vsi svetosti; očisti tudi vso našo rodovino in naše prijatelje od hudobe in grehov, in napolni jih z lepimi čednostmi; dodeli nam mir in zdravje, odvrni od nas vidne in nevidne sovražnike, in odženi vse hude želje; daj nam zdravo vreme in dobro letino, skaži milost našim prijateljem in neprijateljem, in obvaruj to duhovnijo z vsemi, kateri v njej prebivajo, kuge, lakote,

vojske, ognja, potresa, povodnji, in dodeli milostljivo vsem vernim kristijanom, živim in mrtvim, v nebeškem kraljestvu večno življenje, mir in pokoj. Obvaruj našega papeža I., našega škofa I., našega cesarja I. in vso našo duhovsko in deželsko gosposko, in vse krščansko ljudstvo vseh nadlog in vsega zlega. In tvoj blagoslov pridi z nebes na nas, in bodi vselej nad nami. Po Gospodu našem Jezusu Kristusu, tvojem Sinu, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha Bog vekomaj.

Ÿ. Božja pomoč ostani vselej pri nas.
B. Amen.

Oče naš . . . Češčena si Marija . . . (petkrat).

Pobožnost

v čast Marijinemu neomadežanemu srcu.

Litanije

v čast neomadežanemu Marijinemu
srcu.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Bog Oče nebeški, usmili se nas!

Bog Sin Odrešenik sveta, usmili se nas!

Bog sveti Duh, usmili se nas!

Sveta Trojica, en sami Bog, usmili se nas!

Sveto Marijino srce,

Srce Marijino, brez madeža spočeto,

Srce Marijino, milosti polno,

Srce Marijino, blaženo med vsemi
sreci,

Srce Marijino, za Srcem Jezusovim
najčistejše,

} prosi za nas!

Srce Marijino, tempelj presv. Trojice,
 Srce Marijino, sedež modrosti,
 Srce Marijino, podoba pravice,
 Srce Marijino, sedež usmiljenja,
 Srce Marijino, zapopadek vse svetosti,
 Srce Marijino, skrinja miru in sprave,
 Srce Marijino, vrata nebeška,
 Srce Marijino, častitljivo,
 Srce Marijino, mogočno,
 Srce Marijino, usmiljeno,
 Srce Marijino, verno,
 Srce Marijino, hvale vredno,
 Srce Marijino, ljubeznjivo,
 Srce Marijino, krotko,
 Srce Marijino, ponižno,
 Srce Marijino, potrpežljivo,
 Srce Marijino, za nas z bolečinami prebodeno,
 Srce Marijino, luč omotenih,
 Srce Marijino, pribežališče grešnikov,
 Srce Marijino, moč pravičnih,
 Srce Marijino, tolažba žalostnih,
 Srce Marijino, trdnost v skušnjavi,

prosi za nas!

Srce Marijino, upanje umirajočih, Srce Marijino, pomoč v vseh naših nadlogah, Srce Marijino, zastava obljub Jezusovih, Srce Marijino, popolni žgavni dar Božje ljubezni, Srce Marijino, veselje vseh src, Srce Marijino, s častjo v nebesih kronano,	}	prosi za nas!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ,
zanesi nam, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ,
usliši nas, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ,
usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš . . . Češčena si Marija . . .

Molimo.

O Bog! ki si srce preblažene Device Marije s svojimi milostmi napolnil, z

ognjem svoje Božje ljubezni vnel in z najlepšimi čednostmi obogatil, da je tvoj edinorojeni Sin, Jezus Kristus, naš Gospod, ženin tvoje cerkve, v njem z dopadenjem počival: dodeli nam zavoljo tvojega Božjega dopadenja nad tem presvetim srcem, da ti tudi naša srca dopadejo, da bodo deležni odrešenja, katerega je naš Božji Izveličar s svojim svetim včlovečenjem in s svojo bitko smrtjo na križu doprinesel, da v njegovi ljubezni vedno popolniši prihajamo, in da bomo po tem minljivem življenju vzeti v večno zveličanje, kjer bomo tebe s tvojim edinorojenim Sinom in s svetim Duhom vred ljubili in hvalili na vekomaj. Amen.

Molitev, češčenju Marijinega srca se posvetiti.

O sveta Devica Marija! ti čast in steber svete cerkve, ti veselje in tolažba vseh svojih otrok, veselim se vseh prednosti, ki te čez vse stvari povzdigujejo in vdeležujem se vsega počesčevanja, ktero se ti v nebesih in na zemlji skazuje. Poln zaupanja v tvoje materno varstvo poklekнем

k tvojim nogam in te izvolim v svojo mater, v svojo gospo, v svojo priprošnico pri tvojem Božjem Sinu. Tebi se posve-
tim za vselej; vzemi me v število svojih
najljubših otrok; tebi izročim svojo dušo
in telo, in s trdnim sklepom, z Božjo po-
močjo neutrudeno si prizadevati, da bi se
tvoje prijaznosti z zvestim posnemanjem
tvojih čednosti vrednega storil, se popol-
noma prepustim tvojemu usmiljenju in
materni skrbi za moje zveličanje. — Trdno
sklenem tvoje sveto in neomadežano srce
vedno častiti in vse tvoje dobrote raz-
glašati. O preblažena Kraljica nebes in
zemlje! stori, ko sem se tvoji sveti dru-
žini pridružil, da s tvojo močno pomočjo
postanem pravi otrok Božji in živa po-
doba Jezusa Kristusa, in da v tem duhu
ostanem do konca svojega življenja. Amen.

**Molitev k Marijinemu najsvetejšemu
srcu v vseh potrebah.**

O srce Marije, Božje in naše Matere!
O najljubeznjivše srce, dopadenje presvete
Trojice, vredno, da te angelji in ljudje
za Bogom najbolj časté. O sveto srce,

Jezusovemu Srcu najbolj podobno! o ljubezni polno, nam revam tako milo srce, otajaj s svojo prošnjo pri Bogu tudi naša ledena srca, in stori jih podobna Božjemu Srcu Jezusovemu, dodeli jim ljubezen do čednosti, in tisti ogenj ljubezni, v katerem si bilo vedno ti goreče! Varuj sveto cerkev, brani jo, bodi ji pribežališče zoper napade njenih sovražnikov. Pelji nas k Jezusu, sprosi nam milosti, ki so k zveličanju potrebne! Bodi nam tolažnica v britkostih, podpora v skušnjavah, pribežališče v preganjanji, varstvo v nevarnostih, zlasti pa ob naši smrtni uri, v tistem zadnjem boji, ko bo pekel vse svoje moči zoper nas vzdigoval, da bi našo dušo pogubil. V tistem strašnem trenutku, ko bo šlo za vso večnost, takrat, o premila Devica, skaži nam vso ljubezen in moč svojega maternega srca; takrat nam pokaži, koliko premoreš pri Jezusu, in odpri nam po svoji nezapopadljivi milosti v gotovo varstvo svoje presveto Srce, da bomo Jezusa v hiši izvoljenih častili in hvalili na vekomaj. Amen.

Bodi Božje Srce Jezusovo, in neomadežano srce Marijino vedno bolj spoznano, hvaljeno in češčeno, ljubljeno in poveličevano, zdaj in vselej in povsod na vesoljnem svetu! Amen.

(Pij VII. je leta 1816 dodelil 60 dni odpustka, kdor to molitev v čast Marijinemu in Jezusovemu Srcu pobožno odmoli.)

Prošnja za varstvo in pomoč.

O Mati mojega Boga, presveta Devica Marija! bližam se ti, Kraljici nebes in zemlje, kakor berač, ki se ves omazan in ranjen svoji kraljici k nogam vrže. Prosim te, da svoje milostljive oči s sedeža svojega veličastva obrneš na-me revnega grešnika. Zato te je Bog tako bogato storil, da grešnikom na pomoč prideš; še več, Kraljico te je naredil, da revnim pomagaš. Ozri se tedaj na-me in imej usmiljenje z menoj. Ozri se na-me in ne pusti mi poprej od tebe iti, dokler me s svojo mogočno prošnjo pri svojem Sinu iz grešnika v svetnika ne spremeniš. Se vé, da spoznam, da tega nisem vreden, da celo zavoljo svoje nehvaležnosti zaslužim vse milosti zgubiti, ktere sem do

zdaj po tvoji priprošnji od Boga prejel; ali ti si Kraljica usmiljenja, in zato ne iščeš zaslug, ampak iščeš siromakov, da jim v potrebi pomagaš.

O mogočna Devica, vém sicer, da, ker si Kraljica svetá, si tudi moja Kraljica, ali jaz želim pri vsem tem se prav posebno tvoji službi posvetiti, da moreš po svoji volji meni popolnoma zapovedovati. Zato te prosim s svetim Bonaventurom: O moja Kraljica, tvoji oblasti se hočem podvreči, da ti mene popolnoma vodiš in vladaš. Povej mi, kaj imam storiti; stori z menoj, kar tebi dopade, kaznuj me tudi, če bi ti ne hotel pokoren biti, ker kazni, ktere mi boš ti naložila, mi bodo gotovo v največji blagor; za večjo srečo štejem, da sem tvoj služabnik, kakor da bi bila vsa zemlja moja last. Tvoj sem, reši me. Vzemi me, o Marija! za svojega služabnika in stori, da se zveličam. Nočem več sam svoj biti, tebi se darujem. In če sem bil tudi do zdaj zanikaren v tvoji službi, ker sem zamudil toliko lepih priložnosti, tebe častiti, želim vender za naprej tebi zvestejše služiti. Želim te, o

Kraljica moja! tako ljubiti in častiti, kakor te tvoji najzvestejši služabniki ljubijo in častijo. To želim in upam, da mi ti pomagaš, in tako bom spolnil svojega srca goreče želje. Amen.

Prošnja za stanovitnost v dobrem.

O preblažena Devica! ki si največja in najmogočnejša med vsemi stvarmi, častim te, jaz nesrečni, ki sem se zoper Boga spuntal, ki sem zaslužil kazen in ne milosti. Ne govorim tako, moja Gospa! kakor da bi ne upal v tvoje usmiljenje, ampak ker vém, da si toliko bolj usmiljena, koliko višje te je Bog povzdignil, da se zato bogastva svojih milosti veseliš, da nam revnim pomagaš. Vém, da kolikor revniši je človek, ki pri tebi pomoči išče, toliko bolj skrbiš, da mu pomagaš in ga rešiš.

O moja Mati, ti si nekdam po svojem Sinu jokala, ki je za-me na križu umrl; prinesi zdaj te solze Bogu v dar in sprosi mi po njih resnični kes nad mojimi grehi. Grešniki so bili, ki so te takrat tako žalili, tudi moji grehi so bili

krivi tvoje žalosti; sprosi mi tedaj, o presveta Devica Marija, milost, da vsaj od danes za naprej tebe in tvojega Sina z novo nehvaležnostjo več ne bom žalil. Kaj bi mi pomagale tvoje solze, ko bi bil vnovič nehvaležen? Kaj bi mi pomagalo tvoje usmiljenje, ko bi bil vnovič nehvaležen proti tebi, in bi se večno pogubil? Nikar, o moja Kraljica, ne dopusti te nesreče! Kar meni manjka, mi moreš ti nadomestiti, saj ti moreš vse od Boga prejeti, kar hočeš. Saj ti vsacega uslišiš, kateri te na pomoč kliče; zato te tudi jaz prosim za veliko milost, katero trdno od tebe upam in želim; prosi Boga za-me, da mu zvest ostanem in ga nikoli več ne razžalim, temuč, da ga ves čas svojega življenja ravno tako ljubim, kakor sem ga poprej žalil. Amen.

Molitev za srečno smrt.

(Sv. Alfonza Ligvorja.)

O Marija, kakšna bo moja smrt? Strah in groza me obhaja, ko mislim na svoje grehe in zraven na tisti strašen trenotek, v katerem bom obsojen ali v

večno zveličanje ali v večno pogubljenje, ko mislim na zadnjo uro svojega življenja, po kateri pride sodba. O moja presladka Mati Marija! vse upanje stavim na Kri Jezusa Kristusa in na tvojo priprošnjo! O tolažnica žalostnih, ne zapusti me, tolaži me v veliki stiski, v kateri bom takrat. Sprosi mi, preljuba Kraljica! še predno pride moja zadnja ura, da svoje grehe ves skesan obžalujem, se resnično poboljšam in stanoviten ostanem v službi Božji. In ko pride zadnji trenutek mojega življenja, mi ti pomagaj, o Marija, moje upanje v veliki sili, ki bo takrat nad-me prišla; podpiraj me, da takrat ne obupam zastran svojih grehov, ktere mi bo hudobni duh postavljaj pred oči. Sprosi mi milost, da te bom takrat bolj pogostoklical, da, kadar se bo moja duša od telesa ločila, bom še poslednjič tvoje in tvojega Sina ime izrekoval. Tudi te prosim, preljuba Kraljica! (odpusti mi mojo predrznost, če te prosim) da bi ti sama hotla me tolažiti s svojo pričujočnostjo, saj si že toliko služabnikom svojim to milost skazala, in zato jo želim in upam

tudi jaz. Res, da sem grešnik in ne zaslužim take in tolike milosti, pa saj sem tudi jaz tvoj služabnik, ki te ljubim in ki tako veliko zaupanje na-te stavim. O Marija! moje oči te bodo ob moji smrtni uri iskale, ne pusti, da bi se jaz takrat brez tolažbe in zastonj po tebi oziral. Če pa vendar tako velike milosti nisem vreden, mi vsaj z nebes doli pomagaj, da od ljubezni do Boga in do tebe vnet to življenje zapustim, da te bom vso večnost mogel v nebesih ljubiti. Amen.

**Izročilo samega sebe preblaženi Devici
Mariji.**

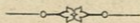
O trikrat srečna Devica! vzemi me v število svojih služabnikov, ki si me sprejela pod križem za svojega otroka. Pokaži mi, da si res moja Mati s tem, da me s pravo pobožnostjo do tebe navdaš. — O mogočna Devica! ki si strla kači glavo, steri v meni vse hudo poželenje, in raztrgaj verige mojih pregreh, ktere me vedno uklepajo. — O Devica dobrotljiva! ki nebeške zaklade deliš, dodeli mi milosti, ktere ti, o Mati moja!

za-me potrebne spoznaš; dodeli mi živo vero, trdno zaupanje, gorečo ljubezen; dodeli mi dar zmernosti, čistosti, ponižnosti, zaničevanja vsega posvetnega, dodeli mi vnemo za tvojo čast. — O mila Devica! varuj me, pod plašč svoje milosti me skrij pred hudičevim zalezovanjem, da bom ložej Jezusu tvojemu Sinu zvest ostal, in se s teboj pri njem enkrat na vekomaj veselil. O Marija, varuj me! o Marija! vodi me po pravi poti v sveti raj. Amen.

Molitev sv. Bernarda.

(Memorare.)

Spomni se, o preusmiljena Devica Marija! da še nikdar ni bilo slišati, da bi bil kdo zapuščen, kdor je pod tvojo brambo pribežal, tvoje pomoči prosil, po tvoji prošnji zdihoval. S takim zaupanjem navdihnjen k tebi, o devic Devica in Mati! pritečem, k tebi pridem, pred teboj jokaje stojim jaz grešnik; nikar, o Mati Besede (Jezusa), ne zametvaj mojih besedi, temuč milostljivo (jih) poslušaj in usliši. Amen.

Češčenje svetih angeljev.

„Svojim angeljem je Bog zaradi tebe zapovedal, da te varujejo na vseh tvojih potih.“
(Ps. 90, 11.)

Angeljem Božjim gré prvič čast zavoljo njih imenitnosti; drugič pokorščina zavoljo varstva; tretjič posnemanje zavoljo njih svetosti. Imej posebno češčenje, spoštovanje in ljubezen do svojega angelja varha, da te varuje vsega hudega, in te srečno pripelje v nebesa.

Cerkvena pesem.

Oj večni svitlih zvezd vladár,
Ki v moči svoji vsako stvar
Si vstvaril; vse, kar vstvaril kdaj,
V modrosti vladaš ti sedaj.

Poglej premilostno na nas,
Ki v prošnjah kličemo na glas:
Ko nam se novi dan žarí,
Naj nova luč nas razsvitli.

In angelj nam za varha dan,
V pomoč in brambo nam poslan,
Naj brani nas, da nam nikdar
Hudoba, greh ne bo na kvar.

Hudobni, nam sovražni zmaj,
 Po njem odgnan, se vmakne naj;
 Da v zanjke — poln zvižčnosti —
 Neskrbnih src nam ne vlovi.

Od naših mej sovražnega
 Odganja naj protivnika,
 Zemljanom sprosi sveti mir,
 Zatare kugo nam za zmir.

Očetu slavo poj srcé!
 Kar Sin njegov odkupil je,
 Kar Duh posvetil Tolažnik, —
 To brani angelj naj vodnik. Amen.

Predglasje. Vsi so služni duhovi, v službo poslani zavoljo njih, ki prejemajo dedščino zveličanja.

Ÿ. V pričo angeljev ti bom hvalo pel, o moj Bog.

Ř. Molil te bom v tvojem svetem temeljnu in poveličeval tvoje ime.

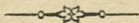
Molimo.

O Bog, ki z neizrekljivo previdnostjo svoje angelje v naše varstvo pošiljati blagovoljuješ: dodeli, ponižno te prosimo, da bomo ne le z njih varstvom zavarovani, ampak se tudi njih družbe večno veselili. Po Kristusu Gospodu našem. Amen.

Molitev k angelju varhu.

O prezvesti spremljevalec, od Boga v moje varstvo odločen, varuh in branitelj moj, ki nikoli od moje strani ne odstopiš! Kako se ti morem vredno zahvaliti za zvestobo, ljubezen in nepreštete meni skazane dobrote? Ti pri spijočem čuješ, žalostnega tolažiš, padlega vzdigneš, pretéče nevarnosti odvrneš, prihodnjih nevarnosti se ogibati učiš, od grehov proč vlečeš, k dobremu napeljuješ, grešivšega k pokori spodbadaš, in z Bogom spraviš. Že zdavnej bi bil morebiti v pekel pahnjen, ko bi ne bil ti s svojimi prošnjami Božje jeze od mene odvrnil. Prosim, nikar me nikoli ne zapusti; v nadlogah me tolaži, v sreči me zdržuj, v nevarnostih varuj, v skušnjavah podpiraj, da v njih nikoli ne omagam. Moje molitve in zdihljeje in vsa pobožna opravila pred sedež Božji nosi, in to doseži, da v milosti Božji iz sedanjega življenja pridem v večno življenje. Amen.

Angelj Božji, ki varh si moj,
Po višji dobroti sem varvanec tvoj,
Razsvetluj in varuj me,
Vôdi in vladaj me! — (100 dni odpustka.)

Na praznik

vseh svetnikov.

„Videl sem veliko trumo, ktere nihče ni mogel prešteti, iz vseh narodov in rodov, in ljudstev in jezikov stati pred sedežem in Jag-njetom, oblečene v belih oblačilih, in palmove veje v njih rokah.“ (Skrivn. raz. 7, 9.) Poglej z očmi svete vere odprta nebesa in občuduj lepoto svetnikov, posebno svetih mladeničev in devic, ki te vabijo v svojo srečno družbo. Premišluj, kako so oni prišli v število svetnikov: 1. z gorečimi željami po svetosti; 2. z vednim napredovanjem v dobrem; 3. s stanovitnostjo do konca. — Delaj tudi ti tako, in boš prišel v večno srečno življenje.

Cerkvena pesem.

Zanesi Jezus grešnikom,
Za ktere Očeta usmiljenja
Pri stolu prosi milosti
Devica Mati milostna.

In čede vé preblazene,
Razredene na vrst devet,
Nekdanje in sedanje zlo
S prihodnjim nam odvrcajte.

Z aposteljni prerokov zbor
Pred sodnjim stolom Jezusa
Resničnim solzam grešnikov
Sprosite milostno sodbó.

Mučenci zaljšani s krvjó
 Z obleko belo obdarjeni
 Spričevalstva, v očetnjave kraj
 Pokličite s pregnanstva nas.

Nedolžna truma čistih dev,
 In vi, kar vas puščava je
 Oddala k zvezdam, v sedeže
 Sprejmite svetlih nas nebes.

Naj zgine ljud nevernikov
 Z okrajin ljudstva vernega,
 Da eden vladal hode vse
 Pastir edini, edini hlev.

Očetu slava naj doni,
 In Sinu ž njim edinemu
 Ob enem Duhu svetemu
 Na čase večne večnosti. Amen.

Predglasje. Angelji, nadangelji, sedeži in gospodstva, knezi in oblasti, nebeške moči, kerubini in serafini, očaki in preroki, sveti učeniki postave, aposteljni, vsi mučenci Kristusovi, sveti spoznovalci, device Gospodove, puščavniki, in vsi svetniki in svetnice Božje, prosite za nas.

Ÿ. Veselite se v Gospodu in radujte se pravični,

B. In hvalite se vsi, ki ste dobrega srca.

M o l i m o.

Vsegamogočni večni Bog, ki si nam vseh svojih svetnikov zasluženje dal ob eni slovesnosti praznovati: prosimo te, da nam zaželeno obilnost svojega usmiljenja po pomnoženih priprošnjikih dodeliš. Po Jezusu Kristusu Gospodu našem. Amen.

Litanije

vseh svetnikov.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Bog Oče nebeški, usmili se nas!

Bog Sin, Odrešenik sveta, usmili se nas!

Bog sveti Duh, usmili se nas!

Sveta Trojica, en sam Bog, usmili se nas!

Sveta Marija, prosi za nas!

Sv. Mati Božja, prosi za nas!

Sv. devic Devica, }
 Sv. Mihael, }
 Sv. Gabriel, }
 Sv. Rafael, } prosi za nas!

Vsi sveti angelji in nadangelji, prosite
 za nas!

Vse svete vrste zveličanih duhov, prosite
 za nas!

Sv. Janez Krstnik, prosi za nas!

Sv. Jožef, prosi za nas!

Vsi sveti očaki in preroki, prosite za nas!

Sv. Peter, }
 Sv. Pavel, }
 Sv. Andrej, }
 Sv. Jakob, }
 Sv. Janez, }
 Sv. Tomaž, }
 Sv. Jakob, }
 Sv. Filip, }
 Sv. Jernej, }
 Sv. Matevž, }
 Sv. Šimen, }
 Sv. Tadej, }
 Sv. Matija, }
 Sv. Barnaba, }
 Sv. Lukež, } prosi za nas!

Sv. Marka, prosi za nas!

Vsi sveti aposteljni in evangelisti, prosite za nas!

Vsi sveti učenci Gospodovi, prosite za nas!

Vsi sveti nedolžni otroci, prosite za nas!

Sv. Štefan, prosi za nas!

Sv. Lorenc, prosi za nas!

Sv. Vincenc, prosi za nas!

Sv. Fabjan in Sebastjan,

Sv. Janez in Pavel,

Sv. Kozma in Damijan,

Sv. Grvazij in Protazij,

} prosita
za nas!

Vsi sveti mučenci, prosite za nas!

Sv. Silvester,

Sv. Gregor,

Sv. Ambrož,

Sv. Avguštin,

Sv. Hijeronim,

Sv. Martin,

Sv. Miklavž,

} prositi za nas!

Vsi sveti škofje in spoznovalci, prosite za nas!

Vsi sveti učeniki, prosite za nas!

Sv. Anton, prosi za nas!

Sv. Benedikt, prosi za nas!

Sv. Brnard, prosi za nas!

Sv. Dominik, prosi za nas!

Sv. Frančišek, prosi za nas!

Vsi sveti mašniki in leviti, prosite za nas!

Vsi sveti menihi in puščavniki, prosite
za nas!

Sv. Marija Magdalena,

Sv. Agata,

Sv. Lucija,

Sv. Neža,

Sv. Cecilija,

Sv. Katarina,

Sv. Anastazija,

} prosi
za nas!

Vse svete device in vdove, prosite za nas!

Vsi svetniki in svetnice Božje, prosite
za nas!

Bodi nam milostljiv, zanesi nam, o Go-
spod!

Bodi nam milostljiv, usliši nas, o Gospod!

Vsega hudega,

Vsega greha,

Svoje jeze,

Nagle in neprevidene smrti,

Skušnjav hudičevih,

Jeze, sovraštva in vse hude volje,

Duha nečistosti,

} reši nas o Gospod!

Treska in hudega vremena,
 Šibe potresa,
 Kuge, lakote in vojske,
 Večne smrti,
 S skrivnostjo svojega svetega včlo-
 večanja,
 S svojim prihodom,
 S svojim rojstvom.
 S svojim krstom in svetim postom,
 S svojim križem in trpljenjem,
 S svojo smrtjo in svojim pokopom,
 S svojim svetim vstajenjem,
 S svojim čudovitim vnebohodom,
 S prihodom Tolažnika svetega Duha,
 V dan sodbe,

reši nas, o Gospod!

Mi grešniki,
 Da nam zaneseš,
 Da nam odpustiš,
 Da nas k pravi pokori pripelješ,
 Da svojo sveto cerkev vladaš in
 ohraniš,
 Da pastirja apostolskega in vse
 cerkvene stanove v svoji sveti
 veri ohraniš,
 Da sovražnike svoje svete cerkve
 ponižaš,

prosimo te, usliši nas!

Da našega cesarja obvaruješ,
 Da krščanskim kraljem in oblast-
 nikom mir in pravo enovoljnost
 daruješ,

Da vsemu krščanskemu ljudstvu
 mir in edinost dodeliš,

Da nas vse v svoji sveti službi po-
 trdiš in ohraniš,

Da naše misli k nebeškim željam
 povzdigneš,

Da vsem našim dobrotnikom večne
 dari dodeliš,

Da duše naše in naših bratov,
 bližnjih in dobrotnikov večnega
 pogubljenja rešiš,

Da sad zemlji daš in ohraniš,

Da vsem vernim dušam večni pokoj
 dodeliš,

Da nas uslišiš,

Sin Božji,

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemiš;
 zanesi nam, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemiš;
 usliši nas, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemiš;
 usmili se nas, o Gospod!

prosimo te, usliši nas!

Kriste, sliši nas!
 Kriste, usliši nas!
 Gospod, usmili se nas!
 Kriste, usmili se nas!
 Gospod, usmili se nas!
 Oče naš . . .

Molitve

*pri popoldanji službi Božji ob nedeljah
 in praznikih, ki niso Marijini prazniki.*

K presv. rešnjemu Telesu.

(Kadar je izpostavljeno.)

Ÿ. Kruh z nebes si jim dodelil,
 B. Kteri ima vso sladkost v sebi.

M o l i m o.

O Bog! kteri si nam v prečudnem zakramentu spomin svojega trpljenja zapustil, daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojega Telesa in tvoje krvi tako častiti, da sad tvojega odrešenja vedno v sebi občutimo. (Kteri živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti svetega Duha Bog vekomaj. Amen.)

Za odvrnjenje vseh nadlog in nevarnosti.

Vsegamogočni, večni Bog, nebeški Oče! poglej z očmi svoje neskončne milosti naše reve in nadloge. Usmili se vseh vernih kristjanov, za ktere se je tvoj edinorojeni Sin, naš Gospod in Zveličar Jezus Kristus, voljno grešnikom v roke dal, in je tudi svojo drago kri na lesu svetega križa prelil. Po tem Gospodu Jezusu odvrni, milostljivi Oče! zaslužene šibe, sedanje in prihodnje nevarnosti, punte, vojsko, kugo, lakoto, dragino, bolezni in žalostne revne čase.

Vsegamogočni, večni Bog, usmili se svojega služabnika, našega papeža I., in vodi ga po poti večnega življenja, da bo s tvojo pomočjo, kar je tebi prijetno, želel in z vso močjo storil.

O Bog, pastir in vladar vseh vernih! glej milostljivo na svojega služabnika našega škofa I., ki si ga pastirja naši škofiji postavil; dodeli mu, da tistim, čez ktere je postavljen, z besedo in z dejanjem k dobremu služi, in tako z

čedo, ki mu je izročena, večno življenje doseže.

O Bog, varh vseh kraljestev! dodeli svojemu služabniku, našemu cesarju I. spoznati in častiti tvojo moč, s katero se sovražnik premaga, da bo, ker je iz tvoje volje cesar postal, tudi v tvojem varstvu vselej mogočen.

Razsvetli in potrdi v vsem dobrem duhovske in deželske oblastnike in gosposke, da nas bodo na vse to napeljevali, kar more k tvoji Božji časti, k našemu zveličanju in k miru in sreči vsega krščanstva pripomoči.

Prosimo tudi, kakor hočeš, da nam je prositi, za svoje prijatelje in neprijatelje, za zdrave in bolne, za vse žalostne in revne kristjane, za žive in mrtve.

Vsegamogočni večni Bog, ki gospoduješ čez žive in mrtve, in se usmiliš vseh, ktere iz vere in dobrih del za svoje spoznaš, pohlevno te prosimo, da vsi, za ktere smo se namenili moliti, kateri so še pri življenji, ali pa so se že s sveta ločili, na prošnje vseh tvojih

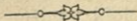
svetnikov od tvoje dobrote odpuščenje vseh svojih grehov dosežejo.

Dodeli nam, o Bog miru! pravo edinost v veri brez vsega razdrtja in ločitve. Preobrni naša srca k pravi pokori in k poboljšanju našega življenja. Vžgi v nas ogenj svoje ljubezni. Daj nam goreče želje po vsi pravičnosti, da ti bomo kakor tvoji pokorni otroci v življenju in v smrti prijetni in dopadljivi.

Tebi, o Gospod! bodi vedno priporočeno vse naše dejanje in nehanje, naše delo in opravilo, naše življenje in naša smrt. Daj nam tvojo milost tukaj uživati, in tamkaj z vsemi izvoljenimi doseči, da te bomo v večnem veselju in zveličanji hvalili in molili. To nam dodeli, Gospod nebeški Oče! po Jezusu Kristusu, Gospodu našem in Odrešeniku, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha Bog vekomaj. Amen.

Ÿ. Božja pomoč ostani vselej pri nas.
B. Amen.

Oče naš ... Češčena si Marija ... (petkrat.)

Molitve

v čast posebnih svetnikov.

Pobožnost v čast svetemu Jožefu.

Sveti Jožef je posebno varuh čistosti in nedolžnosti in pomočnik srečne smrti. On je lilijo nedolžnosti vedno ohranil neomadežano, in v naročji Jezusa in Marije izdihnil svojo sveto dušo. Sveta Terezija zatrjuje, da je dosegla vse, karkoli je svetega Jožefa prosila, in še več, kakor ga je prosila. Časti in posnemaj svetega Jožefa v nedolžnosti, čistosti, v ljubezni do Jezusa in Marije, priporočuj se mu za srečno zadnjo uro, da boš nedolžno živel in kdaj srečno umrl.

Cerkvena pesem.

Jožef, nebeščanom ponos in slava,
Up našega življenja, zemlje steber,
Pesmi, ki ti prepevamo veseli,
Sprejmi prijazno.

Stvarnik te je izvolil čisti devici
Ženina, hotel je imé da nosiš:
Oče Besede, storil te sredstvo
Sreče človeške.

Ti si svetá Odrešenika v hlevu,
Kterega prihod so preroki peli,
Gledal vesel; Božanstvo si v prahu
Molil ponižen.

Bog, on vladarjev kralj, Gospod vsi zemlji,
 Kteremu trese se na migljej pekel,
 Kteremu služi vse nebó, je tebi,
 Jožef pokoren.

Večna naj slava Trojstvu se razlega;
 Ono, ki tebi rajsko čast je podelilo,
 Naj nam daruje po zaslugah tvojih
 Večno življenje. — Amen.

Predglasje. Bog me je storil kot
 očeta Kralja in gospoda vse svoje hiše,
 povišal me je, da zveličana stori mnoga
 ljudstva.

Ÿ. Hvalil bom tvoje ime.

B. Ker si postal moj varuh in po-
 močnik.

M o l i m o.

Bog, ki si s prečudno previdnostjo
 svetega Jožefa presveti svoji Porodnici
 ženina izvoliti blagovolil: dodeli, te pro-
 simo, da, ker ga varuha častimo na
 zemlji, priprošnjika imeti zaslužimo v
 nebesih. Kteri živiš in kraljuješ z Bogom
 Očetom v edinosti svetega Duha Bog
 vekomaj. Amen.

Litanije

k svetemu Jožefu.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Bog Oče nebeški, usmili se nas!

Bog Sin, Odrešenik sveta, usmili se nas!

Bog sveti Duh, usmili se nas!

Sveta Trojica, en sami Bog, usmili se nas!

Sveta Marija, zemlje in nebes Kraljica,

Sv. Jožef, prečisti ženin prečiste Device Marije,

Sv. Jožef, greha vselej čist,

Sv. Jožef, najvišji med očaki,

Sv. Jožef, v milosti Božji popolnoma vtrjen,

Sv. Jožef, v deviški zakon izvoljen,

Sv. Jožef, od Kraljice nebes in zemlje postrežen,

} prosi za nas!

- Sv. Jožef, oče Jezusov imenovan,
 Sv. Jožef, preljubeznjivi varuh Jezusov,
 Sv. Jožef, zvesti in skrbni rednik Kristusov,
 Sv. Jožef, kateri si najprvi za Marijo počastil Kristusa,
 Sv. Jožef, kateri nisi hotel razglasiti Marije, ker si bil pravičen,
 Sv. Jožef, kateri si po opominjevanji angeljevem skrb imel za ohranjenje Jezusovega življenja,
 Sv. Jožef, kateri si z Jezusom in Marijo pred Herodom v Egipt zbežal,
 Sv. Jožef, kateri si Marijo varoval, kakor kerubin raj,
 Sv. Jožef, čegar roke so bile pri pestovanji Jezusa sedež nebeškega Kralja,
 Sv. Jožef, kateri si Jezusa kot otroka varoval,
 Sv. Jožef, kateri si Jezusa, dvanajst let starega, z Marijo v Jeruzalem peljal praznike posvečevat,

prosi za nas!

- Sv. Jožef, kateri si z Marijo tri dni
 Jezusa po Jeruzalemu z veliko
 žalostjo iskal,
- Sv. Jožef, kteremu je bil sam Jezus
 Kristus podložen in pokoren,
- Sv. Jožef, kteremu je sam Jezus
 Kristus delati pomagal,
- Sv. Jožef, visoko češčen, ker sta ti
 nebeški Kralj in Kraljica stregla
 in bila podložna,
- Sv. Jožef, kateri si Jezusa in Marijo
 čez vse ljubil,
- Sv. Jožef, angeljski mož,
- Sv. Jožef, najbolj vreden v družbi
 Jezusa in Marije biti,
- Sv. Jožef, z darovi sv. Duha naj-
 bolj napolnjen,
- Sv. Jožef, kteremu so bile velike
 skrivnosti Božje razodete,
- Sv. Jožef, kateri si v naročji Jezusa
 in Marije srečno umrl.
- Sv. Jožef, kateri si očakom pred peklom
 Kristusovo rešenje napovedal
- Sv. Jožef, kateri si v nebesih k po-
 sebni časti povikšan,

prosi za nas!

Sv. Jožef, naš varuh in pomočnik v življenji in v smrti, prosi za nas!

Sv. Jožef, častitljiv pomočnik naše dežele, prosi za nas!

Da bi tudi mi sv. čistost zvesto ohranili,
 Da bi tudi mi Jezusa v svojih srcih obvarovali in ohranili,
 Da bi tudi mi pravični bili in svojega bližnjega ne razglasovali,
 Da bi tudi mi praznike vredno posvečevali,
 Da bi tudi mi Jezusa in Marijo čez vse ljubili,
 Da bi tudi mi Jezusu in Mariji vedno bolj podobni bili,
 Da bi tudi naša srea tolažnik sv. Duh s svojo milostjo napolnil,
 Da bi tudi mi srečno umrli,
 Da bi ti z Jezusom in Marijo pri naši smrti bil,
 Da bi presveta imena: Jezus, Marija, Jožef naše zadnje besede bile,
 Da bi tudi mi s teboj večno nebeško čast uživali,

sprosi nam od Jezusa!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ,
zanesi nam, o Jezus!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ,
usliši nas, o Jezus!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ,
usmili se nas, o Jezus!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš . . . Češčena si Marija . . .

Ÿ. Prosi za nas, sv. Jožef!

Ř. Da bomo vredni obljub Kristu-
sovih.

M o l i m o .

Naj nam, prosimo, Gospod! zaslu-
ženje ženina tvoje presvete Matere Ma-
rije pomaga, da, kar naša slabost ne
premora, nam bode po njegovih prošnjah
dodeljeno. Kteri živiš in kraljuješ z Bo-
gom Očetom v edinosti svetega Duha
Bog vekomaj. Amen.

Obljuba zvestobe svetemu Jožefu.

O presveti rednik Jezusa Kristusa, najčistejši ženin Marije, deviške Matere, sveti Jožef! jaz te izvolim danes za svojega posebnega varuha in pomočnika, in trdno sklenem, te nikoli ne zapustiti, ne kaj zoper tebe govoriti in storiti, ne dopustiti, da bi moji podložni kdaj zoper tvojo čast kaj storili. Prosim te tedaj prisrčno, vzemi me za svojega rejenca in služabnika, pomagaj mi pri vseh mojih delih, in ne zapusti me ob moji smrtni uri. Amen.

Prošnja za varstvo v skušnjavah.

O sveti Jožef, rednik Jezusa Kristusa in ženin prečiste Device Marije! jaz, tvoj nevredni rejenc, ti priporočim čistost svoje duše in svojega telesa, in prosim te zavoljo tvoje očetovske skrbi, ki si jo imel za Jezusa in Marijo, in zavoljo tvoje neoskrunjene čistosti, priporoči me neomadežanemu Božjemu Jagnjetu Jezusu Kristusu in njegovi presveti Materi Mariji, prečisti Devici, in

obvaruj me vsacega velikega greha. Nikar ne dopusti, da bi kdaj padel v kak greh zoper sveto čistost; temuč odženi, kakor hitro me vidiš v skušnjavi ali v nevarnosti greha, od mene vse nečiste misli in želje; napolni moje srce s spominom na večnost, na Jezusa Kristusa križanega, na Marijo, žalostno Mater Božjo, s svetim strahom Božjim in vžgi v meni ogenj Božje ljubezni. Amen.

Prošnja za posnemanje sv. Jožefa v njegovih čednostih.

Bodi češčen, o sv. Jožef! ti zvesti in modri hlapec, ktereга je Gospod postavil čez svojo družino, in kteremu je bil Jezus pokoren in Marija podložna. Pod tvojo pomoč pribežim, ozri se name in pomagaj mi v vsem mojem djanji in nehanji in s svojo pomočjo me nikoli ne zapusti. V zaupanji na tvojo mogočno priprošnjo k tebi pribežim in te prosim, sprosi mi milost, tvoje čednosti posnemati. Sprosi mi pred vsem tako lepo čednost čistosti, ktera je tebe tako visoko povzdignila; sprosi mi po-

nižnost, ljubezen in zvestobo do Jezusa Kristusa in potrpežljivost in vdanost v voljo Božjo v vseh križih in težavah, v čemur si nam ti tako lep zgled zapustil.

Sveti Jožef! sprosi mi milost, da bom pravi služabnik tvoje deviške neveste, priporoči me njenemu varstvu in usmiljenju njenega ljubega Sina; posebno pa te prosim za tvojo pomoč o moji smrtni uri. Jezus, Marija in Jožef! pomagajte mi v moji smrtni uri in peljite me v srečno večnost, da morem neprenehoma Boga hvaliti. Amen.

Molitev k sv. Jožefu za milost vrednega sv. obhajila.

O blaženi sv. Jožef, kakšno milost ti je Bog dodelil, da si njegovega edino-rojenega Sina, po katerem je toliko kraljev zastonj hrepenelo, ne le samo videl, ampak tudi s svojimi očetovskimi rokami objemal in nosil! O da bi jaz s tvojim zgledom vžgan, in s tvojo priprošnjo podpiran, svojega Gospoda in Zveličarja Jezusa Kristusa z enako ljubeznijo in z

častjo v Zakramentu sv. rešnjega Telesa prejemal, da bi bil vreden, ravno tega Jezusa po tem revnem življenji vekomaj s teboj v nebesih uživati in ljubiti. Amen.

Molitev k sv. Jožefu, da bi nam bil v tem življenji vodnik in spremljevalec.

O sveti Jožef, ki si Jezusa Kristusa v njegovih otročjih letih kot oče za roko vodil in ga v njegovi mladosti po vseh potih pozemeljskega popotovanja zvesto spremljeval; prosim te, bodi tudi moj vodnik in spremljevalec na popotovanji tega življenja, in nikar ne dopusti, da bi kdaj odstopil od poti Božjih zapovedi. Bodi v britkostih moj varuh, v nadlogah moj tolažnik, da kdaj srečno dospem v življenje živih, kjer se bom s teboj in s tvojo presveto nevesto Marijo in z vsemi izvoljenimi večno veselil v Jezusu, svojem Bogu. Amen.

Molitev k sv. Jožefu za priprošnjo v kaki posebni potrebi.

O sveti Jožef, kteremu je bil Jezus tukaj na zemlji podložen in pokoren, in

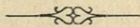
vedno posebno ljubezen in spoštovanje skazoval; kako bi on mogel zdaj kaj tebi odreči v nebesih, kjer se plačujejo tvoje zasluge? O prosi tedaj za me, o sveti Jožef, in zadobi mi pred vsem drugim milost, da vse grehe, posebno tega . . . . . resnično studim in se ga ogibam, svoje življenje poboljšam, in si za vse krščanske čednosti prizadevam, in da bom rešen vseh skušnjav in nevarnosti greha, zavoljo katerih bi utegnilo moje zveličanje v nevarnosti biti, in da bom, ako ni zoper voljo Božjo in moje dušno zveličanje, tudi te nadloge . . . . . rešen.

V tem pa in v vsem drugem se podvržem naredbi in previdnosti Božji in tvoji očetovski zvestobi. Amen.

Molitev k sv. Jožefu za srečno smrt.

O sveti Jožef, ki si se v najslajšem objemanji svojega rejenca Jezusa in svoje najljubeznjivše neveste Marije iz tega življenja ločil: pridi mi na pomoč, o sveti oče z Jezusom in Marijo, posebno takrat, ko bo smrt mojemu živ-

ljenju konec storila, in zadobi mi tolažbo, za katero te pristrčno prosim, da tudi jaz v najsvetejših rokah Jezusa in Marije svojo dušo izdihnem. V vaše roke izročim živ in umirajoč svojo dušo, Jezus, Marija, Jožef. Amen.

Pobožnost

v čast sv. Alojziju, prvemu pomočniku mladosti.

Sveti Alojzij se imenuje navadno angeljski mladenič zavoljo posebne prednosti svoje čistosti, in je zaradi tega učeči se mladosti od apostoljskega sedeža v pomočnika postavljen. V spomin šesterih let, ktere je potem, ko je svet zapustil, v družbi Jezusovi najsvetejše preživel, se obhaja šest nedelj zaporedoma (ali pred ali po prazniku sv. Alojzija, ali o drugem letnem času), o kterih vsakikrat po določilu papeža Klemenca XII. more popolni odpustek zadobiti vsakteri kristijan, kteri se v teh nedeljah prav spové, vredno prejme zakrament presvetega rešnj. Telesa in kaka pobožna opravila (n. pr. premišljevanje, ustno molitev, kaka dela usmiljenja) v čast sv. Alojziju opravlja.

Pesem.

Prelepa lilija cveté
 Lepota vsega raja,
 In duh čistósti angeljske
 To lilijo obdaja.

Zató dajmó Alojziju
 Častitko zdaj zapeti
 V telesu njemu angelju
 Vso hvalo razodeti.

Naj se hudobni svet jezi,
 Sovraži, zapeljava,
 Le bodi, o Alojzij ti,
 Nam luč in steza prava.

Kdo krasne cvetke ne pozna
 Alojzija mladenča?
 Nedolžnost in pokora ga
 Zdaj v svetem raju venča.

Alozij, ti deviški cvet!
 Nedolžnost si ohranil;
 O bodi ti izgled nam svet,
 Ki nas bo greha branil.

Alozij, ti naš vojvoda!
 Pred nami lil'jo nosi,
 Usmiljenega Jezusa
 Nam ti pomoč izprosi.

Litanije

s v e t e g a A l o j z i j a.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Bog Oče nebeški, usmili se nas!

Bog Sin, Odrešenik sveta, usmili se nas!

Bog sveti Duh, usmili se nas!

Sv. Trojica en sami Bog, usmili se nas!

Sv. Marija,

Sv. Alojzij,

Ti služabnik Marije Device,

Ti angeljski mladenič,

Ti izgled mladosti,

Ti izgled čistosti in nedolžnosti,

Ti izgled pobožnosti,

Ti izgled spokornosti in zatajevanja,

Ti izgled vseh čednosti,

Ti kinč Jezuitovskega reda,

Ti dar ljubezni do bližnjega,

Ti ljubitelj uboštva,

Ti zaničevalec zemeljskih dobrot,

Ti popolni gospodar svojih počutkov,

prosi za nas!

Ti ojstri spokornik brez greha,
 Ti premagovalec svojega mesa,
 Ti goreči seraf v češčenji presvetega
 rešnjega Telesa,
 Ti žareča ljubezen do križanega
 Jezusa,
 Ti najpokorniši prednikom,
 Ti najponižniši v časti in slavi,
 Ti najpotrpežljivši v težavah,
 Ti najpriljudniši in najkrotkejši do
 bližnjega,
 Ti zvesti pomočnik svojim služab-
 nikom,
 Ti dobrotnik ubogih,
 Ti strežnik bolnikov,
 Ti varuh čistosti in nedolžnosti,
 Ti pomočnik grešnikom,
 Ti svetovalec ob volitvi stanu,
 Ti pribežališče v vseh potrebah,
 Da tvoje izgleda posnemamo,
 Da nam Bog oživi vero, upanje in
 ljubezen,
 Da nam Bog dodeli sveti strah
 pred grehom,
 Da nam Bog podeli čistost in druge
 potrebne čednosti,

prosi za nas!

Da nam Bog podeli pravo molitev
 in preišljevanje,
 Da svoje misli k nebeškim željam
 povzdiguje,
 Da goreče ljubimo Jezusa v presv.
 rešnjem Telesu,
 Da vredno prejemamo Jezusa pri
 svetem Obhajilu,
 Da nas Marija sprejme v posebno
 svoje varstvo,
 Da djansko ljubimo Boga in svojega
 bližnjega,
 Da nas Bog k pravi pokori pripelje,
 Da do konca stanovitni ostanemo,
 Da nam Bog smrtne težave po-
 lajša,
 Da nam bo Jezus milostljiv Sodnik,
 Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemeš,
 zanesi nam, o Gospod!
 Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemeš,
 usliši nas, o Gospod!
 Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemeš,
 usmili se nas, o Gospod!
 Kriste sliši nas!
 Kriste usliši nas!

prosi za nas!

Gospod, usmili se nas!
 Kriste, usmili se nas!
 Gospod usmili se nas!

Oče naš . . . Češčena si Marija . . .

Ÿ. Prosi za nas sv. Alojzij!

B. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o .

O Bog, ki si svojega služabnika svetega Alojzija v večjo čast svojega imena v družbo svojega Sina poklical, ponižno te prosimo, dodeli nam milost, da mi na zemlji njegovo nedolžnost in čistost posnemamo, in se kdaj njegovega veličastva vdeležimo v nebesih. Po Jezusu Kristusu Gospodu našem. Amen.

Molitev, s katero se sv. Alojzij v pomočnika izvoli.

(Posebno na njegov praznik.)

O najnedolžniši mladenič, sveti Alojzij! jaz te izvolim danes za svojega posebnega priprošnika pri Bogu, in za varha svojega življenja, in trdno sklenem,

te zmerom prisrčno ljubiti, tvojo čast pri sebi in pri drugih, kar najbolj mogoče, množiti, tvoje čednosti in pobožnost, posebno tvojo pokorščino in tvojo nedolžnost goreče posnemati. Sprejmi me za svojega varovanca, stoj mi na strani v vseh potrebah duše in telesa, obvaruj me nevarnosti greha, pomagaj mi v svetnih vednostih tako napredovati, da pri tem vednosti svetnikov, ali skrbi za pobožno življenje ne zanemarjam, temuč z obema oborožen si prizadevam spoznati in ljubiti taistega, kateri je studenec in učenik prave modrosti, Jezusa Kristusa, Gospoda našega. Amen.

Molitve k sv. Alojziju za šestnedeljsko pobožnost.

I. Nedelja.

Premišluj gorečo ljubezen sv. Alojzija do Boga. Ljubezen do Boga je kraljica vseh čednosti, in ta še le vsem drugim čednostim lepoto in vrednost daje. Ta ljubezen do Boga je bila pri sv. Alojziju tako velika, da sv. Marija Magdalena Paciška, kateri je bila razodeta čast sv. Alojzija v nebesih, njega mučenca ljubezni imenuje . . .

O sveti Alojzij! ki si že v svoji prvi mladosti, ko si bil k pameti prišel, začel Boga ljubiti in njemu služiti, prosi za-me, da jaz vsaj zdaj začnem se popolnoma Bogu, svojemu Gospodu, darovati, njemu zvesto služiti, in ga goreče ljubiti. Amen. Očenaš . . . Češčena si Marija . . .

II. Nedelja.

Premišluj ljubezen sv. Alojzija do bližnjega. Ta je znamenje ljubezni do Jezusa, in ta je bila pri sv. Alojziju tako velika, da ni le samo v dušnih in telesnih potrebah svojemu bližnjemu sploh rad koristil, ampak je celo kužnim bolnikom z nevarnostjo svojega življenja stregel, tako, da je sam bolezen nalezel in svoje življenje za svojega bližnjega daroval.

O ljubeznjivi svetnik in moj pomočnik, sv. Alojzij! ker krščanska ljubezen do bližnjega, ki ima svoj začetek na zemlji, v nebesih do popolnosti priraste, smem upati, da boš tudi v nebesih blagovolil, mene, svojega služabnika in varovanca, objeti s tisto ljubeznijo, s katero si na zemlji vse v svoje ljubeznjivo srce sprejemal. Poln zaupanja se torej zatečem k tebi, o ljubeznjivi svetnik! s

prošnje, da mi podeliš le eno iskro tiste svete ljubezni do bližnjega, s katero si bil ti napolnjen, in ktera te je k tako lepim delom telesnega in dušnega usmiljenja nagibala. In ker si z ljubeznijo do bližnjega tako srečno smrt dosegel, zadobi mi milost, da bo tudi moje življenje sveto, in moja ločitev iz tega življenja daritev krščanske ljubezni do bližnjega. Amen. Oče naš . . . Češčena si Marija . . .

III. Nedelja.

Premišluj nedolžnost sv. Alojzija. Ta je tista čednost, zavoljo ktere sv. Alojzij najbolj slovi in se zato angeljski mladenič imenuje. In ne zastonj, zakaj odkar je bil prečisti Devici Mariji sveto čistost zaobljubil, mu je Marija to posebno prednost od Boga sprosila, da je bil v sveti čistosti in nedolžnosti tako utrjen, da je bilo videti, da se celó nobena skušnjava zoper to čednost ni mogla njemu približati.

O sveti Alojzij! ki si svojo angeljsko nedolžnost in deviško čistost do konca svojega življenja neomadežano ohranil: prosi za-me, da se celó nič ne pregrešim zoper drago čednost, sveto čistost, da

vse njene sovražnike srčno premagujem, in da po skrbnem zatajevanji samega sebe hudobiji pot zapiram do svojega srca. Amen. Oče naš . . . Češčena si Marija . . .

IV. Nedelja.

Premišluj ojstro zatajevanje samega sebe in spokornost sv. Alojzija. On je krotil svoje nedolžno meso z vednim postom, bičal se je večkrat do krvi, v posteljo je pod rjuho polena pokladal, nosil ojster spokorni pas okoli života, in kakor je le vedel in znal, je zatajeval svoje telo in svoje počutke, ker je po pravici mislil, da nezmernost in požljivost v jedi in pijači, mehkužnost v oblačilih in sploh lahkoživnost in hrepenenje po veselich premnogo ljudi v peklenko brezno pripelje.

O nedolžni, sveti in ojstri spokornik, ti moj ljubeznjivi pomočnik, sveti Alojzij! kako se sramujem, ako vidim, kako ojstro ti sam s seboj ravnaš, in kako daleč sem jaz od tvoje ojestrosti, ko imam vendar toliko vzrokov, tebe posnemati in bolj ojstro sam s seboj ravnati. Ti si imel pravo modrost, ko si svoje nedolžno meso tako ojstro krotil, jaz pa sem nespameten, ko povsod le svojemu nag-njenju strežem, in v vseh rečeh le pre-

več sam sebi prizanašam. Oh, dodeli mi vendar sveto sovraštvo zoper tako nevarno mehkuženje samega sebe, da zamoremem hoditi po ozki poti, ki pelje v nebesa. Nikar ne dopusti, da bi mehkužnosti in počutljivosti preveč stregel, in tako po poti pogubljenja dirjal v večno nesrečo. Daj mi spoznati, da nimam nevarnišega sovražnika kot samega sebe, sprosi mi moč, da se po tvojem zgledu zoper svoje hudo nagnjenje vselej srčno vojskujem in ga premagam. Amen. Oče naš . . . Češčena si Marija . . .

V. Nedelja.

Premišluj veselje sv. Alojzija do molitve, katero je pogostoma z največjo pobožnostjo in pazljivostjo opravljal. Pa ne le pri molitvi je svoje misli imel vedno pri Bogu, ampak sicer pri vseh svojih opravilih je imel vedno Boga pred očmi, tako, da so bila vsa njegova opravila vedna molitev.

O sveti Alojzij! ki si od svoje prve mladosti vselej svoje največje veselje v molitvi našel, in si doma in posebno v cerkvi z največjo pobožnostjo molil: prosi za-me, da mi Bog dodeli milost,

da svoje molitve ne le z zunanjo spodobnostjo, temuč tudi z gorečo znotranjo pobožnostjo in s svetim veseljem opravljam. Amen. Oče naš . . . Češčena si Marija . . .

VI. Nedelja.

Premišluj gorečo ljubezen in pobožnost sv. Alojzija do Jezusa v sv. rešnj. Telesu in do prečiste Device Marije. Pred sv. rešnjim Telesom v cerkvi je bil videti nepremakljiv, svoje oči je imel ponižno v tla ali na altar obrnjene, kakor se nam kažejo podobe angeljev v molitvi presv. rešn. Telesa. Še vsa večja je bila njegova goreča pobožnost pri sv. maši in pri sv. obhajilu. — Kako prisrčna je bila tudi njegova pobožnost do prečiste Device Marije, katero je od otročjih let vedno po otroško ljubil in častil!

O sveti Alojzij! ki si vse svoje življenje najprisrčnejše ljubil Jezusa in Marijo, zato si tudi srečo imel, da si od ljubezni vnet v najtanjši zvezi z Jezusom in Marijo umrl: prosi za me, da nikoli ne jenjam svojega Jezusa iz vsega srca in čez vse ljubiti, in presveto Devico Marijo z otroškim zaupanjem častiti, da se bom tudi jaz v milosti svojega Zveličarja Jezusa Kristusa in pod ma-

ternim varstvom prečiste Device Marije s tega sveta ločil. Amen. Oče naš . . . Češčena si Marija . . .

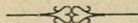
Molitev k sv. Alojziju za čistost duše in telesa.

(Kdor to molitev v milosti Božji pobožno moli, dobi 100 dni odpustka. Pap. Pij VII. 6. sušca 1802.)

O sveti Alojzij, angeljski mladenič in najlepši zgled krščanske mladine! Glej, poln zaupanja pridem k tebi in ti priporočim čistost svoje duše in svojega telesa. Prosim te po tvoji angeljski nedolžnosti, da me neomadežanemu Jag-njetu Jezusu Kristusu in najčistejši Devici Mariji priporočiš, in me s svojo prošnjo obvaruješ vsakega velikega greha. O premili Jezus! na prošnjo čistega mladeniča svetega Alojzija ne dopusti, da bi se s kakim grehom omadežal; kakor hitro me v skušnjavi vidiš, odpodi iz mojega srca vse nečiste misli in želje; zbudi v meni spomin na večnost in na svoje britko trpljenje; vtisni mojemu srcu sveti strah Božji, in vžgi v meni

ogenj Božje ljubezni, da svetega Alojzija na zemlji posnemam in vreden postanem tebe v nebesih vekomaj uživati. Amen. Oče naš . . . Češčena si Marija . . . Čast bodi Bogu Očetu . . .

Pobožnost

v čast sv. Stanislavu, drugemu pomočniku mladosti.

Sveti Stanislav, kinč družbe Jezusove, izmed ktere je bil že kot novinec v nebesa poklican, bogat po zasluženji, ktere ga si je pridobil s svojo prelepo deviško čistostjo, z zaničevanjem posvetnega veselja, s potrpežljivostjo v preganjanji, z gorečo ljubeznijo do Jezusa in Marije.

Pesem.

Ti lepota vsa mladosti,
 Stanislav, si blagrovan,
 Ki si v angeljski svetosti
 Z vencem čistosti obdan.
 Madeža si prost, in v sredi
 Slabil sramožljiv sedél,
 Pri predrzneža besedi
 Si prestrašen omedlel.

Pred altarjem na kolenih
 Poln gorečnosti klečiš,
 In v solzah Bogu zročeni
 Od ljubezni se topiš.
 Tam v veselji svetem dviga
 Duh se tebi Serafa,
 Ti 'z oči ljubezen šviga,
 In ljubezen iz srca.

Ti v boleznih med trpljenjem
 Kličeš željno in srčno:
 »Daj, Gospod, še pred ločenjem
 Sveto rešnje mi Telo!«
 Pa obrne naj v veselje,
 Stanislav! se tebi duh,
 Angelj spolni tvoje želje,
 Ti prinese živi kruh.

»Pojdi v sveto tovaršijo
 Tje k tovaršem Jezusa,« —
 Tako sliši sam Marijo,
 Ki mu to povelje dá.
 Stanislav zdaj ne postaja,
 Kot popotnik v Rim hiti,
 In se bliža vratom raja,
 Tje nebeški Materi.

In po kratki je boleznih
 Sladka smrt nedolžnega,
 Pa ne smrt — le moč ljubezni
 Srčne k Bogu ga pelja.
 Glej, Marija pride sama
 In k Očetu večnemu

Pelje sveta Božja Mama
Ljubljenega zdaj sinu.

Stanislav! oh, prosi za-me
Ljubega zdaj Jezusa,
Da z ljubeznijo me vname
Božjo, loči od sveta.
Vedno hočem vzdigovati
Gori le oči, roké,
Čisto hočem potovati,
Jezusu le dám srce. Amen.

Litanije

v čast sv. Stanislavu.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Bog Oče nebeški, usmili se nas!

Bog Sin Odrešenik sveta, usmili se nas!

Bog sveti Duh, usmili se nas!

Sveta Trojica, en sami Bog, usmili se
nas!

Sveta Marija, prosi za nas!

Sveta Mati Božja,
 Sveta devic Devica,
 Sveti Stanislav,
 Ti ljubi sin prečudne Matere Ma-
 rije,
 Ti goreč molivec presvetega rešnjega
 Telesa,
 Ti pobožni častivec svete Barbare,
 Ti ljubeznjivi priprošnik za srečno
 zadnjo uro,
 Ti izvoljeni kinč družbe Jezusove,
 Ti vitežki premagovalec samega
 sebe,
 Ti velikodušni zaničevalec sveta,
 Ti srčni zmagovalec peklenških
 duhov,
 Ti nepremakljiva skala v prega-
 njanji,
 Ti svetlo ogledalo pobožnosti,
 Ti izgled pokorščine,
 Ti učenik zdržnosti in spodobnosti,
 Ti veličastni cvet čistosti,
 Ti zvesti ohranovalec svojega po-
 klica,
 Ti stanovitni gospodovalec svojih
 počutkov,

prosi za nas!

Ti, kteremu je Marija svoje Božje
 Dete v naročje dala,
 Ti izvoljeni ljubljenec Jezusa in
 Marije,
 Ti, kterega je po večji časti Božji
 vedno žejalo,
 Ti, kteri si se od željá po nebesih
 ves končal,
 Da bi mi za nebesa in njih večno
 veselje na zemlji vse radi da-
 rovali, kot ti,
 Da bi mi vse skušnjave sveta, vse
 zadržke in sovražnike svojega
 zveličanja premagovali, kot ti,
 Da bi tudi mi v taki junaški srč-
 nosti in v željah po nebesih ži-
 veli, kakor si ti do zadnjega
 zdihljeja svojega življenja k večji
 časti Božji živel,

prosi za nas!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ,
 zanesi nam, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ,
 usliši nas, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ,
 usmili se nas, o Gospod!

M o l i m o.

O Bog, Oče nebeški! ki se v kraljestvu večnega zveličanja svojim služabnikom razodevaš in si tudi za me tam prebivališče večnega veselja pripravil, — oh, odtegni moje srce od vsega pozemeljskega, in vleci ga na-se v hrepenenji po tistem kraljestvu, kjer bom tebe, edini pokoj svojega srca, od obličja v obličje gledal, ljubil in vžival. Da, odtrgaj to moje srce od posvetnih želj, in daj mu namestu tega nebeškega duha, s katerim si obdaroval svojega zvestega služabnika Stanislava, da bom z enako velikodušnostjo vse vabnosti in muke sveta premagoval v tvojo večjo čast, o Bog mojega srca! — Za to te prosim zavoljo zasluženja vseh darov in zatajevanj tega tvojega svetega služabnika Stanislava po Jezusu Kristusu, Gospodu našem, v čegar milosti želim živeti in umreti; — za vse to te prosim z živo vero in trdnim zaupanjem, o Bog mojega srca, v sladkem imenu Jezusovem. Amen.

Molitev za sveto čistost.

Moj najčistejši pomočnik, sveti Stanislav, angelj čistosti! veselim se s teboj zaradi tistega prekrasnega daru deviške čistosti, ktera je tvoje neomadežano srce lepotečila, in ponižno te prosim, zadobi mi moč zoper vse nečiste skušnjave, in vdihni mi vedno čuječnost nad moje počutke, da ohranim sveto čistost, tisto čednost, ktera je sama po sebi najčastitljivša in Bogu najdopadljivša. (Tri očenaše in tri Češčena si Marije.)

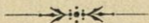
Molitev za srečno smrt.

Moj preljubeznjivi in presveti pomočnik, Stanislav, angelj čistosti in Seraf ljubezni! veselim se s teboj zaradi tvoje presrečne smrti, katere vzrok je bilo tvoje pristrčno hrepenenje, veličastvo Marijinega vnebovzvetja v nebesih gledati, in tam Marijo še vse bolj goreče ljubiti. Zahvaljujem se prečisti Devici Mariji, ki je hotla spolniti tvoje želje, in prosim te zavoljo prednosti tvoje presrečne smrti, da blagovoliš biti moj priprošnik in varuh

ob uri moje smrti. Oh, obrni se do Marije, da mi sprosi smrt, akoravno ne tako srečne, kakor je bila tvoja, pa vsaj mirno pod varstvom Marije, moje pomočnice, in po tebi, mojem posebnem pomočniku. Amen. Oče naš . . . Češčena si Marija . . . Čast bodi Bogu Očetu itd.

Molitev k sv. Stanislavu za vredno sv. Obhajilo.

O Bog! ki si po angeljskih rokah blaženega Stanislava Kostka s presvetim Telesom svojega Sina našega Gospoda Jezusa Kristusa pokrepčal: dodeli, da bomo mi po njegovem zgledu presveti zakrament Telesa in Krvi tvojega Sina vselej vredno prejemali in ob svoji smrtni uri ž njim pokrepčani mogli priti k veselemu gledanju tvojega Božjega obličja. Po ravno tem Jezusu Gospodu našem. Amen.

Molitve

v najvažnejših potrebah.

Molitev za žive stariše.

O Bog, Oče nebeški! delivec vseh dobrot, tebi priporočim svoje stariše. Ti sam si mi zapovedal in z zgledom svojega ljubega Sina pokazal, da sem dolžen svoje stariše spoštovati. Vdihni mi sam spoštovanje do njih; stori, da jim pokorščino in ljubezen skazujem; povrni jim vse dobrote, ki so mi jih delili, ker sam jim ne morem vsega povrniti. Poplačuj jim ves njih trud in vse njih skrbí, ktere so zastran mene imeli, ohrani jim zdravje in dolgo življenje; daj jim srečo v vseh njih opravilih, tolažbo v vseh britkostih in v trpljenji. Obvaruj jih nesreče in zalezovanja sovražnikov, sramote in vsega zlega na duši in na telesu. Daj, da bodo vedno rastli v

pobožnosti in poslednjič jih vzemi k sebi v svoj nebeški raj.

Stori pa tudi, o Bog! da bi jaz zmeraj svojim starišem veselje delal in da tvoj blagoslov tudi nad menoj ostane, za kterega te tolikrat prosijo. — Gospod! oblagodarjaj moje stariše! Vodi in pelji jih skozi to življenje v večno življenje. Amen.

Molitev za mrtve stariše.

O Bog! ki si zapovedal očeta in mater ljubiti, usmili se milostljivo duš mojega očeta in moje matere, in odpusti jima grehe in časne kazni, ki jih morebiti zavoljo njih trpita, ter stori, da ju bom gledal v veselji večne luči. Po Kristusu Gospodu našem. Amen. Oče naš . . . Češčena si Marija . . . Gospod! daj jima večni pokoj, in nebeška luč naj jima sveti. Amen.

Molitev k svojemu pomočniku (patronu).

Sveti I., čegar ime mi je bilo pri sv. krstu dano, moj sveti pomočnik in

moj varuh! zahvaljujem se ti za tolikanj dobrot, ktere sem na tvojo prošnjo od začetka svojega življenja do zdaj od Boga prejel, pa tudi za ljubeznjivo varstvo, s katerim si skrbel za mojo dušo in telo v toliko nevarnostih. Prosim te, zahvali se ti namestu mene dobrotljivemu Bogu, kateri mi je v varha dal tebe. Srčno se veselim tvoje slave in tvojega zveličanja, ter hvalim Boga, ki te je toliko ljubil in tolikanj povzdignil. K tebi, moj zvesti tovariš, zdihuje moja duša, ker v toliko nevarnostih živim. Zavoljo neskončnega usmiljenja Božjega, ki te je izvolil, zavoljo toliko milosti, s kterimi te je vodil v življenji v prelepa nebesa, zavoljo neizrekljivega veselja, katero v nebesih vživaš, zdihujem danes k tebi, varuj me tudi za naprej, in sprosi mi milost od Boga, da posnemam tvoje lepe zglede, se srčno ustavljam hudiču, svetu in mesu, in ne omagam v nobeni skušnjavi, da kdaj s teboj združen hvalim v nebesih tvojega in svojega Boga na vekomaj. Amen.

Molitev o veliki žalosti.

„*Je kdo izmed vas žalosten naj moli.*“
(Jakob 5, 13.)

Pomagaj mi, o predobrotljivi Jezus! ker moje srce je potrto, moja moč me zapušča; žalosten tavam okoli celi dan, ker nisi pri meni, o moj tolažnik! O Jezus! s teboj moram klicati: Moja duša je žalostna do smrti! Gorjé meni, ker sem grešnik! Spoznam, da sem grešil, Boga sem zapustil, nisem prav storil. Gospod, moj Bog, pri vsi tvoji pravici te prosim, odvrni svoj srd od mene, glej mojo slabost in odpusti mi grehe! O preljubeznjivi moj Jezus! zavoljo vse tvoje britkosti in žalosti, s katero je bilo napolnjeno tvoje srce na vrtu Getzemani in na križu pri pogledu naših grehov, te klečé prosim, pomagaj mi v tej moji britkosti . . . Oh, nikar ne dopusti, da bi se moje srce ločilo od tebe, ker tebi, o moj Bog, se hočem vdati, na-te se zanesti. Kakor vodo bom razlil svoje srce pred tvojim obličjem; svoje roke stegujem po tebi, o moj preljubi Zve-

ličar! kakor jokajoče dete; k tebi vpijem v britkosti svoje duše, in tako dolgo bom vpil, da se ozreš na-me in mi spet veselje svojega zveličanja daš. Amen.

Molitev v telesnih bolečinah.

Jezus, moj Gospod! britkosti in bolečine so me prevzele, neprenehoma zdihujem. Oh, usliši moj jok in stok! Bodi mi milostljiv in prizanesi moji slabosti; saj si vse naše bolečine na-se vzel in naše britkosti sam občutil; s tvojimi ranami smo bili mi ozdravljeni. — O Jezus! svoje bolečine zedinim s tvojim britkim trpljenjem, ter jih darujem nebeškemu Očetu za odpuščenje svojih grehov. — Kakor je Gospodu dopadljivo, tako se je zgodilo. Češčeno naj bo njegovo ime. — Tukaj žgi, tukaj reži, prizanesi mi le v večnosti! Gospod! potrdi me, da od bolečin premagan, tebe ne žalim z nepotrpežljivostjo. Amen.

Molitev v kaki posebni potrebi.

Vsegamogočni, večni Bog! tvoje usmiljenje je neštevilo, tvoja dobrota

neskončna; glej, jaz ubogi grešnik klečim pred sedežem tvojega veličastva s spokornim srcem pa z otročjim zaupanjem in ponižno te prosim. Iz nič si me s svojo vsegamogočnostjo vstvaril, v neskončni ljubezni si me sprejel za svojega otroka, za dediča nebeškega kraljestva, v nezmernem usmiljenji si me rešil večnega pogubljenja s smrtjo svojega edinorojenega Sina; prosim te tedaj, ki si mi vse to dal brez vsega mojega zasluženja, ne zavrzi me zdaj spred svojega obličja. Zavoljo svoje neizrečene milosti, s katero hitro rešiš tudi največje grešnike iz brezna vseh hudobij, ako se resnično spokoré; zavoljo zasluženja tvojega preljubega Sina, našega Gospoda Jezusa Kristusa; zavoljo goreče ljubezni svetega Duha; zavoljo priprošnje preblazene Device Marije, katero si od vekomaj izvolil sebi v hčer, v Mater svojemu Sinu in nevesto svetemu Duhu, in zavoljo zasluženja vseh angeljev in vseh svetnikov — te ponižno prosim, usmili se me in nagni uho svojega usmiljenja mojemu zdihoivanju. O premilostljivi Oče

nebeški! odpri mi zaklade svoje nezimerne dobrote, in vdeleži me svoje neskončne radodarnosti. Prosim te, dodeli to milost . . . O Gospod! ozri se vender s svojim milim očesom na-me, svojo, če tudi nevredno stvar, in bodi milostljiv mojim prošnjam.

Še enkrat te prosim, o Gospod, moj Bog! zavoljo vsega, kar ljubiš v nebesih in na zemlji, usliši mojo prošnjo! Amen.

Vender v vseh rečeh se podvržem tvoji najsvetejši volji. Ne moja, ampak tvoja volja naj se zgodi, o Gospod! Amen.

Molitev za hišni in poljski blagoslov.

Ÿ. Bliska in hudega vremena,
 B. Reši nas, o Gospod!

M o l i m o .

Vsegamogočni Bog, k tvoji milosti ponižno zdihujemo, blagoslovi naše pohištva, naša polja in sadove. Daj nam zdravo vreme; solnea, dežja in rose o pravem času; varuj nas hudega vre-

mena, treska, toče, ognja in povodnji; razdeni hudobije sovražnih duhov, in ohrani nas v miru vsega zalezovanja vidnih in nevidnih sovražnikov, ki si nas rešil z drago Krvjo svojega Sina. Po ravno tem Kristusu Gospodu našem. Amen.

Blagoslov vsegamogočnega Boga, Očeta, Sina in svetega Duha naj pride nad nas in nad zemeljske rodove, in naj pri nas ostane na vekomaj. Amen.

Molitev ob hudem vremenu.

Molimo.

O Gospod, Jezus Kristus! ki si zapovedal vetrovom in morju, in bila je velika tihota, usliši prošnje svojega ljudstva, in dodeli, da po tem znamenji svetega križa † preide vse divjanje hudega vremena. Po Kristusu Gospodu našem. Oče naš . . . Češčena si Marija . . . Verujem v Boga Očeta . . .

Molitev ob suši.

O Bog, v katerem živimo, se gibljemo in smo, dodeli nam, te prosimo,

zdravega dežja, da v sedanjih potrebah tvojo pomoč dosežemo in s toliko večjim zaupanjem večnih dobrot prosimo. Po Kristusu Gospodu našem. Amen. Oče naš . . . Češčena si Marija . . . Verujem . . .

Molitev ob deževji.

Prosimo, vsegamogočni Bog! da nalive dežja ustaviš, in nam svoje jasno obličje dobrotljivo pokažeš. Po Kristusu Gospodu našem. Amen. Oče naš . . . Češčena si Marija . . . Verujem . . .

Molitev v sleherni potrebi.

Bog, naše pribežališče in moč, in začetnik vsake dobrote! poslušaj ponižne prošnje svoje cerkve, in dodeli, da, kar z zaupanjem prosimo, gotovo dosežemo. Po Kristusu Gospodu našem. Amen. Oče naš . . . Češčena si Marija . . . Verujem . . .

Kratka premissljevanja

za vse dneve v mesecu.

1. O veri.

„Kaj pomaga, katoliško verovati in ajdovsko živeti?“ (Peter Damijan.)

1. Ni mogoče, se zmotiti, ako ima kdo resnico samo za voditelja. Tega voditelja ima sveta cerkev, ker njeni nauki se opirajo na sv. evangelij. Modro je tedaj, svojo pamet veri podvreči. Kakšna je tvoja vera? . . .

2. Velika nespamet bi bila, dvomiti nad resnico vere, katero je Bog sam razodel, katero so tako mnogi učenci s svojo krvijo zapečatili, in ktera je s tolikimi čudeži potrjena: pa še bolj nespametno bi bilo, v resnico tega nauka verovati, in tako živeti, kakor da bi človek nad tem dvomil. Verovati, in ne živeti po veri, se pravi verovati, kakor hudiči verujejo. Ali se vjema tvoja vera s tvojim življenjem? . . .

3. Vodila svete vere so nasprotna posvetnim naukom. Kar svet ljubi in čišla, zavrže sveta vera. Po katerih vodilih se boš v prihodnje ravnal? . . .

Zahvaljuj se Bogu za dar svete vere in pobožno moli apostoljsko vero.

2. O namenu človekovem.

„Vsega te hoče imeti Bog, ki te je vsega vstvaril.“ (Sv. Avguštin.)

1. Bog nas je mogel le za-se vstvariti. Drug namen človekov bi bil nasproti njegovi modrosti in dobroti. To čuti lastno naše srce, ki ne najde miru, razun v Bogu. Ali si prepričan te resnice? . . .

2. Ker nas je Bog vstvaril, smo tudi popolnoma njegova lastnina. Od tega Bog ne odstopi. Ako nočemo prostovoljno njemu služiti kot dobri, pokorni otroci, da bi nas poplašal, nas bo kot nepokorne otroke zavrzel in kaznoval. Kaj si hočeš izvoliti? . . .

3. Kakor so na svetu brez vse vrednosti stvari, ki svojega namena ne dosežejo: tako tudi ni nič bolj malovrednišega, kot srce, ki ni Bogu vdano, ker zanj, razun Boga, ni nobenega družega namena. Ali se ravnaš ti po svojem namenu? . . . Ali se daruješ Bogu z vsemi svojimi mislimi, besedami in djanjem? . . .

Stori sklep, da hočeš edino le Boga iskati, in ves njegova lastnina biti . . .

3. O zaničevanju sveta.

„Podoba tega sveta preide.“ (I. Kor. 7.)

1. Svet je poglaviten sovražnik Kristusov; njegovi nauki so naukom Kristusovim naravnost nasproti. Kdor s svetom drži, jenja Kristusov služabnik biti. Nemogoče je, obema skupaj služiti. Enemu se mora odpovedati, svetu ali Kristusu. Komu se hočeš ti odpovedati? . . .

2. Pri svetem krstu si se odpovedal satanu in vsem zapeljivim naukom sveta. Ako s svetom držiš, prelomiš krstno obljubo. Kakšno prelomljenje tvoje obljube! . . . Kakšna hudobija! . . .

3. Dobrote tega sveta so le na videz dobrote, sleparije; one le motijo človeško srce, pa ga ne umirijo; le prevelikrat so pravo hudo, ki človeka spridijo, že tukaj na duši in na telesu nesrečnega storijo, in od Boga, največje dobrote, odvrnejo. Ali ni nespametno ljubiti svet in njegove dobrote? . . .

O prosi Boga, da v tebi zatere posvetnega duha . . .

4. O smrti.

„Ljudem je odločeno enkrat umreti.“ (Hebr. 9, 27.)

1. Kristijan, ki ni krščansko živel, ima vzrok, se smrti bati. Umreti kot Božji sovražnik, kako žalostna smrt! Kako oster odgovor po pregrešnem življenji! Kakšen kes, toliko priložnosti k zveličanju zamuditi! Premišluj to, dokler ni prepozno . . .

2. Kaj boš o smrtni uri želel, da bi bil storil? Stori zdaj, dokler imaš čas; vsak trenutek vtegne zate zadnji biti; vsak trenutek je stopnja bliže smrti. Živi tako, da te smrt ne najde nepripravljenega . . .

3. Smrt je nezmotljiv učenik; pokaže nam svet in njegove dobrote v pravi luči, in odpre oči v ozir toliko zmotnjav. Vprašaj večkrat s sv. Stanislavom Kostkom: Kaj meni to veselje, ta kratek čas, ta zabava za večnost, za nebesa

pomaga? O kako revne se nam kažejo posvetne dobrote pri luči mrtvaške sveče!

Navadi se, sleherno delo skozi dan tako opravljati, kakor da bi bilo zadnje tvojega življenja . . .

5. O poslednji sodbi.

„Kdo bo obstal pred obličjem njegove jeze?“
(Nahum 1.)

1. Enkrat se moram pred sodnjim stolom Jezusa Kristusa prikazati, da bom odgovor dajal od vsega svojega življenja in sklep sodbe zaslišal. Nobena resnica ni v sv. pismu tako razločno izrečena, kakor ta. Verujem jo trdno, kakor da bi že slišal trobento zadnjega dneva; ali pa živim tudi tako, da bom mogel pri sodbi obstati?

2. O kako bom mogel odgovor dajati zaradi vseh misli, besedi in dejanj in zanemarjenih milosti? Če bo pravični komaj obstal, kam se bo grešnik dejal? . . .

3. O kako ljubeznjive bodo besede božjega Sodnika: »Pridite k meni, izvoljeni mojega Očeta!« Kako strašne pa bodo besede: »Poberite se od mene, vi prekleti, v večni ogenj!« -- Katere besede bodo meni veljale? . . .

Česa bi se pri sodbi najbolj sramoval? . . .
Zbriši najbolj skrite grehe s pravo pokoro! . . .

6. O peklu.

„Kdo bo mogel prebivati v žgečem ognju?“
(Izaj. 33.)

1. Kakšna groza bi nas obšla, ko bi slišali jok in škripanje z zobmi pogubljenih! Tulijo,

divjajo, objokujejo svoje grehe, pa — prepozno. O kes pogubljenih, kako strašen in brez vse koristi si ti! . . .

2. Večno od Boga zavržen biti, goreti v ognji, ki ga je božja jeza zažgala, trpeti vse bolečine brez tolažbe, brez polajšanja, brez konca, od hudiča zaničevan biti, nad vsem obupati, oh, kakšno življenje! — O kako grenki so nasledki greha! . . .

3. Pogubljeni divjajo zoper same sebe, ker so krivi svoje nesreče. Toliko priložnosti, se rešiti, so zamudili, toliko milosti zanemarjali, toliko svaril zaničevali! Večno pogubljen biti iz lastnega zadolženja, nebesa zgubiti zaradi kratkega pregrešnega veselja, o kako strašna misel za neskončno večnost! . . .

O stopi v mislih v pekel in vprašaj se, kaj bi te moglo v pekel pripraviti? . . .

7. O večnosti peklenških kazni.

„En trenutek veselja, večnost trpljenja.“
(Sv. Krizost.)

1. Nesrečen biti tako dolgo, kakor je Bog, kako strašno je to! . . . Trpljenje pogubljenih ni le samo neizmerno veliko, ampak tudi večno. Oh, ako je že zbodljivejša šivanko, če dolgo traja, neprenosljiv, kaj so še-le peklenške muke, ki večno trajajo? . . . O greh, kako strašno boš kaznovan! . . .

2. O večnost, kako dolga si ti? Če bi kak pogubljenec vsakih tisoč let le eno solzo pretočil, in bi se tako dolgo jokal, da bi bilo iz samih

solz toliko vodé, kolikor je vode v vseh rekah in morjih na zemlji, ali bi bila že večnost pri koncu? Ne! Nesrečnež bi bil še le pri začetku svojega trpljenja . . . O grešno veselje enega trenutka, kako dolgo boš kaznovano! . . .

3. Pogubljeni tudi dobro vedó, da bo njih trpljenje brez konca. O strašna misel! o milovanja polni stan! vekomaj goreti, vekomaj jokati, vekomaj obupovati! O da bi mi razumeli, kakor pogubljeni razumejo, kaj je greh! . . .

O, trpi voljno vse bolečine tega življenja, saj ne trpijo tako dolgo, kot večnost . . .

8. O nebesih.

„Če te trud straši, naj te vabi plačilo.“
(Sv. Brnard.)

1. Nebesa! presveta beseda! Nebesa so spolnjenje vseh naših željá, kraj vsega dobrega, rešenje vsega hudega, mojstersko delo vsega-mogočnosti Božje, cena krvi Jezusa Kristusa. O kako lepa, kako vesela morajo nebesa biti! . . . In jaz bi ne hotel nič za-nje delati, nič za-nje trpeti? . . .

2. Središče vse sreče izvoljenih je Bog, neskončna dobrota in lepota. Njega gledati v njegovem veličastvu, njega ljubiti brez mere, v njem se veseliti brez prenehanja, to je zveličanje, to je cilj in spolnjenje vseh naših näd in željá . . . Le še kratek čas pozemeljskega popotovanja, in moja duša se ima večno veseliti! . . .

3. Sveti mučenci so si nebesa s svojo krvijo kupili. In jaz bi se hotel pritožiti, če Bog od mene za nebesa nekoliko darov tirja? Ali mar ni truda vredno, če se nekoliko premagujem, si kaj odrečem, da si s tem večno veselje zaslužim? O srečna nebesa, ko bi pač ljudje vedeli, koliko ste vredna! . . .

Misli pogostoma na nebesa, posebno kadar ti težko stane spolnovati krščanske dolžnosti. Nikar svojega srca ne navezuj na zemljo, saj ona ni vredna tvoje ljubezni . . .

9. O pričujočnosti Božji.

„Ako hočeš grešiti, poišči si kraj, kjer te Bog ne vidi“ (Sv. Avguštin.)

1. Bog me opazuje tako, kakor da bi bil sam na svetu; ali veliko več, on je v nas, kot neskončno svetlo-bistro okó, ki vse vidi, kteremu nič ne odide. Bog me tako natančno opazuje, kakor da bi ne imel nič drugega opraviti, kot mene opazovati. Kakšen nagib za-me, da prav in pošteno živim! . . .

2. Ali bi si upal vpričo kakega služabnika storiti, kar si upaš vpričo Boga storiti? Ali ni za-te veliko sramotniše, ako Bog tvoje grehe vidi, kakor če jih ljudje vidijo? In vendar se ljudi sramuješ, Boga se pa ne sramuješ? . . . O kakšna slepota! . . .

3. Pred ljudmi se človek more skriti; Bog pa je povsod pri nas. Nobena noč ni tako temna, da bi nas prikrila pred njegovimi očmi. Vse je polno njegovega veličastva . . .

O da bi pač ti, mladi človek, na to resnico mislil, koliko grehov bi se obvaroval, koliko reči bi drugače storil! . . .

Glej, da ni nič na tebi, kar bi bilo zoprno njegovim očem, in navadi se vedno Boga pred očmi imeti! . . .

10. O zveličanji duše.

„Kjer naša duša škodo trpi, tam ni nobenega dobička.“ (Sv. Evher.)

1. Naša največja naloga in skrb mora biti, Bogu služiti, in svojo dušo rešiti. V tem obstoji naša sreča, naša popolnost, naše zveličanje. Vse drugo je otroška igrača. Od zanemarjanja te naloge pride največja nesreča, večno zavrženje od Boga. Kako strašna neumnost je torej, zanemarjati opravilo, čegar nasledki so tako veliki, čegar zguba se ne dá več popraviti. Kaj ti pomaga, če bi ves svet pridobil, svojo dušo pa pogubil? — pravi Kristus . . .

2. Stvari so le za to vstvarjene, da ti pomagajo k tvojemu večnemu cilju in koncu; ako jih v to ne obračaš, so ti nekoristne, celo škodljive, in nimaš pravice do njih; solnce bi ti ne imelo več sijati, zemlja ti nič več sadú roditi, svojih udov bi ne smel nič več rabiti. In vender kolikrat zlorabiš stvari v svoje pogubljenje! . . .

3. Kakor je imenitno dušno zveličanje, tako se vender le prerado zanemarja. Ljudje navadno skrbijo za vse drugo, le za dušo ne.

Človek bi lahko mislil, da ljudje nimajo duše, ali pa le živalsko dušo. Ali si nimaš v tej zadevi nič očitati? . . .

Ravnaj kakor papež Benedikt XII.; ko so od njega nekaj zahtevali, kar ni bilo prav, je rekel: »Ko bi imel dve duši, bi hotel eno v nevarnost postaviti; ker imam pa le eno samo, té nočem zgubiti« . . .

11. O studu greha.

„*Gorjé duši, ktera v nadi, kaj boljšega najti, se od tebe, o Bog! odvrne.*“ (Sv. Avguštin.)

1. Velika nesreča je, ako človek po kaki nezgodi zgubi svoje zdravje, svoje življenje, vse svoje premoženje. Ali kaj je to v primeri z zgubo, ki jo grešnik trpi? On zgubi Boga, studenec in vsebino vsega dobrega, in z Bogom vred mir in pokoj srca, in večno zveličanje. O kako je milovanja vreden, posebno če na to zgubo morebiti še nič ne porajta! . . .

2. Kakor je greh vsakdanji, tako malo se vender spozna. Marsikterikrat se ljudje ž njim celó šalijo. Oh, ali kakšna šala in kratek čas je to, ako se človek Bogu zameri in se stori vrednega večnega sovraštva? Nj li to žalostno, od koga zeló sovražen biti? Česa se hočemo bolj bati, kot večnega sovraštva Božjega? . . .

3. Strašen je prizor, ki se nam kaže na gori Kalvariji; pa še strašnejši je stan duše, ki je oropana posvečujoče milosti Božje. Kristus

umrje, da bi greh končal. Bolj ga grozi pred grehom, kakor pred smrtjo . . .

Obudi kes nad svojimi grehi, in skleni danes posebno se vsacega tudi najmanjšega greha varovati.

12. O pokori.

„Kaj pomaga, ako se ponižujete, če se ne poboljšate.“ (Sv. Avguštin.)

1. Pokora je grešniku k zveličanju neogibljivo potrebna. Kristus sam je v svojem življenju na zemlji pokoro delal, da bi zatrl naše grehe, in zadostoval Božji pravici. Če se on najsvetejši med vsemi svetniki posti, kaj hočemo mi grešniki delati? . . .

2. Ako se grešnik sam sebe ne kaznuje v času, in greha ne zbriše z vodo pokore, ga bo kaznovala Božja pravica vso neskončno večnost s peklenkim ognjem; kajti greh mora kaznovan biti, ali od tega, ki ga je storil, ali od tistega, ki je bil z njim razžaljen. Ali ni boljše, se tukaj ene dni pokoriti, kakor vekomaj v peklu trpeti? . . .

3. Da se grešnik z Bogom spravi, ne zadostuje, grehov se samo spovedati spovedniku in po zunanem spokorna dela opravljati. Ako se greha resnično ne kesaš, hudemu nagnjenju iz srca ne odpoveš, in grešne priložnosti ne ogibaš itd. nisi spokornik, ampak hinavec. Duh in bistvo pokore obstoji v studu greha. Zdihuj k Bogu za duha prave pokore, in prizadevaj si greh zatreti . . .

13. O odlašnji pokore.

„Nobena gotovost ni zadosti relika, kadar je večnost v nevarnosti.“ (Sv. Gregor.)

1. Ali ne odlašam jaz predolgo, se z Bogom spraviti? — Jutri, jutri! Zakaj ne danes? Zakaj ne to uro? — Ali bo morebiti jutri lože? ali bom mogel pozneje lože verige svojih grešnih navad pretrgati? — Nikar se ne moti, slabe navade se vkoreninijo toliko globokejše, kolikor dalje grešnik odlašja, jih izruvat . . .

2. Kaj pa je vzrok, da se ustavljaš klicu milosti Božje? Česa se li bojiš? Poboljšanje življenja sicer ni malenkost; pa kaj bi ne moral storiti kristijan, ki križanega Jezusa moli, in si hoče raj privojskovati? Ako se česa bojiš, boj se zlorabe milosti Božjih . . .

3. Jutri misliš se spreobrniti! Je-li jutrišnji dan v tvoji oblasti? — Bog sicer čaka na-te, pa kako dolgo, ne veš; on ti obeta odpuščenje, ako se k njemu spreobrneš; toda jutrišnjega dneva ti ni obljubil. Morebiti da ga doživiš, morebiti pa tudi ne. In ali se hočeš v najimenitniši reči zanašati na »morebiti?« na negotovo reč? . . .

Kako dolgo boš torej še odlašal, se k Bogu spreobrniti? Tresi se v nevarnosti, v kateri živiš! . . .

14. O strahu pred ljudmi.

„Ne sramujem se evangelija.“ (Rimlj. 1.)

1. Pusti svet govoriti, kar hoče; le neumnež porajta na govorce neumnih ljudi. — Pa

kaj bodo ljudje rekli? — Rekli bodo, da ti je bolj za Boga mar, kot za ljudi, in največji posvetnjaki in prostomišljaki té bodo v srcu prisiljeni obrajtali in čislali. In kaj je na tem ležeče, kar ljudje govoré, da je le Bog s teboj zadovoljen . . .

2. Ljudje si v čast štejejo, častno obleko svojega vladarja ali kneza nositi; je mar to sramotno, služabnik Kristusov biti? Navadni rokodelci opravljajo očitno svoja dela: in kristjan bi se hotel bati, se kot kristjan zadržati?! Kako neumna boječnost! Tudi Sin Božji se bo pred svojim Očetom sramoval tistega, ki se je njega pred ljudmi sramoval . . .

3. Ali ima mar naš Zveličar nad seboj kaj tacega, česar bi se moral kdo sramovati? Ali ni častitljivo njegovo ime? Ali je mar sramota, njegove nauke spolnovati? — Marsikteri se ne sramuje, biti nečistnik, pijanec itd., sramuje se pa, pobožno živeti! Kdo pa je bolj častivreden, ali ta, ki iz strahu pred ljudmi svoje dolžnosti zanemarja, ali tisti, ki se očitno kot zvesti Božji služabnik obnaša?

Vprašaj se, ali ne kraljuje v tebi strah pred ljudmi? . . .

15. O nezaupljivosti do samega sebe.

„Kdor stoji, naj gleda, da ne pade.“
(I. Kor. 20.)

1. Človek se mora bolj svoje lastne slabosti bati, kakor vseh peklenških oblasti. Ena beseda, en zdihljaj, en pogled zadostuje, da ga

popolnoma premaga. Še celó cedre so padle, kakor David, Salomon, Peter; kaj pa hoče iz šibkega trsta biti? . . .

2. Največji sovražnik človekov je njegovo lastno srce; ono je zbirališče človeških strasti, ktere se v zvezi s počutki vsak trenutek lahko zoper človeka zaroté. Mnogi so se očitnim preganjanjem zoperstavljali, pa v samoti so bili od svoje poželjivosti premagani. Varuj se misliti, da si varen sam pred seboj! . . .

3. Največji svetniki so se tresli pri sami misli na stan svoje duše pred Bogom. Spokorniki in puščavniki so zdihovali o smrtni uri, ker si večnega zveličanja še niso bili svesti. En trenutek zadostuje, da more najsvetejši človek pogubljen biti . . .

Pomisli, ktera priložnost vtegne danes tebi najbolj nevarna biti? . . .

16. O sodelovanju z milostjo Božjo.

„Kdor je veliko prejel, od tega se bo tudi veliko tirjalo.“ (Luk. 12.)

1. Vsaka milost, tudi najmanjša se je morala po Jezusu Kristusu odkupiti z drago ceno njegove presvete Krvi. Kolikorkrat torej te milosti zanemarjamo, in ž njimi ne sodelujemo, zaničujemo presveto Kri Jezusa Kristusa, in storimo nerodovitno njegovo smrt. Kolikšna odgovornost! . . .

2. Nekdaj bomo morali odgovor dajati ne le zaradi prejetih milosti, ampak tudi zaradi tistih, ktere bi nam bil Bog podelil, ko bi jim

mi ne bili nasprotovali; zakaj tudi le-té so nam bile na ponudbo; njih raba in delavnost je bila odvisna le od nas. Kaj bi bilo iz nas, ko bi bili zvestejši z milostmi sodelovali? . . .

3. Oh, že tako dolgo smo v šoli svetega Duha; on nas opominja, nam preti, nas razsvetljuje, in kje je sad od tega? Ali ne veš, da Bogu ne more nobeden ubežati, in da bo kdaj odgovor tirjal od vseh milosti? Ali ne veš, da je neka skrita mera milosti in grehov, in da se Bog odtegne človeku, kadar je ta polna? . . .

Obračaj si v prid milost, ki ti jo Bog danes ponuja, in ravnaj se po navdihljajih svetega Duha . . .

17. O rabljenju časa.

„Bog nobenemu ne daje časa za grešenje.“
(Sirah. 15.)

1. Cas zapravljati je ena največih napak tega svetá. Življenje je tako kratko, vsak njegov trenutek je tako drag; in vendar jih mnogo živi, kakor da bi življenje ne imelo konca, ali kakor da bi ne imeli nič tukaj opraviti . . .

2. Oh, ko bi imel kateri pogubljenih le trenutek tega časa, ki ga zdaj jaz tratim, kako bi si ga hotel v prid obračati! — Da bi obogatel in se zabaval, ne spustim nobene priložnosti, za srečno večnost pa, ki si jo morem vsak trenutek služiti, pa nič, ali tako malo storim! — O nespamet! . . .

3. Ne tisti dan je bil srečen za-te, ko si veliko časnih dobrot dosegel, ali veliko veselje

vžival, ampak tisti, ko si veliko za Boga in svojo dušo delal. Kolikor več šteješ tacih dni, toliko več zasluženja ima tvoje življenje, toliko obilniša bo kdaj tvoja žetev . . .

Ponovi sklep, Bogu zvesto služiti, in čas bolje rabiti . . .

18. O prejemanju svetih zakramentov.

„Človek naj sam sebe poskusi.“ (I. Kor. 11.)

1. Sveti zakramenti so cevi, skozi ktere nam Kri in zasluženja Jezusa Kristusa dotekajo. Ako jih zlorabimo, ropamo zasluženju Jezusa Kristusa njegovo korist in si storimo nemogoče svoje zveličanje. Zahvaljуй se Bogu, da ti je toliko tako bogatih studencev svojih milosti odprl . . .

2. Presvete zakramente zlorabimo takrat, kadar s slabo pripravo njih delavnost zadržujemo. Nimaš li vzroka v ozir tega v skrbi biti? Toliko spovedi, in tako malo napredka v dobrem! Toliko svetih obhajil, in tako meseno življenje! Eno samo vredno sv. obhajilo te zamore svetnika narediti. Kakšna je s teboj? . . .

3. Ako Telo našega Gospoda Jezusa Kristusa nevredno prejmemo, si jémo sodbo in pogubljenje. Ali bi nas ne imela ta misel s trepetom napolnovati? Kaj bo enkrat, kadar se bo moralo Krvi našega Jezusa Kristusa za toliko nevrednih obhajil zadostovati?

Premišljuj, ktere pregreške navadno storiš pri svojih spovedih in obhajilih, in trdno skleni,

k prejemanju sv. zakramentov se vselej tako skrbno pripravljati, kakor da bi moral precej potem umreti . . .

19. O sveti maši.

„Na vseh krajih se bo mojemu imenu pri-
našal čisti dar.“ (Malah. 1.)

1. Najsvetejše in najimnitniše opravilo naše svete vere je daritev svete maše. To je ravno tista daritev, ktero je Jezus Kristus svojemu nebeškemu Očetu za nas na gori Kalvariji daroval; to je tedaj Božja daritev, in ne morem Bogu nič prijetnišega storiti, kakor če sem pobožno pri tej sveti daritvi. To vem in verujem, in vendar kolikrat zamudim ali opustim kako sveto mašo! . . .

2. Pred Bogom imamo veliko dolgov plačati; kajti noben dan ne preide, da bi ga nič ne žalili. Kako pa moremo najlože tej dolžnosti zadostovati? — Ne drugače, kakor če svoje zadostovanje zedinjamo z zasluženjem Jezusa Kristusa; brez tega zedinjenja nam ne morejo vse ojstrosti spokornikov, vse muke mučencev, vse naše spokorne solze nič pomagati. — Tega zedinjenja pa se vdeležujemo pri sveti maši . . .

3. Da se pravični Bog še ni maščeval strašno hudo nad hudobnim svetom, se imamo zahvaliti daritvam sv. maše, ki se vsak dan opravljajo v njegovo spravo. Pogled njegovega ljubega Sina zadržuje roko njegove pravice; in med tem, ko človeški grehi na maščevanje

kličejo, kliče Kri Jezusa Kristusa za milost. — O pač ginljiva misel! — In vendar kakó malo ljudi je večkrat pri sveti maši, med tem, ko so kraji posvetnih veselic prenapolnjeni! . . .

Skleni, ako ti je le mogoče, vsak dan biti pri sveti maši s tako pobožnostjo in tako častitljivostjo, kakor da bi bil pri smrti Jezusovi na gori Kalvariji . . .

20. O zgledu.

„*Gorjé človeku, po katerem pohujšanje pride.*“ (Mat. 18.)

1. Kdor drugim slab zgled daje, je učenik hudobije; on uči greh tiste, ki ga še ne poznajo; on pregovarja v hudo tiste, ki so se ga bali; on osrčuje k prepovedanim rečem tiste, ki si jih do zdaj niso upali storiti; on potrjuje v hudobiji tiste, ki so jo mislili zapustiti. O kolikšna odgovornost! . . .

2. Kdor daje drugim slab zgled, provzročuje več hudega, kakor more najsvetejši služabnik Božji dobrega storiti; on spridi in pahne več duš v pekel, kakor jih morejo goreči služabniki Božji z vso svojo vnemo rešiti. Slab zgled je rodovitno strupeno seme, ki svoj sad od rodu do rodu nadaljuje . . .

3. Kdor slab zgled daje, je nekak antikrist; on se vojskuje zoper kraljestvo Kristusovo, on mu odteguje siloma drago odkupljene duše, zapeljuje otroke Božje, mori duše, razširja kraljestvo Luciferjevo, pod čegar zastavo služi, čegar želje in voljo spolnuje . . .

Poprašaj se, ali ne daješ s svojim življenjem drugim v kaki stvari pohujšanja; in odpravi od sebe vse, kar vtegne drugim v spodtiko biti! . . .

21. O trpljenju.

„Kdor ne nosi svojega križa, ni mene vreden.“ (Luk. 14.)

1. Življenje kristjana je življenje križa. Da Jezusa posnemamo, t. j. da ž njim trpimo, smo kristjani postali, ne pa da bi le v razveseljevanjih živeli. Ako pa vkljub temu pred križem bežimo, in hočemo uživati le pozemeljske dobrrote, je to ravno toliko, kakor od krščanstva odpasti. — Kakšno je tvoje krščanstvo? . . .

2. Sv. evangelij pravi: »Blagor žalostnim.« — »Gorjé vam, ki se zdaj smejate.« Ali razumiš te besede? Ali ti ne pravijo, da ti je tvoje življenje dano, da za svoje grehe s križem in trpljenjem pokoro delaš? da se ti ne bo dobro godilo, če ta čas v razveseljevanjih in zabavah tratiš? . . . Premisli dobro, in vadi se v lahki pokori, k čemur ti je priložnost dana v trpljenji; zakaj veliko ostrejše se boš moral pokoriti v večnosti, ako se brez trpljenja ločiš od tod . . .

3. Sin Božji je moral trpeti, da je šel tako v svojo čast; vsi svetniki so morali trpeti, da so mogli zveličani biti; in hočeš li ti po drugi poti v nebesa priti? méniš li, da krona nebeška te ne bo nič stala? Križ je znamenje izvoljenih; z veseljem ga sprejmi, srčno ga nosi — za trpljenjem sledi veselje.

Sprosi si od križanega Jezusa milost, da bi se mogel vdeleževati njegovega trpljenja, da bi se kdaj vdeležil tudi njegovega veličastva . . .

22. O vdanosti v voljo Božjo.

„*Naj se zgodi, Oče, ker je tako tvoja volja.*“ (Mat. 2.)

1. Prava svetost obstoji v enakošnosti naše volje z Božjo voljo; kajti hoteti, kar Bog hoče, se pravi le dobro hoteti. Ravno zato so svetniki sveti postali, ker je bila njih volja sklenjena z Božjo voljo. Brez te enakošnosti človeške volje z voljo Božjo je vsaka čednost nemogoča; brez tega je vse le na videz, zmotnjava samega sebe.

2. Kdor z voljo Božjo in Božjo naredbo ni zadovoljen, se nekako vzdiguje zoper gospostvo in modrost Božjo; kajti vse, kar se zgodi, se zgodi po njegovi volji ali po njegovem pripuščeni. In zakaj bi mi ne bili zadovoljni s tem, kar je neskončna modrost naredila ali pripustila? . . .

3. Bog je neskončna dobrota. Zatega voljo on nič ne pripusti, kar bi ne bilo na eden ali drugi način nam v prid. En pogled na pota Božje previdnosti mi bo pokazal, kako je vse, kar svet nesrečo, nadlogo, nezgodo imenuje, vendar le za-me dobrota in milost Božja, ako le jaz z nepotrpežljivostjo in nezadovoljnostjo videzno nesrečo v pravo nesrečo ne spremenim.

Prosi Boga, da se njegova sveta volja vsegdar nad teboj spolnuje in pripusti se vsega previdnosti Božji . . .

23. O zaupanju do Boga.

„Ti si moj Bog, moja osoda je v tvoji roki.“ (Ps. 30.)

1. Človek zaupa svoje ozdravljenje zdravniku; svojo tožbo odvetniku, slepec svoje življenje celo otroku, dostikrat še psu; in mi bi se obotavljali, se previdnosti Božji prepustiti?

2. Božja očetovska previdnost se razteguje celo na najmanjšo stvarico. Česa se hoče bati duša, ki je vstvarjena po Božji podobi, in je z drago Krvijo Jezusa Kristusa odkupljena? Bog preživlja celo nevernike, obsipa dostikrat z milostmi hudobneže, ki ga žalijo; kaj ne bo storil za tiste, ki se ga bojé in ga ljubijo? . . .

3. Bog je naš Oče, naše zadeve bi ne mogle torej biti v boljših rokah. Pustimo ravnati po njegovi neskončni modrosti in dobrotljivosti. Ljubezen do nas ga sili za nas skrbeti; obljuba, nam pomagati, ga zavezuje svojo besedo spolnovati. — Še nikdar ni bil osramoten nobeden, ki je na Gospoda zaupal . . .

Premišluj, ali je vtrjeno tvoje zaupanje na dobrotljivost Božjo in na zasluženje Jezusa Kristusa? . . .

24. O ljubezni do Boga.

„Ako ljubezni nimam, nisem nič.“ (I. Kor. 13.)

1. Bog te je tako ljubil, da je svojega edinega Sina za-te v smrt dal. Za to ceno si je

tvojo nasprotno ljubezen odkupil. — In ti bi mu jo hotel odreči, se zanj nič pečati, in si nobenega truda ne prizadjeti, njega v njegovi neskončni ljubezni in lepoti vedno bolj spoznavati? . . .

2. Bog ti zapoveduje, da ga iz vsega srca ljubiš. Jeli mar to preveč pri tako majhnem srcu in tako velikem Bogu? Ali mu mar preveč daš, če mu vse srce daruješ potem, ko je on poprej tebi svojega edinorojenega Sina dal? Je li mar pretežko ljubiti tistega, ki je neskončna lepota? . . .

3. Milost, smeti Boga ljubiti, je tako velika, da bi se celo s peklenkim trpljenjem predrago ne kupila. In srečni bi bili celo pogubljeni, ko bi mogli le eno samo dejanje ljubezni obuditi. — In jaz morem Boga ljubiti, ako le hočem, in jaz bi to zanemarjal? Ali bi ne bilo to vzroka zadosti, da bi me Bog zapustil? . . .

Odpovej se vsemu, karkoli te zadržuje Boga ljubiti, da te kdaj Bog ne bo zavrzel . . .

25. O ljubezni do Jezusa Kristusa.

„*Ako kdo Gospoda Jezusa Kristusa ne ljubi, bodi preklet.*“ (I. Kor. 16.)

1. Nikdar ni kak človek za-me toliko storil, kolikor je Jezus Kristus storil. Da bi me rešil večnega pogubljenja, je svojo Kri do zadnje kaplje za-me prelil, in taisto dal kot kupnino za mojo dušo. Njegov sem torej ves, in kar

sem mu zato neogibljivo dolžen, je to, da mu ljubezen za ljubezen povračujem . . .

2. Pes je hvaležen za kost, ki se mu na tla vrže, zato me ljubi in varuje. Jezus pa mi daje svojo milost, svojo Kri, svoje zaslužnje, in jaz bi hotel mrzel do njega ostati? O nehvaležna duša, uči se svoje dolžnosti od živali! . . .

3. Mi smo občutljivi za svoje prijatelje, in se jim srčno zahvaljujemo za kake ljubeznjive postrežbe, ki nam jih skazujejo; ali hočemo samo do Jezusa trdi in nehvaležni biti? Kteri izmed naših prijateljev se je kdaj dal za nas križati, kakor Jezus Kristus? . . .

Prosi Jezusa pogostoma za dar ljubezni do njega, in misli večkrat na to, kaj je on za-te storil . . .

26. O ljubezni do bližnjega.

„Kdor svojega bližnjega ljubi, ta je postavo dopolnil.“ (Rimlj. 13.)

1. Kdor Boga ljubi, mora tudi svojega bližnjega ljubiti; zakaj bližnji je Božja podoba. Brez te ljubezni se sami sebe motimo, ako mislimo, da Boga ljubimo; brez nje so vsa dobra dela brez zaslužnja, celo mučeniška smrt brez ljubezni nič ne pomaga . . .

2. Jezus Kristus nam razločno zapoveduje bližnjega ljubiti, kakor on nas ljubi. To je že dosti vzroka, ljudi ljubiti, če tudi nimajo nič

ljubeznjivega nad seboj. Ali pa bi ne imel res ljubiti tistega, ki ga je moj Zveličar tako močno ljubil, da je zanj umrl? . . .

3. Ljubezen do bližnjega mora biti takošna, kakoršna je bila Jezusova. Ona mora biti pripravljena, pomagati, na pomoč priteči, kakor je bil Jezus Kristus pripravljen svojo Kri in življenje za nas darovati. Pa kako redka je taka ljubezen med ljudmi! . . .

Skleni, nikoli nič storiti zoper ljubezen do bližnjega . . .

27. O ljubezni do sovražnikov.

„Kdor sovraži svojega brata, je morilec.“
(Jan.)

1. Ljubezen je krščanstvu tako lastna, da smo dolžni celo svoje sovražnike ljubiti. Jezus Kristus nam tega ni le samo zapovedal, ampak s svojim lastnim zgledom to učil spolnovati. On je velikodušno celo svojim morilcem odpustil in zanje molil, in mi bi se ne mogli premagati, da bi svojim sobratom majhna razžaljenja odpustili? . . .

2. Kristjan, ki razžalnikom noče odpustiti, si sam sebi sodbo izreče, kolikorkrat »oče naš« moli. V tej meri, v kateri mi odpuščamo, bo tudi Bog nam odpustil; nobene milosti pa ne bo skazal temu, ki usmiljenja ne skaže . . .

3. Kdor svojega bližnjega sovraži, ni vstanu ž njim ene vere biti. Zakaj kako more ž njim, ki ga ne more trpeti, bližati se enemu in ravno tistemu altarju, vdeleževati se ravno

tistega angeljskega kruha, na en raj verovati, in upati tam večno skupaj bivati s tistim, kterega sovraži? Le hudiči in zavrženi v peclu se sovražijo med seboj; in ne hoteti odpustiti, je prav gotovo znamenje večnega pogubljenja . . .

Preiskuj svoje srce pred podobo križanega Jezusa, in če najdeš v njem kako sovrašтво ali le kako zamrzo do kakega človeka, si vzemi iz ran Jezusa Kristusa občutljeje ljubezni, in odpusti iz srca bližnjemu, da bo tudi Bog tebi odpustil tvoje grehe . . .

28. O nasledovanju Jezusa Kristusa.

„Učenik! grem za teboj, kamor tudi greš.“
(Mat. 8.)

1. Prvi človek se je končal, ker je hotel Bogu enak biti. Vsi drugi ljudje pa se morejo rešiti, če bodo podobni Sinu Božjemu. Da je nam izgled, se je včlovečil. Če smo njemu podobni, se štejemo k izvoljenim, katerih prvorojeni je on . . .

2. Posvetni ljudje se tolikanj trudijo, da šege in zadržanje sveta posnemajo. Dvorniki se v vsem po svojem knezu ravnaajo, učenci nekoga ajdovskega modrijana so celo njegove napake posnemali. Oh, kako malo jih je pa, ki mislijo na življenje in čednosti Jezusa Kristusa, da bi se po njem ravnali! — Kako sramotno za-me, da stopinje nisem storil, da bi ga nasledoval! Kako žaljivo za Jezusa, da jih je tako malo, ki ga posnemajo! . . .

3. Kaj bom pri sodbi odgovoril, če se bo življenje Jezusovo z mojim primerjalo, njegova ponižnost z mojo prevzetnostjo, njegova pokorščina z mojo nepokorščino, njegova krotkost z mojo razburjenostjo itd.? — O čudna prikazen, kristjan biti brez krščanstva, krščen biti in vendar hudiču služiti, pod zastavo križa stati in vendar suženj mesá in svetá biti! Eno se mora zgoditi — ali ime ali zadržanje spremeniti; kajti kristjan je le tisti, kateri Jezusa posnema.

Glej tedaj, ali bi se mogel ti iz svojega obnašanja kot učenec Jezusov spoznati? . . .

29. O mlačnosti.

„*Ker si mlačen, te začnem iz svojih ust bljuvati*“. (Skrivn. razod. 3.)

1. Oh, kako nesrečen je mlačen človek! On nima nebeških tolažb; on se zgubi s poti previdnosti Božje; on greši brez strahu; on dela hudo brez očitavanja vesti; on se boji sam v sé iti in svoj dušni stan pregledovati in živi tje v en dan brez skrbi za svojo dušo . . .

2. On je bolan in ne čuti bolezní svoje duše; on je suženj svojih strasti in méní, da je prost. On se ne zméni za znotranje prigovarjanje; on je neobčutljiv za nagibe božjih milosti in zlorabi pomočke zveličanja, in postane tako gnjusoba srcu Božjemu . . .

3. Sem li mar jaz v tem milovanja vrednem stanu? ali sem gorak ali mrzel? ali sem popolnoma Božja lastnina ali le na pol? — Glej na svojo pobožnost v molitvi, na svojo

gorečnost v ozir vaje v krščanskih čednostih, posebno ljubezni do Boga in do bližnjega, ponižnosti, čistosti, zvestobe in pridnosti v spolnovanji svojih dolžnosti, na premagovanje in zatajevanje samega sebe, in lahko boš spoznal, ali si mlačen . . .

Izkoplji se iz stanu mlačnosti, ki te pelje v pogubljenje — trudi se bolj, trudi za nebeško kraljestvo, ker le tisti ga na-se potegnejo, kateri si silo prizadevajo . . .

30. O gorečnosti v službi Božji.

„*Ne bodite leni v gorečnosti*“. (Rimlj. 12.)

1. Neizrekljiva je gorečnost, ki jo Bog razodeva za naše zveličanje. Vsa njegova dela merijo le na našo spolnost; vsa želja njegovega srca, vsaka skrb njegove modre previdnosti gré le na to, da bi bili mi vedno boljši. Ali bi se torej ne spodobilo, da bi tudi mi enako gorečnost v njegovi službi skazovali? In kakšna sramota za nas, če bi bili v tem zanikrni? . . .

2. Veliko onečastenje Božje je, ako mu lenobno služimo; kajti s svojo lenobo pripravimo njegovo službo tako rekoč ob veljavo, kakor da bi on ne bil vreden, da bi mu služili, in kakor da bi njegovo plačilo ne bilo veliko vredno. Gorjé pa človeku, ki službo Božjo zanikrno ter nemarno opravlja! . . .

3. Vse, tudi najmanjše, kar iz ljubezni do Boga storimo, ima tisučkrat več vrednosti, kot vsa dela največjih junakov. Koliko truda si

moramo torej prizadjeti v službi Božji, ker ljudje toliko storijo iz posvetne nečimurnosti! — Glej služabnike hudičeve, kako ne počivajo, in se ničesa ne ustrašijo; in ti bi hotel manj storiti za Kristusa in za nebesa? . . .

Premišluj svoje zadržanje do Boga; glej, ktera pobožna opravila najbolj zanikrno opravljaš, in opravljaj od zdaj naprej bolje, da boš vreden služabnik Božji.

31. O zvestobi v malem.

„Kdor je v najmanjšem zvest, ta je tudi v večem zvest.“ (Luk. 16, 10.)

1. Velike reke izvirajo iz majhnega studenca; velika drevesa izrastejo iz majhnega zrna; največji ogenj se prične iz majhne iskre; potop velikih ladij iz majhne razpoke; globoki padci izvirajo dostikrat iz majhnega greha; velika nesreča iz majhnega vzroka . . .

2. Veliko je odvisno od majhnega; majhno vodi k velikemu. Kteri v strahu Božjem živi, ničesa ne zanemarja. Kdor Boga ljubi, mu je vsaka reč imenitna, vsako še tako majhno opravilo iz ljubezni do Boga natanko opravlja.

3. Velika dela človeka zadovoljnega delajo: na videz majhna, pa so Bogu dopadljiva. Kdor je v malem nezvest in zanikrn, bo tudi v velikem. Kdor se v mladosti navadi v malem zanikrn in površen biti, bo pozneje v življenji tudi v velikih in imenitnih opravilih tako zanikrn. Kdor je v malem zvest v svoji mladosti, natančen in priden, bo pozneje tudi v

velikem tak. Nič ni majhno, od česar je odvisno naše zveličanje. Nič ni veliko, ako ni v zvezi z majhnim. Bog le zvestobo ceni; zvestoba pa se kaže v majhnem . . .

O moj Bog! ker ti ne morem v velikih rečeh služiti, ti hočem majhne službe skazovati; in ker ne morem težkih del opravljati, hočem vsaj majhna doprinašati.

32. O čistosti.

„Blagor jim, kateri so čistega srca, ker oni bodo Boga gledali.“ (Mat. 5.)

1. Jezus čiste ljudi posebno ljubi; kajti prečisto Devico Marijo si je v svojo mater izvolil. Deviškega aposteljna Janeza je med vsemi aposteljni najbolj ljubil. Jezus je čistim dušam v nebesih neko posebno veliko veselje pripravil, ker bodo njega spremljevale, kamor koli pojde, in mu novo pesem pele, ktere drugi ne bodo mogli razumeti . . .

2. Ako čisto in nedolžno živim, ima moja čednost večje zasluženje, kot angeljska čistost, ker angelji nimajo telesa, torej tudi ne skušnjav, zoper ktere se mora čisti človek vojskovati. Ako čisto živim, sem torej Bogu posebno dopadljiv in si prelepo krono služim v nebesih. O neprecenljivi zaklad svete čistosti, kako drag si ti, pa tudi kako težko se neomadežano obvaruješ! . . .

3. Da more človek čisto živeti, mora ponižen biti. Bog ponižuje prevzetne. Prevzetnost

gré pred padcem. Imej povsod Boga pred očmi; védi, da Bog vse vidi in vé, tudi naše najskrivnejše misli in želje; in noč je pred njim kakor dan razsvetljena. Čuj čez svoje počutke: oči, ušesa, usta, roké in srcé. Beži pred slabo priložnostjo! Časti prečisto Devico Marijo in angelja varha, in priporočaj se jima v varstvo!

O moj Bog! daj, da poprej nedolžen umrjem, kakor da padem v kak greh zoper sveto čistost!

Pristavek.

A. Česa se ima mladina posebno varovati.

1. Lenoba.

Ne za otročarije in igrače si, o krščanska mladina! na svetu. Tvoja natorna živost, tvoja lahka hoja, tvoje drzno hrepenenje, tvoje neprestrašeno dejanje očitno kaže, da je dobrotljivi in modri Stvarnik v té nagnjenje do dela položil, ki ga nikdar bolj natorno razvijati ne moreš, kot v svojih mladostnih letih. Če se ustavljaš temu nagnjenju, in se lenobi vdajaš, zadosti očitno kažeš, da se pograša pri tebi ena najlepših čednosti mladostnih let, in da imaš neko bolezen, ktere bi se moral pač sramovati. Ti stopiš na široko cesto pogubljenja; zakaj lenoba je začetek vseh hudobij. Duh ne more počivati, mora svoje moči razodevati, če se ne zgodi v koristnih rečeh, se zgodi v škod-

ljivih. Če se, o mladina! ne navadiš delavna biti za dobro, boš delavna za hudobijo in razuzdanost. Tvoje srce bodo odprta vrata, skozi ktera bo brez zadržka dušni morivec v té prišel; tvoje srcé bo zemlja, kjer strasti in huda nagnjenja najbolj poganjajo; bo močvirje, kjer se ostudni mrčes greha in strupeni sopari hudobije izlegajo. Ob kratkem: lenoba je za-te močen pa kalen studenec sramote in pogubljenja, ona je jama čednosti in nedolžnosti; kajti ure, ki se delu odtegujejo, se navadno obračajo v igre, v pijančevanje, v pohajkovanje in v slabe tovaršije, ali pa v slabe misli. Zraven tega je lenoba še morivka tvojih dušnih in telesnih moči, ki se s pridnostjo in z delom budé, urijo in bistré, z lenobo pa zaspé in oslabé. Nevednost ali napolvednost ste natorna otroka te nenaturne matere; nepripravnost in nezmožnost za kak pošten stan ste nje sramotni sestri. To pričuje žalostna skušnja, pričujejo zgledi, ki se nam dostikrat živo pred oči postavljajo; veliko mladih ljudi je brez stanovitosti, brez spoznanja, brez trdne volje, ker so sužnji svoje lenobe. Zatorej, o krščanska mladina! varuj se lenobe kot najbolj nevarne zanjke, ki preti tvoji nedolžnosti in tvoji sreči;

navadi se, svoj čas in svoje moči v dobro obračati in za svoje izobraženje z vso resnobo skrbeti. Pomisli, da ti je Bog sam zavoljo tvojih grehov delo naložil, in je torej le zadostenje za storjeno krivico; da je čas, ki se z lenobo zgubi, prav draga reč, ki se z vsemi zakladi sveta ne dá zopet kupiti; da so dnevi tvojega življenja odmerjeni, se vsak trenutek svojemu koncu bližajo, in da moreš na enkrat stati na pragu večnosti, in zavoljo njih ostri odgovor dajati. — Hočeš se torej lenobe obvarovati in svoja mladostna leta v svojo prihodnjo srečo obračati, opravljaj pred vsem drugim to, kar tvoj stan in tvoj poklic od tebe tirjata, namreč: potrebna dela. Da tvoja pridnost ne opeša, ravnaj se po postavljenem redu; hočeš s svojim delom koristiti, naj ne bo tvoja pridnost prenapeta, ampak pametna: hiti počasi; hočeš se z delom in s pridnostjo posvetiti, delaj vse z dobrim namenom, vse k večji časti Božji in v slavo prečiste Device Marije.

2. Nečistost.

Gorjé mlademu človeku, ki sladkim besedam zapeljive kače verjame, in séga po kozarcu nečistega veselja, pije strup, ki po najgrozovit-

nejši poti dušo in velikrat tudi telo umori; žalostno se moti, ko méni, vživati veselje, ktero bi moglo napolniti željé njegovega srca. O ne, nikdar in nikoli se ne more srcé pomiriti s tem, kar se počutkom sladká, zakaj le za Boga je vstvarjeno, pravi sv. Avguštin, in nima počitka, dokler v Bogu ne počiva. Namestu veselja, ki ga je upal nesrečnež vživati, se polasti njegovega srca najstrašnejše pečenje vesti; zatorej se bo semtertje obračal, da bi pokoj našel, nikjer ga ne bo najdel, zakaj s strupeno pšico je ranjen. Skušnjava mu je sicer obetala sladkosti; dala mu jih je, pa le za trenutek časa, in zapustila mu je strašne dušne bolečine; obetala mu je vesele dni, pa mu je zato vzela moč njegove volje, bistrost njegovega uma, ljubeznjivost njegovega srca, in mu za to pustila oslabiljene in otrpnjene dušne moči, neobčutljivost do vsega Božjega in velik strah pred smrtjo in sodbo. Zatorej, o mladi človek! bi bila za-té brez izjemka največja izmed vseh nesreč, ko bi se nečistosti vdal; zakaj s tem bi zgubil največjo lepoto svoje duše, nedolžnost in posvečujočo milost Božjo, bi zgubil mir svoje vesti in mir svoje duše, in bil bi zavoljo tega ves zbeگان v svojem duhu in bi morebiti

na zadnje še obupal. Z nedolžnostjo bi zgubil vso ljubezen do Boga in do nebes; kajti ljubezen Božja prebiva le v čistih srcih, in želje po nebesih se zadušé po živinskih sladnostih nečistega človeka. Zgubil bi vso pobožnost in ljubezen do molitve; kajti nečisto srcé, v katerem je ljubezen Božja umrla, se ne povzdiguje več v otročjem zaupanju k Bogu. Zgubil bi vso vero v Boga; kaj se namreč ložje zgodi, kot to, da oslavljen duh resnic svete vere ne more več razumeti in da ne veruje nič več rad v tistega Boga, kterega bi se moral bati; ne v pravično sodbo Božjo, pred katero bi se moral tresti. Zgubil bi vso moč, zopet vstati; ker tega bi ne mogel brez posebne milosti Božje, katero zado-bijo pa le tisti, ki za-njo prosijo, kar pa suženj nečistosti redko kdaj dela. Zgubil bi svoje zdravje, in bil bi rop prezgodnje, bolečine polne smrti; kajti nič ni tako strupeno za človeško življenje in telesno zdravje, kakor nečisti greh; on vrže smrtno seme v tvoje kosti, in trohljivost v tvoje mesó, da shujšan, bled, s kalnimi očmi v spomladi svojega življenja zvenjevaš, in se ti smrt kot strašna kazen približuje.

Varuj se torej z vso skrbjo nečistosti, zakaj nobena pregreha ne pride tako lahko v tvoje

srcé, nobena nima toliko in tako skritih potov, nobena ni bolj predrzna in neutrudljiva, nobena bolj zvita in prekanjena, kakor nečistost. Prijazna, smehljaje in igraje se ti bliža in še le potem zgrabi z morivnimi kremplji neprevidno nedolžnost, kadar se čuti dovolj močno. Čuj torej nad svojimi počutki, ker pritepe se skozi nezavarovane oči, če se pomudé na rečeh, ktere vžigajo ogenj poželjivosti; pritepe se skozi nezavarovana ušesa, če se sladkim besedam zapeljive kače in strupenim grdim kvantom odpirajo in nastavljajo; polasti se domišljije, če se nespodobne misli nemudoma ne odganjajo. Čuj in ustavljaljaj se, o krščanska mladina! nikar ne dopuščaj, da bi se iz iskre nečistega ognja plamen vzdignil, sicer boš britko objokovala — pa prepozno — zgubo svoje nedolžnosti. Pred vsem pa čuj sama čez sé, o krščanska mladina! da ne boš svoja lastna zapeljivka; imej spoštovanje do sebe; tvoje telo in tvoji udje so tempelj Božji, dani so ti v boljši cilj in konec, kakor da bi jih obračala v orodje svoje sramote in ž njimi končala svojo srečo, svojo nedolžnost in svoj pokoj. Z čuječnostjo sklepaj molitev, zakaj najmočnejše orožje je zoper skušnjavca; ž njo si pridobiš pomoč od zgorej.

in srčnost za boj. Živi v svetem strahu Božjem, ker Bog je povsod pri tebi in te povsod vidi, in te bo kdaj sodil; prav posebno pa se zatekaj k Mariji, prečisti Devici; izročuj svojo nedolžnost njenemu varstvu, da odvrne od tebe nevarnost in ti v nevarnem boji dobrotljivo roko podaja.

3. *Nezmernost.*

Skoraj ravno tako ostudna in škodljiva pregreha, kot nečistost, je nezmernost, kateri se prevelikrat vdaja zlasti odraščena mladina. Z nepopisljivo lahkomišljenostjo se celo s tem baha in med seboj skuša, kdo da more hitrejš in največ polnih kupic in vrčkov izprazniti. Kdor v tem druge prekosi, dobi junaško zmago; on potem zvonec nosi pri svojih pajdaših; njegove misli, besede in vodila večina drugih za svoje spoznava in spolnuje. Oh, nesrečni norci! ne vedó, kaj delajo; kako globoko svojo človeško vrednost ponižujejo, koliko neizrečeno revščino sami sebi nakopavajo, koliko grenkega s tem drugim napravljajo! Ali je mar to res kaj velicega in hvalevrednega, nespametnišiti, kot neumna živina? Ali je mar to pametno, v svojem nevrednem obnašanji hvale iskati, najžlahtnejše natorne darove duše in telesa

tako predrzno zapravljati, in si toliko časne in večne nesreče na glavo nakopavati? — Pre-mišljuj, o krščanska mladina, kaj uči o nezmernosti vera, pamet in skušnja? . . . Rečejo, nezmernost pelje naravnost v nesramnost. »Vino nečistost dela, in pijanost hrup; kdor ima nad tem veselje, ne bo nikdar moder«. (Pregov. 20, 1.) »Nikar se ne vpijanite z vinom, v katerem je nečistost.« (Efež. 5, 18.) — To so besede sv. pisma, tedaj negoljufive resnice. Kar pa je tukaj o vinu rečeno, velja o vsaki drugi vpijanljivi pijači, posebno o žganju. Vpijanljive pijače vzbujajo meseno poželenje in slabé dušne moči, da se mu ne ustavljajo; vnemajo domišljijo, motijo pamet in jemljejo volji moč. Iz vsega tega izvira neka predrznost, v kateri si človek veliko dovoli, česar se trezen sramuje. Koliko mladih ljudi je tukaj doživelo že žalostno skušnjo! Leta in leta so skrbno čuli nad svojo nedolžnostjo; pa, glej! o žalost! komaj so prvi-krat pri slabi tovaršiji pijančevali, je njih nedolžnost zamrla, in vsa njih sreča je zginila, in vse je pokončano, kar je bila skrbna izreja, lastna čuječnost in izvrstna lastna vaja v njih hvalevrednega vstanovila. — Vera, pamet in skušnja ti dalje povedó, da nezmernost ti tudi

še najboljše dušne moči pokvarja. Um, pametna razsoja se ne more izuriti v megli pijanosti; vednosti in blage misli se ne razvijati in izurjati v duhu, ki ga pijanost zatira. Koliko draga časa človek v pijančevanju zgubi, ki bi ga lahko v svoje izobraženje obračal! Dalje uči skušnja, da nezmernost večkrat še telo umori. Če se tudi železno zdravje mladosti s tako nezmernostjo vselej nagloma ne pokonča, vendar je gotovo, da je nezmernost mati veliko nevarnih bolezni, ali celó morij, ki se v pijanosti zgodé.

— Varuj se torej, ljuba mladina! te ostudne in škodljive pregrehe, ki te tako globoko poniža in nezmožno stori za dosego svojega višjega namena, in ker so njeni nasledki nevednost, zguba časa, razujdanost in grda nečistost; beži pred to pregreho kot pred zgubo nedolžnosti in svoje sreče, kot pred svojim morivcem in grobom. — Ljubi pa zmernost, če čistost ljubiš, zakaj ž njo imaš prostost, moč in srčnost, se napadom skušnjave ustavljati; ljubi jo, če hočeš nedolžno veselje tega življenja dolgo in mirno uživati. Če se pri kaki priložnosti kterega veselega praznika v družbi svojih sorodovincev ali svojih prijateljev vdeležuješ, veseli se v Gospodu, bodi vesel in

vživaj dobrote, ki ti jih ljubezen in prijaznost ponujate, vendar zmerno in varno, ne da bi prestopil mejo spodobnosti in zmernosti, ali da bi pozabil, kaj se za krščansko mladino spodobi.

4. *Strah pred ljudmi.*

Najnevarnišim sovražnikom mladine se prišteva tudi strah pred ljudmi; zakaj ta mori boljša čutila in blagejše misli mladih ljudi, ter jih tako pripelje na najnevarniša pota. Suženj strahu pred ljudmi se mladi človek nikdar ne more svoje dušne prostosti veseliti; kajti mora se po mislih in zadržanji svojih mladih tovarišev ravnati, mora hvaliti, kar oni hvalijo, mora grajati, kar oni grajajo, delati, kar oni delajo. Še celo tega si ne upa, da bi glas svoje vesti poslušal in živel po naukih in vodilih svoje krščanske izreje. Ves omahljiv v mislih in v dejanji nima nobenih svojih vodil; misli njegovih prijateljev so tudi njegove misli; po njih se daje motiti in zapeljevati v ostudne razbrzdanosti spačene mladine, pusti se siliti v brezbožne in nesramne pogovore, v nemar puščati svoje najsvetejše dolžnosti, še celo prejemanje svetih zakramentov. Ta strah pred ljudmi grozovito in brezbožno kraljuje: v dru-

ščinah, kjer se mlad človek zoper glas vesti smeja lahkomišljenim norčijam in besedam, in s takimi potegne, kateri nekrščansko in brezbožno govore zoper vero in njene služabnike; v spolnovanji verskih dolžnosti, katerih se človek ne upa očitno spolnovati, ali jih tako ne spolnuje, kakor vera zahteva, ker malokdaj svete zakramente prejema, in še takrat brez vse prave pobožnosti; besede Božje ne posluša, se sramuje pred sv. rešnjim Telesom koleno pripogniti, pred svetimi podobami se odkriti, pred jedjo in po jedi moliti, in skrbi, da bi se mu drugi ne smejali. Strah pred ljudmi posebno takrat svojo škodljivo moč razodeva v mladem človeku, kadar bi imel dolžnosti svojega stanú vestno spolnovati; strah pred ljudmi ga namreč prisili, po zelo škodljivih in pogubljivih potih s slabimi tovariši hoditi, se zoper predpostavljene vzdigovati, njih veljavo zaničevati, dano pohujšanje in pokorščine trdovratno nadaljevati, ter se boji, da bi ne bil kot nestanoviten zaničevan. Da bi se ti strah pred ljudmi tolikanj bolj pristudil, preišluj naslednje reči:

1. Strah pred ljudmi je neumnost. Ko bi se zdrav človek v pričo kakega bolnika svojega zdravja sramoval; ali ko bi tak, ki vidi,

se bal slepčevega zaničevanja, bi ga gotovo vsi za neumnega imeli. Ali pa ni ravno taka neumnost, če kristjan zoper svoje trdno prepričanje to dela, kar bi imel opuščati, in to opušča, kar bi imel delati? Ni li neumnost, če se zaničevanja tistih, ki mu ne morejo nič škodovati, bolj boji, kot Boga, ki ga more z dušo in telesom pogubiti v pekel?

2. Strah pred ljudmi je sramota; zakaj ž njim se zataji človeška vrednost in pamet, človeška moč in samostojnost. Sicer te vežejo zapovedi Najvišjega, vendar pa imaš še prosto voljo, s katero moreš storiti, kar hočeš; imaš luč pameti, ki te vodi, da se ne pustiš po zunanjih primerljajih nagibati, temuč po boljšem spoznanju svoje pameti. Strah pred ljudmi pa ti vzame prostost, in se zoper svojo pamet pustiš voditi, kakor se živali vodijo — kolikšna sramota!

3. Strah pred ljudmi je ostudna sužnost. Suženj se mora po volji svojega gospoda ravnati; kdor pa se dá od strahu pred ljudmi voditi, nima kot suženj nobene lastne volje in nobene prostosti, ampak on je pod jarmom toliko ljudi, kolikor se jih boji; on je suženj

greha, suženj spačenih misli drugih ljudi — zares ostudna sužnost!

4. Strah pred ljudmi je zatajevanje Božje. — Kaj hoče družega biti, če se kdo ne upa, se za služabnika Božjega spoznati? Če se pri sv. krstu storjena obljuba tako malosrčno prelomi? Ali pa nisi obljubil, o človek! vse svoje življenje očitno se pod zastavo Jezusa Kristusa vojskovati? Da, obljubil si, in le s to pogojo si bil puščen k svetemu krstu in k Gospodovi mizi pri prvem sv. obhajilu. In zdaj se bojiš, strašljivec! njega za Gospoda in Učenika svojega spoznati, njemu z vsem dolžnim spoštovanjem služiti, in se za njegovo sveto reč potegovati! Kaj pa ima Božja služba zaničljivega v sebi? Kakšna sramota pa je tedaj v čednosti in pobožnosti? Ali se ne bojiš žuganja Kristusovega: »Kdor se mene in mojih besedi sramuje, tega se bo tudi Sin človekov sramoval, kadar bo prišel v svojem, Očetovem in vseh angeljev veličastvu.« (Luk. 9, 26.)

Nikar se torej ne daj s strahom pred ljudmi od dobrega odvrčevati in k hudemu napeljevati, temuč bodi zvest in srčen vojščak Kristusov; kaži v vsem zadržanji in povsod, da se le Boga bojiš, in da si v največo čast šteješ, nje-

gov služabnik biti, in nikdar ne pozabi, da strašljivci niso za nebesa, ktere se morejo le s silo pridobiti, in vedi, da Jezus in Marija hočeta v službi le duše polne srčnosti in stano-
vitnosti imeti.

B. V čem se mora mladina posebno odlikovati.

1. V pobožnosti do prebl. Device Marije.

Pobožnost do Marije Device ima svoje globoke korenine v katoliški cerkvi; iz nje raste kakor cvetlica iz semena, kakor sad iz cvetja; zakaj ljubezen do Jezusa Kristusa, duša katoliškega življenja, pelje neogibno k ljubezni tiste, ktera nam ga je izredila in v neizrekljivih bolečinah svoje duše za nas v smrt dala. Res, pobožnost do Marije Device je s katoliško vero v tako tanki zvezi, da ena brez druge ne more obstati, kakor učé sveti učeniki, rekoč: »Nobeden Jezusa ne ljubi, kateri tudi Marije ne ljubi.« Zatorej, o krščanska mladina! vnemaj se po zgledu sv. Alojzija, sv. Stanislava in toliko drugih svetih mladeničev in devic od prve mladosti za prav goreče češčenje Matere Božje, da boš v nedolžnosti in pobožnosti rastla, in

kdaj srečno umrla. Da bo pa tvoja pobožnost prava, naj ima naslednje lastnosti:

1. Naj bo tvoja pobožnost do Marije Device otročja. Spoštuj in ljubi jo kot svojo nebeško Mater, ki te je pod križem za svojega otroka sprejela. Karkoli se ti prigodi tolažljivega in žalostnega, ž njo deli; njej toži svojo srčno žalost, njej razodevaj svoje potrebe, njej kaži rane svoje duše, k njej se zatekaj v skušnjavah, nje se oklepaj v nevarnostih, njo kliči na pomoč po padcu.

2. Tvoja pobožnost bodi neprenehljiva, t. j. tvoja ljubezen do Marije ne smé nikdar omrzniti ali celo jenjati, marveč kolikor je mogoče, vedno rasti. Vsak dan moraš opravljati kake pobožnosti do Marije Device, posebno ako so zaobljubljene.

3. Tvoja pobožnost do Marije Device bodi goreča, ki se posebno razodeva v razširjanji Marijine slave in v poveličevanji njenega imena. Torej si prizadevaj, kolikor moreš, doseči, da Marijo Device tudi drugi ljubijo in časté, da se v njeno čast pesmi prepevajo, altarji njeni zaljšajo itd.

4. Tvoja pobožnost do Marije Device mora biti poslednjič tudi posnemalna, t. j. posne-

mati moraš njene lepe čednosti — njeno sveto življenje. — Otroci so podobni svojim starišem; pri prvem pogledu se spoznajo ne le po obrazu, ampak po vsi svoji lastniji in vsem obnašanji. Tako si morajo tudi pravi Marijini duhovni otroci ali služabniki prizadevati, Mariji Devici podobni biti v njenih prelepih čednostih, posebno v ponižnosti, čistosti, v ljubezni do Boga in do bližnjega, in sploh v njenem svetem življenji. — Skrbi torej, o krščanska mladina! da Marijo, svojo nebeško Mater, vedno holj ljubiš, posne- maš in častiš, da bo, če v tej pobožnosti stanoviten ostaneš, tvoje zveličanje zavarovano.

2. V čistosti duše in telesa.

O tej prelepi čednosti je bilo v tej molitveni knjigi že večkrat govorjenje. Tukaj bodi le toliko opomnjeno, da se mora zlasti mladina v tej čednosti prav posebno odlikovati, ako hoče Bogu in ljudem dopasti, mirno in veselo vest imeti, in sploh srečna biti v sedanjem in v prihodnjem življenji. Ta čednost človeka celo angeljem podobnega dela, in ga zaljša ne le po duhu, ampak tudi po telesu. Zato pravi sveto pismo: »O kako lep je čist rod v svoji svetlobi! neumrljiv je njegov spomin, ker je (slavno)

znan pred Bogom in pred ljudmi.« (Modr. 4.) Misli, ljuba mladina! le na angeljskega mladeniča sv. Alojzija. Že je minulo več kot 300 let, kar je on zapustil to solzno dolino in se preselil v prelepa nebesa, in v kako slavnem spominu ostane še vedno pri ljudeh na svetu! Koliko vrstnikov mladeničev je imel sv. Alojzij o svojem času na svetu, dokler je živel; pa kdo se zdaj zméni za-nje? Pomrli so, zginili so s tega svetá, in nobeden jih nima v spominu. Sveti Alojzij pa je in bo do konca svetá na zemlji v tako častnem spominu: vsi dobri kristjani ga preslavlajo in blagrujejo na zemlji. In kdo je v stanu izreči njegovo slavo in čast v nebesih? Zato se bere, da ga je videla sveta Marija Magdalena Pačiška po njegovi smrti v neki prikazni s toliko slavo in lepoto obdanega, da si nikdar ni mogla misliti, da bi kateri svetnik mogel v toliki časti in slavi v nebesih biti. Zatorej, o krščanska mladina! če imaš kaj ljubezni do same sebe, skrbi, da se v tej prelepi angeljski čednosti, v sveti čistosti, odlikuješ!

3. *V pobožnosti sploh.*

Pobožnost ne obstoji v tem, da se nekatere molitve opravljajo, včasih cerkev obiskuje, ali

sv. zakramenti prejemajo. Vse to se lahko opravlja iz zgolj pozemeljskih namenov, iz razmišljene navade, ali pa v žalostnem stanu mlačnosti. Prava pobožnost je pristrčna, iskrena vdanost v voljo Božjo, je goreče hrepenenje po Bogu, kot svojem cilju in koncu, je srčno razveseljevanje v njem in nad vsem, kar Boga zadeva. Iz tega izvira ljubezen in veselje do molitve, kot pravega pripomočka, se z Bogom kratkočasiti, ljubezen do svetega branja in pre-mišljevanja kot najboljše poti se v Bogu razveseljevati; od tod večkratno prejemanje svetih zakramentov, kot najkrepkejšega pripomočka zedinjenja z Bogom. Ljubezen Božja je duša pobožnosti, vir vseh pobožnih misli, dejanj.

Brez pobožnosti, o mladi človek, še kristjan nisi; zakaj kristjan je služabnik Jezusa Kristusa. Kako pa moreš to biti, če se nič kaj njega ne držiš, če se v njem ne razveseljuješ, če opuščaš, se v pobožnih molitvah ž njim kratkočasiti? Brez pobožnosti tudi ne moreš pravi služabnik Marijin biti; zakaj tvoje srcé bi bilo od Boga odvrnjeno, bi bilo mrzlo in vnemarno proti njemu, tedaj tudi mrzlo in vnemarno proti Mariji Devici, ki je bila najbolj pobožna izmed vseh stvari na zemlji.

Vendar morebiti misliš, pobožnost moti mladostno veselje, ni za tvojo starost, ker se preveč z resnobnimi rečmi peča; ali pa se ne spojema s potrebnimi lastnostmi izobraženega mladega človeka. Če to méniš, potem si pač v veliki zmoti. Saj pobožnost ni obešanje glave ali nekako žalostno zadržanje, ne temno tapanje ali otožno zdihovanje. Ravno pobožnost je najbogatejši studenec nedolžnega veselja; kajti le pobožnost daje dobro vést, brez ktere ni pravega veselja. Tudi se ti ni treba bati, da bi se pobožnost z lastnostmi mladega človeka ne strinjala, zakaj ravno pobožnost mu daje posebno ljubeznjivost in se mu prišteva v največjo lepoto. Pobožen mlad človek je podoben angelju, ki pred altarjem Gospodovim Bogu kadilo daruje. Svoje neomadežano srce vzdiguje k Bogu, nedolžne, nebeške misli so opravilo njegove duše, in ogenj pobožnosti se sveti na njegovem obličju; čisto okó, prijazen mil pogled, nedolžnost v obličju pričuje, kolik miren pokoj je v njegovem blagem srcu. — O blagor tebi, krščanska mladina! če si prizadevaš v pobožnosti rasti; ne bo ti potreba, kar se mnogim zgodi, na starost svojih mladih let objokovati; zakaj spoznala boš, kar sv. apostelj Pavel go-

vori, rekoč: »Pobožnost je za vse koristna, ima obljubo tega in prihodnjega življenja«.

4. V zatajevanji.

Zatajevanje je krotenje hudega mesenega poželenja, brzdanje grešnih strasti in nagibov srca in pritrgovanje tudi sicer pripuščenega veselja. Kako potrebno je zatajevanje samega sebe tudi tebi, o krščanska mladina! lahko iz naslednjega posnameš:

1. Brez zatajevanja ti je nemogoče v čednostih rasti; zakaj od nature si k hudemu nagnjena; če se torej temu nagnjenju z vso močjo ne ustavljaš, boš čedalje globokejši v hudo gnana, čolnu enaka, ki se ima vodi nasproti peljati, ki je pa, ker ga nobeden naprej ne goni, po dereči vodi zmerom navzdol vlečen.

2. Brez zatajevanja in premagovanja si ti, o krščanska mladina! sužnja neukrotelih strasti, ki te v sramotnih verigah držé, in k takim delom silijo, ki jih sama zaničuješ. Brez zatajevanja in premagovanja boš ti, o mladi človek! len, jezen, nevoščljiv, častilakomen, nečist in sovražen, in ne boš zato nikdar vžival notranjega mirú, ampak boš sam s seboj, s svo-

jim stanom in s svojo okoliščino nezadovoljen, in tako boš sebi in drugim veliko britkih ur napravljaj. Imaš pa svoje hudo nagnjenje v svoji oblasti, in si se navadil svoje strasti brzdati, potem se veliko žalosti ogneš, in vse zoprnosti ne bodo mogle tvojega veselja kaliti in ti znotranjega miru vzeti.

3. Brez zatajevanja in premagovanja samega sebe nisi ti, o mladi človek! celo ne kristjan. Kristjan je nasledovalec Jezusa Kristusa; človek, ki hoče Kristusov biti. Kristus pa pravi: »Kdor hoče za menoj priti, naj sam sebe zataji;« (Luk. 9, 23.) in sv. Pavel piše: »Kteri so Kristusovi, so svoje meso križali z grehi in željami vred.« Zatajevanje in premagovanje je tedaj bistvena pogoja pravega kristjana, brez nje ne boš nikdar svojemu Božjemu Zveličarju podoben, ne boš nikoli njegove krotkosti, njegove ponižnosti, njegove ljubezni imel, in tudi ne drugih lepih krščanskih čednosti. Vse pa, kar imaš na videz dobrega nad seboj, je brez zatajevanja to, kar sv. Avguštin o čednostih nevernikov govori, le leskeča pregreha in nič družega.

4. Brez zatajevanja samega sebe še celo ti, o mladi človek! pravi človek nisi; zakaj

le po tem se človek loči od živali, da on po duhu, žival pa po narurnem nagonu ali poželenji živi in se voditi pusti. Brez zatajevanja živeti, kaj je to drugega, kot po narurnem poželenji živeti, in po tem takem prav živalsko življenje imeti? Ali je pa tako življenje človeški vrednosti in imenitosti primerno? Še celo ajdovski modrijan Seneka je spoznal potrebo zatajevanja samega sebe, zato je rekel: »Prevelik sem, in k večjemu sem rojen, kakor da bi moral sužen biti svojega telesa.«

5. Hočeš pa vedeti, o mladi človek! kako bi se mogel v tej potrebni čednosti vaditi, ne da bi s tem kalil veselja svoje mladosti, in si življenje grenil: sprejmi z voljnim srcem kratko napeljevanje k zatajevanju samega sebe, in bodi prepričan, da ti zatajevanje ne bo ravno toliko teže delalo, če se le z dobro voljo in s srčnostjo te reči lotiš. Prenašaj tedaj s krščansko ljubeznijo majhno nagajanje svojih tovarišev, razžaljive besede hudobnih ljudi; sprejemaj z mirno vdanostjo mnogotere in neprijetne dolžnosti stanu, opravljaj jih stanovitno in pridno; ne naveličaj se dela, če se ti tudi ne ljubi; v jedi in pijači si včasih kaj malega pritrčaj, nikoli se ne pritožuj zastran slabih jedi, temuč

jéj, kar se ti dá, zunaj časa obeda vmes nič ne uživaj; če v veliki vročini poleti žejo trpiš, nikar je precej ne vgasí, počakaj nekatere trenutke; prenašaj potrpežljivo vročino in mraz in slabo vreme; namesto da bi se v kako razveseljevanje podal, pojdi ta čas raje v cerkev, ali pa zapusti nekaj trenutkov poprej kraj veselja, in obrni jih v molitev ali v koristno berilo; če si zjutraj poklican, vstani naglo iz postelje enako Samuelu, ali če to dnevni red tirja; opravljaj klečé svoje vsakdanje molitve, kterikrat tudi z razpetimi rokami; daj od svojega denarja ali od svojega koščka kruha kaj malega v bogajme itd.

Vadi se, o krščanska mladina! v teh malih pa zaslužljivih zatajevanjih zavoljo svoje večne sreče in iz ljubezni do Jezusa Kristusa in Device Marije, in če se tudi tvoji slabotni naturi težavne zdé, spominjaj se velicega plačila, ki te čaka. Če se kupčevalci morskih viharjev in valov in dolge poti ne ustrašijo; in če kmetovalca ne mraz, ne vročina od težavnega dela ne odvrájeta: kako bi tebe veliko manjše reči zadrževale od zatajevanja, ki ti tolikšno plačilo v nebesih obeta? Uni se izpostavljajo tolikim težavam in nevarnostim, da po besedah svetega

Pavla — »minljivo krono dosežejo«, (I. Kor. 9, 25.) kaj hočemo mi storiti, da neminljivo zadbimo? Osrčuj se torej z mislijo na večno plačilo, s katero so se svetniki osrčevali, kadar jim je hotla moč upadati, in spominjaj se večkrat besedi sv. aposteljna Pavla: »Trpljenje tega časa ni v nobeni primeri s prihodnjim veličastvom, ki se bo nad nami razodelo«. (Rimlj. 8, 18.)

5. *V posvečevanji mladosti.*

Večkrat si že, ljubi mladenič! slišal pregovor: »Česar se mlad navadi, star zna«; pa morebiti nisi nikoli bolj natanko prevdarjal, kako resnično je to, ali koliko ima to v sebi. Ali veš tudi, kaj hoče to reči? Reče ti, da, če si v mladosti za bogaboječnost in pobožnost prizadevaš, boš tudi v starosti bogaboječ in pobožen; ali pa, da boš vse napake, strasti in pregrehe, katerih se zdaj nočeš znebiti, tudi v svojo sivo starost s seboj vzal; da torej v mladosti podlago postaviš svoji časni in večni sreči ali nesreči. Bodi prepričan resnice tega pregovora, zakaj sv. Duh ga potrjuje z naslednjimi besedami: »Mladenič navajen svoje poti, tudi v starosti z nje ne stopi.« (Pregov. 22, 6.) Neumno je

tvoje zanašanje na poznejša leta, katerih ali še celó ne boš doživel, ali pa ne boljše obračal; prazno je tvoje upanje, da bo poznejše tako lahko svoje življenje poboljšati. Kako hočeš globoko vkoreninjene navade zapustiti; močne, zastarane strasti zatreti, ker zdaj nimaš dosti moči, da bi njih kali pokončal? Kako se hočeš v čednostih vaditi, se za bogoljubnost in pobožnost prizadevati, ker je tvoje srce z grehi mladosti od Boga odvrnjeno, in je vso ljubezen do dobrega zgubilo? Hočeš torej dober kristjan biti, in svojo dušo rešiti, moraš že zdaj resnobno začeti Bogu služiti, in si za lepe čednosti prizadevati. Pa, vprašaš, ali ne smem torej najlepšega časa svojega življenja uživati? ali se moram potem vsemu odtegovati, in v nekaki žalostni in otožni samoti dneve svoje mladosti preživeti? — O ne, ljuba mladina, tega ne; v pravem pomenu besede smeš in moraš mladost uživati. Ali dobro prevdarjaj, kaj se pravi »mladost uživati«. Lahkomišljenosti se vdajati, strastim se prepuščati, na Boga pozabiti, se celó pregreham vdajati, z umorjeno nedolžnostjo v prezgodnjo jamo stopiti, ali zaničljivo od pekoče vesti mučeno starost doživeti, in kot gnjusobo pred Bogom

in ljudmi v strašno večnost se podati, oh, to se v resnici ne pravi »mladost vživati«; ravno tako malo, kakor se more reči, da se jed vživa, če se predrzno na tla vrže, ali se pusti spriditi. Mladost vživati, se pravi: dušne in telesne moči razvijati in uriti, mladosti ne le izobrazovati za prihodnja leta, ampak jo posebno posvečevati tistemu, kteremu nebo in zemlja služita, kteri stotero povračuje, kar se mu dá, kteri edini more vse želje našega srca spolniti in nas za čas in večnost osrečiti. Če nočeš torej svoje prihodnje sreče pokončati, temuč jo toliko bolj vstanoviti, kolikor bolj pametno svojo mladost vživaš, skrbi, da boš vsak dan boljši s tem, da svoje strasti zatiraš, in se v lepih čednostih vadiš; uči se dragi čas visoko ceniti, in obračaj ga vestno z vso močjo in trudom v svoje izobraženje. Bodi torej prisežen sovražnik lenobe in zgube časa; naj ti nobena ura ne mine, v kteri bi ne bil nič koristnega za-se ali za druge storil ali se ne naučil, in navadi se zato zgodaj, vse o pravem času, zredoma in natanko opravljati; sicer zgubiš, če tudi nobenkrat nisi brez dela, vendar veliko časa, in ne storiš nič koristnega. Posebno naj ti bo sveta katoliška vera; kajti

ona sama ti daje pravo dušno žlahtnost, te z čednostmi ozaljša in je najbolj zvesta varhinja tvojih najsvetejših in najdražjih dušnih dobrot. Zato njenih dolžnosti ne dopolnuj le iz hinavščine ali hlapčevskega strahu, temuč iz prave ljubezni do Boga, iz prepričanja in dolžnega čutila; nobeno zaničevanje, noben strah pred ljudmi, nobeno vabljenje ali zapeljevanje te ne smé kdaj premotiti, da bi verske dolžnosti, kot službo Božjo, prejemanje svetih zakramentov itd. prelomljeval, odkladal ali v nemar puščal. Tvoj Bog je, ki to od tebe tirja; tvoj prihodnji sodnik, ki bo zaradi tega od tebe odgovor tirjal; tvoj največji dobrotnik, ki to od tebe pričakuje. Okleni se ga torej zgodaj z otročjim srcem, in daruj mu zlato spomlad svojega življenja. Z neskončnim dopadenjem bo tvoj dar sprejel, in te obsul z milostmi, ktere bi sicer za vselej zapravlil; že tukaj bo tvoje srce z nebeško radostjo nasitil, kakoršne ti svet z vsem svojim razveseljevanjem nikdar ne more dati. Če se zgodaj čednosti navadiš, ti nikdar ne bo težavna, in še v starosti se boš z veseljem in tolažbo spominjal veselih dni svoje zlate mladosti, kot n. pr. stari Eleazar, stari Simeon in več drugih pobožnih starčkov.

Preljubi moj mladi prijatelj! zdaj se poslovim od tebe. Da sem ti res odkritosrčen prijatelj, čeravno morebiti osebno nepoznan, to lahko spoznaš iz vsake vrstice te knjige, katero sem posebej za-te sestavil zato, ker ti iz srca želim vso časno in večno srečo. Bodi pa tudi ti meni odkritosrčen prijatelj in pokaži mi svojo zvesto ljubezen s tem, da boš prav cenil ta duhovni dar, ki ti ga podam, — da boš pridno rabil to knjigo v dvojnem oziru: rad in pobožno opravljaj molitve in pobožnosti, ki sem jih nalašč za-te odbral; pridno in s premislekom pa tudi o prostem času prebiraj lepe nauke, ktere sem molitvam pridjal. Blagor ti, ako jih zvesto spolnuješ! Za slovo pa ti še želim: Dobrotljivi Bog naj ti dodeli na priprošnjo brezmadežne Device Marije in njenega čistega ženina sv. Jožefa največjo milost, — milost stanovitnosti v dobrem do smrti!

KAZALO.

Stran

Kako pobožno dan začni 1

Jutranje molitve.

A) Za navadne dneve. Počeščenje	5
Zahvala in sklep	5
Dobri namen	6
Prošnja za božjo pomoč	7
Molitev k Materi božji, k angelju varhu in svojemu patronu	7
Prošnja za žive in mrtve	8
Angeljevo češčenje	9
Pobožni srčni vzdihljeji	10
B) Jutranje molitve za dan sv. obhajila	13
O pobožnem branju	17
Obujenje vere, upanja in ljubezni	19
Nauk o koncu dneva	21

Večerne molitve.

A) Za navadne dneve	22
Izpraševanje vesti	23
Žalost nad grehi in sklep	24
Izročilo in prošnja	25
Priprošnje	26

II

	Stran
B) Večerne molitve za dan sv. obhajila	27
C) Kratka večerna molitev pred Marijino podobo	33
Ponočno priporočenje preblaženi Devici Mariji	35
D) Molitev v četrtek večer	35

O sv. maši.

Molitve pred sv. mašo	40
Začetek sv. maše	41
Pri gloriји	42
Pri molitvah po gloriји	43
Pri listu	43
Pri evangeliji	44
Pri veri	44
Od darovanja do predglasja	45
O predglasji in o sanktusu	46
Od sanktusa do povzdigovanja	47
Povzdigovanje	48
Po povzdigovanji do obhajila	48
Zavživanje	53
Zadnje molitve in blagoslov	54
Molitve po sv. maši	55

II. Sv. maša.

V začetku sv. maše	58
Od začetka do darovanja	59
Od darovanja do povzdigovanja	62
Med povzdigovanjem	66
Od povzdigovanja do obhajila	66
Od obhajila do konca	69

Sveta maša za mrtve ali črna maša.

	Stran
Začetek	74
Cerkvene molitve na dan pokopa	75
Branje	77
Evangelij	80
Darovanje	82
Tihe cerkvene molitve na dan pokopa	83
Predglasje	84
Pred povzdigovanjem	85
O povzdignjenji sv. Hostije	86
O povzdignjenji sv. Keliha	87
Po povzdigovanju	87
Pri zavživanji	89
Cerkvene molitve po zavživanju	90
Končna molitev	91

O zakramentu sv. pokore.

O vesoljni ali dolgi spovedi	96
Molitev pred izpraševanjem vesti	99
Ogledalo vesti ali način izpraševanja vesti:	
I. Po Božjih zapovedih	100
II. Po cerkvenih zapovedih	106
III. Po poglavitnih grehah	108
IV. Po grehah zoper sv. Duha	109
V. Po ptujih grehah	109
VI. Po zapovedi ljubezni do bližnjega	110
VII. Po dolžnostih stanu	110
Žalost nad grehi	110
Ravno pred spovedjo	113

	Stran
Molitev po spovedi	114
Molitev pred opravljanjem pokore	115
Molitve pred sv. obhajilom	116
Molitve po sv. obhajilu	121
Zdihljeji sv. Ignacija	126
Molitve za zadobljenje popolnega odpustka	126

Pobožnosti za najmenitnejše Gospodove praznike.

Na sveti Božični praznik	130
Cerkvena pesem	130
Molitev za Božični čas	131
Na praznik presvetega Imena Jezusovega	132
Cerkvena pesem	132
Litanije presv. Imena Jezusovega	133
O štiridesetdanskem postu	137

Sveti križev pot.

Darovanje svetega križevega pota	138
Molitev h križanemu Jezusu	156
Molitev pri obiskovanji Božjih grobov	158
Na véliko soboto	163
Ponovljenje krstne obljube	163
Na velikonočno nedeljo	165
Cerkvena pesem	165
Na praznik vnebohoda Jezusa Kristusa	167
Cerkvena pesem	167
Na binkoštni praznik	168
Cerkvena pesem	168
Zahvala za prejeti zakrament sv. birme	170
Litanije v čast svetemu Duhu	171
Zdihljeji k sv. Duhu za sedem darov	174

	Stran
Na praznik presv. rešnjega Telesa	177
Cerkvena pesem	177
Litanije presv. rešnjega Telesa	178
Vaja vere, upanja in ljubezni pred sv. rešnjim Telesom	184
Počeščenje Jezusa Kristusa v presvetem Zakramentu	186
Molitev pri blagoslovu	187
Prošnja za odpuščenje vsega razžaljenja presvetega rešnjega Telesa	188
Molitev za odvrnenje zasluženih Božjih kazni	189
Na praznik presv. Srca Jezusovega	191
Cerkvena pesem	191
Litanije presv. Srca Jezusovega	193
Darovanje samega sebe presv. Srcu Je- zusuovemu	201
Priporočanje samega sebe in vseh pri- jateljev in sovražnikov presv. Srcu Jezusovemu	202
Prošnja za Božjo pomoč v nevarnostih zveličanja in v vseh potrebah	203
Molitev k Jezusovemu Srcu za srečno smrt	205
V praznik presv. Srca Jezusovega	207
Srčni zdihljeji k Jezusovemu Srcu	208
Molitev k Srcu Jezusovemu za duše v vicah	209

Pobožnosti v čast preblaženi Devici Mariji.

Cerkvena pesem	213
Lavretanske litanije	214

	Stran
Molitve: K presv. rešnjemu Telesu	217
K sveti Devici Materi Mariji	217
K sveti Devici Materi Božji. a) Od I. ad- ventne nedelje do Božiča	218
b) Od Božiča do svečnice	219
c) Od svečnice do velikega četrta	219
d) Od velike sobote do I. nedelje po binkošti	220
e) Od I. nedelje po binkošti do I. ad- ventne nedelje	220
K svetemu Jožefu	221
Za vse potrebe	222

Pobožnost v čast Marijinemu neomadežanemu srcu.

Litanije v čast neomadežanemu Marijinemu srcu	224
Molitev, češčenju Marijinega srca se po- svetiti	227
Molitev k Marijinemu najsvetejšemu srcu v vseh potrebah	228
Prošnja za varstvo in pomoč	230
Prošnja za stanovitnost v dobrem	232
Molitev za srečno smrt	233
Izročilo samega sebe preblaženi Devici Mariji	235
Molitev sv. Bernarda	236

Češčenje svetih angeljev.

Cerkvena pesem	237
Molitev k angelju varhu	239

Na praznik vseh svetnikov.

	Stran
Cerkvena pesem	240
Litanije vseh svetnikov	242
Molitve pri popoldanji službi Božji ob nedeljah in praznikih, ki niso Marijini prazniki. K presv. rešnjemu Telesu .	248
Za odvrnjenje vseh nadlog in nevarnosti .	249

Molitve v čast posebnih svetnikov.

Pobožnost v čast svetemu Jožefu	252
Cerkvena pesem	252
Litanije k svetemu Jožefu	254
Obljuba zvestobe svetemu Jožefu	259
Prošnja za varstvo v skušnjavah	259
Prošnja za posnemanje sv. Jožefa v njegovih čednostih	260
Molitev k sv. Jožefu za milost vrednega sv. obhajila	261
Molitev k sv. Jožefu, da bi nam bil v tem življenju vodnik in spremljevalec .	262
Molitev k sv. Jožefu za priprošnjo v kaki posebni potrebi	262
Molitev k sv. Jožefu za srečno smrt	263

Pobožnost v čast sv. Alojziju, prvemu pomočniku mladosti.

Pesem	265
Litanije svetega Alojzija	266
Molitev, s katero se sv. Alojzij v pomočnika izvoli	269

	Stran
Molitve k sv. Alojziju za šestnedeljsko po- božnost. I. Nedelja	270
II. Nedelja	271
III. Nedelja	272
IV. Nedelja	273
V. Nedelja	274
VI. Nedelja	275
Molitev k sv. Alojziju za čistost duše in telesa	276

**Pobožnost v čast sv. Stanislavu,
drugemu pomočniku mladosti.**

Pesem	277
Litanije v čast sv. Stanislavu	279
Molitev za sveto čistost	283
Molitev za srečno smrt	283
Molitev k sv. Stanislavu za vredno sv. Obhajilo	284

Molitve v najvažnejših potrebah.

Molitev za žive stariše	285
Molitev za mrtve stariše	286
Molitev k svojemu pomočniku (patronu)	286
Molitev v veliki žalosti	288
Molitev v telesnih bolečinah	289
Molitev v kaki posebni potrebi	289
Molitev za hišni in poljski blagoslov	291
Molitev ob hudem vremenu	292
Molitev ob suši	292
Molitev ob deževji	293
Molitev v sleherni potrebi	293

**Kratka premissljevanja za vse dneve
v mesecu.**

	Stran
1. O veri	294
2. O namenu človekovem	295
3. O zaničevanju sveta	295
4. O smrti	296
5. O poslednji sodbi	297
6. O peklu	297
7. O večnosti peklenških kazen	298
8. O nebesih	299
9. O pričujočnosti Božji	300
10. O zveličanji duše	301
11. O studu greha	302
12. O pokori	303
13. O odlašnji pokore	304
14. O strahu pred ljudmi	304
15. O nezaupljivosti do samega sebe	305
16. O sodelovanju z milostjo Božjo	306
17. O rabljenju časa	307
18. O prejemanju svetih zakramentov	308
19. O sveti maši	309
20. O zgledu	310
21. O trpljenju	311
22. O vdanosti v voljo Božjo	312
23. O zaupanju do Boga	313
24. O ljubezni do Boga	313
25. O ljubezni do Jezusa Kristusa	314
26. O ljubezni do bližnjega	315
27. O ljubezni do sovražnikov	316
28. O nasledovanju Jezusa Kristusa	317
29. O mlačnosti	318

	Stran
30. O gorečnosti v službi Božji	319
31. O zvestobi v malem	320
32. O čistosti	321

Pristavek.

A) Cesa se ima mladina posebno varovati. 1. Lenoba	323
2. Nečistost	325
3. Nezmernost	329
4. Strah pred ljudmi	332
B) V čem se mora mladina posebno odlikovati. 1. V pobožnosti do prebl. Device Marije	336
2. V čistosti duše in telesa	338
3. V pobožnosti sploh	339
4. V zatajevanji	342
5. V posvečevanji mladosti	346

